

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 207

42:a årgången

21 juli 1999

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Europaparlamentet	
	<i>Skriftliga frågor med svar</i>	
(1999/C 207/001)	P-1762/98 från Werner Langen till kommissionen Angående: Överenskommelse om priser mellan den franska tobaksindustrin och den franska regeringen (kompletterande svar)	1
(1999/C 207/002)	E-1995/98 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Den så kallade terminatorgenen	2
(1999/C 207/003)	E-2418/98 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Monsanto och "terminatorgenen"	2
	Gemensamt kompletterande svar på de skriftliga frågorna E-1995/98 och E-2418/98	2
(1999/C 207/004)	P-2096/98 från Sebastiano Musumeci till kommissionen Angående: Åtgärder för att undvika utrotning av johannesbrödträdet	3
(1999/C 207/005)	E-2163/98 från Ian White till kommissionen Angående: Ersättning för förlorat bagage	4
(1999/C 207/006)	E-2317/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Ombyggnaden av Italgas gasklockor i Rom	5
(1999/C 207/007)	P-2345/98 från Carlos Carnero González till kommissionen Angående: Gruvan i Reocín i Kantabrien – Spanien	5
(1999/C 207/008)	E-2360/98 från Maartje van Putten till kommissionen Angående: Nötboskapsskötselns produktion av växthusgaser (kompletterande svar)	6
(1999/C 207/009)	E-2444/98 från Angela Sierra González till kommissionen Angående: Massmedienotiser om det multinationella bolaget Chiquita	8
(1999/C 207/010)	E-2492/98 från Richard Corbett och Bernie Malone till kommissionen Angående: M62 Liverpool – Hull-korridoren	8
(1999/C 207/011)	E-2494/98 från Graham Mather till kommissionen Angående: Slakttransport av hästar från östra Europa	9

SV

Pris: 34,50 EUR

(fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/012)	E-2563/98 från Christoph Konrad till kommissionen Angående: Finanskandal i Tyskland (Oberhausen, Nordrhein-Westfalen) med stödmedel för HDO-medicenter . . .	10
(1999/C 207/013)	P-2584/98 från Karin Riis-Jørgensen till kommissionen Angående: EU:s bananordning	11
(1999/C 207/014)	E-2605/98 från Glyn Ford till kommissionen Angående: Flyttidtabeller och S.A. Benz	11
(1999/C 207/015)	P-2761/98 från Xaver Mayer till kommissionen Angående: Uppfödning av vilt (kompletterande svar)	12
(1999/C 207/016)	P-2826/98 från Heidi Hautala till kommissionen Angående: Övervakning av jordbruksstöd	13
(1999/C 207/017)	E-2843/98 från John McCartin till kommissionen Angående: Bidrag till grisköttindustrin i Nordirland	14
(1999/C 207/018)	E-2844/98 från Pedro Marset Campos till kommissionen Angående: Förmodad komplot för att kvarhålla och bötfälla spanska lastbilar i Poitiers (Frankrike)	14
(1999/C 207/019)	E-2865/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Anpassning av gränsvärderna till barn, konsekvensbedömning med tanke på barn, ekologisk barnrätt . . .	15
(1999/C 207/020)	E-2896/98 från Angela Sierra González och Alonso Puerta till kommissionen Angående: Kontroll av förlorat bagage och ersättningar	16
(1999/C 207/021)	E-2899/98 från Irimi Lambraki till kommissionen Angående: Allvarliga problem för citrusodlare på ön Chios	17
(1999/C 207/022)	E-2915/98 från Jean Baggioni till kommissionen Angående: Minska öars energiberoende	18
(1999/C 207/023)	E-2939/98 från Eryl McNally till kommissionen Angående: Rabieskontroll för husdjur	18
(1999/C 207/024)	E-2951/98 från John Iversen till kommissionen Angående: EU-stöd för privat lagring	19
(1999/C 207/025)	E-2989/98 från Bernd Lange till kommissionen Angående: Hygienkrav rörande fjäderfäkött – användning av personal vid det egna företaget i samband med undersökningar och kontroller av fjäderfäkött	20
(1999/C 207/026)	E-2991/98 från Angela Sierra González till kommissionen Angående: Framtiden för det särskilda importstödsystemet för Kanarieöarna	21
(1999/C 207/027)	E-3009/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Hälsa- och säkerhetsinspektioner av djurpensionat	22
(1999/C 207/028)	P-3013/98 från Mair Morgan till kommissionen Angående: Utgifter för verksamhet som gäller information och kommunikationer i Förenade kungariket	22
(1999/C 207/029)	E-3034/98 från Gianni Tamino till kommissionen Angående: Olaglig transport av levande lamm avsedda för slakt i Grekland	23
(1999/C 207/030)	E-3043/98 från José Apolinário till kommissionen Angående: Johannesbrödträdsodling	24
(1999/C 207/031)	P-3048/98 från Mirja Rynänen till kommissionen Angående: Konsekvenserna för de finska jordbrukarna av den försenade kartläggningen av åkerarealen	24
(1999/C 207/032)	E-3075/98 från Kirsi Piha till kommissionen Angående: ISPA-investeringar i infrastruktur	25
(1999/C 207/033)	E-3085/98 från Karin Riis-Jørgensen till kommissionen Angående: Digital in- och utport på videokameror	26
(1999/C 207/034)	E-3090/98 från Richard Howitt till kommissionen Angående: Det planerade N-Viro-reningsverket i Stambidge	27
(1999/C 207/035)	E-3091/98 från Joan Vallvé till kommissionen Angående: Den universella deklarationen om språkliga rättigheter	27

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(1999/C 207/036)	E-3092/98 från Laura González Álvarez och Pedro Marset Campos till kommissionen Angående: Försening i utbetalning av finansiella medel för programmet Leader 1 (kompletterande svar)	28
(1999/C 207/037)	E-3094/98 från Angela Sierra González, Pedro Marset Campos och Laura González Álvarez till kommissionen Angående: Hållbar turistpolitik i EU	29
(1999/C 207/038)	P-3102/98 från Marie-Noëlle Lienemann till kommissionen Angående: Försäkringsdirektiv	30
(1999/C 207/039)	E-3119/98 från Raimo Ilaskivi till kommissionen Angående: Odling av hampa i Finland	31
(1999/C 207/040)	E-3135/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Bristfälligt anbudsförfarande vid organisering av vattenförsörjningen i Ivrea	31
(1999/C 207/041)	P-3146/98 från Umberto Bossi till kommissionen Angående: Mjolkproduktion	32
(1999/C 207/042)	E-3158/98 från Concepció Ferrer till kommissionen Angående: Juvelhandel inom gemenskapen	33
(1999/C 207/043)	E-3160/98 från Sören Wibe till kommissionen Angående: Rätt att förbjuda import av kött som producerats genom regelmässig användning av antibiotika	34
(1999/C 207/044)	E-3165/98 från Mathieu Grosch till kommissionen Angående: Bidrag för gränsgångare vid avbrott i karriären	34
(1999/C 207/045)	E-3185/98 från Hadar Cars, Karl Olsson och Astrid Thors till kommissionen Angående: Antibiotikabesprutning av frukt och grönsaker	35
(1999/C 207/046)	P-3356/98 från Anneli Hulthén till kommissionen Angående: Antibiotikabesprutning av frukt	35
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3185/98 och P-3356/98	35
(1999/C 207/047)	E-3194/98 från Joaquín Sisó Cruellas till kommissionen Angående: Europeiska kulturarvsdagarna	36
(1999/C 207/048)	E-3199/98 från Honório Novo till kommissionen Angående: Undersökning på fiskeriområdet	36
(1999/C 207/049)	P-3209/98 från Robert Sturdy till kommissionen Angående: Stödsystemet för produktion av kalvkött	37
(1999/C 207/050)	E-3212/98 från Bernd Lange till kommissionen Angående: Den tid det tar att ersätta kostnader i samband med Sokratesprojekt	38
(1999/C 207/051)	E-3217/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Ersättning av avskedad personal vid företaget Piraiki-Patraiki	38
(1999/C 207/052)	E-3221/98 från Pedro Marset Campos till kommissionen Angående: Vattenreningsverk i Cieza (Murcia, Spanien)	39
(1999/C 207/053)	E-3224/98 från Umberto Bossi till kommissionen Angående: Mjolkproduktion	40
(1999/C 207/054)	P-3226/98 från Elena Marinucci till kommissionen Angående: Gemenskapsprogrammet Urban	41
(1999/C 207/055)	E-3228/98 från Karin Riis-Jørgensen till kommissionen Angående: Beskattning av pensioner	42
(1999/C 207/056)	E-3255/98 från Eryl McNally till kommissionen Angående: Överföring av statliga pensioner mellan medlemsstaterna	43
(1999/C 207/057)	E-3260/98 från Yves Verwaerde till kommissionen Angående: Förenlighet med gemenskapslagstiftningen vad gäller kommittéer som handhar sammanläggning av jord	43
(1999/C 207/058)	E-3267/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Undersökning utförd vid det europeiska observationscentret för sysselsättning	44

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/059)	E-3269/98 från Viviane Reding till kommissionen Angående: Echo-skandalen: finansieras farliga sektorer med EU-medel?	44
(1999/C 207/060)	P-3276/98 från Terence Wynn till kommissionen Angående: Avgifter för hygienbesiktningar och kontroller av kött	45
(1999/C 207/061)	E-3280/98 från Mark Watts till kommissionen Angående: Utsläpp av avloppsslam	47
(1999/C 207/062)	E-3283/98 från Karin Riis-Jørgensen till kommissionen Angående: Utsikterna vad gäller framställning och försäljning av vin i Danmark	47
(1999/C 207/063)	E-3300/98 från Graham Watson till kommissionen Angående: Visumtvång för slovakiska turister	48
(1999/C 207/064)	E-3310/98 från Encarnación Redondo Jiménez till kommissionen Angående: Jordbruk – export av jordmandel, chufa, från tredje land till Europeiska unionen	48
(1999/C 207/065)	E-3313/98 från Florus Wijsenbeek till kommissionen Angående: Brittiska karantänsåtgärder	49
(1999/C 207/066)	E-3324/98 från Kirsi Piha till kommissionen Angående: Utnyttjande av barnarbetskraft i Europa	50
(1999/C 207/067)	E-3326/98 från Philippe Monfils till kommissionen Angående: Oegentligheter i samband med tillstånd för att bygga en förbränningsanläggning i Drogenboos (Belgien)	51
(1999/C 207/068)	E-3329/98 från Gerardo Fernández-Albor till kommissionen Angående: Gemenskapsprogram för att främja praktik för högskolelärare	52
(1999/C 207/069)	E-3330/98 från Gerardo Fernández-Albor till kommissionen Angående: Stöd från EU till demokratiseringsprocessen i Marocko	52
(1999/C 207/070)	E-3331/98 från Graham Mather till kommissionen Angående: The Intervention Board Executive Agency (interventionorganets verkställande styrelse) (Förenade kungariket) – medel till den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)	53
(1999/C 207/071)	E-3334/98 från Roberto Mezzaroma till kommissionen Angående: Europeiska åtgärder för att uppnå global hållbar utveckling	54
(1999/C 207/072)	E-3344/98 från Graham Mather till kommissionen Angående: Dokument utgivet av Europeiska miljöbyrån om kemikalier i europeisk miljö	56
(1999/C 207/073)	E-3362/98 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Förändringar inom industrin	57
(1999/C 207/074)	P-3365/98 från Paul Lannoye till kommissionen Angående: Anmälan om att släppa ut genetiskt modifierade organismer på marknaden, ärende nr C/NL/96/10, direktiv 90/220/EEG	58
(1999/C 207/075)	E-3368/98 från Richard Howitt till kommissionen Angående: Reningsverk i San Juan de los Terreros (Pulpi)	59
(1999/C 207/076)	E-3373/98 från Concepció Ferrer till kommissionen Angående: Återplantering av skog	60
(1999/C 207/077)	E-3374/98 från Ernesto Caccavale till kommissionen Angående: Den skyddade ursprungsbeteckningen för mozzarellaost i Italien svävar i fara	60
(1999/C 207/078)	P-3381/98 från Maj-Lis Lööv till kommissionen Angående: EG-finansierat vägbygge i Kameruns regnskog	62
(1999/C 207/079)	E-3391/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Verksamheten vid Cedefop	63
(1999/C 207/080)	P-3401/98 från Carmen Fraga Estévez till kommissionen Angående: Orsakerna bakom den föreskrivna minimistorleken på svärdfisk i Medelhavet	63
(1999/C 207/081)	E-3409/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Allvarliga svårigheter för familjen Crisafulli	64
(1999/C 207/082)	E-3412/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Tomtstyckning i Bufalotta	65

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/083)	E-3421/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Den europeiska textilindustrin	66
(1999/C 207/084)	E-3447/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Europeisk textilindustri	66
(1999/C 207/085)	E-3448/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Europeisk textilindustri	66
(1999/C 207/086)	E-3449/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Europeisk textilindustri	66
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3421/98, E-3447/98, E-3448/98 och E-3449/98	67
(1999/C 207/087)	E-3424/98 från Karin Riis-Jørgensen till kommissionen Angående: Genomförande av maskindirektivet m.m.	67
(1999/C 207/088)	E-3426/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Förbud för en fånge i ett holländskt fängelse att kommunicera på kurdiska	68
(1999/C 207/089)	E-3431/98 från Jaime Valdivielso de Cué till kommissionen Angående: Fri rörlighet för varor	69
(1999/C 207/090)	E-3432/98 från Jaime Valdivielso de Cué till kommissionen Angående: Fri rörlighet för varor	69
(1999/C 207/091)	E-3433/98 från Jaime Valdivielso de Cué till kommissionen Angående: Fri rörlighet för varor	69
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3431/98, E-3432/98 och E-3433/98	69
(1999/C 207/092)	E-3444/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Utsläpp av kväveoxider från flygplan	70
(1999/C 207/093)	E-3450/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Borttagande av hinder för rörligheten	71
(1999/C 207/094)	E-3458/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen (Persistent Organic Pollutants, POPs)	71
(1999/C 207/095)	E-3470/98 från Lis Jensen till kommissionen Angående: Europeiska investeringsbankens finansiering av motorvägar i Tjeckien	73
(1999/C 207/096)	E-3471/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Angående: Reglering av fisket i sydvästra Atlanten	74
(1999/C 207/097)	P-3477/98 från Ursula Stenzel till kommissionen Angående: Mänskliga rättigheter	74
(1999/C 207/098)	E-3480/98 från John Iversen till kommissionen Angående: Livsmedelsbistånd till Nordkorea	75
(1999/C 207/099)	E-3485/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Anställande av personal vid Europeiska centralbanken	76
(1999/C 207/100)	E-3486/98 från Robin Teverson till kommissionen Angående: Normer för köttproduktion	76
(1999/C 207/101)	E-3491/98 från Luigi Moretti till kommissionen Angående: Förekomst av relästationstorn för radio och tv i bostadsområden	77
(1999/C 207/102)	P-3724/98 från David Hallam till kommissionen Angående: Elektromagnetisk strålning och dess inverkan på folkhälsan	77
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3491/98 och P-3724/98	77
(1999/C 207/103)	E-3492/98 från Luigi Moretti till kommissionen Angående: Nedsmutsning av ytvatten	77
(1999/C 207/104)	E-3498/98 från Bernd Lange till kommissionen Angående: Kampanj i Förbundsrepubliken Tyskland för att främja försäljningen av blommor	78

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/105)	E-3499/98 från Arlene McCarthy till kommissionen Angående: Kommissionens användning av privata konsulter	79
(1999/C 207/106)	E-3504/98 från John Iversen till kommissionen Angående: Olagligt statsstöd till svinproduktion	80
(1999/C 207/107)	E-3509/98 från Amedeo Amadeo till rådet Angående: Kontroll och besiktning på livsmedels-, veterinär- och växtskyddsområdet	80
(1999/C 207/108)	E-3521/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Kompensation för nekad ombordstigning	81
(1999/C 207/109)	P-3528/98 från Edith Müller till kommissionen Angående: Tillämpning av direktiv 85/337/EEG på ett delområde i en medlemsstat (respektive flera medlemsstater), särskilt beträffande omvandling av tidigare militära flygfält, till exempel Weeze/Laarbruch i Tyskland	82
(1999/C 207/110)	E-3533/98 från Glenys Kinnock till kommissionen Angående: Kött- och benmjöl	83
(1999/C 207/111)	E-3534/98 från Undine-Uta Bloch von Blottnitz till kommissionen Angående: Utsläpp av radioaktiv gas från stålfabriken Acerinox i Cadiz, Spanien	83
(1999/C 207/112)	E-3541/98 från Laura González Álvarez och Pedro Marset Campos till kommissionen Angående: ERUF-subventioner för förbränningsanläggningen för skogsbiomassa i Salinas de Pisuerga (Palencia-Spanien)	85
(1999/C 207/113)	E-3542/98 från Concepció Ferrer till kommissionen Angående: Plantering av skog i områden som skadats av skogsbränder	85
(1999/C 207/114)	E-3543/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Försäljning av lantbruket Maccarese	86
(1999/C 207/115)	P-3545/98 från Friedrich Wolf till kommissionen Angående: Skatteharmonisering	87
(1999/C 207/116)	E-3548/98 från Ursula Stenzel till kommissionen Angående: Europeiska centralbanken	87
(1999/C 207/117)	E-3550/98 från Katerina Daskalaki till rådet Angående: Hot mot minnesmärken i Kosovo	88
(1999/C 207/118)	E-3556/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Främjandet av typiska jordbruksprodukter	88
(1999/C 207/119)	E-3565/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Ensidiga utsändningar från "EURONEWS"	89
(1999/C 207/120)	E-3571/98 från Jan Andersson till kommissionen Angående: EU-stöd till hundar för kapplöpningsbruk (Greyhounds)	90
(1999/C 207/121)	E-3579/98 från Angela Sierra González till kommissionen Angående: Resolution om skogsbränder	90
(1999/C 207/122)	E-3584/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Finansiering av program för psykologiskt och socialt stöd till studerande med särskilda behov vid grekiska universitet	91
(1999/C 207/123)	E-3603/98 från Luciano Vecchi till kommissionen Angående: Samfinansiering av europeiska frivilligorganisationers projekt i Sydafrika	92
(1999/C 207/124)	E-3606/98 från Herbert Bösch till kommissionen Angående: Fortsatt finansiering av ECDP (European Cities on Drug Policies)	92
(1999/C 207/125)	P-3625/98 från Niels Sindal till kommissionen Angående: Vissa medlemsstaters bristande efterlevnad av förpliktelserna i FUP III	93
(1999/C 207/126)	E-3626/98 från Hartmut Nassauer till kommissionen Angående: Olösta frågor mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Tjeckiska republiken rörande förmögenhet . . .	94
(1999/C 207/127)	E-3628/98 från Hartmut Nassauer till kommissionen Angående: Benes-dekretet	94

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/128)	E-3629/98 från Hartmut Nassauer till kommissionen Angående: Inverkan av Tjeckiska republikens gällande lagar på bedömningen av landets ansökan om medlemskap	95
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3626/98, E-3628/98 och E-3629/98	95
(1999/C 207/129)	E-3627/98 från Hartmut Nassauer till kommissionen Angående: Tjeckiska republikens förbehåll beträffande den enskildes rätt att inge klagomål	95
(1999/C 207/130)	E-3631/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Angående: Vidtagande av åtgärder för att främja användning av olivolja inom ramarna för kampanjen för att förebygga hjärt- och kärlsjukdomar	96
(1999/C 207/131)	E-3637/98 från Richard Corbett till kommissionen Angående: Antal tjänstemän inom kommissionen	97
(1999/C 207/132)	E-3644/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Stödåtgärder till funktionshindrade barn i Rom	97
(1999/C 207/133)	E-3645/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Gemensamt system för beskattning – betalning av räntor och royalties	99
(1999/C 207/134)	E-3650/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Stödåtgärder för investeringar i tredje land (initiativyttrande)	99
(1999/C 207/135)	E-3651/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Bevarande av jordbruk i bergsområden	100
(1999/C 207/136)	E-3654/98 från Lutz Goepel till kommissionen Angående: Effektiviteten hos desinfektionsåtgärder i samband med bekämpandet av epidemier hos djur	101
(1999/C 207/137)	E-3655/98 från Elisabeth Schroedter och Heidi Hautala till kommissionen Angående: Trakasserier mot miljöaktivister i Ukraina	102
(1999/C 207/138)	E-3656/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Angående: Multilaterala förhandlingar mellan EU och Världshandelsorganisationen	103
(1999/C 207/139)	E-3658/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Angående: Datafel vid millenniumskiftet	104
(1999/C 207/140)	E-3660/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Angående: Datafel vid millenniumskiftet	104
(1999/C 207/141)	E-3661/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Angående: Datafel vid millenniumskiftet	105
(1999/C 207/142)	E-3664/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Angående: Förfalskningar och olaglig kopiering	105
(1999/C 207/143)	E-3665/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Angående: Förfalskningar och olaglig kopiering	106
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3664/98 och E-3665/98	106
(1999/C 207/144)	E-3667/98 från Philippe Monfils till kommissionen Angående: Moms på konstverk	106
(1999/C 207/145)	E-3672/98 från Gerhard Hager till rådet Angående: Finansavtal med Tjeckien	107
(1999/C 207/146)	E-3673/98 från Gerhard Hager till kommissionen Angående: Finansavtal med Tjeckien	108
(1999/C 207/147)	E-3676/98 från Gerhard Hager till kommissionen Angående: Daphne-programmet	108
(1999/C 207/148)	E-3684/98 från James Nicholson till kommissionen Angående: Tjernobylnkatastrofen och fiskimport	109
(1999/C 207/149)	E-3686/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Kärnkraftverket i Ignalina, Litauen	110
(1999/C 207/150)	E-3694/98 från Jan Mulder till kommissionen Angående: Bedövning av fjäderfå som skall slaktas	111

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/151)	E-3702/98 från Gerhard Hager till kommissionen Angående: Partnerskapsprogrammet "Twinning" (tvillingprogrammet)	111
(1999/C 207/152)	E-3703/98 från Hiltrud Breyer till rådet Angående: Sjukförsäkringar och diskriminering av kvinnor	112
(1999/C 207/153)	E-3706/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Europeiska kommissionens inträdesprov för tolkar i grekiska	113
(1999/C 207/154)	E-3719/98 från Giuseppe Rauti till kommissionen Angående: Liberaliserad närsjöfart (cabotage) – uppskov till år 2004 för Italien	114
(1999/C 207/155)	P-3723/98 från Roy Perry till kommissionen Angående: Gemenskapens skyldigheter gentemot öar	115
(1999/C 207/156)	P-3725/98 från Carlos Carnero González till kommissionen Angående: Den autonoma regionen Kantabriens (Spanien) fortsatta stödberättigande inom strukturfondernas mål 1	115
(1999/C 207/157)	P-3726/98 från Werner Langen till kommissionen Angående: Principen om gemenskapskonsumtion/EU:s varumärkesdirektiv	116
(1999/C 207/158)	E-3730/98 från Antonios Trakatellis till kommissionen Angående: Underskottet hos offentliga företag och organisationer och Greklands anslutning till EMU	118
(1999/C 207/159)	E-3731/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Brott mot gemenskapsdirektiven om arbetsmiljö	119
(1999/C 207/160)	E-3733/98 från Brendan Donnelly till kommissionen Angående: Mervärdesskatt på medlemsskap i golfklubbar	120
(1999/C 207/161)	P-3739/98 från David Thomas till kommissionen Angående: Budgeten för Agenda 2000	120
(1999/C 207/162)	E-3743/98 från Maartje van Putten till kommissionen Angående: EU-stöd till Frankrike för "Route forestière du Port des Moines" i Morvan (Bourgogne)	121
(1999/C 207/163)	E-3745/98 från Christoph Konrad till kommissionen Angående: Italiens vallag	121
(1999/C 207/164)	E-3746/98 från Glyn Ford till kommissionen Angående: EG-märkning för batonger som ger elektriska stötar	122
(1999/C 207/165)	E-3751/98 från Glyn Ford till kommissionen Angående: Ekonomiskt stöd till utbildningsstiftelser	122
(1999/C 207/166)	P-3753/98 från Mair Morgan till kommissionen Angående: Utgifter för informations- och kommunikationsverksamhet i Förenade kungariket	123
(1999/C 207/167)	E-3754/98 från Marlies Mosiek-Urbahn till kommissionen Angående: Återbetalning av textilsubventioner i Frankrike	124
(1999/C 207/168)	E-3758/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Närmare upplysningar om den privata beväpnade väktarkåren i Italien	125
(1999/C 207/169)	E-3765/98 från Freddy Blak till kommissionen Angående: Diskriminering på arbetsmarknaden	125
(1999/C 207/170)	E-3766/98 från Susan Waddington till kommissionen Angående: Behandling av EU-medborgare vid gränskontroller	126
(1999/C 207/171)	E-3767/98 från Susan Waddington till kommissionen Angående: Behandling av EU-medborgare vid gränskontroller	126
(1999/C 207/172)	E-3768/98 från Susan Waddington till kommissionen Angående: Behandling av EU-medborgare vid gränskontroller	126
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3766/98, E-3767/98 och E-3768/98	126
(1999/C 207/173)	E-3775/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Nedbrytning av etiska och samhälleliga värden genom kommersiell behandling av död och människolik	127

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/174)	E-3776/98 från Anna Karamanou till kommissionen Angående: Resultaten av miljökonferensen i Buenos Aires – EU:s åtgärder för tillämpandet av Kyotoprotokollet . . .	128
(1999/C 207/175)	E-3780/98 från Manuel Escolá Hernando till kommissionen Angående: Krisen inom svinsektorn	128
(1999/C 207/176)	E-3792/98 från Niels Kofoed till kommissionen Angående: Helautomatiska mjölkkningsmaskiner – punkt 4 i kapitel III i direktiv 89/362/EEG	129
(1999/C 207/177)	P-3803/98 från Luigi Moretti till kommissionen Angående: Radio- och TV-master i bostadsområden	130
(1999/C 207/178)	P-3807/98 från Maartje van Putten till kommissionen Angående: Den förmodade dumpningen av stål från länder som drabbats av den ekonomiska krisen på den europeiska marknaden	130
(1999/C 207/179)	E-3830/98 från Paul Rübig till kommissionen Angående: Den internationella ekonomiska turbulensens konsekvenser för den europeiska stålmarknaden – beträffande området för rättvis världshandel	131
(1999/C 207/180)	E-3832/98 från Paul Rübig till kommissionen Angående: Den internationella ekonomiska turbulensens konsekvenser för den europeiska stålmarknaden – beträffande området för rättvis världshandel	132
(1999/C 207/181)	E-3833/98 från Paul Rübig till kommissionen Angående: Den internationella ekonomiska turbulensens konsekvenser för den europeiska stålmarknaden – beträffande området för rättvis världshandel	133
(1999/C 207/182)	P-3836/98 från Eva Kjer Hansen till kommissionen Angående: Inrättande av kontor för utredning av interna och externa bedrägerier	133
(1999/C 207/183)	E-3839/98 från Viviane Reding till kommissionen Angående: Utkastet till direktiv om dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål och etiskt godtagbar försäljning av modersmjölksersättning	134
(1999/C 207/184)	P-3843/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Förmånlig behandling av det statliga järnvägsbolaget (OSE) och det grekiska postverket (ELTA) från den grekiska statsförvaltningens sida	135
(1999/C 207/185)	E-3851/98 från Sören Wibe till kommissionen Angående: Glasskrigets lämplighet som propagandamaterial i samtliga 15 medlemsstater	136
(1999/C 207/186)	E-3856/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Fri rörlighet för idrottstränare	136
(1999/C 207/187)	P-3862/98 från Joan Colom i Naval till kommissionen Angående: Teverekklam	138
(1999/C 207/188)	E-3874/98 från Raimo Ilaskivi till kommissionen Angående: Utredning över EU-stöd till Jasser Arafat	138
(1999/C 207/189)	E-3875/98 från Philippe Monfils till kommissionen Angående: Oegentligheter beträffande byggnadstillståndet för en förbränningsanläggning i Drogenbos (Belgien) . . .	139
(1999/C 207/190)	E-3877/98 från Riccardo Garosci till kommissionen Angående: Förklaringar från EU-experter under Europaparlamentets och kommissionens gemensamma konferens om livsmedelssäkerhet och BSE-krisen	140
(1999/C 207/191)	P-3879/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Angående: Oegentligheter i samband med bidrag till World Vision Austria	140
(1999/C 207/192)	E-3883/98 från Michl Ebner till rådet Angående: Europeisk vapenfri tjänst	141
(1999/C 207/193)	E-3889/98 från Graham Watson till kommissionen Angående: Standardverk om tropiskt skogsbruk	142
(1999/C 207/194)	E-3890/98 från Odile Leperre-Verrier till kommissionen Angående: Handlingsprogram för ungdomen i Medelhavsområdet	142
(1999/C 207/195)	P-3893/98 från Arlindo Cunha till kommissionen Angående: Kvoter för tomatodlingssäsongen	143

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/196)	E-3899/98 från Patricia McKenna till kommissionen Angående: Kommissionsledamoten Emma Boninos deltagande i 1998 års Bilderbergmöte	143
(1999/C 207/197)	E-3900/98 från Patricia McKenna till kommissionen Angående: Kommissionsledamoten Hans Van den Broeks deltagande i 1995 års Bilderbergmöte	144
(1999/C 207/198)	E-3901/98 från Patricia McKenna till kommissionen Angående: Kommissionsledamoten Leon Brittans deltagande i 1995 års Bilderbergmöte	144
(1999/C 207/199)	E-3902/98 från Patricia McKenna till kommissionen Angående: Kommissionsledamoten Ritt Bjerregaards deltagande i 1995 års Bilderbergmöte	144
(1999/C 207/200)	E-3903/98 från Patricia McKenna till kommissionen Angående: Kommissionsledamoten Mario Montis deltagande i Bilderberg	145
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3899/98, E-3900/98, E-3901/98, E-3902/98 och E-3903/98	145
(1999/C 207/201)	E-3911/98 från Jean-Claude Pasty till kommissionen Angående: Tulltaxe- och statistiknomenklaturen och Gemensamma tulltaxan i fråga om tryffel	145
(1999/C 207/202)	E-3927/98 från Paul Lannoye till kommissionen Angående: Motorvägen A 41 mellan Annecy och Genève	146
(1999/C 207/203)	E-3934/98 från Carlos Robles Piquer till kommissionen Angående: Utnyttjande av kärnkraft för avsaltning av havsvatten i regnfattiga länder	147
(1999/C 207/204)	E-3937/98 från Carlos Robles Piquer till rådet Angående: Omedelbara utsikter för det långsiktiga fusionsprojektet	147
(1999/C 207/205)	E-3939/98 från Carlos Robles Piquer till rådet Angående: Bedömning av följderna av att överge det internationella rymdstationsprojektet	148
(1999/C 207/206)	E-3948/98 från Johanna Majj-Weggen till kommissionen Angående: Upphandlingskontrakt vid generaldirektorat VIII	149
(1999/C 207/207)	E-3949/98 från Johanna Majj-Weggen till kommissionen Angående: Mervärdesskattesatser för veterinärer	149
(1999/C 207/208)	E-3952/98 från Nuala Ahern till rådet Angående: Tyska regeringens planer på att stoppa upparbetning av kärnavfall	150
(1999/C 207/209)	E-3957/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Angående: Går livsmedelshjälpen till Ryssland fram?	150
(1999/C 207/210)	E-3958/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Angående: Piratprodukter	151
(1999/C 207/211)	E-3960/98 från Jyrki Otila till kommissionen Angående: Det blir sämre med folkhälsan i Ryssland	152
(1999/C 207/212)	E-3978/98 från Klaus Lukas till kommissionen Angående: Kommissionens enhet "common services"	152
(1999/C 207/213)	E-3989/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Leksaksmuseum	154
(1999/C 207/214)	E-3990/98 från Frank Vanhecke till kommissionen Angående: EU-medborgares deltagande i val till Europaparlamentet som hålls i länder i vilka de inte är medborgare	155
(1999/C 207/215)	E-3998/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Finansiering av barngrupper genom Sokrates-programmet	155
(1999/C 207/216)	E-4002/98 från Caroline Jackson till kommissionen Angående: Direktivet om paketresor	156
(1999/C 207/217)	E-0082/99 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Charterresedirektivet	156
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-4002/98 och E-0082/99	157

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/218)	P-4011/98 från Vincenzo Viola till kommissionen Angående: Förfarandet enligt artikel 93.2 i samband med överlåtelsen av Sicilcassa till Banco di Sicilia SpA	157
(1999/C 207/219)	E-4018/98 från David Hallam till kommissionen Angående: Indragning av mynt och sedlar samt införandet av euron	158
(1999/C 207/220)	E-4019/98 från José Barros Moura till kommissionen Angående: Finansiering av verksamhet i förbindelse med mänskliga rättigheter	159
(1999/C 207/221)	E-4023/98 från José Barros Moura till kommissionen Angående: Förbindelserna mellan EU och Macao efter maktöverlämnandet den 20 december 1999	160
(1999/C 207/222)	E-4048/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Angående: Kärnsäkerheten i Ryssland och unionens nordliga dimension	160
(1999/C 207/223)	E-4054/98 från Ana Miranda de Lage till kommissionen Angående: Betalning av kontrakt inom ramen för AL-Invest-programmet	161
(1999/C 207/224)	P-4055/98 från Roy Perry till kommissionen Angående: Rafaelprogrammet	162
(1999/C 207/225)	E-4057/98 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Förbindelserna mellan EU och Asien	163
(1999/C 207/226)	E-4068/98 från Jaime Valdivielso de Cué till kommissionen Angående: Handel	163
(1999/C 207/227)	P-4070/98 från John Cushnahan till kommissionen Angående: Missledande märkning	164
(1999/C 207/228)	E-4083/98 från Françoise Grossetête till kommissionen Angående: Nätverk för övervakning och kontroll av överförbara sjukdomar	164
(1999/C 207/229)	E-4097/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Problem vid genomförandet av det fjärde finansprotokollet för Cypern på grund av att turkcyprioterna inte samarbetar	165
(1999/C 207/230)	E-4107/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Brott mot Fördraget om Europeiska unionen – Storbritanniens deltagande i attackerna mot Irak	165
(1999/C 207/231)	P-0014/99 från Anna Karamanou till kommissionen Angående: Ussel behandling av föräldralösa barn i Ryssland – omänskliga förhållanden på institutionerna	166
(1999/C 207/232)	P-0015/99 från Marie-Paule Kestelijn-Sierens till kommissionen Angående: Talan avseende en förbränningsugn i Drogenbos	167
(1999/C 207/233)	P-0016/99 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Utnyttjande av medel för datautbildning och bibliotek i de grekiska skolorna	167
(1999/C 207/234)	P-0027/99 från Marco Formentini till kommissionen Angående: Avgiftshöjningar fastställda av TIM och Omnitel för telefonsamtal från fasta telefoner till mobiltelefoner	168
(1999/C 207/235)	E-0036/99 från Gianfranco Dell'Alba till kommissionen Angående: Avtal om telefontaxor mellan Tim och Omnitel	169
(1999/C 207/236)	P-0047/99 från Ernesto Caccavale till kommissionen Angående: Olaglig avgiftshöjning för samtal från telefonnätet till mobiltelefoner i Italien	169
(1999/C 207/237)	P-0049/99 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Höjningar av mobiltelefonitarriferna och överträdelser av konkurrenslagstiftningen	170
(1999/C 207/238)	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna P-0027/99, E-0036/99, P-0047/99 och P-0049/99 E-0039/99 från Umberto Bossi, Luigi Moretti, Marco Formentini och Gipo Farassino till kommissionen Angående: Rasism i den italienska skolan	171
(1999/C 207/239)	E-0045/99 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Medicinsk konsultation på distans inom den statliga sjukvården i Grekland	172

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 207/240)	E-0063/99 från Carlos Robles Piquer till kommissionen Angående: Europeiska turistorter	172
(1999/C 207/241)	P-0089/99 från Christine Oddy till kommissionen Angående: Millennium Access Guide ("guide för tillgång till det nya årtusendet")	173
(1999/C 207/242)	E-0118/99 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Undersökning om äldre kvinnor i Europa, utförd av Stakes	173
(1999/C 207/243)	P-0142/99 från Yves Verwaerde till kommissionen Angående: Frivilligorganisationer som får bidrag inom ramen för EU:s utrikespolitik	174
(1999/C 207/244)	E-0201/99 från Florus Wijsenbeek till kommissionen Angående: Gisslantagande i Frankrike	175
(1999/C 207/245)	P-0258/99 från Joan Colom i Naval till kommissionen Angående: Förmodade bedrägerier i samband med Europeiska socialfonden i Katalonien	175
(1999/C 207/246)	E-0285/99 från Laura González Álvarez till kommissionen Angående: Tillträde för tekniska ingenjörer från Spanien till tjänster inom EU-förvaltningen	175
(1999/C 207/247)	E-0295/99 från Dagmar Roth-Behrendt till kommissionen Angående: EU-stödmedel – Information om storleken på de EU-stödmedel som 1998 gått till Berlin	176
(1999/C 207/248)	E-0316/99 från John McCartin till kommissionen Angående: Mottagare av investeringar på grisköttssektorn i Irland	177
(1999/C 207/249)	E-0340/99 från Peter Skinner till kommissionen Angående: Skillnader i bilpriser i Europa	177

I

(Meddelanden)

EUROPAPARLAMENTET

SKRIFTLIGA FRÅGOR MED SVAR

(1999/C 207/001)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1762/98

från Werner Langen (PPE) till kommissionen

(29 maj 1998)

Angående: Överenskommelse om priser mellan den franska tobaksindustrin och den franska regeringen

I november 1997 skulle man i Frankrike av finansiella och hälsopolitiska skäl ha infört en extra tobaksskatt på 2,5 %. Regeringen kom dock överens med den franska tobaksindustrin om att införa en minimiskatt som endast beräknas på en enhet om 1 000 cigaretter, vilket medför att rabatten på storförpackningar bortfaller. Detta avtal ingicks utan att exempelvis tobakstillverkaren Reemtsma från Hamburg deltog; en firma som liksom andra företag är representerat med en rad produkter på den franska marknaden.

Den prisanmälan som gjordes av Reemtsma i syfte att introducera två produkter (West och West light i paket om 25 st.) avvisades av ministeriet för ekonomi och finanser i Frankrike med hänvisning till överenskommelse med den franska tobaksindustrin. Ett tillstånd skulle endast kunna ges om priset höjdes avsevärt. I slutet av 1997 beaktades de två produkterna inte i beslutet "Arreté d'Homologation". En ytterligare prisanmälan den 28 januari 1998 ledde inte till någon reaktion. I ett samtal i början på mars meddelades Reemtsma ett pris som skulle ligga till grund för ett tillståndsbeviljande; ett pris som företaget dock inte accepterar av marknadsstrategiska skäl. Fortsatta samtal medförde inga positiva resultat.

I artikel 85 i EG-fördraget förbjuds "alla avtal mellan företag... som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvräta konkurrensen inom den gemensamma marknaden, särskilt sådana som innebär att a) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs".

Min fråga till kommissionen är alltså:

1. Betraktar kommissionen detta fastläggande av ett minimipris till följd av ett avtal mellan den franska tobaksindustrin och den franska regeringen som en överträdelse av konkurrensbestämmelserna i artikel 3g i samband med artikel 85 i EG-fördraget? Om detta är fallet, hur avser man då att agera i ärendet?
2. Känner kommissionen till vilka skäl som den franska regeringen angivit för att godkänna och motivera detta slags horisontella kartellbildning genom vilken priset respektive minimipriset direkt fastställs?

Kompletterande svar
från Mario Monti på kommissionens vägnar

(11 februari 1999)

1. I slutet av 1997 mottog kommissionen ett klagomål rörande den budgetlag för 1998 som franska regeringen avsåg att anta. Enligt fransk lag gäller sedan den 1 januari 1998 en cigarettbeskattning som kännetecknas av regeln att priset per 1000 enheter cigaretter av en och samma kategori som säljs under ett visst märke inte får vara lägre än det pris som gäller för märkets mest sålda produkt (minimireferenspriset)

samt av att minimipunktskatten för cigaretter av mörk tobak är 20 % lägre än punktskatten för cigaretter med ljus tobak (400 francs per 1000 enheter i stället för 500 francs per 1000 enheter).

På denna punkt har kommissionen bland annat ansett att den nya bestämmelsen inte är förenlig med artikel 9.1 i rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror ⁽¹⁾ enligt vilken handeln själv fritt fastställer detaljhandelspriset för var och en av dess produkter. Den nya skyldigheten att fastställa priset för 1000 enheter innebär detsamma som att föreskriva ett minimireferenspris. Dessutom har kommissionen ansett att de nya franska bestämmelserna, genom att införa en tudelad minimisats (500 francs per 1000 enheter för alla cigarettkategorier med undantag för cigaretter av mörk tobak vilka beskattas med 400 francs per 1000 enheter) överträtt gemenskapens lagstiftning (rådets direktiv 92/79/EG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter ⁽²⁾ och 95/59/EEG), enligt vilken skall förekomma en enda minimipunktskatt som skall vara densamma för alla cigarettslag och cigarettmärken.

Eftersom cigaretter av mörk tobak till största delen tillverkas i Frankrike (i motsats till cigaretter av ljus tobak) strider den nya lagstiftningen mot diskrimineringsförbudet och skyddsreglerna i skattehänseende i artikel 95 i EG-fördraget.

Till följd av detta har kommissionen inlett ett förfarande om fördragsbrott enligt artikel 169 i EG-fördraget mot Frankrike. I detta sammanhang beslöt kommissionen i december 1998 att avge ett motiverat yttrande.

2. Förfarandet om fördragsbrott enligt artikel 169 i EG-fördraget för bristande iakttagelse av gemenskapsrätten ger kommissionen och den berörda medlemsstaten tillfälle att utbyta synpunkter. I förevarande fall har Frankrike inte reagerat på kommissionens formella underrättelse.

⁽¹⁾ EGT L 291, 6.12.1995.

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992.

(1999/C 207/002)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1995/98

från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(30 juni 1998)

Angående: Den så kallade terminatorgenen

Hur värderar kommissionen den så kallade terminatorgenens effekt på böndernas utkomst i utvecklingsländerna under de närmaste åren?

(1999/C 207/003)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2418/98

från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(27 juli 1998)

Angående: Monsanto och "terminatorgenen"

Vilka rättsliga möjligheter har EU att förmå eller tvinga Monsanto att inte använda sin "terminatorgen"?

Gemensamt kompletterande svar på de skriftliga frågorna E-1995/98 och E-2418/98 ingivna av Franz Fischler för kommissionen

(13 januari 1999)

Kommissionen är medveten om oron i samband med utvecklingen av växtsorter med genkonstruktioner som hindrar att det bildas livskraftiga frön (frön fräntas medvetet förmågan att gro i och med att embryot inte kan utvecklas). Denna utveckling är känd som "terminatorfrö". Kommissionen vet att systemet har demonstrerats inom tobaksindustrin som en modellsort och att arbetet har inletts när det gäller bomull, men samma teknologi skulle också kunna utvecklas för andra grödor.

Intresset är stort för utvecklingen på detta område. Vid den fjärde konferensen som hölls av parterna till konventionen om biologisk mångfald ombads dess biträdande organ för vetenskapliga, tekniska och teknologiska råd "att överväga och bedöma" om utvecklingen och användningen av ny teknologi för att kontrollera genuttryck, enligt den definition som ges i det amerikanska patentet 5723765 får några konsekvenser för bevarandet och det hållbara utnyttjandet av biologisk mångfald, och att utarbeta vetenskapligt grundade råd till parterna till konferensen. Detta tvingar också parter, regeringar, det civila samhället och privata och offentliga institutioner att överväga ett försiktigt tillvägagångssätt vid användningen av denna nya teknik.

Minst två problem kan uppstå till följd av en sådan utveckling. Om pollen från modifierade växter pollinerar närliggande grödor som inte är genetiskt modifierad kommer även dessa att bilda livsodugliga frön. Jordbrukare skulle inte längre kunna spara sitt eget utsäde och skulle därmed vara tvungna att köpa nytt utsäde varje år.

Eftersom "terminatorfrö" endast kan framställas genom genetisk modifiering måste saluföringen överensstämma både med kraven i direktiven om saluföring av utsäde (t.ex. när det gäller utsäde av stråsåd rådets direktiv 66/402/EEG om saluföring av utsäde av stråsåd ⁽¹⁾) och 70/457/EEG om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter ⁽²⁾) och med särskilda bestämmelser i samband med risker för människors hälsa och för miljön som kan vara knutna till växter som odlats från utsäde av sådana sorter (enligt rådets direktiv 90/220/EEG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön ⁽³⁾) och när de är avsedda som livsmedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser ⁽⁴⁾).

Ansökningar om att få saluföra växtsorter som innehåller "terminatorgener" kommer att granskas av kommissionen och berörd vetenskaplig kommitté kommer att rådfrågas.

⁽¹⁾ EGT L 125, 11.7.1966.

⁽²⁾ EGT L 225, 12.10.1970.

⁽³⁾ EGT L 117, 8.5.1990.

⁽⁴⁾ EGT L 43, 14.2.1997.

(1999/C 207/004)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2096/98

från Sebastiano Musumeci (NI) till kommissionen

(30 juni 1998)

Angående: Åtgärder för att undvika utrotning av johannesbrödträdet

I Medelhavsländerna har man sedan en tid tillbaka ändrat markutnyttjandet och gjort omställningar till andra grödor, vilket lett till att johannesbrödträdet nu riskerar att utrotas.

I några regioner, i synnerhet Sicilien, förvärras denna risk ytterligare av allvarliga bladmögelangrepp som får hela blad att falla av träden.

Detta problem utgör ett allvarligt problem både i miljöhänseende och ur ekonomiskt perspektiv.

Anser inte kommissionen att man måste inleda ett samråd mellan de EU-länder som odlar johannesbröd (Italien, Spanien, Portugal och Grekland) för att fastställa en enhetlig ram för åtgärder som syftar till att förhindra att en av de vanligaste och mest typiska plantorna i Medelhavsområdet utrotas?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(3 augusti 1998)

Kommissionen är fullt medveten om hur viktigt det är att bevara johannesbrödträdet. Kommissionen anser att alla åtgärder måste vidtas för att förhindra att trädsorten utrotas.

Enligt den nya gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, förordning (EG) 2200/96 ⁽¹⁾, skall gemenskapen bidra med finansiering så att producentorganisationerna kan genomföra verksamhetsprogram för att förbättra produktionen och saluföringen av frukt och grönsaker och så att hänsyn tas till miljön. Dessa verksamhetsprogram, som skall godkännas av de nationella myndigheterna, kan omfatta särskilda åtgärder för att skydda johannesbrödträdet.

Kommissionens förordning (EEG) 2159/89 av den 18 juli 1989 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda åtgärder för nötter och johannesbröd som föreskrivs i avdelning 2a i förordning (EEG) 1035/72 ⁽²⁾ innehåller dessutom bestämmelser om ett stödbelopp per hektar på 200-475 ecu per år när det gäller planer som infördes mellan 1989 och 1996 med en varaktighet på högst tio år för att förbättra kvaliteten på och saluföringen av johannesbröd, mandel, hasselnötter, valnötter och pistaschnötter. De godkända planerna leds av erkända producentorganisationer och omfattar åtgärder, särskilt fytosanitära sådana, för att förbättra produktionen av dessa produkter.

I samband med genomförandet av förordning (EEG) 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven ⁽³⁾ godkände kommissionen dessutom genom sitt beslut av den 10 oktober 1994 programmet för miljöåtgärder inom jordbruket på Sicilien. Enligt åtgärden "att behålla extensiv produktion" i nämnda program skall det betalas ett stödbelopp per hektar på 400 ecu till jordbrukare som under fem år åtar sig att behålla traditionella metoder för johannesbrödträdet.

Dessa åtgärder är enligt kommissionen en typ av åtgärd för att förhindra att johannesbrödträden försvinner.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996.

⁽²⁾ EGT L 207, 19.7.1989.

⁽³⁾ EGT L 215, 30.7.1992.

(1999/C 207/005)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2163/98

från Ian White (PSE) till kommissionen

(13 juli 1998)

Angående: Ersättning för förlorat bagage

Det tycks som om Warszawakonventionen från 1929 hjälper flygbolag att avsäga sig sitt ansvar när det gäller att ersätta passagerare för förlorat bagage. Detta verkar i Förenade kungariket ha förvärrats genom lagen om flygtransporter från 1979 (Carriage by Air Road Act) som ålägger flygbolag att betala ut kompensation per kilo för anmälningar gjorda efter den 1 december 1997. Detta medför att utbetalningen för beräknad vikt i kilo endast täcker något mer än kostnaden för en förlorat resväska — vilket för passageraren utgör en klart otillräcklig upprättelse gentemot flygbolaget.

Har kommissionen några planer på att behandla denna fråga?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(30 september 1998)

Kommissionen håller med om att nuvarande system — för reglering av ansvaret för bagage och fraktgods — är föråldrat och ytterst komplicerat. Flera försök att revidera 1929 års Warszawakonvention har omintetgjorts, huvudsakligen på grund av att man aldrig har kunnat samla så många undertecknare som behövs för att ratificera det så kallade Montrealprotokollet (nr 4).

Ett nytt förslag till konvention om fastställande av vissa gemensamma bestämmelser om internationell luftbefordran håller för närvarande på att tas fram inom Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO). Bagage och fraktgods ingår i denna konvention, och kommissionen anser att gemenskapen bör invänta resultatet av detta arbete innan man utreder behovet av ytterligare gemenskapslagstiftning i frågan.

(1999/C 207/006)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2317/98**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(22 juli 1998)

Angående: Ombyggnaden av Italgas gasklockor i Rom

Två romerska gasklockor som inte använts sedan 1985 skall göras om till parkeringshus.

Arbetet har pågått i flera månader och orsakat problem rörande säkerhet och hälsoskydd.

1. Giftigt kolavfall (naftalin och gasolin) i stora mängder har lagrats nere i gasklockorna i över 80 år och de illaluktande utsläppen utgör en sanitär olägenhet för invånarna i Ostiense och Mercati Generali-området.
2. För att avlägsna det sot som täcker järnkonstruktionen används en "sandspridare" som sprider sand i luften i ett mycket stort område så att de anställda på Romana Gas och de boende får skador på sina bilar. Anmälningar har även kommit in från fackförbund som UGL Energia i Italgasgruppen och från de boende.

Anser kommissionen att den bör anmoda de italienska myndigheterna att på denna byggarbetsplats respektera de italienska lagar som innebär ett införlivande av gemenskapsdirektiven om arbetarskydd och miljöskydd?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(2 oktober 1998)

Enligt de upplysningar som parlamentsledamoten lämnat verkar de arbeten som ger upphov till problem med spridning av sand inte omfattas varken av bilaga I eller bilaga II till direktiv 85/337/EEG⁽¹⁾. Det föreligger därför ingen juridisk skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning i detta fall.

Vad beträffar det giftiga kolavfallet i gasklockan i Ostiense och Mercati Generali-området i Rom kan kommissionen inte med ledning av de uppgifter som parlamentsledamoten lämnat göra någon bedömning i enlighet med gemenskapens miljölagstiftning. Det är därför inte möjligt att fastställa vilka miljöbestämmelser som skulle kunna vara tillämpliga i detta specifika fall.

I gemenskapens direktiv om hälsa och säkerhet på arbetet fastställs minimikrav för skyddet av arbetstagares hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Där framgår också att arbetsgivaren är ansvarig för de anställdas säkerhet och hälsa. Gemenskapens direktiv om hälsa och säkerhet gäller inte personer som bor i det berörda området eller andra personer utanför förhållandet arbetsgivare-arbetstagar.

Det är de italienska myndigheternas sak att kontrollera att de nationella bestämmelserna efterlevs och att avgöra huruvida de nationella bestämmelser som införlivar gemenskapens direktiv om hälsa och säkerhet på arbetet har följts i detta fall.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

(1999/C 207/007)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2345/98**från Carlos Carnero González (GUE/NGL) till kommissionen**

(13 juli 1998)

Angående: Gruvan i Reocín i Kantabrien — Spanien

Malmfyndigheterna i gruvan i Reocín i Spanien, som tillhör företaget AZSA; börjar bli uttömda. Detta torde leda till en kortfristig stängning av gruvan, vilket givit upphov till en logisk och påtaglig oro i den region (Kantabrien) och den trakt (Torrelavega och Besaya) där gruvan ligger, bland annat därför att 380 anställningar och ett stort antal indirekta arbetstillfällen redan har försvunnit, vilket fått ekonomiska och sociala följdverkningar.

Efter att under några dagar ha besökt nämnda gruva och fört ingående samtal med arbetarnas representanter och företagsledningen tror jag att det är nödvändigt att mobilisera alla tillgängliga resurser för att medverka till att utforma och genomföra en samling åtgärder av det slag som föreslagits av representativa fackförbund.

Känner kommissionen till situationen vid gruvan i Reocín och vet den om någon motsvarande konjunktur kan förmärkas vid likartade anläggningar i Finland, Irland och Sverige?

Förfogar kommissionen över något särskilt program inom ramen för vilket denna typ av situationer skulle kunna tas upp?

Skulle kommissionen vara redo att överväga ett deltagande från EU:s sida, på lämpligt vis, tillsammans med lokala, regionala och nationella myndigheter, i programmet för ett livskraftigt arbetsliv och för ekonomisk och miljömässig återhämtning i regionerna?

Anser kommissionen att allt detta dessutom skulle kunna leda till större balans i den behandling som tillkommit alla gruvindustrins grenar, inklusive metallindustrin?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(22 september 1998)

Enligt de uppgifter som företaget Asturia de Zinc S.A. lagt fram, förväntas livstiden för gruvan i Reocin att löpa ut under början av 2003. tillgångarna i Reocin har brutits intensivt under mer än 100 år.

När gruvan stängs kommer arbetsstyrkan att ha minskats från 380 till cirka 170 arbetare, genom ett program för förtidspensionering för alla arbetare från och med 60 års ålder. Företaget har för avsikt att förhandla fram ett avtal med fackföreningarna om avgångsvederlag för arbetare som inte uppnått förtidspensionsåldern. Förtidspensionering kan dock inte erbjudas yngre arbetare, så som förekommer inom kolgruvesektorn.

För närvarande genomför företaget geologiska undersökningar för att finna nya mineraltillgångar som kan göra det möjligt att fortsätta gruvdriften i regionen. När malmtillgångarna väl tagit slut och det inte längre finns några möjligheter för gruvdrift i området är det allmän praxis i gruvindustrin runt om i världen att stänga gruvan och återställa området i enlighet med nationell och regional lagstiftning. Kommissionen har inga uppgifter om andra nedläggningar av zinkgruvor i gemenskapen.

För närvarande finns det inga särskilda gemenskapsprogram som kan bidra till lösningen av de problem som frågeställaren nämner. Däremot förekommer olika typer av nationella stödåtgärder i regionen Cantabria, där Reocingruvan är belägen. Dessa samfinansieras delvis av strukturfonderna och bidrar till utbildning, sysselsättning, ekonomisk återhämtning och återställande av miljön i regionen. Om de nationella, regionala eller lokala myndigheterna inom ramen för sina respektive behörighetsområden beslutar sig för att speciellt anslå en del av de resurser som för närvarande finns att tillgå (eller som kommer att anslås under nästa programperiod 2000-2006) till Reocinområdet, är kommissionen fullt beredd att stödja och uppmuntra ett sådant initiativ.

Inom gemenskapen är det bara kolgruvesektorn som behandlas på annat sätt. Denna sektor omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen.

(1999/C 207/008)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2360/98

från Maartje van Putten (PSE) till kommissionen

(27 juli 1998)

Angående: Nötboskapsskötselns produktion av växthusgaser

1. Har kommissionen några uppgifter om de växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen som nötboskapsskötseln släpper ut, i synnerhet utsläppen av lustgas (N₂O), och kan kommissionen meddela på vilket sätt boskapsskötselns utsläpp av lustgas bidrar till växthuseffekten och nedbrytningen av ozonskiktet?

2. Har kommissionen redan vidtagit åtgärder för att minska boskapsskötselns utsläpp av lustgas? Om ja, vilka åtgärder har kommissionen vidtagit? Om nej, planerar kommissionen att i framtiden vidta åtgärder?
3. Hur ställer sig kommissionen till möjligheten att bedriva en mer extensiv boskapsskötsel i samband med de positiva effekter en sådan politik skulle kunna få när det gäller utsläpp av växthusgaser och med tanke på unionens föresatser att integrera miljömålen i andra politikområden, såsom det beskrivs i det femte miljöåtgärdsprogrammet?

**Kompletterande svar
från Franz Fischler på kommissionens vägnar**

(17 november 1998)

1. Frågeställaren känner måhända till att växthusgaserna är koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), kolmonoxid (CO), kväveoxider (NO_x) samt andra flyktiga organiska föreningar än metan. Av dessa är tre gaser (CO₂, CH₄, N₂O) av betydelse inom jordbruket och de omfattas av Kyotoprotokollet (som också gäller vätefluorkolföreningar, perfluorkolföreningar och svavelhexafluorid som främst är industrigaserna).

Det görs regelbundet bedömningar av emittering och bortförsel på grundval av de femton medlemsstaternas nationella inventeringar och genom att så långt som möjligt använda de riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser som FN:s internationella vetenskapliga klimatpanel (IPCC) fastställde 1995. Förutom de nationella inventeringsprogrammen används även Europeiska miljöbyråns inventeringsprogram Corinair och uppgifter som lämnas av Eurostat.

Jordbruksverksamheten torde stå för 41 % av den antropogena emitteringen av N₂O i Europa. Nötboskap (enterogen fermentering och gödselhantering) står endast för 9 % av emitteringen av N₂O inom jordbruket medan den största källan är jordbruksmark (91 %).⁽¹⁾ Här ingår direkt emittering av markkväve (tillförsel av gödningsmedel, mineralisering av organogen jord och skörderestavfall) och indirekt emittering av kväve som försvinner från jordbrukssystemet. Inom gemenskapens forskningsprogram Fair (1994-1998) bedrivs olika projekt som kommer att förbättra kunskaperna om emittering av N₂O från nöttektorn. Forskningen på detta område kommer att förstärkas i det femte ramprogrammet om forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998-2000). Inom miljö- och klimatprogrammet finns ett projekt som handlar om emittering av växthusgaser, bland annat N₂O, från uppodlad organogen jord och som visar att jordbruksmark är en stor källa till växthusgaser.

2. När det gäller de åtgärder som vidtagits eller skall vidtas för att minska emitteringen av N₂O hänvisar kommissionen till strategin efter Kyoto⁽²⁾ i vilken man fastställt prioriteringsområden för jordbrukssektorn. De olika förslagen till förordningar (landsbygdens utveckling, horisontell reglering) inom Agenda 2000 skall bidra till bättre och mindre intensiv gödning.

3. I gemenskapens strategi för metanutsläpp⁽³⁾ konstateras att idisslare främst orsakar metanutsläpp (inte dikväveoxid). Det område där det är mest intressant att minska metanutsläppen är enligt vad som anges i strategin hanteringen av stallgödsel. Andra möjligheter som står till buds inom boskapssektorn är naturligtvis att minska antalet djur eller åtminstone att förhindra en ökning. Relevanta punkter ingår i kommissionens förslag om reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken inom Agenda 2000. I fråga om marknadsorganisationen för nötkött och mjölkprodukter läggs dessutom förslag fram om att i ännu högre grad ta hänsyn till miljön. Nationella anslag fastställs för en del av utbetalningarna, som kan knytas till vissa miljökrav, bland annat att djurtätheten och markens miljö känslighet beaktas.

⁽¹⁾ Second Communication from the European Community under the UN Framework Convention on Climate Change (1998).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Klimatförändringar – En strategi efter Kyoto. KOM(98) 353 slutlig.

⁽³⁾ Strategidokument för minskning av metanutsläpp (meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet). KOM(96) 557 slutlig.

(1999/C 207/009)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2444/98**från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: Massmedienotiser om det multinationella bolaget Chiquita

Olika massmedier har nyligen publicerat notiser enligt vilka det uteslutande var det multinationella bolaget Chiquita (t.o.m. i strid med andra multinationella bolags åsikter: Del Monte och Dole) som utövade påtryckningar på Förenta staternas regering för att denna inför Världshandelsorganisationen skulle anföra besvär mot EU:s gemensamma organisation av marknaden för bananer.

Enligt nämnda notiser rekommenderade en delegation bestående av bl.a. kongressledamöter från Förenta staterna och företrädare för olika organisationer efter ett besök i flera karibiska stater i Centralamerika att Förenta staterna skulle förhandla med nämnda stater om ett system för bananer, utan hot om unilaterala sanktioner. Delegationen uppgav även att Förenta staterna inte borde tvinga andra parter att följa WTO-panelens resolution mot Europeiska unionens gemensamma organisation av marknaden för bananer.

Nämnda delegation konstaterade likaså att de påtryckningar som det multinationella bolaget Chiquita utövar är till klar nackdel för de karibiska öststaterna som ingår som parter i avtalet mellan AVS-länderna och EU och främjar intressena för nämnda multinationella bolag i de latinamerikanska länderna, som kännetecknas av mycket bristfälliga arbetsförhållanden.

Känner kommissionen till dessa uppgifter?

Anser kommissionen att WTO-panelens resolution om den gemensamma marknaden för bananer ger mer uttryck för det multinationella bolaget Chiquitas intressen än för de bananproducerande amerikanska ländernas egna intressen?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(29 september 1998)

Kommissionen är medveten om de massmedienotiser som parlamentsledamoten nämner.

Kommissionen tror fullt och fast att alla internationella handelstvister bör gå att lösa med lämpliga förfaranden i enlighet med villkoren i internationella multilaterala handelsavtal och att enskilda länder därför inte bör vidta unilaterala åtgärder utöver dessa förfaranden.

Kommissionen kan inte kommentera följderna av Världshandelsorganisationens (WTO) utlåtanden om enskilda bolag eftersom WTO:s förfaranden rör länder och inte enskilda bolag.

(1999/C 207/010)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2492/98**från Richard Corbett (PSE) och Bernie Malone (PSE) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: M62 Liverpool – Hull-korridoren

Håller kommissionen med om att M62-korridoren är en viktig transeuropeisk led inte bara för norra England, utan även för Irland eftersom huvuddelen av den irländska handeln med kontinentala Europa går via denna väg?

Är kommissionen medveten om att det saknas sju kilometer motorväg mellan slutet av M62 och hamnen i Liverpool? Lastbilarna måste istället utnyttja Liverpools eller Seftons stadsgator för att nå hamnen.

Har kommissionen fått information om förslaget att till en förhållandevis låg kostnad omvandla den nedlagda järnvägstunneln mellan Edge Hill och Waterloo Dock till vägtunnel, vilket skulle utgöra en fantastiskt enkel lösning till detta problem?

Skulle ett sådant projekt vara berättigat till stöd från EU under budgeten för transeuropeiska nät eller regionala utvecklingsfonden, ERUF?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(2 oktober 1998)

Gemenskapen har erkänt betydelsen av M62-korridoren som transeuropeisk led, genom att inbegripa denna i gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (beslut nr 1692/96/EG). Alla projekt för utbyggnad av korridoren till transeuropeisk led skulle i princip vara berättigade till gemenskapsstöd enligt bestämmelserna för transeuropeiska nät. Enligt villkoren i EG-fördraget måste ansökningar om stöd inom ramen för de transeuropeiska näten lämnas in av eller med stöd av regeringen i den berörda medlemsstaten. Ingen sådan ansökan har lämnats in beträffande förlängningen av M62.

En utbyggnad av motorvägsinfrastrukturen definieras inte som bidragsberättigande åtgärd i det samlade programplaneringsdokumentet för mål 1 för Merseyside för 1994-1999. En förlängning av M62 in i Liverpoolområdet kan därför för närvarande inte få stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden. Kommissionen har fått informell information om ett förslag att omvandla en oanvänd järnvägstunnel till vägtunnel för trafiken mellan Liverpool hamn och motorväg M62, men har ännu inte sett några närmare planer för ett sådant projekt.

(1999/C 207/011)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2494/98

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(30 juli 1998)

Angående: Slakttransport av hästar från östra Europa

Enligt kommissionens uppgifter transporterades 1994 över 120 000 hästar från Östeuropa till EU för att slaktas.

1. Har kommissionen några uppgifter för de senaste åren?
2. Är kommissionen övertygad om att EU:s bestämmelser om djurens välfärd följs i dessa fall, framför allt regler som rör transport av levande djur?
3. Vilka metoder finns för att övervaka och garantera att dessa bestämmelser efterlevs? Anser kommissionen att dessa metoder är tillräckliga?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(19 oktober 1998)

1. Kommissionen sänder en tabell direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.
2. Kommissionen är medveten om att de förhållanden under vilka slakthästar och andra husdjur transporteras från tredje land i Östeuropa till vissa medlemsstater inte alltid är tillfredsställande.
3. När det gäller mekanismer för att övervaka och se till att gemenskapens regler om djurens välfärd under transport tillämpas, skulle kommissionen vilja informera parlamentsledamoten om att det åligger medlemsstaterna att se till att kraven i rådets direktiv 91/628/EEG om skydd av djur vid transport ⁽¹⁾ är uppfyllda. Enligt kommissionens uppfattning har de kontroller som medlemsstaterna hittills gjort inte alltid önskade effekter, särskilt inte i de medlemsstater där rådets direktiv 95/29/EG ⁽²⁾ (genom vilket direktiv 91/628/EEG ändrats avsevärt) ännu inte har eller ännu inte helt och hållet har överförts i nationell lagstiftning.

Kommissionen har på grundval av artikel 10 i direktiv 91/628/EEG använt sig av sin rätt att göra kontroller och har anordnat tjänsteresor till alla medlemsstater. Man har meddelat de brister som har konstaterats till berörda medlemsstater och man har bett dem att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att gemenskapens regler för djurens välfärd följs. Kommissionen har för avsikt att intensifiera dessa kontroller efter avslutad utbildning för ytterligare personal när det gäller de veterinäre experter som håller på att rekryteras.

Kommissionen planerar bl.a. att förstärka sina veterinärbesiktningar vid gränsstationerna vid gemenskapens östra gränser och fördjupa sitt samarbete med de östeuropeiska länderna, vilket kommer att bidra till att gemenskapens regler om djurens välfärd efterlevs och att ett bättre skydd för hästar och andra husdjur uppnås.

(¹) EGT L 340, 11.12.1991.

(²) EGT L 148, 30.6.1995.

(1999/C 207/012)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2563/98

från Christoph Konrad (PPE) till kommissionen

(1 september 1998)

Angående: Finansskandal i Tyskland (Oberhausen, Nordrhein-Westfalen) med stödmedel för HDO-mediecenter

1. Känner kommissionen till att HDO-mediecentret i Oberhausen uppförts med medel från bland annat EU?

2. Har mediecentret, som anses vara det mest prestigefyllda projektet i Ruhrområdets strukturomvandling, erhållit stöd inom ramen från EU:s strukturfonder?

Om ja, inom ramen för vilket "mål" och hur mycket?

3. Känner kommissionen till att den tyska åklagarmyndigheten utreder misstankar om förskingring av subventioner i detta sammanhang?

4. Vilka slutsatser drar kommissionen av detta?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(17 november 1998)

HDO-mediecentret i Oberhausen fick bidrag från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF).

Bidraget som beviljades inom ramen för mål 2 utbetalades i två faser. ERUF:s bidrag till den första fasen (1989-1991) var på 1 932 444 tyska mark och till den andra fasen (1992-1993) 415 346 tyska mark. De bidrag som beviljades begränsades till att täcka driftskostnaderna under projektets inledningsfas. De fortsatta investeringskostnaderna, nära 100 miljoner DEM, samfinansierades inte av ERUF.

Kommissionen har underrättats om de rättsliga åtgärder som vidtagits mot två förvaltare på det rörelsedrivande företaget på det teknologiska centret. Dessa var emellertid enligt vad man i nuläget vet knutna till andra finansiella operationer. Det verkar som om anklagelserna uteslutande gäller projektets investeringskostnader vilka till 100 % finansierats av nationella fonder.

Det företag som fick bidrag från ERUF inom ramen för samfinansieringen av projekten var ägarföretaget (Besitzgesellschaft) och inte det rörelsedrivande företaget (Betriebsgesellschaft) som ledde den operativa förvaltningen. Då Düsseldorfs Bezirksregierung (den högsta lokala administrativa instansen) kontrollerade intygen på den faktiska användningen av medlen fann man inte att några oriktigheter, i alla fall inga allvarliga oriktigheter, hade begåtts vid revisionen av räkenskaperna. De tvivel som Landesrechnungshof (delstatens revisionsorgan) gav uttryck för i maj 1993 gällande granskningen av den första fasen har helt kunnat avfärdas. Landesrechnungshof förklarade granskningsförfarandet som avslutat den 15 september 1995. Kommissionen kommer ändå att uppmärksamt följa utvecklingen av målet angående HDO-mediecentret.

Om de tyska myndigheterna under sina utredningar skulle märka att de oriktigheter som upptäckts även rör gemenskapsstöden måste de underrätta kommissionen om anklagelserna i enlighet med kommissionens förordning (EG) 1681/94 av den 11 juli 1994 (¹). Om denna situation skulle uppstå kommer kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder.

(¹) EGT L 178, 12.7.1994.

(1999/C 207/013)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2584/98**från Karin Riis-Jørgensen (ELDR) till kommissionen**

(29 juli 1998)

Angående: EU:s bananordning

Kan kommissionen ange om det från amerikansk sida finns något uttalande om att de åtgärder som jordbruksministrarna vidtagit för att följa WTO-beslutet, enligt amerikansk uppfattning, uppfyller de krav som fastställs i WTO-beslutet?

Hur överensstämmer EU:s bananordning med kommissionens önskan om att uppnå en fri och liberalistisk världshandel utan handelsmässiga restriktioner, och finns det inte en risk för att tredje länder kan utnyttja EU:s bananordning som typexempel/förevändning för att själva upprätthålla protektionistiska åtgärder på sina hemmamarknader?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(16 september 1998)

Förenta staterna har givit en del indikationer på att de hyser vissa tvivel om huruvida översynen av den gemensamma marknaden för bananer verkligen kommer att uppfylla Världshandelsorganisationens (WTO) krav.

Kommissionen anser att den reviderade marknadsordningen för bananer är helt förenlig med WTO:s rättsliga krav och bestämmelserna i fjärde Lomékonventionen.

(1999/C 207/014)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2605/98**från Glyn Ford (PSE) till kommissionen**

(1 september 1998)

Angående: Flygtidtabeller och S.A. Benz

Känner kommissionen till det senaste fantasifulla skönlitterära verket av den belgiska författaren S.A. Benz?

På ett mycket originellt sätt ger sig romanen ut för att vara ett flygbolags tidtabell. Detta leder emellertid till viss förvirring, eftersom passagerare förväxlar den med den riktiga tidtabellen, och till följd av detta kommer fram flera timmar för sent till sina resmål.

Kommer kommissionen att uppmana utgivarna att upphöra med distributionen av denna publikation eller åtminstone förse den med en nödvändig dementi?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(2 oktober 1998)

Kommissionen känner inte till den bok som parlamentsledamoten hänvisar till men är tacksam för att parlamentsledamoten riktar uppmärksamheten på ett sådant originellt alster.

Eftersom det är uppenbart att det är fråga om en skönlitterär bok delar inte kommissionen parlamentsledamotens farhågor och den överväger inte heller att vidta några åtgärder.

(1999/C 207/015)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2761/98**från Xaver Mayer (PPE) till kommissionen**

(3 september 1998)

Angående: Uppfödning av vilt

Uppfödningen av vilt har utvecklat sig till en viktig näringsgren inom jordbruket i EU. I många fall innebär detta att arealer som inte används för några andra ändamål kan tas i bruk. Produktionsskillnaderna inom EU samt den låga självförsörjningsgraden inom gemenskapen förorsakar viltuppfödarna allvarliga problem. Problemen beror framför allt på den billiga importen från länder utanför gemenskapen, men också på att det inte skett någon harmonisering av tillstånds- och veterinärbestämmelserna.

Kommissionen uppmanas att svara på följande frågor:

1. Anser kommissionen att viltbestämmelserna i Europa tar tillräckligt stor hänsyn till djurskyddet? Vet kommissionen om det finns skillnader mellan de enskilda medlemsstaterna som snedvrider konkurrensen? Anser kommissionen att det är nödvändigt att kräva att importen från tredje land måste uppfylla vissa krav på produktion och uppfödning?
2. Anser kommissionen att det är nödvändigt att koppla ihop beteckningen "kött från vilt som uppfötts inom jordbruk" med vissa krav på uppfödning och produktion för att skilja dessa produkter från sådana som består av kött från bruksdjur?
3. Anser kommissionen att användningen av genteknik, konstgjord befruktning, överföring av embryon, uppfödning i stall och amputation av horn vid viltuppfödning skall förbjudas i hela Europa samt vid import från tredje land?
4. Anser kommissionen att importen av kött från vilt som uppfötts inom jordbruk i tredje land inte skall beläggas med avgifter för vilt kött utan med de avgifter som används för kött från bruksdjur inom jordbruket?
5. Känner kommissionen till att viltbesättningarna i Nya Zeeland, Australien och på andra sidan havet drabbats av Johnes sjukdom?

Kompletterande svar**från Franz Fischler på kommissionens vägnar**

(30 oktober 1998)

1. Kommissionen avser inte att förbereda särskild lagstiftning för skydd av vilt på jordbruksföretag. I rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur ⁽¹⁾ återfinns redan centrala åtgärder för att garantera djurs välbefinnande, inbegripet vilt.

På grund av nuvarande avtal med Världshandelsorganisationen är det inte möjligt att av tredje land, som exporterar till gemenskapen, kräva att gemenskapens lagstiftning följs.

2. På gemenskapsnivå finns det för närvarande inte någon beteckning "kött från viltuppfödning". För en medlemsstat eller regional myndighet är det möjligt att ansöka om "kvalitetsgarantimärke". Villkoren för sådan märkning fastställs i en kravspecifikation för denna produktion, där även kontrollförfarandena anges. Enligt direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽²⁾ (varigenom direktiv 83/189/EEG ⁽³⁾ kodifierades och samtidigt ändrades) skall villkoren för ett sådant godkännande meddelas kommissionen. Syftet med detta förfarande är att, med hänsyn taget till domstolens rättspraxis, avgöra om meddelade regler står i överensstämmelse med artikel 30 i EG-fördraget. För att göra det måste all kvalitetsmärkning kunna användas för varje produkt från annan medlemsstat som uppfyller de objektiva villkoren i respektive kravspecifikation.

3. Kommissionen har inte för avsikt att förbjuda genteknik, artificiell insemination, fostertransplantation och att djur hålls i stall. Någon gemenskapslagstiftning om hornamputation finns inte, även om direktiv 98/58/EG medger utformande av sådan. Till dess kan medlemsstaterna fritt tillämpa nationell lagstiftning om hornamputation.

4. Kommissionen gör den bedömningen att kött från djur som vanligtvis jagas (hjort, dovhjort, rådjur etc.) kan klassificeras som viltkött, även när djuren ifråga fötts upp i fångenskap. Följaktligen omfattas sådant kött i färsk, kyld eller fryst form (med undantag av kaniner och harar) av kod 0208 90 40 i den gemensamma nomenklaturen (kött och ätbara slaktbiprodukter av vilt).

5. Ja.

(¹) EGT L 221, 8.8.1998.

(²) EGT L 204, 21.7.1998.

(³) EGT L 109, 26.4.1983.

(1999/C 207/016)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2826/98

från Heidi Hautala (V) till kommissionen

(11 september 1998)

Angående: Övervakning av jordbruksstöd

Enligt uppgifter i pressen har kommissionen för avsikt att dubbelintensifiera övervakningen av jordbruksstöden till Finland (från nuvarande fem procent till tio procent). Det verkar som om man inom kommissionen skulle tro att övervakningen behöver skärpas eftersom man uppdagat så få fall av missbruk i Finland.

Eftersom jordbruksstöden inte betalas ut innan all övervakning slutförts oroar sig många jordbrukare nu över att årets utbetalningar kanske flyttas fram med flera månader, precis som man brukar göra i Sibirien med utbetalningen av gruvarbetarnas löner. Det förefaller föga troligt att de finländska övervakningsmyndigheterna (de lokala arbetskrafts- och näringslivscentralerna) skulle klara av dessa extra övervakningsuppgifter med sina nuvarande resurser.

På vad grundar kommissionen sin uppfattning om att man i en situation där man funnit exceptionellt få fall av missbruk och felanvändning av stöden bör sätta in skärpt övervakning och kontroll? Kan kommissionen tänka sig att orsaken till att missbruk av stöden förekommit i så liten omfattning helt enkelt beror på att finländska jordbrukare är ovanligt hederliga?

Har kommissionen för avsikt att garantera jordbrukarna stöd för denna skördeperiod utan oskäliga dröjsmål?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(5 oktober 1998)

I förordning (EEG) 3508/92 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen (¹) föreskrivs att samtliga de fem element som ingår i det integrerade systemet skall vara inrättade i de nya medlemsstaterna senast den 1 januari 1998. Vid en kontroll som kommissionen genomförde i april 1998 fastställdes att det i Finland kvarstår problem, i synnerhet rörande alfanumerisk identifiering av skiften, vilket även hindrar den omfattande dubbelkontroll som föreskrivs. Det är för att åtgärda dessa brister som kommissionen har begärt att de finländska myndigheterna skall intensifiera övervakningen. Detta tillvägagångssätt har tidigare använts även för andra medlemsstater. Kommissionen är för övrigt övertygad om vikten av ett effektivt och enhetligt kontrollsystem som ett instrument för sund budgetförvaltning.

Kommissionen anser inte att de tilläggskontroller som Finland skall utföra kommer att innebära några betydande dröjsmål. Enligt föreskrifterna skall det kompensationsstöd som rör 1998 års skörd hur som helst betalas ut senast den 31 december 1998.

(¹) EGT L 355, 5.12.1992.

(1999/C 207/017)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2843/98**från John McCartin (PPE) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: Bidrag till grisköttsindustrin i Nordirland

Kan kommissionen uppge hur stora bidragsbelopp som utbetalats för saluföring och förädling av griskött i Nordirland under de senaste 15 åren samt redogöra för förhållandet mellan EU:s och Förenade kungarikets bidragsinsatser?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 oktober 1998)

Investeringsstöd (i pund sterling) som beviljats grisköttssektorn i Nordirland

(£ Sterling)

År	Gemenskapen	Medlemsstaten (1)	Totalt
1983	96 108	31 203	127 311
1984	93 700	36 640	130 340
1985	800 000	389 949	1 189 949
1986	726 290	996 822	1 753 112
1987	0	0	0
1988	200 750	200 750	401 500
1989	684 219	752 482	1 436 701
1990	1 294 345	2 103 286	3 397 631
1991	1 800 000	1 761 827	3 561 827
1992	0	0	0
1993	2 117 296	356 814	2 474 110
1994	0	0	0
1995	0	0	0
1996	797 556	117 584	915 140
1997	1 056 615	2 180 930	3 237 545
1998	0	0	0
Totalt	9 696 879	8 928 287	18 625 166

(1) Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket – utvecklingssektionen

(1999/C 207/018)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2844/98**från Pedro Marset Campos (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: Förmodad komplott för att kvarhålla och bötfälla spanska lastbilar i Poitiers (Frankrike)

Transportarbetsgivarföreningen i den spanska regionen Murcia har anmält förkomsten av en komplott mellan en fransk polisenhet i Poitiers-området i Frankrike och en verkstad specialiserad på kontroll av färdskrivare i syfte att kvarhålla och bötfälla lastbilschaufförerna med förevändningen att dessa skulle ha manipulerat färdskrivarna, trots att majoriteten följer den spanska lagen i detta avseende.

Denna obehagliga händelse har redan lett till att ett tiotal lastbilschaufförer från Murcia blockerats under veckosluten och tvingats betala mycket höga summor för att få fortsätta färden med sina varor.

Ett visst antal poliser misstänks uppbära provision av verkstäderna som ersättning för att de överlämnar spanska lastbilar för byte av de färdskrivare som sägs vara manipulerade.

Flera anmälningar har redan gjorts till närings- och utrikesministeriet och till den franska ambassaden i Spanien.

Med tanke på att kommissionen i enlighet med Fördraget om Europeiska unionen har i uppgift att övervaka att bestämmelserna i fördraget följs vill jag ställa följande frågor:

1. Känner kommissionen till ovannämnda förhållande?
2. Anser inte kommissionen att medborgarnas rätt till fri rörlighet för varor och arbetskraft åsidosätts och att eftersom medborgare från EU-länder är inblandade måste det krävas att en noggrann undersökning av denna förmodade överträdelse snarast genomförs?
3. Ämnar kommissionen vända sig till de franska och spanska myndigheterna för att få information om den förmodade olagliga komplotten och vidta nödvändiga åtgärder för att gemenskapens lagstiftning skall följas?
4. Hur ämnar kommissionen agera inför denna typ av händelser för att säkerställa att arbetstagare och varor kan färdas fritt inom Europeiska unionen?
5. Kan kommissionen informera om uppföljningen av detta ärende?

Svar avgivet av Mario Monti på kommissionens vägnar

(11 december 1998)

De spanska myndigheterna har i allmänna ordalag tagit upp frågan med kommissionen och bett att få information om gemenskapslagstiftningen, vilket kommissionen har tillhandahållit. Om parlamentsledamoten tror att det pågår sådan kriminell verksamhet bör parlamentsledamoten ge kommissionen närmare upplysningar om vad som har hänt så att en undersökning kan inledas.

Kommissionen håller fast vid de grundläggande principerna om fri rörlighet för varor och personer inom gemenskapen. I samband med detta betonar kommissionen att parlamentet den 5 november 1998 uttalade sitt politiska stöd för att avskaffa denna typ av hinder för den fria rörligheten för varor genom att tillstyrka ett förslag till en rådsförordning ⁽¹⁾ med stöd av artikel 235 i EG-fördraget. Förslaget innebär att en mekanism upprättas för att ingripa snabbt om allvariga problem uppstår för varuhandeln. Förslaget omfattar en skyldighet för medlemsstaterna att agera snabbt för att undanröja alla handelshinder som uppstår på deras territorium och att informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits. Kommissionen har även möjlighet att ingripa genom ett särskilt förfarande.

⁽¹⁾ KOM(97) 619 slutlig.

(1999/C 207/019)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2865/98 från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(28 september 1998)

Angående: Anpassning av gränsvärdena till barn, konsekvensbedömning med tanke på barn, ekologisk barnrätt

De gränsvärden som fastställts i EU:s olika miljödirektiv rättnar sig uteslutande efter en vuxen människas kroppsbyggnad. Barn är mycket känsliga för miljöföroreningar och insjuknar oftare i till exempel allergier, bronkit eller psykosomatiska sjukdomar till följd av sin storlek och till följd av de fortfarande håller på att växa. Fram tills dags dato har barn och deras särskilda känslighet inte beaktats när gränsvärden fastställts.

Har kommissionen för avsikt att i framtiden anpassa beräkningen av gränsvärdena efter barn? Om så inte är fallet, varför inte? På vilket sätt ämnar kommissionen tackla detta problem?

Kommer barns hälsotillstånd vid ökade ozonhalter att beaktas i det ozondirektiv som håller på att utarbetas och kommer gränsvärdet för ozon att göras ännu lägre?

Anser kommissionen att man vid sidan om konsekvensbedömningar för miljön även bör utarbeta en konsekvensbedömning med tanke på barn vid stora projekt? Om så är fallet, på vilket sätt har kommissionen tänkt utforma bedömningen? På vilket sätt skall ett direktiv om konsekvensbedömning med tanke på barn tillämpas?

Kunde kommissionen tänka sig att överta lagstiftningsinitiativet när det gäller gränsvärden och konsekvensbedömning med tanke på barn vid storprojekt?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(18 november 1998)

Parlamentsledamoten har rätt i att barn är mycket känsligare för miljöföroreningar, men det är inte sant att man inte tar hänsyn till barnen när normer för miljödirektiv fastställs. Till exempel har den föreslagna ändringen av direktivet om dricksvatten⁽¹⁾ som vetenskaplig grund de senaste riktlinjerna från Världshälsoorganisationen (WHO). I dessa riktlinjer tas det inte bara hänsyn till barn när det finns tillämplig vetenskaplig information utan de används också som referens, i många fall med motiveringen att om ett gränsvärde skyddar barn borde det också skydda vuxna.

Vid fastställandet av nya tröskelvärden för ozon stöder sig kommissionen också på WHO:s sakkunskaper. De senaste riktlinjerna har använts som grund för att fastställa ett långsiktigt mål och målvärde för skydd av människors hälsa och ingår som en del av förslaget till ett särdirektiv om ozon. I sina riktlinjer tillstår WHO att barn utgör en särskilt känslig befolkningsgrupp.

Denna synpunkt framgår också klart i ett ställningstagande om ozon som har utarbetats av en arbetsgrupp bestående av experter från medlemsstater, icke-statliga organisationer, världshälsoorganisationen och andra tillämpliga institutioner för att stödja kommissionen i utvecklingen av en sådan lagstiftning. Således tas det fullständig hänsyn till kravet att barnen, som är en känslig del av befolkningen, får sitt hälsoskydd säkerställt.

⁽¹⁾ KOM(97) 49 slutlig.

(1999/C 207/020)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2896/98

**från Angela Sierra González (GUE/NGL)
och Alonso Puerta (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: Kontroll av förlorat bagage och ersättningar

Den täta flygtrafiken och nivån på infrastrukturerna på flygplatserna i hela gemenskapen har lett till en anmärkningsvärd ökning av förlorat eller borttappat passagerarbagage under de senaste månaderna.

Denna situation förvärras av de skador som åsamkas för den reguljära passagerartrafiken och framför allt för de ökade antalet passagerare som utnyttjar detta transportmedel för att ta sig till sina turistorter.

De skador som konsumenten åsamkas ersätts inte i tillräcklig utsträckning av belopp som skulle täcka den förlorade egendomen, eftersom de förhandsbestämda beloppen är mycket låga och endast täcker en del av de borttappade föremålen.

Vad anser kommissionen om de ersättningar som de europeiska flygbolagen utbetalar för borttappade resväskor — är de tillräckligt höga för att lindra de skador som resenärerna åsamkats?

Anser inte kommissionen att man borde granska minimibeloppen för de ersättningar som existerar såväl för förlorat som för försenat bagage?

Har kommissionen beaktat möjligheten att i syfte att skydda konsumenten inrätta bestämmelser som fastställer en minimiersättning till resenären för förlorat eller försenat bagage, så att åtminstone vissa nödvändiga utgifter för uppehälle täcks?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Neil Kinnock

(23 oktober 1998)

Kommissionen hänvisar ledamöterna till svar på skriftlig fråga E-2163/98 från Ian White ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 4.

(1999/C 207/021)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2899/98**från Irini Lambraki (PSE) till kommissionen**

(2 oktober 1998)

Angående: Allvarliga problem för citrusodlare på ön Chios

Som bekant kämpar ömrådena i EU, särskilt öarna i Egeiska havet, med många specifika problem. Det är för övrigt därför som det i Amsterdamfördraget heter att särskilda åtgärder för att stödja ömrådena bör vidtas.

Jordbruksområdet står i centrum för dessa problem, eftersom småbruk i kombination med höga transportkostnader leder till att produkternas slutgiltiga priser inte är konkurrenskraftiga.

Jordbrukskooperativet för citrusodlarna på Chios är den största av producentföreningarna på öarna i Egeiska havet. Dessvärre kämpar den med väldiga problem eftersom den gemensamma marknadsordningen för citrusfrukter behandlar alla områden i EU på samma sätt, utan att beakta de särskilda förhållanden som råder på öarna.

Denna politik kommer att leda till en gradvis avveckling av citrusodlingen på Chios, vilket kommer att ha allvarliga konsekvenser för det sociala och ekonomiska livet på ön och leda till en avfolkning av den traditionella boplatsen på Kambos, som ligger i odlingsområdets centrum.

Jag vill fråga kommissionen om följande:

- Vilka möjligheter finns det att inom befintliga ramar stödja dessa producenter?
- Vilka omedelbara åtgärder ämnar kommissionen vidta med anledning av detta specifika problem, inom ramarna för den nya politik som går in för att stödja ömråden?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(16 november 1998)

I rådets förordning (EG) 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾ föreskrivs särskilda stödåtgärder för lokala produkter och undantag som gäller strukturåtgärder, för att ta hänsyn till de speciella socioekonomiska problemen i gemenskapens ömråden.

Dessutom omfattar den gemensamma organisation av marknaden för frukt och grönsaker ett antal åtgärder som kan tillämpas i sektorn för citrusfrukter på öarna i Egeiska havet. Den viktigaste är att producentorganisationerna inrättat en driftsfond för att bekosta ett verksamhetsprogram. Denna fond får stöd från gemenskapen och kan användas för insatser i samband med de svårigheter som denna producentorganisation möter.

⁽¹⁾ EGT L 184, 27.7.1993.

(1999/C 207/022)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2915/98
från Jean Baggioni (UPE) till kommissionen

(2 oktober 1998)

Angående: Minska öars energiberoende

Öar är geografiskt avskurna av havet och har begränsad tillgång till såväl naturliga som mänskliga resurser. Kan kommissionen därför ange om man på kort sikt planerar att snabbt minska öarnas energiberoende genom att utveckla olika inhemska, alternativa och förnybara energikällor, till exempel sol- och vindenergi, geotermisk energi eller vattenkraft?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(19 november 1998)

En prioritering för gemenskapens energipolitik är främjandet av utvecklingen av förnybara energikällor. Kommissionen har nyligen antagit en vitbok i denna fråga. ⁽¹⁾

Öregionerna förfogar över de största förnybara energiresurserna inom gemenskapen. Samtidigt är de traditionella energikällorna dyrare där än på fastlandet. Därför bör förnybara energikällor snabbare kunna uppnå en tillräckligt god konkurrensposition inom dessa områden än på fastlandet. Genom den nya stegvisa avregleringsprocessen på den inre marknaden för energi främjas dessutom självständig energiproduktion.

Kommissionen anser att det numera är myndigheterna och de ekonomiska aktörerna i öregionerna som har ansvar för att dra största möjliga nytta av de nya möjligheterna och öka öarnas energimässiga oberoende. Därigenom kan de samtidigt ge dessa regioner möjligheter till ekonomisk utveckling, öka sysselsättningen och förbättra miljön.

Gemenskapen kan ge stöd till initiativ som främjar förnybara energikällor, bland annat inom ramen för strukturfonderna, eftersom nästan alla öområden omfattas av mål 1 eller mål 5b. I detta sammanhang tänker kommissionen öka informationen till de berörda nationella och regionala myndigheterna, och göra dem uppmärksamma de många fördelar som en rationell energiförvaltning medför. Men förutom strukturfonderna bidrar även många andra program för främjande av energieffektivitet (Save), förnybara energikällor (Altener) och innovativ och effektiv teknik (Thermie) redan till dessa mål. Inom ramen för Save-programmet har man t.ex. kunnat inrätta 15 lokala och regionala energikontor i öregionerna. Främjandet av förnybara energikällor på lokal nivå utgör en av dessa kontors huvudsakliga uppgifter.

⁽¹⁾ KOM(97) 599 slutlig.

(1999/C 207/023)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2939/98
från Eryl McNally (PSE) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Rabieskontroll för husdjur

Anser kommissionen att det finns ett behov av bestämmelser och normer på gemenskapsnivå för att hindra spridningen av rabies, utan att därmed hindra transporten av husdjur, och kommer kommissionen att redogöra för omfattningen av rabies i de länder som ansökt om medlemskap?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(3 november 1998)

Gemenskapen har under ett flertal år insett behovet av regler och normer för att kontrollera spridningen av rabies och en av de största målsättningarna har varit att utrota rabies i de medlemsstater där sjukdomen fortfarande förekommer. Inom ramen för rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾ stödjer gemenskapen aktivt utrotningen av rabies med hjälp av omfattande program för oral vaccination av vilda rävar. Dessa program tar hänsyn till att rabies till största delen förekommer hos rävar.

Det förberedande arbetet och genomförandet av dessa program samordnas av kommissionen och ekonomiska bidrag lämnas inte endast till de berörda medlemsstaterna utan även till angränsande länder. De antagna bestämmelserna bör hjälpa till att skydda de medlemsstaters territorier där rabies har kontrollerats eller utrotats på ett effektivt sätt.

I alla de insatser som görs för att kontrollera och utrota rabies arbetar medlemsstaterna och kommissionen i nära samarbete med internationella organisationer som Världshälsoorganisationen (WHO) och Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar (OIE). Inom ramen för detta arbete och tack vare de utomordentliga förbindelserna med våra grannländer, däribland kandidatländerna, erhålls information regelbundet om rabiesituationen i Europa och i andra delar av världen. Information om förekomsten av rabies hos husdjur och vilda djur offentliggörs i "Rabies Bulletin Europe". Informationen ställs samman och redigeras av Världshälsoorganisationens samarbetscentrum för övervakning av och forskning om rabies i Tübingen, Tyskland.

Villkoren för förflyttning av katter och hundar i handeln inom gemenskapen återfinns i rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG⁽¹⁾. När det gäller handel med tredje land får medlemsstaterna inte tillämpa villkor som är mindre strikta än för handel inom gemenskapen. Det kan påpekas att bestämmelserna i rådets direktiv 90/425/EG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden inte gäller för veterinärkontroller av förflyttning mellan medlemsstaterna av sällskapsdjur som medhas av en fysisk person och är under dennes ansvar, såvida denna förflyttning inte görs i kommersiellt syfte.

Kommissionen skickar ytterligare information från Rabies Bulletin Europe om rabiesfall direkt till parlamentsledamoten och till Europaparlamentets generalsekretariat.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990.

⁽²⁾ EGT L 268, 14.9.1992.

(1999/C 207/024)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2951/98
från John Iversen (PSE) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: EU-stöd för privat lagring

Priserna på fläskkött är för närvarande mycket låga, eftersom jordbrukarna har ökat produktionen efter en period med höga priser. EU har använt exportbidrag för att åtgärda krisen. Tyvärr får inte alla produkter exportbidrag, t.ex. vissa produkter som exporteras till Fjärran Östern.

Kan kommissionen vidta åtgärder för att säkerställa att produkter som exporteras till Fjärran Östern och som inte får exportbidrag kan få stöd för privat lagring?

Anser kommissionen inte att det är rimligt att bevilja ett sådant stöd, eftersom en av konkurrenterna på denna marknad är USA, som inte uppställer miljökrav och som ger sina producenter exportbidrag?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 november 1998)

Genom förordning (EG) 2042/98 av den 25 september 1998⁽¹⁾ införde kommissionen den 26 september 1998 en stödordning för privat lagring av griskött. De styckningsdelar av griskött som avses för marknaderna i Fjärran östern utgör stödberättigande produkter och aktörerna får alltså omfattas av denna ordning inom ramen för export till dessa områden.

⁽¹⁾ EGT L 263, 26.9.1998.

(1999/C 207/025)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2989/98
från Bernd Lange (PSE) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Hygienkrav rörande fjäderfäkött – användning av personal vid det egna företaget i samband med undersökningar och kontroller av fjäderfäkött

1. Enligt artikel 8.3 i direktiv 71/118/EEG ⁽¹⁾ om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä, ändrat genom direktiv 92/116/EEG ⁽²⁾, skulle det före den 1 oktober 1993 och i enlighet med artikel 21 fastställas allmänna villkor för utbildning av personal vid det egna företaget i samband med undersökning och kontroll av fjäderfäkött. När kan man räkna med att sådana bestämmelser träder i kraft?
2. Känner kommissionen till att man i Nederländerna använder personal vid det egna företaget i samband med undersökning och kontroll av fjäderfäkött, trots att de ovan nämnda villkoren inte fastställts, och hur bedömer kommissionen denna ensidigt vidtagna åtgärd med hänsyn till lika konkurrensvillkor?
3. Känner kommissionen till vilka kvalifikationer denna personal har, och hur bedömer kommissionen dessa kvalifikationer när det gäller att säkerställa konsumentskyddet?
4. Anser kommissionen det tillåtet för andra medlemsstater att gå tillväga som man gjort i Nederländerna, det vill säga utan gemensamt fastställda kriterier för utbildning av personalen?

⁽¹⁾ EGT L 55, 8.3.1971, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 1.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(26 november 1998)

1. Kontrollbestämmelserna framgår av rådets direktiv 92/116/EEG av den 17 december 1992 om ändring och uppdatering av direktiv 71/118/EEG om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä ⁽¹⁾ (fjäderfädirektivet). Direktivet innehåller krav på att slakterierna skall stå under veterinärkontroll och att veterinären skall ansvara för kontroll av köttet. Det finns emellertid också bestämmelser om att den officiella veterinären vid utförandet av en rad uppgifter kan bistås av medhjälpare, som uppfyller de specifika kraven på yrkesmässiga kvalifikationer (som omfattar utbildning och anges i bilaga III till direktivet), och som arbetar under den officiella veterinärens tillsyn och på dennes ansvar.

Enligt direktivet är det också möjligt för myndigheten i en medlemsstat att ge företagets personal tillåtelse att utföra vissa uppgifter, under direkt överinseende av den officiella veterinären. De allmänna villkoren för detta har ännu inte fastställts.

För närvarande övervägs en översyn av köthygienbestämmelserna för att utarbeta en metod som integreras i hela produktionskedjan, som startar hos lantbrukaren. I detta sammanhang kommer man att beakta olika aspekter på kontroll av fjäderfäkött och kontrollpersonalens uppgifter. Arbetet grundas på vetenskapliga bevis, och den vetenskapliga kommittén kommer att rådfrågas innan ett förslag till revision läggs fram.

2. Kommissionen gjorde preliminära besök i samtliga medlemsstater, och särskilt i Nederländerna, under 1994 och 1995 för att utvärdera tillämpningen av direktiv 71/118/EEG av den 15 februari 1971 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä ⁽²⁾. Vid detta tjänstebesök fick gruppen meddelande om att myndigheten i medlemsstaten tillåter att verksamhetens personal utför vissa uppgifter och att den har fått särskild utbildning. Kommissionen kontrollerar tillämpningen av de rättsliga kraven, inom ramen för de personella resurserna.

3. Vid ovannämnda tjänstebesök fick kommissionen information från de nederländska myndigheterna om vilka generella kvalifikationskrav personalen skall uppfylla för att få tillåtelse att utföra vissa uppgifter. Personalen skall verka under direkt överinseende av den officiella veterinären som har det slutliga ansvaret, och inget fjäderfäkött får åtföljas av hälsointyg om inte bestämmelserna i direktivet är uppfyllda.

4. Domstolen har hela tiden ansett att i de fall då gemenskapslagstiftningen inte innehåller några regler, och det således finns en lucka i gemenskapsrätten, kan det i princip inte föreligga några hinder mot att en medlemsstat upprätthåller eller inför nationella åtgärder (se t.ex. förenade målen 47/83 och 48/83

Pluimveeslachterijen Midden-Nederland och Van Miert [1984] Rec. 1721, punkt 22). Härav följer att i frånvaro av genomförandeåtgärder enligt artikel 8.3 i rådets direktiv 71/118/EEG, hindrar denna bestämmelse inte en medlemsstat från att anta nationella regler eller från att beakta redan befintliga nationella regler. Domstolen fastställde likväl den allmänna regeln att även om en medlemsstat i ett sådant fall är bemyndigad att tillämpa nationell lagstiftning, undantas den inte från skyldigheten att iakttä de principer och generella regler som ligger till grund för gemenskapsåtgärden på detta område.

(¹) EGT L 62, 15.3.1993.

(²) EGT L 55, 8.3.1971.

(1999/C 207/026)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2991/98

från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Framtiden för det särskilda importstödsystemet för Kanarieöarna

Som Europeiska kommissionen känner till har det nuvarande systemet med stöd för import av vissa råvaror till Kanarieöarna, i enlighet med förordning nr 191/91 (¹), samt det särskilda programmet för Kanarieöarna (Poseican) genomgått förändringar sedan det införts och samtidigt uppfyllt sin funktion att kompensera den prisförändring som orsakas av det långa avståndet till råvarumarknaderna.

Det har dock framkommit flera brister i förvaltningen av denna nödvändiga mekanism vilka bör rättas till i framtiden.

Bland dessa kan nämnas:

- snedvridning av konkurrensen på grund av subventioner till vissa importvaror vilket är till men för varor med kanariskt ursprung eftersom dessa har högre framställningskostnader och inte kan räkna med någon priskompensation; det gäller till exempel mjölk- och köttprodukter och vin,
- minskad omfattning av stödet till vissa varor vilket leder till ökade kostnader för konsumenterna och bearbetningsindustrin,
- frånvaron av kontroll av kompensationsmekanismen vilket har lett till omfattande bedrägerier.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att mildra dessa effekter i framtiden och hur ämnar man förändra bestämmelserna i systemet?

Anser inte kommissionen att det är nödvändigt att snarast reformera detta importstödsystem som inverkar negativt på och hindrar utvecklingen av den lokala produktionen?

(¹) EGT L 20, 26.1.1991, s. 32.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(23 november 1998)

Kommissionen gav nyligen en extern konsult i uppdrag att göra en utvärdering av jordbruksdelen av Poseican-programmet. Utvärderingen kommer att vara avslutad under de närmaste månaderna. I samarbete med de spanska myndigheterna håller kommissionen dessutom på att sammanställa en analys av de åtgärder som genomförts inom jordbruksdelen av programmet. Mot bakgrund av slutsatserna av denna analys kommer kommissionen att lägga fram en rapport till parlamentet och rådet tillsammans med förslag till eventuella nödvändiga anpassningsåtgärder för att bättre uppnå Poseican-programmets mål. Parlamentsledamoten hänvisas till det svar som kommissionen gav på den skriftliga frågan P-327/98 från Dominique Souchet (¹).

(¹) EGT C 304, 20.10.1998.

(1999/C 207/027)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3009/98**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Hälsa- och säkerhetsinspektioner av djurpensionat

Mot bakgrund av de hemska händelser som rapporterats i italiensk press och som inträffade i ett djurpensionat där 11 hundar hittades döda och samtliga övriga befann sig i ett allvarligt tillstånd av undernäring, kan man konstatera, att om till och med djur som har haft turen att inte ha blivit övergivna utan har lämnats i ett pensionats "omvårdnad" dör på grund av vårdslöshet och misshandel, så måste brådskande åtgärder vidtas av högre organ såsom Europeiska kommissionen.

Kan kommissionen därför se till att:

1. det äntligen upprättas en myndighet för djuren, genom ett direktiv som skall gälla i samtliga medlemsstater,
2. normer fastställs för djurpensionat och att medlemsstaterna förpliktigas att utföra regelbundna inspektioner, också detta genom ett direktiv?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(16 november 1998)

Kommissionen beklagar allt djurplågeri. Gemenskapslagstiftning har antagits för att skydda djur inom jordbruket och i laboratorier. Husdjurens skydd är dock ett område som omfattas av medlemsstaternas behörighet.

Kommissionen planerar för närvarande inte att föreslå lagstiftning på området för husdjur.

(1999/C 207/028)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3013/98**från Mair Morgan (PSE) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: Utgifter för verksamhet som gäller information och kommunikationer i Förenade kungariket

Skulle kommissionen kunna tillhandahålla detaljerade faktauppgifter angående verksamhet som gäller information och kommunikationer i Förenade kungariket? Dessa uppgifter bör vara utformade så att de visar vilka summor som lagts ut i varje region samt om vilka slags utgifter det rör sig om (till exempel löner, publikationer, representation etc.)

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(18 november 1998)

Budgetanslaget för informationsverksamhet för hela Förenade kungariket uppgick 1998 till 3,3 miljoner ecu (1997: 5,9 miljoner ecu). Ungefär 100 000 ecu vardera för Nordirland, Skottland och Wales har från detta belopp avsatts för målgruppsinriktad politisk verksamhet och informationsverksamhet. Löneutgifter inkluderar inte och inte heller andra driftskostnader som administreras centralt från London. De regionala kontoren har tillgång till avtal med kostnadsdelning för informationstjänster och har även medel öronmärkta för publikationer och en lång rad utåtriktade aktiviteter.

Utgifterna för informationsverksamhet har ungefärligen uppgått till:

	1997	1998 (per 31.8.1998)
Nordirland	132 050	150 500
Skottland	96 800	86 880
Wales	116 500	39 450

Hela anslaget för Wales har inte utnyttjats i år p.g.a. personalförändringar. Man kan anta att verksamhetsnivån nu kommer att öka.

16 tjänstemän finns placerade i Förenade kungariket. Lönerna för EU-tjänstemän finns angivna i Europeiska gemenskapernas officiella tidning ⁽¹⁾. Det finns 27 lokalanställda i Förenade kungariket (London 17, Nordirland 4, Skottland 3, Wales 3) och löneutgifterna uppgår till 995 000 ecu under 1998 (938 000 ecu under 1997).

⁽¹⁾ EGT L 351, 23.12.1997.

(1999/C 207/029)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3034/98

från Gianni Tamino (V) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Olaglig transport av levande lamm avsedda för slakt i Grekland

På rekommendation från EFAP (grekiska naturvänners initiativ mot jakt) vill jag göra kommissionen uppmärksam på problemet med olaglig transport av levande lamm till avsedda för slakt i Grekland.

Av de uppgifter som kommit till vår kännedom framgår det att omkring tusen lamm dagligen kommer in i Grekland via hamnarna i Igoumenitsa och Patras. Under transporten iaktas inte de uppehåll som enligt lagstiftningen skall göras var fjortonde timme för att utfodra och vattna djuren. Lammen transporteras vanligtvis i minst sextio timmar utan vare sig vatten, foder eller vila. 25 procent av dem som anländer till Grekland är redan döda (och det finns anledning att tro att även dessa säljs för konsumtion av köttet). Några lastbilar tar mer än 200 lamm medan andra med släp kan ta mer än 400: alla utnyttjar ett fjärde plan – utöver de tre vanliga – som ligger under lastbilen. De lamm som trängs in mellan lastbilshjulen dör ofta och löper i vilket fall som helst amok. Hälften av de lamm som kontrollerats av EFAP var inte öronmärkta, det vill säga de hade inget märke i örat vilket garanterar veterinärkontroll i ursprungslandet, och var därför av okänd härkomst. Några av lammen var sjuka. Hälften av dem hade dessutom horn, något som är förbjudet enligt lag eftersom djur med horn gör varandra illa under transporten och vissa av dem anländer illa tilltygade till destinationen. De företag som fraktar lammen är enligt EFAP:s observationer holländska (Maes och Van Veen) men flera av lastbilarna lär vara grekiska med grekiska förare.

Kan kommissionen med anledning av ovanstående och eftersom den grekiska polisen, som vid flera tillfällen har krävts på en förklaring, försöker ge sken av att inte känna till problemet, fastställa om direktiv 91/628/EG ⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 95/29/EG ⁽²⁾, om skydd av djur under transport respekteras i Grekland? Och anser inte kommissionen vidare att det, om man kan konstatera överträdelser av detta direktiv, vore motiverat att inleda ett överträdelseförfarande mot Grekland?

⁽¹⁾ EGT L 340, 11.12.1991, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 52.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 november 1998)

Om de uppgifter som parlamentsledamoten lämnar är korrekta, håller kommissionen med denne om att detta innebär en överträdelse av gemenskapens lagstiftning, bland annat rådets direktiv 91/628/EEG av den 19 november 1991 om skydd av djur vid transport och om ändring av direktiv 90/425/EEG och 91/496/EEG ⁽¹⁾.

Kommissionen kommer att kontakta de grekiska myndigheterna i detta ärende. Kommissionen vore tacksam om den fick tillgång till de rapporter som parlamentsledamoten hänvisar till.

⁽¹⁾ EGT L 340, 11.12.1991.

(1999/C 207/030)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3043/98

från José Apolinário (PSE) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Johannesbrödträdsodling

Kan kommissionen uppskattningsvis ange hur stor areal som i dagsläget används för denna odling samt hur många johannesbrödträd som finns i Italien, Spanien, Portugal och Grekland? Kan den också redogöra för de senaste tio årens utveckling samt för de specifika stödåtgärderna till denna odling?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(4 november 1998)

Inom gemenskapen odlas johannesbröd på cirka 100 000 ha. I de berörda arealernas fall saknar dock kommissionen mer exakta uppgifter om aktuell situation och utveckling. Den kommer att samla in sådana uppgifter hos medlemsstaterna och sända dem direkt till parlamentsledamoten.

Vad gäller de specifika stödåtgärder som genomförts inom johannesbrödssektorn, ombuds parlamentsledamoten att ta del av kommissionens svar på den skriftliga frågan P-2096/98 av M. Musumeci ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 3.

(1999/C 207/031)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3048/98

från Mirja Ryyänen (ELDR) till kommissionen

(2 oktober 1998)

Angående: Konsekvenserna för de finska jordbrukarna av den försenade kartläggningen av åkerarealen

Finlands jordbruksstyrelse hann inte färdigställa det åkerregister som EU kräver före denna vegetationsperiods stödkontroll påbörjades. Av denna orsak kunde man påbörja den på åkerregistret baserade kontrollen genom dubbelräkning först i augusti. Den största orsaken till detta var att det irländska företaget som valts på grundval av den av EU fastställda anbudsinfordran inte i tid kunde färdigställa de åkerkartor som behövdes för registret. Problemet bestod i felritade områden och därav felmätta arealer; avverkningsområden var exempelvis angivna som åkrar. Det fanns inte tid att låta jordbrukarna införa rättelser och därför kunde man inte använda kartorna i denna sommars stödkontroll.

Kommissionen har krävt att Finland skall fördubbla det antal jordbruk vars areal granskas, eftersom kommissionen anser att kontrollerna genom dubbelräkning måste vara tidsmässigt väl anpassade. Enligt kommissionens uppfattning betyder detta tydligen att kontrollerna genom dubbelräkning måste genomföras innan de jordbruk väljs ut som skall granskas på plats. Enligt de finska myndigheterna grundar sig detta krav inte på några bestämmelser.

Underligt nog kräver kommissionen att stödkontrollerna skall ökas först i juli, vilket har lett till att flera jordbruk kommer att få sitt EU-stöd mycket senare än normalt. Detta förorsakar orimliga problem både på det ekonomiska och det psykiska planet för de finska jordbrukarna som detta år har lidit de värsta förlusterna på flera årtionden. Därför frågar jag följande:

Vad har kommissionen för avsikt att göra för att underlätta situationen för de jordbrukare som har det svårt, och för att lösa detta problem för vilket jordbrukarna själva inte kan vara ansvariga?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(28 oktober 1998)

Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på skriftlig fråga P-2826/98 från Heidi Hautala. (1)

Kompensationsbidrag för jordbruksgrödor betalas normalt ut mellan den 16 oktober och den 31 december efter skörden. Enligt de uppgifter kommissionen har tillgång till kommer de finska myndigheterna att hålla den tidsfristen. Kommissionen, som är mån om att uppfylla sina åtaganden att se till dels att det görs effektiva kontroller, dels att jordbrukarna får ersättning inom de fastställda tidsfristerna, anser därför inte att den begärda ökningen av antalet kontroller på plats kommer att leda till att utbetalningar av stöd till finska jordbrukare försenas.

(1) Se s. 13.

(1999/C 207/032)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3075/98

från Kirsi Piha (PPE) till kommissionen

(9 oktober 1998)

Angående: ISPA-investeringar i infrastruktur

Europeiska unionen har inrättat ett nytt strukturfondsinstrument, ISPA, för att stödja länder i Central- och Östeuropa som ansökt om medlemskap i EU. ISPA:s fonderade medel kommer från och med år 2000 att delas ut till stora infrastrukturprojekt i Central- och Östeuropa. Då EU:s nuvarande stöd för investeringar i kandidatländernas infrastruktur, det vill säga LFSI-stödet ur Phare, uppgår till en summa som inte motsvarar mer än ca 600 miljoner finska mark, kan man förmoda att det nya stödet också kommer att innebära en avsevärd förhöjning av själva stödsumman.

Jag önskar, med hänvisning till ovanstående, fråga kommissionen hur stora belopp ISPA årligen kommer att förfoga över för finansiering av investeringar i infrastruktur? Vilka urvalsmetoder kommer kommissionen att använda sig av vid fördelningen av ISPA:s resurser?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(11 november 1998)

I Agenda 2000 (1) föreslås ett strukturstöd till ansökarländerna på ca en miljard ecu per år för perioden 2000-2006. Som anges i förslaget till förordning om ett instrument för strukturpolitiska åtgärder inför anslutningen (ISPA) (2), skall detta stöd huvudsakligen ges för att hjälpa ansökarländerna att nå upp till en standard som motsvarar gemenskapens i fråga om infrastrukturer på transport- och miljöområdet.

Urval och godkännande av projekt skall göras med utgångspunkt i nationella transport- och miljöprogram som ingår i varje ansökarlands nationella program för antagande av gemenskapens regelverk, som är ett nyckelelement i deras enskilda partnerskap för anslutning. Den föreslagna ISPA-förordningen (särskilt

bilagorna 1 och 2) innehåller också kriterier för hur man skall kunna garantera att projekten håller en hög kvalitet, bl.a. deras potentiella hävstångseffekt, deras beredskap samt behovet av kostnadseffektivitetsanalyser som inbegriper direkt och indirekt påverkan på sysselsättningen.

(¹) KOM(98) 2000 slutlig.

(²) KOM(98) 138 slutlig.

(1999/C 207/033)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3085/98

från Karin Riis-Jørgensen (ELDR) till kommissionen

(16 oktober 1998)

Angående: Digital in- och utport på videokameror

En digital videokamera, som t.ex. är köpt i Singapore som har samma TV-system som Danmark, är försedd med internationellt standardgränssnitt IEEE1394, vilket i praktiken innebär att man bland annat digitalt kan överföra det inspelade programmet till sin hårddisk samt återföra signalen digitalt från hårddisken till kameran efter färdig redigering. Även om kamerorna fysiskt sett är identiska, är det senare alternativet inte möjligt om kameran är köpt i EU, eftersom kamerorna är programmerade på olika sätt.

Hur motiverar kommissionen att digitala videokameror som säljs i EU inte skall ha det internationella standardgränssnittets IEEE1394 inport?

Hur motiverar kommissionen att en importtull på 14 procent skall betalas för digitala videokameror med digital inspelning, då tullen på kameror utan möjlighet till digital inspelning är 4,9 procent?

Om det finns ett kvotssystem på området för digitala videokameror undrar jag om kommissionen anser det vara rimligt, med beaktande av att en stor del av den tekniska utvecklingen på detta område sker utanför EU?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Kommissionen har inte beslutat att digitala videokameror med gränssnittet IEEE 1394 inte får importeras till eller saluföras i gemenskapen. Kommissionen har inte heller beslutat att sådan utrustning skall vara försedd med detta gränssnitt. I stället har tillverkare och detaljister rätt att använda det digitala gränssnitt som de anser mest lämpligt för den berörda marknaden.

När det gäller tullen på digitala videokameror hänvisar kommissionen parlamentsledamoten till svaret på Hilde Hawliceks (¹) skriftliga fråga E-3811/97 om diskriminerande tullbehandling av videokameror med inport. Tullen på videokameror med kontakt för inspelning av TV-program är densamma som tullen på videobandspelare, dvs. en sedvanlig tullsats på 14 % i enlighet med gemenskapens gemensamma tulltaxa. Videokameror utan kontakt för inspelning av TV-program kan inte ersätta videobandspelare och i tullhänseende behandlas dessa produkter på samma sätt som andra kameror, vilket innebär sedvanlig tullsats på 4,9 %.

Att en produkt är digital och fungerar tillsammans med en dator påverkar inte tullbehandlingen. Därmed är detta svar giltigt även för digitala videokameror.

Slutligen vill kommissionen påpeka att digitala videokameror inte omfattas av något kvotssystem.

(¹) EGT C 187, 16.6.1998.

(1999/C 207/034)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3090/98**från Richard Howitt (PSE) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Det planerade N-Viro-reningsverket i Stambridge

Kan kommissionen undersöka gödslingsmetoden N-Viro vad gäller riskerna för folkhälsan och uppge om denna produkt har prövats och visat sig vara säker för användning på jordbruksmark? Anglian Water föreslår att bygga ett nytt reningsverk i min valkrets, där denna metod kommer att användas, och det uttrycks naturligtvis oro för en produkt som man inte vet så mycket om och som kan visa sig vara farlig för folkhälsan. Kan kommissionen också uppge om denna N-Viro-metod används i andra europeiska länder?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

Avloppsslam uppkommer i samband med rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, som regleras av rådets direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁾ av den 21 maj 1991, ändrat genom kommissionens direktiv 98/15/EG ⁽²⁾ av den 27 februari 1998. Enligt artikel 14 i direktiv 91/271/EEG skall slam återanvändas när det är lämpligt.

I artikel 5 i rådets direktiv 86/278/EEG ⁽³⁾ av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket, fastställs att slam måste behandlas innan det används i jordbruket. Syftet med behandlingen är att minska slammets gödande egenskaper samt riskerna för miljön och människors hälsa. Framförallt rör det sig om att ta bort sjukdomsframkallande mikroorganismer som kan finnas i avloppsslam. Det bör observeras att det i artikel 5 i direktivet även föreskrivs att användning av obehandlat slam kan tillåtas om detta nedbrukas i marken. I den utsträckning man kan garantera en tillfredsställande säkerhetsnivå vad gäller smittoämnen och mikro-föroreningar (särskilt tungmetaller) kan avloppsslam vara av stort intresse för vissa jordbruksområden tack vare sina jordförbättrings- och gödningsegenskaper.

Metoden N-Viro som frågeställaren tar upp tycks vara en typ av avloppsslamsbehandling. Kommissionen håller just nu på att samla information om detta, framförallt för att kunna verifiera om metoden gör det möjligt att uppfylla ovanstående krav.

⁽¹⁾ EGT L 135, 30.5.1991.

⁽²⁾ EGT L 67, 7.3.1998.

⁽³⁾ EGT L 181, 4.7.1986.

(1999/C 207/035)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3091/98**från Joan Vallvé (ELDR) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Den universella deklARATIONEN om språkliga rättigheter

Den 6 juni 1996 godkändes i Barcelona den universella deklARATIONEN om språkliga rättigheter inom ramen för världskonferensen för språkliga rättigheter, på initiativ av internationella PEN-klubbens kommitté för översättning och språkliga rättigheter och Ciemen (Centre Internacional Escarré per a les Minories ètniques i les nacions), och med moralisk och teknisk hjälp från UNESCO.

Den främsta avsikten med denna deklARATION, som är resultatet av olika icke-statliga organisationers och lingvistiska experters arbete, och som stöds av många internationella personligheter inom olika områden, är att främja respekten för och utvecklingen av alla språk samt att bevara den språkliga mångfalden i världen. Har kommissionen, mot denna bakgrund, för avsikt att ge nämnda deklARATION sitt stöd i syfte att garantera varje region rätten att främja sitt språk?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(19 januari 1999)

Kommissionen genomför insatser för att främja och bevara regional- och minoritetsspråk samt regional- och minoritetskulturer, vilka finansieras enligt budgetrubrik B3-1006. Insatsernas syfte är att främja och bevara Europas språkliga mångfald. Projekt som rör dessa språk kan följaktligen få stöd inom ramen för denna verksamhet om de uppfyller målen och kriterierna i meddelandena om att lämna förslag. Parlamentsledamoten hänvisas även till svaren från kommissionen på skriftliga frågor E-963/98 från Josu Imaz San Miguel ⁽¹⁾ och E-2139/98 från Friedhelm Frischenschlager ⁽²⁾.

Det bör emellertid understrykas att erkännandet av språkliga rättigheter inom medlemsstaterna inte ingår i kommissionens befogenheter.

⁽¹⁾ EGT C 310, 15.12.1998.

⁽²⁾ EGT C 50, 22.2.1999, s. 130.

(1999/C 207/036)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3092/98

**från Laura González Álvarez (GUE/NGL)
och Pedro Maset Campos (GUE/NGL) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Försening i utbetalning av finansiella medel för programmet Leader 1

Jordbruksutvecklingscentret "La Montaña" är en korporation i kommunen Cocentaina (Alicante-Spanien), som har deltagit aktivt i utvecklingen av programmet Leader 1.

Centret har beviljat diverse subventioner för projekt, nu avslutade, i de närliggande jordbruksområdena. Trots tiden som förlöpt, dels sedan "La Montaña" beviljade dessa subventioner 1994, dels sedan de subventionerade projekten avslutades, har emellertid förmånstagarna ännu inte erhållit de fullständiga subventionsbelopp som beviljats dem.

Anledningen till denna försening, enligt vad jordbruksutvecklingscentret "La Montaña" anger till förmånstagarna, är att man ännu inte mottagit det fullständiga beloppet från Europeiska unionen.

Emellertid uppgav ansvariga ministrar vid det spanska jordbruksministeriet (medlare mellan EU och jordbruksutvecklingscentret "La Montaña") till förmånstagarna att utbetalningen av en del av fonderna var beroende av ett beslut i spanska revisionsrätten.

Inför denna situation av försvarslöshet hos de sista länkarna i kedjan i programmet Leader ställs följande frågor:

1. Känner kommissionen till förseningar i den slutgiltiga utbetalningen av finansiella medel i programmet Leader?
2. Vilka åtgärder kan kommissionen vidta, i betraktande av den förlöpta tiden, för att den totala summan av subventionen skall kunna likvideras med medel för programmet Leader?
3. Kan kommissionen informera om uppföljningen av dessa situationer?

**Kompletterande svar
från Franz Fischler på kommissionens vägnar**

(3 december 1998)

Kommissionen kan bekräfta för parlamentsledamöterna att den gjort slutbetalningen av restbeloppet för gemenskapsinitiativet Leader I till Spanien.

De spanska myndigheterna har emellertid översänt ett antal uppgifter till kommissionen om de problem som uppstått för centret för landsbygdsutveckling (CEDER) "La Montaña" i kommunen Cocentaina (Alicante). Det visar sig att nämnda grupp inte har lagt fram den slutgiltiga genomföranderapporten för det mellanliggande organet såsom begärts. Dessutom har gruppen inte skickat in vare sig förteckningen över betalda projekt eller kontrollrapporten till de spanska myndigheterna. De spanska myndigheterna har dessutom meddelat kommissionen att statsförvaltningen ännu inte har slutfört sin kontrollrapport om gruppens arbete.

Det är under alla omständigheter klart att gruppen måste fullgöra alla sina åtaganden för att iaktta de regler som överenskommit med det mellanliggande organet. Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit är de spanska myndigheterna dock villiga att betala restbeloppet för Leader I till gruppen CEDER "La Montaña".

(1999/C 207/037)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3094/98

**från Angela Sierra González (GUE/NGL), Pedro Marset Campos (GUE/NGL)
och Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Hållbar turistpolitik i EU

I många europeiska regioner förekommer initiativ till en varaktig modell för utveckling inom turistnäringen. Bland dessa finns initiativ till "hållbar utveckling på öarna", "lokala Agenda 21-program" för turistorter, "stadgar för en hållbar turism", som godkändes under världskonferensen på Lanzarote på initiativ av UNESCO 1995 etc.

Det förefaller nödvändigt att Europeiska unionen, som är ett av de stora turistmålen i världen och på samma gång har en stor mängd utresande turister, genom kommissionen skapar strategier för att förbättra turistområdena, speciellt områden för massturism inom unionen.

Bland andra aspekter bör en politik utarbetas, inriktad på maximalt skydd av naturtillgångar inför utvecklingen av turismen, på att möjliggöra turistaktiviteter i områden med högt naturskyddsvärde, på skapandet av riktlinjer gällande "belastningsmöjligheter" för turistmålen etc.

Har kommissionen betänkt möjligheten att främja initiativ för en hållbar turistpolitik i EU, med tanke på vikten av denna ekonomiska sektor, dess inverkan på fysisk planering och den växande konkurrensen av densamma på internationell nivå?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(7 december 1998)

I enlighet med åtagandet att integrera miljöfrågor i gemenskapens politik analyserar kommissionen vilken strategi som behövs för att genomföra detta krav i fråga om turistbranschen.

Kommissionen inväntar också rådets godkännande av ett första flerårigt program för stöd till europeisk turism ⁽¹⁾, som bland annat syftar till att främja en hållbar turism genom integrerad strategiplanering, och av olika politiska åtgärder, program och initiativ som bidrar till denna utveckling. För en integrerad kvalitetsförvaltning på turistorterna behövs ett generellt tillvägagångssätt som omfattar alla branscher som berör turismens utveckling, inklusive den rätta förvaltningen av naturresurser.

Kommissionen lanserade 1997 tre undersökningar om integrerad kvalitetsförvaltning av turistmål (kustområden, landsbygd och städer). Dessa syftade till att identifiera och analysera bästa metoder för integrerad kvalitetsförvaltning i EES-länderna och till att bidra till utbyte av erfarenheter och kunskapsöverföring i Europa. På så vis skall undersökningarna fungera som vägledning både för den offentliga sektorn (i synnerhet lokala myndigheter) och för den privata sektorn (i synnerhet företag inom turistbranschen). Resultaten kommer att föreligga under första halvåret 1999.

Kommissionen är medveten om att informationen om miljöpåverkan från turism på gemenskapsnivå är bristfällig. Kommissionen har som första steg påbörjat utarbetandet av indikatorer för en hållbar utveckling av transport och energi och deltar aktivt i diskussioner inom OECD om miljöindikatorer inom jordbruket. I ett andra steg överväger kommissionen möjligheten att behandla frågan om indikatorer för hållbar utveckling inom turistbranschen.

⁽¹⁾ KOM(96) 635 slutlig.

(1999/C 207/038)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3102/98**från Marie-Noëlle Lienemann (PSE) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Försäkringsdirektiv

Ömsesidiga, icke-vinstdrivande, försäkringssystem fyller en mycket viktig funktion för att alla skall få tillgång till vård och för att utveckla förebyggande insatser.

Med sina principer om gemensam ansvarighet bidrar dessa organisationsdrivna system till ett bättre socialt skydd för europeiska medborgare.

Anser därför inte kommissionen det lämpligt att för dessa organisationer föreskriva en annan rättslig ram än den som finns i direktivet om försäkringar?

På vilket sätt tänker kommissionen ta hänsyn till de ömsesidiga systemens speciella förutsättningar och skydda dess intressen?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(16 november 1998)

Kommissionen erkänner att de ömsesidiga företagen spelar en viktig roll för den sociala ekonomin inom gemenskapen.

I försäkringsdirektiven fastställs villkor för att utöva försäkringsverksamhet på den inre marknaden i enlighet med EG-fördragets principer om etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster. I direktiven föreskrivs att alla försäkringsföretag, oavsett juridisk form, för att få starta och utöva verksamhet skall ha en sund ekonomi, så att de kan uppfylla alla åtaganden i de försäkringsavtal som företagen ingått. Direktivens bestämmelser förutsätter en noggrann finansiell tillsyn över försäkringsföretagen. Bland kraven ingår att försäkringsföretaget skall skapa tillräckliga tekniska avsättningar som täcks av matchande tillgångar, som har investerats enligt stränga regler, en tillräcklig solvensmarginal för hela verksamheten, som beräknas enligt bestämmelserna i försäkringsdirektiven, sunda metoder för administration och bokföring och adekvata rutiner för intern kontroll.

Försäkringsdirektiven innehåller redan bestämmelser i vilka den särskilda karaktären hos ömsesidiga försäkringsföretag beaktas. Dessa bestämmelser gäller framför allt att företagens egna kapital (solvensmarginal). Enligt bestämmelserna kan solvensmarginalen hos ett ömsesidigt sakförsäkringsföretag till högst 50 % motsvaras av fordran i form av begärda extra bidrag. Enligt direktiven kan medlemsstaterna också bevilja ömsesidiga företag en minskning med 25 % av den minsta garantifond som föreskrivs i direktiven.

I direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag i försäkringskoncerner, som antogs av rådet och Europaparlamentet den 27 oktober 1998 ⁽¹⁾, har full hänsyn tagits till de farhågor som under lagstiftningsprocessen framförts av ömsesidiga försäkringsföretag. Genom detta direktiv skapas de nödvändiga förutsättningarna för att ömsesidiga företag, för vilka korsvist ägande inte är möjligt, och försäkringsföretag i form av bolag skall behandlas lika i fråga om solvenskrav när de ingår i en försäkringskoncern.

Det pågående arbetet med en stadga för europeiska ömsesidiga företag och europeiska kooperativ syftar också till ett ge ömsesidiga företag i medlemsstaterna ett skraddarsytt rättsinstrument som ger dem möjlighet att utöva sin verksamhet på den inre marknaden.

⁽¹⁾ EGT L 330, 5.12.1998.

(1999/C 207/039)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3119/98**från Raimo Ilaskivi (PPE) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Odling av hampa i Finland

Enligt vissa tidningsuppgifter har man i Finland börjat odla hampa i försökssyfte, och det med mycket gott resultat. Men nu har det visat sig att man i vissa fall inte har lyckats marknadsföra den hampa som odlats, och då lämnat den liggande i högar vid åkerrenarna. Trots detta har odlingarna erhållit EU-stöd.

Stöd till jordbruk av det här slaget kan inte betraktas som ett vettigt sätt att använda EU:s pengar – som ju kommer från skattebetalarna – på. EU borde antingen bevilja stöd även för marknadsföring, vilket vore vettigt ur jordbrukspolitisk synvinkel, eller också binda utbetalningen av stödet till ett krav om att den hampa som odlas också bör saluföras.

Vad anser kommissionen att det bör göras för att finna en lösning på det problem som anförts ovan?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(19 november 1998)

Genom rådets förordning (EEG) 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ⁽¹⁾ infördes ett hektarstöd för inom gemenskapen producerad hampa. Detta stöd beviljas inte annat än för frösorter, där halten av narkotiskt ämne (tetrahydrocannabinol) understiger 0,3 %. Från och med regleringsåret 2001/2002 kommer detta gränsvärde att sänkas till 0,2 %.

Stödet ges dessutom bara för arealer som besätts och skördats i sin helhet och där normalt odlingsarbete förekommit.

I Finlands speciella fall bör det framhållas att hamparealerna (2 ha 1996 och 53 ha 1997) för 1998, enligt provisoriska uppgifter, uppgår till inte föraktliga 1 286 ha.

Några förpliktelser finns inte för hur den skördade produkten lagras. Enligt kommissionens åtagande att i samband med prispaketet 1997/1998 föreslå lämpliga åtgärder för hampsektorn, har rådet inrättat ett system som skall börja tillämpas från och med kommande regleringsår, 1999/2000. Detta innebär obligatoriska avtal mellan producenter och första bearbetare, ett bearbetningsåtagande och en godkännandeordning för första bearbetare. Tillämpningsföreskrifter är under utarbetande vilka kommer att eliminera förhållandet med en hampodling utan avsättningsmöjligheter för produkten. Med dessa åtgärder kommer man att undvika de situationer som parlamentsledamoten anförde och på ett bättre sätt utforska användningsområdena för produkten.

⁽¹⁾ EGT L 146, 4.7.1970.

(1999/C 207/040)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3135/98**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Bristfälligt anbudsförfarande vid organisering av vattenförsörjningen i Ivrea

Kommunfullmäktige i Ivrea (Turin) beslutade den 1 juni 1998 att grunda ett samföretag med ansvar för samtliga offentliga tjänster såsom uttag, intag och distribution av vatten för hushållsändamål samt dränering och rening av avfallsvatten. Vid grundandet av detta företag, som har offentlig majoritet, har man genomfört en anbudsinfordran som tillämpas inom den privata sektorn. Det handlar emellertid om offentlig arbeten, som enligt de första uppgifterna uppgår till 20 miljarder ITL.

1. Är kommissionen medveten om detta?
2. Eftersom det är fråga om privatisering av ett företag med offentlig majoritet och med beaktande av företagets offentliga uppgifter undrar jag om kommissionen kan fastställa huruvida de bestämmelser som tillämpats vid grundandet av företaget är förenliga med gemenskapens direktiv om offentlig upphandling?
3. Om så inte är fallet, vilka förfaranden kan man tillämpa för att säkerställa att lagen efterlevs?

Svar avgivet av Mario Monti på kommissionens vägnar

(11 december 1998)

Kommissionen kommer att ta kontakt med de italienska myndigheterna för att undersöka om det förfarande som parlamentsledamoten hänvisar till överensstämmer med gemenskapslagstiftningen om offentlig upphandling.

(1999/C 207/041)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3146/98

från Umberto Bossi (NI) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Mjolkproduktion

Sedan 1995 har de italienska myndigheterna ignorerat artikel 3.4 i förordning (EEG) 536/93 ⁽¹⁾. Det är även uppenbart att tidsfristen 1998 inte har följts. De italienska mjölkproducenterna har 4 000 miljarder ITL inestående hos uppköparna. Den italienska regeringen har översänt till GD VI (protokoll NC/2976) det frågeformulär som fastställs i artikel 8 i förordning 536/93. I detta redovisas en levererad nationell mjölkproduktion på 9 325 938 ton för 1997/1998, vilket är klart mindre än Italiens totala referenskvantitet. I frågeformuläret uppges "preliminära uppgifter som skall kontrolleras och kompletteras". Mjölkuppköparna bär ansvaret för tillämpningen av förordning nr 3950/92 ⁽²⁾ och skall lämna in uppgifterna senast den 15 maj varje år.

Mot bakgrund av detta anmodas kommissionen att besvara följande frågor:

1. Förekommer den citerade ordalydelsen även i det frågeformulär som sänts in?
2. Kan de uppgifter som sänts in kompletteras vid ett senare tillfälle?
3. Skall de uppköpare som sänder in uppgifterna för sent förlora sin status som godkända uppköpare och betala de fastställda avgifterna?
4. Vilken kompensation skall ges de producenter som sedan 1995 har fråntagits rätten till ersättning och därigenom rätten att producera?
5. Vilka kontroll- och skyddsåtgärder ämnar kommissionen vidta för att säkerställa att gemenskapens mjölkproducenter har rätt att utföra sitt arbete? Hur ämnar kommissionen gå tillväga?

⁽¹⁾ EGT L 57, 10.3.1993, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(5 november 1998)

Det bör nämnas att kommissionen sänt ett motiverat yttrande till Italien just på grund av det faktum att tidsfristerna för överföring av jordbruksavgifterna inte hållits för perioderna 1995-96 och 1996-97. Dessutom har kommissionen gjort avdrag på förskotten på jordbruksutgifterna, motsvarande de avgifter som skulle betalats för perioderna ifråga. Beträffande perioden 1997-98 sker inom ramen för granskningen och godkännandet av räkenskaperna en kontroll och verifiering av de uppgifter, som lämnats in i enlighet med artikel 8 i kommissionens förordning (EEG) 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾.

1. "Dati provvisori in corso di verifica ed integrazione" nämns i det frågeformulär som kommissionen sänt till de italienska myndigheterna.

2. I de fall uppgifterna ändras, särskilt efter utförda kontroller, skall medlemsstaterna i enlighet med artikel 8 i kommissionens förordning (EEG) 536/93 meddela kommissionen aktuella uppgifter före den 1 december, 1 mars och 1 juli varje år.
3. Om tidsfristen inte hålls för inlämnandet av slutavräkningar per producent, skall köparen erlägga en straffavgift. Om däremot inga sådana uppgifter inlämnas, kan köparens tillstånd dras in.
4. Det är viktigt att understryka att producenten bara har rätt att producera en mjölkkvantitet som ligger inom gränserna för den individuella referenskvantiteten. Det maximala avgiftsbeloppet som denne skall betala beräknas på total överskriden kvantitet. Medlemsstaterna får dock sänka detta belopp i enlighet med nationella bestämmelser som beslutats i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EEG) 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽²⁾. Det är alltså endast respektive medlemsstat som kan tillämpa utjämnningssystemet.
5. Kommissionen kommer inte att underlåta att vidta de åtgärder, som kan behövas för att se till att gemenskapens bestämmelser följs.

(¹) EGT L 57, 10.3.1993.

(²) EGT L 405, 31.12.1992.

(1999/C 207/042)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3158/98

från **Concepció Ferrer (PPE)** till kommissionen

(19 oktober 1998)

Angående: Juvelhandel inom gemenskapen

Den spanska juvelerarorganisationen har vänt sig till kommissionen och påtalat de hinder som spanska juvelexportörer stöter på när de vill saluföra sina produkter inom gemenskapen.

Vilka åtgärder har kommissionen för avsikt att anta för att avskaffa dessa hinder?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 december 1998)

Inledningsvis bör det noteras att rådet och parlamentet har lagt ett förslag till direktiv som bland annat syftar till att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning inom området metallföremål för att säkerställa fri rörlighet för dessa⁽¹⁾. Förslaget syftar till att harmonisera finhalter, och ansvarsstämplar liksom certifieringssystemen (tre alternativa system har föreslagits: kvalitetssäkring, EG-försäkran om överensstämmelse och kontroll av tredje man). Fram till idag har inte förslaget kunnat antas eftersom medlemsstaterna inte har samma uppfattning om certifieringsförfaranden. Den version som för närvarande diskuteras i rådet är en kompromisslösning. Enligt denna lösning skulle bara två av de tre certifieringssystemen vara likvärdiga, nämligen kontroll av tredje man och kvalitetssäkring, medan systemet med EG-försäkran om överensstämmelse skulle förbli frivilligt.

I väntan på en harmonisering på gemenskapsnivå har kommissionen efter en övergripande granskning av samtliga medlemsstaters lagstiftning 1992, inlett överträdelseförfaranden mot de flesta medlemsstater. Huvudkraven gäller följande: att finhalter som anbringats i andra medlemsstater skall erkännas eller åtminstone den skala av halter som tas upp i förslaget till direktiv (i den nuvarande versionen, dvs. den som föreslogs av det italienska ordförandeskapet i april 1996, motsvarar den skala som föreskrivs i Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) normer plus finhalten 999), att en klausul införs om erkännande av finhaltstämplar som lagligen anbringats i andra medlemsstater då informationen är likvärdig med den som föreskrivs i nationell lagstiftning, att en klausul införs om erkännande av ansvarsstämplar registrerade i en annan medlemsstat samt att alla skillnader i märkning mellan nationella och importerade produkter avskaffas under förutsättning att de senare stämplas i importlandet. Överträdelseförfarandena har resulterat i en ändring av lagstiftningen i de flesta medlemsstater. För vissa medlemsstater pågår förfarandet eller så är en lösning på väg. Man kan därför sluta sig till att de nationella myndigheterna, som en följd av kommissionens ingripande, i framtiden godtar principen om ömsesidigt erkännande på området för handel med föremål av ädelmetall.

Ändå har det visat sig att vissa konkreta problem kvarstår, vilket bland annat framgått av klagomål från spanska aktörer. I enlighet med den spanska lagstiftningen kan garantistämpeln anbringas av antingen ett offentligt eller ett godkänt organ. I det senare fallet avses ett organ som tillverkaren föreslår och som godkänts speciellt för detta av de nationella myndigheterna, som utövar noggrann tillsyn över stämplingen. Detta system liknar därför ett kvalitetssäkringssystem. Emellertid försvåras i praktiken ett faktiskt erkännande av att de medlemsstater som har ett system med kontroll av tredje man, vägrar att erkänna som likvärdiga de stämplarna som anbringas på tillverkarens ansvar, inom ramen för ett kvalitetssäkringssystem. Som en följd av detta har kommissionen fått in ett antal nya klagomål och fall som upptäckts på ämbetets vägnar och därför har kommissionen återupptagit dialogen med alla berörda medlemsstater för att finna en lösning på detta problem. Medlemsstaternas myndigheter har särskilt tillfrågats om de är beredda att erkänna de stämplarna som anbringas inom ramen för ett kvalitetssäkringssystem som ger lämpliga och tillräckliga garantier för yrkeskunnande och oberoende som likvärdiga med stämplarna som anbringas av ett tredje organ.

(¹) EGT C 209, 29.7.1994.

(1999/C 207/043)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3160/98
från Sören Wibe (PSE) till kommissionen

(19 oktober 1998)

Angående: Rätt att förbjuda import av kött som producerats genom regelmässig användning av antibiotika

Sverige har hittills fått behålla sitt undantag att ha förbud mot antibiotika i foder i tillväxtbefrämjande syfte.

Men har Sverige rätt att förbjuda import av kött som producerats genom regelmässig användning av antibiotika?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 december 1998)

Enligt bestämmelserna i bilaga XV till anslutningsakten får Sverige behålla lagstiftning som gällde vid anslutningen fram till och med den 31 december 1998 vad gäller förbud mot användningen av vissa tillsatser i foder, däribland antibiotika. Ett antal rapporter med likartade slutsatser har offentliggjorts både från vetenskapligt håll och från internationella eller nationella organisationer vad gäller utvecklingen av antimikrobiell resistens, varför kommissionen har bitt Vetenskapliga styrkommittén att tvärvetenskapligt undersöka denna fråga. Kommissionen kommer om det visar sig nödvändigt att föreslå åtgärder med utgångspunkt i detta vetenskapliga yttrande.

I enlighet med vad som sägs i anslutningsakten får "dessa avvikelser inte påverka den fria rörligheten för animaliska produkter i gemenskapen". Sverige får alltså inte förbjuda import av kött som producerats av djur som utfodrats med foder som innehåller sådan antibiotika som tillåts genom rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser (¹).

(¹) EGT L 270, 14.12.1970.

(1999/C 207/044)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3165/98
från Mathieu Grosch (PPE) till kommissionen

(19 oktober 1998)

Angående: Bidrag för gränsgångare vid avbrott i karriären

En kvinnlig gränsgångare, anställd i Tyskland, kan söka föräldrapenning och föräldraledighet i Tyskland, även om hon är bosatt i Belgien. Däremot föreligger problem för tyska gränsgångare anställda i Belgien, som ansöker om tjänstledighet för att ta hand om sitt barn. Vore denna person bosatt i Belgien skulle hon få

ersättning för detta avbrott i karriären direkt från den belgiska arbetsförmedlingen. Men eftersom personen i detta fall är bosatt i Tyskland får hon inte denna ersättning.

Står inte denna åtgärd i strid med den fria rörligheten för arbetstagare inom gemenskapen, samt med tillämpandet av de system för social trygghet som gäller för arbetstagare som flyttar inom gemenskapen?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(15 december 1998)

Kommissionen är förtrogen med problemet med gränsarbetare som arbetar i Belgien och har rätt till belgiska familjeförmåner vid eventuella avbrott i yrkesverksamheten trots att de är bosatta i en annan medlemsstat.

Kommissionen har kontaktat regeringen i Belgien för att få reda på orsaken till att landets myndigheter vägrat bevilja ersättning.

Efter att kommissionen har fått svar från den belgiska regeringen kommer man att besluta om vidare åtgärder.

(1999/C 207/045)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3185/98

från Hadar Cars (ELDR), Karl Olsson (ELDR)
och Astrid Thors (ELDR) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Antibiotikabesprutning av frukt och grönsaker

Nyligen har i Sverige uppmärksammats att antibiotika används som bekämpningsmedel i frukt- och grönsaksodlingar i vissa medlemsstater (Belgien, Nederländerna och Spanien). Det är fastställt att en överdriven användning av antibiotika kan leda till resistenta bakterier hos både människor och djur. Användningen av antibiotika som bekämpningsmedel utgör därför en hälsofara.

Vad avser kommissionen att vidta för åtgärder för att användandet av antibiotika som bekämpningsmedel mot växtskadegörare upphör?

(1999/C 207/046)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3356/98

från Anneli Hulthén (PSE) till kommissionen

(30 oktober 1998)

Angående: Antibiotikabesprutning av frukt

Enligt uppgifter i bl. a. svenska medier besprutas fruktodlingar med antibiotika för att förhindra skadedjur och andra typer av angrepp. Samtidigt vet vi att ett alltför omfattande användande av antibiotika kan ha mycket farliga effekter, till exempel resistenta bakterier.

Anser kommissionen att besprutning med antibiotika är att rekommendera och hur garanteras medborgarnas hälsa med en sådan besprutning?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3185/98 och P-3356/98
ingivna av Franz Fischler för kommissionen**

(9 december 1998)

Antibiotika som registrerats för användning som växtskyddsmedel i vissa medlemsstater omfattar kasugamycin (registrerat i Grekland, Spanien och Nederländerna), streptomycin (Belgien, Grekland, Nederländerna och Österrike), validamycin (Nederländerna) och oxytetracyclin (Grekland). Dessa ämnen kommer att utvärderas på gemenskapsnivå enligt direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ inom ramen för programmet för omprövning av befintliga verksamma ämnen.

Utveckling av antimikrobiell resistens i patogena mikroorganismer är på väg att bli ett mycket allvarligt problem. Ett antal rapporter med likartade slutsatser har offentliggjorts av forskarsamhället och av internationella och nationella organisationer. Av denna anledning har kommissionen bitt Vetenskapliga styrkommittén att undersöka frågan och om det finns ett samband med användningen av antimikrobiella ämnen inom medicin och veterinärmedicin, boskapsskötsel och växtskydd. Kommissionen kommer om det visar sig nödvändigt att föreslå åtgärder med utgångspunkt i detta vetenskapliga yttrande, som bör finnas tillgängligt från april 1999.

(¹) EGT L 230, 19.8.1991.

(1999/C 207/047)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3194/98
från Joaquín Sisó Cruellas (PPE) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Europeiska kulturarvsdagarna

Under den 25 och 26 september firades de europeiska kulturarvsdagarna i 44 länder på den gamla kontinenten. Under dessa dagar lämnades fritt inträde till katedraler där man normalt betalar för ett besök. Avsikten med dessa dagar är att låta medborgarna lära känna det historiska byggnadsarvet samt att försöka skapa en medvetenhet inför nödvändigheten att bevara detsamma.

Deltog Europeiska unionen i de europeiska kulturarvsdagarna?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(14 december 1998)

De europeiska kulturarvsdagarna anordnas sedan 1991 på initiativ av Europarådet för att uppmärksamma européerna på dessas kulturarv genom att ge dem gratis tillträde platser och byggnader som normalt inte är öppna för allmänheten.

Som ett led i sin kulturpolitiska verksamhet söker kommissionen sprida kunskap om och underlätta allmänhetens tillgång till det europeiska kulturarvet. Sedan flera år tillbaka stöder kommissionen ekonomiskt de europeiska kulturarvsdagarna, eftersom det är ett initiativ med stort genomslag bland allmänheten och en tydlig europeisk profil.

Kommissionens bidrag har varit följande:

- 1994: 70 000 ecu
- 1995: 70 000 ecu
- 1996: 70 000 ecu
- 1997: 70 000 ecu
- 1998: 80 000 ecu (under förutsättning att inga ändringar sker under budgetförfarandet och det administrativa förfarandet)

(1999/C 207/048)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3199/98
från Honório Novo (GUE/NGL) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Undersökning på fiskeriområdet

Kommissionen beslutade som bekant för några månader sedan att ställa en rad frågor till olika arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer inom fiskerisektorn i Europeiska unionen.

Kan kommissionen därför ge ett formellt svar på följande:

1. Hur många enheter blev kontaktade i varje medlemsstat? Hur många av dessa svarade?
2. Vilka enheter blev kontaktade i Portugal? Vilka av dessa svarade?

3. Finns det enheter i Portugal som skickade in svar trots att de inte ursprungligen blivit tillsända frågor att besvara? Hur många är dessa och vilka?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(13 november 1998)

I mars 1998 skickade kommissionen ut totalt 347 frågeformulär om "Den gemensamma fiskepolitiken efter 2002" till yrkesfiskarorganisationer, beredningsindustrin och handeln, sektorn för vattenbruk, forskare, fackförbund, konsumentorganisationer och miljöorganisationer enligt en förteckning som hade utarbetats tillsammans med respektive medlemsstat. Kommissionen fick 172 svar.

39 portugisiska organisationer tillfrågades, av vilka två skickade in svar. Kommissionen fick också ett bidrag från en organisation som inte direkt hade tillfrågats..

(1999/C 207/049)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3209/98

från Robert Sturdy (PPE) till kommissionen

(16 oktober 1998)

Angående: Stödsystemet för produktion av kalvkött

Känner kommissionen till att den brittiska regeringen tänker avveckla stödsystemet för produktion av kalvkött den 30 november 1998?

Med tanke på att det inte finns några exportmöjligheter för tjurkalvar från mjölkdjursbesättningar, inser kommissionen att en avveckling av detta system skulle kunna ha mycket allvarliga konsekvenser för Förenade kungarikets och EU:s nötköttsindustri på medellång sikt?

Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att säkerställa att förbudet mot export av kalvar upphävs så snart som möjligt?

Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att säkerställa att det brittiska stödsystemet för produktion av kalvkött inte avvecklas?

En anledning till att avveckla stödsystemet i Förenade kungariket verkar vara de höga kostnaderna, som är ett resultat av höga stödnivåer. Kan kommissionen undersöka möjligheten till lägre stödnivåer?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(5 november 1998)

1. Kommissionen känner till att den brittiska regeringen överväger att avveckla stödsystemet för produktion av kalvkött, men har ännu inte delgivits något slutligt formellt beslut.

2. och 4. Från och med den 1 december 1998 kommer tillämpningen av bearbetningsbidrag att vara frivillig i medlemsstaterna. Därför måste ett beslut fattas av de berörda nationella myndigheterna.

3. För närvarande tillåter systemet med export från certifierade besättningar leverans från vissa företag i Nordirland av urbanat kött av nötkreatur som kommer från besättningar i den provins som omfattas av stränga bestämmelser när det gäller frihet från smitta av bovin spongiform encefalopati (BSE). Dessutom har kommissionen överlämnat ett utkast till Ständiga veterinärkommittén beträffande ett datumbaserat export-system som skulle möjliggöra leverans av urbanat kött av nötkreatur födda i Förenade kungariket efter den 1 augusti 1996, även i detta fall under sträng kontroll för att garantera att ingen smittspridning av BSE förekommer. Det finns för närvarande inga förslag om att mildra embargot med avseende på levande nötkreatur.

5. Enligt förordning (EEG) 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾ fastställer kommissionen bearbetningsbidraget till en nivå eller, i tillämpliga fall, nivåer som gör att ett tillräckligt antal kalvar kan tas bort ur produktionskedjan i enlighet med marknadskraven. Kommissionen kommer i likhet med tidigare inte att tveka att ändra betalningsbeloppet enligt ovan nämnda åtagande.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968.

(1999/C 207/050)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3212/98
från Bernd Lange (PSE) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Den tid det tar att ersätta kostnader i samband med Sokratesprojekt

Enligt ett flertal rapporter från tyska projektansvariga inom ramen för Sokratesprogrammet kan betalningen av ersättning för kostnader dröja över ett år. Eftersom de projektansvariga först måste lägga ut dessa pengar innebär den långa återbetalningstiden en stor ekonomisk belastning som i synnerhet små projekt har svårt att klara av.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att påskynda handläggningen av ersättning till Sokratesprojekt så att inte små projekt missgynnas?

Svar från Édith Cresson på kommissionens vägnar

(8 februari 1999)

Reglerna för genomförandet av Sokrates-programmet innebär inte att samordnaren skall bära hela kostnaden för ett projekt innan kommissionens bidrag betalas ut.

Tvärtom är det så att kommissionen är angelägen om att kostnaderna för Sokrates-projekten inte skall utgöra en alltför tung ekonomisk belastning för bidragsmottagarna, särskilt för mindre organ, och därför betalar kommissionen ut omfattande förskott (80 % eller mer så snart projekten sätts i verket). Endast återstoden av bidraget skall följaktligen betalas ut mot bevis för utgifterna när projektet avslutats.

Denna återstod betalas ut efter det att slutrapporterna för verksamheten granskats och den ekonomiska avräkningen för projekten lagts fram. Kommissionen är angelägen om att dessa dokument som projektsamordnarna lämnar in granskas utan dröjsmål så att återstoden av bidraget kan utbetalas utan förseningar. En så lång väntetid som den som parlamentsledamoten nämner utgör ett undantag som endast kan förklaras med speciella svårigheter i samband med projekten i fråga.

(1999/C 207/051)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3217/98
från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(26 oktober 1998)

Angående: Ersättning av avskedad personal vid företaget Piraiki-Patraiki

Piraiki-Patraiki AB, en sammanslutning av företag inom bomullsindustrin, försattes 1992 i särskild konkurs i enlighet med bestämmelser i grekisk lagstiftning. Till den avskedade personalen vid företagen skall en ersättning om 2 500 000 miljoner drakmer utbetalas (utvecklingsministeriets beslut nr 863 av den 14 januari 1997).

Jag vill fråga kommissionen om följande:

1. Deltar EU i utbetalningen av dessa ersättningar och, om så är fallet, genom vilket program?
2. Om svaret är jakande — har kommissionen kontrollerat huruvida de kriterier som legat till grund för utbetalningen av ersättningarna varit enhetliga och likvärdiga för alla berörda arbetstagare?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

1. Kommissionen deltar inte i utbetalningen av de ersättningar som parlamentsledamoten hänvisar till.
2. Ersättningsbeloppen till den uppsagda personalen har inte fastställts i enlighet med gemenskapsrätten. Rådets direktiv 92/56/EEG, av den 24 juni 1992, om ändring av direktiv 75/129/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ⁽¹⁾, och kodifierad genom direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 ⁽²⁾, har till huvudsakligt syfte att stärka arbetstagarnas skydd vid kollektiva uppsägningar genom att minska de skillnader som finns mellan de nationella lagstiftningarna när det gäller "villkor och förfarande", liksom skillnaderna när det gäller de åtgärder som är avsedda att mildra konsekvenserna för de uppsagda arbetstagarna. Det ersättningsbelopp som utbetalas till en arbetstagare på grund av att ett anställningsavtal hävs omfattas av den nationella lagstiftningens exklusiva behörighet och den exakta tariffen bestäms i denna lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992.

⁽²⁾ EGT L 225, 12.8.1998.

(1999/C 207/052)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3221/98

från Pedro Marset Campos (GUE/NGL) till kommissionen

(26 oktober 1998)

Angående: Vattenreningsverk i Cieza (Murcia, Spanien)

Vattenreningsverket i Cieza som finansieras av gemenskapen har inte fungerat tillfredsställande på fyra år utan lett avloppsvattnet direkt ut i floden Segura som går genom staden Cieza, vilket har medfört att invånarna i staden utsätts för en outhärdlig och osund lukt. De berörda invånarna kräver omedelbara åtgärder för att ta bort den "pestluk" som orsakas av reningsverket och grundar sitt klagomål på en dom avkunnad av Strasbourgdomstolen, enligt vilken den spanska staten ådömdes att betala skadestånd till en stad i Murcia för ett liknande problem med hänvisning till artikel 8 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

Dessutom har det konstaterats att problemet med obehaglig lukt förekommer överallt där det finns reningsverk av denna typ.

1. Känner kommissionen till problemet?
2. Anser inte kommissionen att de behöriga myndigheterna bör genomföra en utvärdering av hur reningsverket för avloppsvatten i denna stad fungerar i realiteten och utarbeta en plan för fullständig reparation av anläggningen för att åtgärda alla brister som framkommit?
3. Hur kan kommissionen agera gentemot de spanska myndigheterna för att säkerställa att gemenskapens miljölagstiftning dvs. följande direktiv genomförs:
  - a) direktiv 85/337/EEG ⁽¹⁾ om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt
  - b) direktiv 91/156/EEG ⁽²⁾ om avfall och
  - c) direktiv 90/313/EEG ⁽³⁾ om rätt att ta del av miljöinformation?
4. Kan kommissionen informera om alla uppgifter den kan erhålla från de spanska myndigheterna i detta ärende?

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

1. Kommissionen känner inte till de händelser som parlamentsledamoten nämner.
2. Gemenskapen har finansierat uppförandet av reningsanläggningar i Spanien för att medverka till genomförandet av rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽¹⁾. Det är dock de spanska myndigheterna som driver anläggningarna och som ansvarar för att de fungerar tillfredsställande.
3. Kommissionen känner inte till huruvida just detta reningsverks inverkan på miljön har bedömts i enlighet med förfarandet i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt. Det är dock värt att påpeka att artikel 2 i direktivet föreskriver att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för en bedömning av denna påverkan innan tillstånd ges. Denna bestämmelse gäller de projekt som anges i bilagorna I och II till direktivet. Punkt 11 d i bilaga II omfattar reningsverk. Enligt artikel 4.2 i direktivet skall projekt inom de grupper som redovisas i bilaga II bli föremål för en bedömning när medlemsstaterna anser att detta krävs på grund av projektets karaktär. Eftersom det i detta fallet rör sig om en anläggning som redan har varit i drift i 4 år är det inte aktuellt att i efterhand genomföra en miljökonsekvensbedömning i enlighet med direktivet.

Mot bakgrund av parlamentsledamotens information anser kommissionen inte att rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall är tillämpligt i det här fallet, eftersom artikel 2 i direktivet innehåller bestämmelser om att avloppsvatten som redan omfattas av annan lagstiftning inte skall omfattas av det direktivet. Avloppsvatten omfattas dock av ovannämnda direktiv 91/271/EEG.

I artikel 3 i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation fastställs att myndigheter skall lämna ut uppgifter om miljön till varje person på dennes begäran och utan att kräva att skälen för begäran anges. Kommissionen kan inte mot bakgrund endast av parlamentsledamotens information avgöra om de spanska myndigheterna har tagit emot någon begäran om tillgång till information och om de i så fall behandlade den på ett felaktigt sätt.

4. Kommissionen vill påpeka att gemenskapen inte har varit med och finansierat reningsverket i Cieza, vilket påstås i den skriftliga frågan. 1997 samfinansierades däremot ett projekt för en geoteknisk studie av platsen för anläggningen och analyser av de flytande utsläppen i syfte att bygga ut anläggningen inom ramen för driftsprogrammet för regionen Murcia (1994-1999).

Kommissionen kommer att till parlamentsledamoten och parlamentets generalsekretariat översända den information som mottagits från de spanska myndigheterna vad gäller ovan nämnda reningsverk.

⁽¹⁾ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40.

(1999/C 207/053)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3224/98

från Umberto Bossi (NI) till kommissionen

(26 oktober 1998)

Angående: Mjolkproduktion

Den italienska regeringen har betalat mycket höga straffavgifter för att den har angett att landets mjölkproduktion är högre än den allmänna referensmängden. Från och med år 1995 har regeringen ännu inte utfärdat någon kompensation, vilket innebär en minskad likviditet för producenterna (motsvarande 4 000 miljard lire), eftersom de som köper upp mjölk håller inne avgifterna i väntan på kompensationen. Den mjölmängd som salufördes under 1997-1998 ligger klart under referensmängden.

Detta ger anledning att anta att den inre marknaden har snedvridits och att principen om fri konkurrens mellan länderna har kränkts till men för bönderna på Poslätten.

Kommissionen ombeds besvara följande frågor:

1. Anser kommissionen att den har vidtagit alla åtgärder som står till buds för att tvinga den italienska regeringen att agera på ett korrekt sätt?
2. Anser kommissionen att privata och/eller offentliga nationella eller gemenskapliga organ har kunnat utnyttja den kaotiska situation som orsakats av den italienska regeringen och att de därmed har kränkt principen om fri konkurrens?
3. Anser kommissionen att det är av avgörande vikt att systemet för förvaltning och kontroll av italiensk mjölkproduktion övervakas av gemenskapen?
4. Anser kommissionen att de stora summor som uppköparna av olika orsaker håller inne, och som motsvarar cirka 50 procent av den italienska mjölkmarknadens värde, ger dem en privilegierad ställning och därmed är till men för konkurrenskraften?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(30 november 1998)

1. Svaret är ja. Kommissionen har sedan 1984 använt alla de medel den förfogar över. Det räcker att erinra om de överträdelseförfaranden som inleddes mot Italien 1985, 1988, 1995 och senaste gången den 12 januari 1998. Kommissionen har dessutom sänkt förskotten på jordbruksavgifterna varje gång Italien inte har hållit tidsfristen för att betala in avgifterna till kommissionen.
2. Kommissionen kan inte svara på denna fråga. Den enda säkerheten vad gäller fri konkurrens, på en marknad som styrs av ett kvotssystem, är att medlemsstaterna rättar sig efter gemenskapslagstiftningen, om den totala garanterade kvantiteten överskrids.
3. Medlemsstaten ansvarar för förvaltning och kontroll av systemet med mjölkkvoter på nationell nivå, och kommissionen har rätt att kontrollera hur systemet fungerar, särskilt i samband med granskning och godkännande av räkenskaperna och att gemenskapsrätten tillämpas korrekt. Kommissionen har varken befogenhet eller rätt att träda i en medlemsstats ställe när det gäller förvaltning och kontroll av den inhemska mjölkproduktionen.
4. Kommissionen håller inte med parlamentsledamoten och hänvisar vederbörande till det svar på skriftlig fråga P-3146/98 ⁽¹⁾ som kommissionen nyligen tillsänt honom.

⁽¹⁾ Se s. 32.

(1999/C 207/054)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3226/98

från Elena Marinucci (PSE) till kommissionen

(19 oktober 1998)

Angående: Gemenskapsprogrammet Urban

Kommissionen uppmanas att besvara följande frågor:

1. Är det sant att kommissionen ämnar finna medel för att följa upp Europeiska rådet i Cardiff och stödja fredsprocessen i Irland genom att ta dem från medel som inte utnyttjats i andra gemenskapsprogram?
2. På vilka gällande bestämmelser grundar sig detta beslut?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(19 november 1998)

Kommissionen har föreslagit medlemsstaterna att freds- och försoningsinitiativet under 1999 skall finansieras genom att de vägledande ekonomiska tilldelningarna för de gemenskapsinitiativ som inte fungerar som förväntat, anpassas. Förslaget motsvarar Europeiska rådets uppmaning på toppmötet i Cardiff i juni 1998 att

kommissionen måste finna sätt att stödja de nya möjligheter som fredsavtalet i Nordirland ger, och motsvarar också parlamentets uppmaning att betrakta det som högsta prioritet att försöka stödja fredsavtalet i praktiken. Förslaget överensstämmer också med riktlinjerna för utkastet till 1999 års budget, enligt vilka ytterligare 100 miljoner ecu bör överföras till fredsinitiativet genom att omstrukturera de andra gemenskapsinitiativen, och motsvarar parlamentets uppmaning att omfördela tilldelningar mellan gemenskapsinitiativen för att garantera ett riktigt ekonomiskt genomförande.

Ändringarna av de vägledande tilldelningarna kommer att göras genom att ändra kommissionens beslut av den 13 juli 1994 och den 8 maj 1996, där de ursprungliga vägledande tilldelningarna till gemenskapsinitiativen respektive fördelningen av den finansiella reserven för gemenskapsinitiativen fastställdes.

(1999/C 207/055)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3228/98

från Karin Riis-Jørgensen (ELDR) till kommissionen

(26 oktober 1998)

Angående: Beskattning av pensioner

Kan kommissionen i samband med beskattningsrätten vad gäller pensioner redogöra för sin inställning till var man skall betala skatt på sin pension? Skall det vara i utbetalningslandet eller i det land där pensionären vistas?

Man kan som exempel ta Danmark som har sagt upp sitt dubbelbeskattningsavtal med Portugal, vilket medför att danska utlandspensionärer i Portugal nu skall skatta i Danmark för sina pensioner, medan de danska pensionärer som bor i Spanien fortsätter att betala skatt i Spanien.

Anser kommissionen det rimligt att ett land på detta sätt behandlar sina utlandspensionärer olika vad gäller beskattningen av pensioner?

Finns det redan riktlinjer på området för beskattningsrätt i samband med utlandspensionärers pensioner? Om det finns regler på området som tar hänsyn till denna problematik, vilka handlar det i sådana fall om?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(3 februari 1999)

Det finns inte någon gemenskapslagstiftning om var pensionsinkomster får beskattas. De flesta bilaterala beskattningsavtal innehåller dock bestämmelser om detta, som ofta följer artikel 18 i OECD:s (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) modellkonvention för beskattning av inkomst och kapital, enligt vilken bosättningslandet har beskattningsrätten. I avsaknad av bilaterala beskattningsavtal har i princip båda länder beskattningsrätt. Nationell rätt får då användas för att undvika dubbelbeskattning.

Om en situation med dubbelbeskattning har uppstått bör det undersökas om dubbelbeskattningen är förenlig med de grundläggande friheter som EG-fördraget uppställer. Bara det faktum att en pensionär som har flyttat utomlands till en annan medlemsstat beskattas annorlunda utgör inte något fördragsbrott, eftersom det inte finns några gemenskapsregler om harmonisering eller samordning.

Kommissionen vill göra parlamentsledamoten uppmärksam på att kommissionen för närvarande arbetar med att undanröja de hinder för arbetskraftens fria rörelighet och friheten att tillhandahålla finansiella tjänster som uppstår på grund av de komplicerade och varierande sätten att beskatta tilläggspensioner och livförsäkringar i gemenskapen och den otillräckliga samordningen av skattepolitiken på området.

(1999/C 207/056)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3255/98**från Eryl McNally (PSE) till kommissionen**

(28 oktober 1998)

Angående: Överföring av statliga pensioner mellan medlemsstaterna

Kan kommissionen redogöra för vilka planer som utarbetas för att möjliggöra för personer från medlemsstaterna att överföra deras statliga pensioner till en hemvist i en annan medlemsstat?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(15 december 1998)

Enligt artikel 10 i rådets förordning nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾ skall invaliditetspensioner, ålderspensioner samt pensioner vid olycksfall i arbetet vilka förvärvats enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning inte minskas, ändras, innehållas, dras in eller konfiskeras med anledning av att mottagaren är bosatt inom en annan medlemsstat än den där institutionen med ansvar för betalningen finns. Denna förordning är direkt tillämplig i samtliga medlemsstater i gemenskapen och i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

⁽¹⁾ En uppdaterad version har offentliggjorts i EGT L 28, 30.1.1997.

(1999/C 207/057)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3260/98**från Yves Verwaerde (PPE) till kommissionen**

(28 oktober 1998)

Angående: Förenlighet med gemenskapslagstiftningen vad gäller kommittéer som handhar sammanläggning av jord

I Frankrike, när en jordbrukare beslutar sig för att utöka sitt jordbruk med en areal som är två eller tre gånger större än den föreskrivna minimiarealen, beroende på departement, måste han först beviljas tillstånd av en kommitté som handhar sammanläggning av jord.

Kan kommissionen lämna besked om det i andra medlemsstater finns kommittéer av detta slag, och om så är fallet, i vilka länder?

Är dessa kommittéer förenliga med gemenskapslagstiftningen, och i synnerhet med principen om etableringsfrihet?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(30 november 1998)

Kommissionen känner inte till om det i övriga medlemsstater finns bestämmelser och förfaranden som kan jämföras med de sammanslagningskommittéer som parlamentsledamoten nämner och som i Frankrike utnyttjas för att kontrollera jordbruksföretagens utbredning.

Kommissionen betonar emellertid att gemenskapslagstiftningen i allmänhet och tillämpningen av jordbrukspolitiken i synnerhet inte påverkar medlemsstaternas rätt till att anta bestämmelser och förfaranden för att följa jordbruksföretagens utveckling och då särskilt deras utbredning inom ramen för t.ex. en nationell politik för fysisk planering, eller mer specifika åtgärder avsedda att främja etableringen av unga jordbrukare.

Mot bakgrund av den information som kommissionen förfogar över anser den inte att dessa bestämmelser och förfaranden strider mot principen om etableringsfrihet.

(1999/C 207/058)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3267/98**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen**

(30 oktober 1998)

Angående: Undersökning utförd vid det europeiska observationscentret för sysselsättning

Enligt en undersökning utförd av det europeiska observationscentret för sysselsättning är arbetslöshetsprocenten i Grekland 13,2 %. Denna siffra skiljer sig från den som det grekiska organisationen för sysselsättning av arbetskraften presenterat (10 %) och också från den som den nationella statistiktjänsten i Grekland presenterat (10,3 %). Eftersom det i Eurostats publikationer om arbetslöshet saknas uppgifter om Grekland ber vi kommissionen att om möjligt offentliggöra resultaten av den undersökningen, i synnerhet de uppgifter som rör unga långtidsarbetslösa (problemets omfattning, möjlighet att finna jobb etc.). Mot bakgrund av att resultatet av den förstnämnda undersökningen har väckt en hel del sensation i Grekland, eftersom den ju visar att arbetslösheten ökat med ca 30 %, vill jag också be kommissionen bekräfta att uppgifterna i undersökningen är tillförlitliga, det vill säga att resultaten av undersökningen svarar mot faktiska tendenser inom grekisk arbetslöshet?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(10 december 1998)

Ledamoten hänvisar till en artikel i nummer 30 av "Trends", som observationscentret för sysselsättning publicerade sommaren 1998. I numret undersöks befolkningsgrupper som inte är klassificerade som arbetslösa enligt gällande internationella definitioner. Dessa grupper omfattar till exempel personer som deltar i arbetsprogram, personer som arbetar mindre antal timmar än de önskar ("synlig brist på sysselsättning"), personer som arbetar mindre än vanligt av ekonomiska skäl och personer som vill ha arbete men som inte aktivt söker arbete eftersom de tror att det inte finns arbete ("desillusionerade arbetstigare").

Den siffra (13,2 %) som citeras i frågan är en "aggregerad arbetslöshetsindikator" för Grekland, som har beräknats genom att lägga samman de fyra ovannämnda grupperna (0,9 %, 0,8 %, 0,8 % och 0,4 % av arbetskraften) med siffran 10,3 % som det grekiska statistikkontoret anger som arbetslöshetssiffran för 1996 (som av definitionsskäl vilka diskuteras i artikeln redan överstiger de 9,6 % som kommissionen publicerat). Om man gör samma typ av beräkningar för andra medlemsstater resulterar naturligtvis även dessa i sammanlagda siffror som är högre än de officiella arbetslöshetstalen.

I artikeln belyses ett antal viktiga frågor förknippade med arbetslöshet, bland andra kan nämnas problemet med att ta sig in på arbetsmarknaden för unga personer utan arbetslivserfarenhet och att det blir allt svårare att finna arbete för personer som har varit arbetslösa under lång tid. Dessa frågor motsvarar på de flesta väsentliga punkter den analys som läggs fram i andra publikationer som producerats på kommissionens vägnar, t.ex. den årliga rapporten om sysselsättningen i Europa.

Kommissionen välkomnar all forskning som, i likhet med denna artikel, bidrar till en större förståelse av arbetsmarknadsfenomen. I sin publikation om arbetsmarknads-siffror föreslår kommissionen att fortsätta att följa de definitioner som publicerats av Internationella arbetsbyrån, vilka erkänns av alla medlemsstater.

(1999/C 207/059)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3269/98**från Viviane Reding (PPE) till kommissionen**

(30 oktober 1998)

Angående: Echo-skandalen: finansieras farliga sekter med EU-medel?

Som det framgår av uppgifter i pressen (Le Soir den 14 oktober 1998, s. 11) är bedrägeriskandalen avseende medel från kommissionens kontor för humanitärt bistånd (Echo) mycket omfattande. Den japanska sekten Sūkyō Mahikari, som har säte i Luxemburg (administrationen för Europa och Afrika befinner sig på Château d'Ansembourg) och betecknas som mycket farlig, har enligt uppgift indirekt mottagit miljonbelopp från EU. Sektledaren för Europa och Afrika, den luxemburgske greven Gaston von Ansembourg, är verksam i fastighetsbranschen och lär likaledes ha dragit nytta av kommissionens externa avtal.

Det är redan illa nog att man förskingrar pengar som är avsedda för nödställda människor, men om medlen dessutom används för indirekt finansiering av sekter som är ökända i hela världen för fanatism och människoförakt, så kan skandalen inte överträffas!

Det värdefulla arbete som Echo utför och som många nödställda människor i hela världen är beroende av kommer på grund av bedrägeriet att bringas i vanrykte, vilket skadar hela gemenskapen.

Hur ämnar kommissionen i framtiden förhindra sådana bedrägerier? I vilken utsträckning skall grundandet av en obunden organisation för bedrägeribekämpning t.ex. förhindra direkt eller indirekt finansiering av sekter? Ämnar kommissionen i framtiden kontrollera de berörda företagen och deras medarbetare mer ingående innan den tilldelar kontrakt?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(7 januari 1999)

Kommissionen känner till artikeln som publicerades i dagstidningen *Le Soir* den 14 oktober 1998 samt artikeln som publicerades i dagstidningen *La Lanterne* den 22 oktober 1998.

Det finns utifrån de uppgifter som för närvarande står till kommissionens förfogande inget som tyder på att en religiös sekt har tilldelats gemenskapsmedel avsedda för humanitärt bistånd.

Kommissionen bekräftar att samfundet *Sūkyō Mahikari* tilldelats gemenskapsmedel (60 000 ecu) för att restaurera slottet *Ansembourgs* trädgårdsanläggningar (pilotprojekt 93/L/1 för bevarande av det europeiska arkitektoniska arvet). En granskning av villkoren för tilldelningen av medel och av arbetets utförande har lett till slutsatsen att inga oegentligheter skett.

Det är för tidigt att yttra sig om de andra påståendena om olika finansiella aspekter i dessa artiklar. Frågan utreds för närvarande.

Kommissionen håller med om att den måste vara välinformerad vid förhandlingar om kontrakt och att den måste tillämpa selektiva kriterier, såsom de ansökandes ekonomiska situation. Kommissionen hänvisar parlamentsledamoten till kommissionens meddelande av den 18 november 1997 om god ekonomisk och administrativ förvaltning ⁽¹⁾ i vilket anges att förfarandena för tilldelning av bidrag och upphandling håller på att ses över. Ett system för tidig varning har dessutom inrättats för att kommissionen skall kunna göra en extra uppgiftskontroll innan man tilldelar kontrakt. Kommissionen påpekar också att den saknar möjlighet att systematiskt granska personalen på de företag som man anlitar och inte har rätt att diskriminera utifrån tro och övertygelse. Ett eventuellt inrättande av en oberoende bedrägeribekämpningsenhet, vilket aviserats av ordförande Jacques Santer, torde inte ändra den rådande situationen.

⁽¹⁾ Bättre insatser mot bristande yrkesutövning, ekonomiska oegentligheter, bedrägeri och korruption SEK(97) 2198.

(1999/C 207/060)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3276/98

från Terence Wynn (PSE) till kommissionen

(22 oktober 1998)

Angående: Avgifter för hygienbesiktningar och kontroller av kött

Förordningarna från 1998 om hygienbesiktningar och kontroller genomförda i Storbritannien bestämmelserna om avgifter för hygienbesiktningar och kontroller i rådets direktiv 85/73/EEG ⁽¹⁾ om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller i enlighet med direktiven 89/662/EEG ⁽²⁾, 90/425/EEG ⁽³⁾, 90/675/EEG ⁽⁴⁾ och 91/496/EEG ⁽⁵⁾, varav en ändrad och konsoliderad version bifogas rådets direktiv 96/43/EG ⁽⁶⁾. I enlighet med artikel 1 i rådets direktiv 85/73/EEG skall en avgift även tas ut för att täcka kostnaderna för hygienundersökningar och kontroller vid slakt av däggdjur och fjäderfän från tredje land för vilka ingen avgift specificeras. Avgifterna omfattar kontroller i slakterierna av djurens välbefinnande för de djur som slaktas för mänsklig konsumtion inom ramen för förordningarna om djurens välbefinnande från 1995 (S.I 1995/731).

1. Kan kommissionen ange detaljerna för berörda avgifter i samtliga medlemsstater?
2. Kan kommissionen bekräfta att samtliga medlemsstater tillämpar ovan nämnda direktiv?
3. Kan kommissionen definiera begreppet "veterinära" i direktivet?

(¹) EGT L 32, 5.2.1985, s. 14.

(²) EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

(³) EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

(⁴) EGT L 373, 31.12.1990, s. 1.

(⁵) EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

(⁶) EGT L 162, 1.7.1996, s. 1.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(8 december 1998)

1. Genom rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött infördes principen om uttag av avgifter vid slakt av husdjur. Rådets beslut 88/408/EEG av den 15 juni 1988 om avgiftsnivåerna för hygienundersökningar och kontroller av färskt kött (¹) har gett en harmonisering inom detta område. I det beslutet fastställs vilken avgift medlemsstaterna skall ta ut för de hygienundersökningar och kontroller av färskt kött som föreskrivs i direktiven 64/433/EEG (²), 71/118/EEG (³), 85/358/EEG (⁴) och 86/469/EEG (⁵).

2. På grundval av vissa uppgifter kunde kommissionen dock konstatera att tillämpningen av detta beslut verkade medföra problem och att harmoniseringen inom denna sektor var långt ifrån uppnådd. I syfte att kontrollera om beslutet tillämpades korrekt inledde kommissionen därför i mars 1992 en undersökning som berörde alla medlemsstater och omfattade granskning av hundratals dokument som dessa överlämnat. Undersökningen ledde till att överträdelseförfaranden inleddes mot medlemsstaterna, i vissa fall på grund av enstaka överträdelser, i andra fall på grund av systematiska fel. År 1993 antog rådet direktiv 93/118/EEG av den 31 december 1993 om ändring av direktiv 85/73/EEG om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött (⁶) och om upphävande av beslut 88/408/EEG. För att kommissionen skulle kunna fullfölja pågående överträdelseförfaranden återgavs innehållet i beslut 88/408/EEG i kapitel 1 i bilagan till det nya direktivet.

Kommissionen vill uppmärksamma parlamentsledamoten på två viktiga aspekter. Den första är den pågående harmoniseringen av uttaget av avgifter för hygienundersökningar och kontroller. De avgifter som skall tas ut vid undersökning och kontroll av färskt kött och fjäderfäkött fastställs i beslut 88/408/EEG och anges i kapitel I i bilagan till direktiv 93/118/EEG. Enligt kapitel II i bilagan skall dessutom en avgift tas ut vid import av dessa typer av kött.

Rådet har därefter antagit direktiv 96/43/EEG av den 26 juni 1996 om ännu en ändring av direktiv 85/73/EEG som innebär att avgifter införs också för hygienundersökningar och kontroller av fiskeriprodukter och levande djur. De avgifter parlamentsledamoten åsyftar är alltså de som ursprungligen fastställdes i beslut 88/408/EEG och som var föremål för kommissionens undersökning. Den andra viktiga aspekten är medlemsstaternas tillämpning av hygienavgifterna vid slakt. Enligt kommissionens undersökning och de överträdelseförfaranden som denna inledde beträffande tillämpningen av beslut 88/408/EEG, tillämpade de då 12 medlemsstaterna beslutet så som det återges i kapitel I till direktiv 93/118/EEG genom att genomföra fastställda hygienundersökningar och ta ut avgifter för dessa, antingen de fasta belopp som fastställs i direktivet eller ersättning för de faktiska kostnaderna, vilket är tillåtet enligt direktivet. Vissa problem, som dock snart kommer att vara lösta, kvarstår med de nya medlemsstaterna.

3. Termen "veterinär" används som bestämning endast på ett ställe i direktiv 85/73/EEG, i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 96/43/EEG (i inledningsmeningen i punkt 5 i kapitel I i bilaga A). I detta fall används termen för att göra åtskillnad mellan olika personalkategorier som skall genomföra kontroller på vissa slakterier och styckningsanläggningar.

(¹) EGT L 194, 22.7.1988.

(²) EGT L 121, 29.7.1964.

(³) EGT L 55, 8.3.1971.

(⁴) EGT L 191, 23.7.1985.

(⁵) EGT L 275, 26.9.1986.

(⁶) EGT L 340, 31.12.1993.

(1999/C 207/061)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3280/98
från Mark Watts (PSE) till kommissionen

(30 oktober 1998)

Angående: Utsläpp av avloppsslam

Mot bakgrund av att EU:s lagstiftning snart kommer att förbjuda utsläpp av avloppsslam till havs: vilka alternativa medel står till buds för att hantera detta avfall?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(17 december 1998)

Traditionellt har fyra metoder använts för att bortskaffa slam: återanvändning i jordbruket, förbränning, användning som fyllnadsmassa och dumpning till sjöss. Av miljöskäl kommer bortskaffande av slam genom dumpning att upphöra vid 1998 års utgång. Enligt artikel 14.3 i rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽¹⁾ skall medlemsstaterna "säkerställa att bortskaffande av slam till ytvatten som sker genom dumpning från fartyg eller genom utsläpp från utloppsledningarna eller på annat sätt upphör före den 31 december 1998".

Under förutsättning att koncentrationen av tungmetaller i avloppsslam inte överstiger de gränsvärden som fastställts i rådets direktiv 86/278/EEG om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket ⁽²⁾ och att slammet behandlas så att risken för jäsning minskas är det möjligt att använda avloppsslam som gödnings- eller jordförbättringsmedel för jordbruksmark. Avloppsslam är i själva verket en blandning av organiskt material och näringsämnen som kväve och kalium. I artikel 14.1 i direktiv 91/271/EEG sägs att "slam som uppkommer vid rening av avfallsvatten skall återanvändas när det är lämpligt. Bortskaffande skall ske på ett sådant sätt att de ogynnsamma effekterna på miljön nedbringas till ett minimum". Genom direktiv 86/278 försöker man uppmuntra korrekt användning av avloppsslam.

Förbränning av avloppsslam, gärna i kombination med energiåtervinning, kan vara ett bra sätt att bortskaffa slam om det är alltför förorenat och inte får användas i jordbruket. Förbränning är ofta ganska dyrt och bör användas endast när användning i jordbruket är utesluten.

Användning som fyllnadsmassa är visserligen inte förbjudet enligt gemenskapsrätten, men det anses som det miljömässigt minst lämpliga alternativet för bortskaffande av avloppsslam. Slam består främst av organiskt material som vid användning som fyllnadsmassa ruttar, vilket innebär att metan bildas — en gas som bidrar till växthuseffekten.

⁽¹⁾ EGT L 135, 30.5.1991; svensk specialutgåva område 15, volym 10, s. 93.

⁽²⁾ EGT L 181, 4.7.1986; svensk specialutgåva område 15, volym 7, s. 127.

(1999/C 207/062)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3283/98
från Karin Riis-Jørgensen (ELDR) till kommissionen

(9 november 1998)

Angående: Utsikterna vad gäller framställning och försäljning av vin i Danmark

Angående kommissionens svar på fråga 82 (H-0909/98) ⁽¹⁾ under frågestunden i samband med den första sammanträdesperioden i oktober önskas ett förtydligande angående följande.

- Eftersom den danska vinproduktionen inte överskrider 25 000 hektoliter per produktionsår, innebär detta då att danska vinproducenter faktiskt kan åberopa artikel 11 och alltså saluföra sitt vin till allmänheten, eller måste detta danskproducerade vin konsumeras av producenterna själva?
- Förhåller det sig inte så att endast om Danmark vill erhålla status som vinproducerande land (d.v.s. med en produktion som överstiger gränsen för försumbar kvantitet) måste en motsvarande ändring göras av rådets och kommissionens förordningar?

⁽¹⁾ Fullständigt förhandlingsreferat från sammanträdet den 9 oktober 1998.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Med hänsyn till de ekonomiska, administrativa och juridiska konsekvenserna av denna affär är det lämpligt att göra en granskning och bedömning av situationen, inte bara vad beträffar den nu gällande lagstiftningen utan också när det gäller den gemensamma organisation av marknaden som de nu pågående förhandlingarna i rådet kommer att utmynna i.

Kommissionen vidtar för närvarande en ingående granskning av det problem som parlamentsledamoten nämner.

(1999/C 207/063)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3300/98

från Graham Watson (ELDR) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Visumtvång för slovakiska turister

Vad anser kommissionen om att Förenade kungariket denna månad införde visumtvång för turister från Slovakien? Har någon annan medlemsstat vidtagit liknande åtgärder? Är inte en sådan åtgärd särskilt ovälkommen med hänsyn till regeringsskiftet som nyligen ägde rum i Slovakien?

Svar avgivet av Mario Monti på kommissionens vägnar

(28 januari 1999)

Rådets förordning (EG) 2317/95 av den 25 september 1995 ⁽¹⁾ om fastställande av de tredje länder, vars medborgare måste ha visering, när de passerar medlemsstaternas yttre gränser ⁽²⁾, innehåller i bilagan en förteckning över de stater, vars medborgare är ålagda visumtvång i alla medlemsstater.

I förordningen medges medlemsstaterna möjlighet att ålägga medborgare från de länder utanför gemenskapen, som ej är upptagna i förteckningen, visumtvång. Förenade kungariket har gjort bruk av denna möjlighet, och kommissionen avser ej att kommentera Förenade kungarikets initiativ, som faller under dess egen behörighet.

Såvitt kommissionen har sig bekant, har Irland likaledes beslutat införa visumtvång för slovakiska medborgare.

⁽¹⁾ Genom dom av den 10 juni 1997 (mål C-392/95) tillmötesgick domstolen den talan, som väckts av parlamentet, och upphävde förordning (EG) 2317/95. Domstolen har emellertid vidmakthållit förordningens rättsverkan till dess att en ny antagits av rådet.

⁽²⁾ EGT L 234, 3.10.1995.

(1999/C 207/064)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3310/98

från Encarnación Redondo Jiménez (PPE) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Jordbruk — export av jordmandel, chufa, från tredje land till Europeiska unionen

Jordmandel eller chufa (*Cyperus esculentus*) odlas traditionellt av jordbrukarna i Valenciaområdet i Spanien. Bibliografiska uppgifter visar att jordmandel tack vare de agronomiska och klimatologiska unika villkoren i detta Medelhavsområde har kunnat odlas alltsedan 1500-talet. Jordmandel används framför allt för att framställa mandelmjök (horchata), en uppfriskande och konstaterat näringsrik dryck. I dag odlas fortfarande jordmandel i de konstbevattade områdena vid Valencia även om denna traditionella och lokala verksamhet genomgår en allvarlig kris som hotar dess fortlevnad. En orsak till nedgången är den omfattande importen från afrikanska länder.

Av den anledningen vill jag ställa följande frågor till kommissionen:

1. Hur många ton jordmandel har importerats till Europeiska unionen under de senaste åren?
2. Via vilka hamnar eller gränstullar har importen skett?
3. Vilka är de tullbestämmelser som ger rätt till import av jordmandel?
4. Vilka importtullar eller importavgifter måste importörerna av jordmandel erlägga vid export till Europeiska unionen?
5. Vilka bestämmelser på växtskyddsområdet måste uppfyllas för export av jordmandel till Europeiska unionen?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

1. Jordmandel (*Cyperus esculentus*) odlas främst i länder med medelhavsklimat. En rhizom från en jordmandel av en olivs storlek innehåller ca 30 % olja, 30 % stärkelse, 20 % socker och cellulosa. I tullsammanhang klassificeras därför jordmandel under KN-nummer 0714 90 90 i Kombinerade nomenklaturen. Detta undernummer är en slags samlingspost under rubriken 0714, och omfattar många olika produkter. Det finns alltså inte något särskilt nummer för jordmandel, och kommissionen kan därför inte utläsa några exakta siffror om handeln med varan. Som en fingervisning kan sägas att volymen av den import till Spanien som omfattas av KN-nummer 0714 90 90 uppgick till 1536 ton 1996 och 1239 ton 1997.

2. Kommissionen har inte möjlighet att ta reda på via vilka hamnar och tullkontor jordmandeln importerats.

3. och 4. Tullen för denna produkt är enligt Gemensamma tulltaxan 3 %. Produkter med ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS-länderna) och i de utomeuropeiska departementen och territorierna kan dock föras in tullfritt. För produkter med ursprung i länder som omfattas av det allmänna preferenssystemet gäller i allmänhet en tullsats som är 30 % lägre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan, alltså en förmånstull på 2,1 %. Detta gäller dock inte Chile, Mexiko och Thailand, som på grund av ländernas utvecklingsnivå på området inte längre omfattas av några tullförmåner, och de minst utvecklade länderna, vars produkter kan införas helt tullfritt.

5. Gemenskapen har inte några särskilda växtskyddsbestämmelser för jordmandel, men de allmänna bestämmelser som införts genom rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till medlemsstaterna ⁽¹⁾ gäller också för jordmandel. Därutöver är alla de olika direktiv tillämpliga som gäller den offentliga kontroll av livsmedel som skall utföras av godkända laboratorier i enlighet med rådets direktiv 89/397/EEG av den 14 juni 1989 om offentlig kontroll av livsmedel ⁽²⁾. Kontrollerna gäller bl.a. gränsvärden för bekämpningsmedel (rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker ⁽³⁾).

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, senast ändrad genom direktiv 98/2/EG (EGT L 15, 21.1.1998).

⁽²⁾ EGT L 186, 30.6.1989.

⁽³⁾ EGT L 350, 14.12.1990.

(1999/C 207/065)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3313/98

från Florus Wijzenbeek (ELDR) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Brittiska karantänsåtgärder

Känner kommissionen till att den brittiska regeringen inbegärt och fått ett yttrande från en expertkommission med professor Ian Kennedy som ordförande?

Tycker kommissionen som jag att karantänsåtgärderna i själva verket inte är till nytta för skyddet av vare sig folkhälsan eller djurens hälsa?

Har kommissionen också tagit kännedom om ett förslag som framlagts av denna karantänskommissionen och går ut på att fri ut- och inresa endast skulle tillåtas för invånare i Förenade kungariket?

Tycker inte kommissionen att detta förslag, liksom också ett karantänssystem som inte är till nytta för skyddet av vare sig folkhälsan eller djurens hälsa innebär diskriminering och störning av marknaden?

Tycker inte kommissionen det vore på tiden att uppmana Förenade kungariket att slopa sådana åtgärder som är till skada för turism, jakt och djuravel i unionen?

Om så är fallet: hur borde man då gå tillväga?

Om så inte är fallet: varför inte?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Den brittiska regeringen har till kommissionen överlämnat den rapport från den rådgivande gruppen om karantän med professor Ian Kennedy som ordförande som offentliggjordes den 23 september 1998.

I denna rapport, som grundar sig på en oberoende bedömning av risken för att rabies skall spridas till Förenade kungariket, förespråkas utan reservationer en förändring av den gällande karantänpolitiken. Kommissionen anser att rekommendationerna i rapporten innebär ett stort framsteg och den brittiska regeringen är välvilligt inställd till en ändring av bestämmelserna enligt riktlinjerna i rapporten, även om remissyttrandena från allmänheten och de berörda organisationerna måste inväntas.

Enligt det nya system som föreslås av den rådgivande gruppen skulle inte ägare av sällskapsdjur från gemenskapen längre behöva sätta sina djur i karantän, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda för att garantera skyddet av hälsan.

Beträffande förverkligandet av den inre marknaden fastställs villkoren för utsläppande på marknaden (villkoren för handelsutbyte) i Förenade kungariket och Irland av hundar och katter med ursprung i andra medlemsstater i rådets direktiv 92/65/EEG.

(1999/C 207/066)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3324/98

från Kirsi Piha (PPE) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Utnyttjande av barnarbetskraft i Europa

Enligt en uppskattning gjord av Ekonomiska och sociala kommittén finns det i Europa mer än fem miljoner minderåriga barn som arbetar. Majoriteten av de här barnen arbetar bland annat med pornografi, narkotikahandel och sexturism.

Med hänvisning till ovanstående vill jag fråga kommissionen hur den tänker gå till väga för att i fortsättningen utreda den faktiska omfattningen av utnyttjandet av barnarbetskraft i Europa? Vad gör kommissionen för att med hjälp av gemenskapspolitiken på olika områden samverka till att utnyttjandet av barnarbetskraft upphör?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(26 januari 1999)

Kommissionen fördömer starkt alla former av barnarbete särskilt de former som parlamentsledamoten nämner.

Enligt rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (!) skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att förbjuda barnarbete. De skall se till att skydda minderåriga mot ekonomiskt utnyttjande och allt arbete som kan skada deras hälsa och säkerhet, fysiska, psykiska, moraliska eller sociala utveckling eller äventyra deras utbildning. Detta gemenskapsdirektiv skulle ha genomförts senast den 22 juni 1996 i de nationella rättsordningarna. Därigenom blir medlemsstaterna skyldiga att genomföra alla åtgärder som behövs för att säkerställa en effektiv tillämpning av dessa bestämmelser.

I den gemensamma insatsen av den 24 februari 1997 ⁽²⁾ krävs att medlemsstaterna kriminaliserar och straffbelägger sexuellt utnyttjande av barn, inklusive uppmuntrande eller tvingande av barn att delta i någon olaglig sexuell verksamhet, utnyttjande av barn i prostitution eller annan olaglig sexuell verksamhet, inklusive pornografiska föreställningar och material.

Vidare är Europol inom sitt uppdrag när det gäller människohandel även aktivt i kampen mot sådant sexuellt utnyttjande i samarbete med de rättsliga myndigheterna i medlemsstaterna.

Kommissionen driver även Stop-programmet som stöder offentliga myndigheter i kampen mot barnhandel och sexuellt utnyttjande av barn, och Daphne-programmet som stöder icke-statliga organisationer i kampen mot alla former av våld mot barn, inklusive sexuellt utnyttjande.

⁽¹⁾ EGT L 216, 20.8.1994.

⁽²⁾ EGT L 63, 4.3.1997.

(1999/C 207/067)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3326/98

från Philippe Monfils (ELDR) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Oegentligheter i samband med tillstånd för att bygga en förbränningsanläggning i Drogenboos (Belgien)

I mars 1998 frågade författaren av föreliggande fråga kommissionen (H-0329/98 ⁽¹⁾) om den inte borde undersöka den ständiga delegationen i flamländska Brabants respekt för gemenskapslagstiftningen i samband med förfarandet för miljögodkännande inför uppförandet av en avfallsförbränningsanläggning i Drogenboos. Författaren anmodade också kommissionen att inleda ett överträdelseförfarande mot den belgiska staten (regionen Flandern) om myndigheterna vägrade att respektera gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen svarade att ett klagomål i samma fråga redan hade framförts och att om förundersökningen kunde bekräfta att det var fråga om en överträdelse av gemenskapslagstiftningen i fråga om miljö, skulle den kunna besluta om att inleda ett överträdelseförfarande i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget.

Mer än sex månader har nu förflutit. Kan kommissionen ange om förundersökningen bekräftat att det är fråga om en överträdelse och i så fall om kommissionen har fattat något beslut om att inleda ett överträdelseförfarande samt i så fall på vilka grunder?

⁽¹⁾ Parlamentets överläggningar (mars 1998).

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(6 januari 1999)

Kommissionen utreder för närvarande en rad klagomål om den förbränningsanläggning som nämns av parlamentsledamoten.

Som en följd av den begäran om upplysningar som kommissionen har tillställt de belgiska myndigheterna har dessa kommit in med kommentarer som för närvarande granskas.

Om de belgiska myndigheternas svar skulle visa sig otillfredsställande kommer kommissionen att inleda det förfarande som fastställs i artikel 169 i EG-fördraget.

(1999/C 207/068)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3329/98**från Gerardo Fernández-Albor (PPE) till kommissionen**

(10 november 1998)

Angående: Gemenskapsprogram för att främja praktik för högskolelärare

De bristande kunskaper som många högskolestuderande visar när de kommer ut i arbetslivet har fått stora företag i olika länder inom EU att förhandla med högskolorna i fråga för att studenterna skall uppfylla de krav som företagen ställer.

Därför har det föreslagits att man skall börja med att låta högskolelärarna praktisera på företag, så att de sedan är bättre förberedda för sin uppgift och därmed föregår med gott exempel.

Anser kommissionen att den bör ta initiativ till att främja ett program för praktik för högskolelärare vid företag i de olika medlemsländerna och därmed berika utbildningen för studenterna, så att de brister högskolorna har beskyllt studenterna för att visa när de börjar arbeta efter avslutad utbildning kan avhjälpas?

Svar från Édith Cresson på kommissionens vägnar

(17 februari 1999)

I Leonardo da Vinci-programmet för genomförandet av gemenskapens yrkesutbildningspolitik (rådets beslut 94/819/EG av den 6 december 1994 ⁽¹⁾) ingår möjligheten till utbytesprogram för utbildare (åtgärder I.1.2.c och II.1.2.b). I detta syfte beviljar kommissionen stöd till program för utbyte över gränserna mellan företag och organ för yrkesutbildning eller högskolor som fokuserar på utarbetande av gränsöverskridande program för yrkesutbildning.

Enligt vad som anges i kommissionens förslag "För ett kunskapens Europa" ⁽²⁾, i vilket riktlinjer fastställs för ett europeiskt utbildningsområde med livslångt lärande som målsättning, är kommissionen överens med parlamentsledamoten om att dessa insatser bör utvecklas. I kommissionens förslag om andra etappen i Leonardo da Vinci-programmet ⁽³⁾ föreskrivs en utökning av utbytesverksamheten, däribland program för utbyte över gränserna mellan företag och organ för yrkesutbildning eller högskolor, för att ytterligare närma utbildning och arbetsliv till varandra.

Enligt de gällande reglerna för Europeiska socialfonden finns det olika program i alla Mål 1-medlemsstater samt i ett antal andra regioner för att högskoleutbildade skall kunna förbättra sina kunskaper och uppnå en högre nivå. Samma bestämmelser gäller organ i hela gemenskapen som sysslar med teknisk utbildning och yrkesutbildning, och lärarhögskolor som inte ingår i universitetssystem. På alla dessa områden ingår praktikperioder på företag där detta är lämpligt. I de reformerade strukturfonderna föreskrivs i mål 3 "stöd till anpassning och modernisering av politik och system inom allmän och yrkesinriktad utbildning samt sysselsättning", vilket kommer att ge ytterligare möjligheter för högskolelärare att genomgå praktikperioder vid företag.

⁽¹⁾ EGT L 340, 29.12.1994.

⁽²⁾ KOM(97) 563 slutlig.

⁽³⁾ EGT C 309, 9.10.1998.

(1999/C 207/069)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3330/98**från Gerardo Fernández-Albor (PPE) till kommissionen**

(10 november 1998)

Angående: Stöd från EU till demokratiseringsprocessen i Marocko

Den nye premiärministern i Marocko har med anledning av de förväntningar som väckts av hans regering förklarat att om denna regering lyckas kommer det inte bara att gynna landets internationella partners, utan även de inhemska och utländska investerarna, eftersom målet är att skapa ett nytt klimat, stärka rättsstaten och främja demokratin.

Därför uppmanade ministern EU-länderna Frankrike och Spanien att minska påtryckningarna rörande den statsskuld som hotar att undergräva alla nuvarande socioekonomiska planer.

Anser kommissionen att Marockos demokratiska strävanden inte bör påverka dessa två länder negativt och att man därför bör hitta ett sätt på vilket alla unionens medlemsstater solidariskt kan bidra till att stärka demokratin i Marocko utan att de två länder som har gett detta land mest stöd, det vill säga Frankrike och Spanien, drabbas särskilt hårt av detta?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(9 december 1998)

Kommissionen följer med intresse och stöder framstegen i utvecklingen av demokratin och rättsstaten i Marocko med alla tillgängliga medel.

Det främsta hjälpmedlet för direktstöd är Meda-programmet för demokrati, genom vilket under perioden 1996-1998 15 särskilda projekt för Marocko har finansierats till ett sammanlagt belopp av nära två miljoner ecu och dessutom ett tjugotal regionala projekt till ett sammanlagt värde av fyra miljoner ecu, med Marocko som en av förmånstagarna. Men vid sidan av detta särskilda hjälpmedel bidrar merparten av de projekt som finansieras genom Medas vägledande program (580 miljoner ecu för perioden 1996-1999) indirekt till demokratiseringsprocessen, exempelvis genom stöd till ekonomisk omvandling eller till förvaltningsordningar och förbättringar inom den sociala sektorn.

Tanken att alla medlemsstaterna, som parlamentsledamoten föreslår, solidariskt skulle göra en insats för samarbetet med Marocko, finns redan sedan länge genom det stöd som finansieras över gemenskapsbudgeten, till vilken alla medlemsstaterna bidrar. Enligt OECD:s (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) statistik var gemenskapen under perioden 1990-1996 (senast tillgängliga uppgifter) den näst största givaren av utvecklingsbistånd till Marocko (efter Frankrike och före Italien, Spanien, Japan och Tyskland, i nämnd ordning). Under den perioden förvaltades nära 25 % av medlemsstaternas stöd till Marocko av kommissionen och denna andel förväntas öka kraftigt i och med Meda-programmet, vilket innebär att gemenskapens stöd till Marocko kommer att kunna tredubblas.

När det gäller att minska utlandsskuldens tryck på den marockanska ekonomin, vilket parlamentsledamoten tar upp, vill kommissionen erinra om att det är en fråga för medlemsstaterna i deras egenskap av bilaterala långgivare till Marocko. Kommissionen följer med intresse medlemsstaternas agerande i frågan och anser att den bör hanteras av det internationella finansiella samfundet på ett enhetligt sätt, så att strukturanpassningsprocessen i Marocko påskyndas, vilken gemenskapen för övrigt stöder med egna hjälpmedel.

(1999/C 207/070)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3331/98

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: The Intervention Board Executive Agency (interventionsorganets verkställande styrelse) (Förenade kungariket) – medel till den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)

The Intervention Board Executive Agency (interventionsorganets verkställande styrelse) ansvarar för redovisningen till Förenade kungarikets parlament av kostnaderna för att i Förenade kungariket genomföra marknadsförordningarna och stödåtgärderna för jordbruket, som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP), samt de administrativa kostnaderna i samband med detta.

1996-97 administrerade organet cirka 2,5 miljoner överföringar som uppgick till 4,2 miljarder GBP i utgifter och 3,2 miljarder GBP i stödanslag.

I 1996-97 års redovisning av anslag uppgav House of Commons Public Accounts Committee (PAC) (underhusets offentliga redovisningsutskott) att chefsrevisorn inte kunde få all den information och alla de förklaringar som han ansåg var nödvändiga för revisionen. Det bevismaterial som han hade att tillgå var begränsat på grund av att organet uppvisade bristfällig redovisning vad gäller noggrannhet och överensstämmelse, och att det för cirka 30 miljoner GBP inte fanns några godtagbara förklaringar. PAC drog slutsatsen att organets standard på den ekonomiska förvaltningen måste förbättras påtagligt.

1. Anser kommissionen att medlen till den gemensamma jordbrukspolitiken i Förenade kungariket förvaltas väl?
2. Anser kommissionen att standarden på interventionsorganets sätt att utföra de uppgifter som det ålagts är god?
3. Vilka bestämmelser kan kommissionen hänvisa till för att övervaka förvaltningen av medlen till den gemensamma jordbrukspolitiken i Förenade kungariket?
4. Vilka sanktioner kan kommissionen tillgripa om förvaltningen av medlen till den gemensamma jordbrukspolitiken i Förenade kungariket fortsätter att ligga under godtagbar nivå?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 december 1998)

1. och 2. Kommissionen anser inte att förvaltningen av medlen inom den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) är helt tillfredsställande, och denna kritik omfattar åtskilliga medlemsstater, däribland Förenade kungariket. När det gäller interventionsorganet har styrekonomen och chefen för revisionsmyndigheten ("Auditor General") gjort anmärkningar på såväl organets nationella räkenskaper som på det årliga intyg som rör redovisningen avseende Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och som krävs enligt rådets förordning (EEG) 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾. Anmärkningarna rörde det faktum att organet inte kunde visa upp korrekta och fullständigt avstämda räkenskaper. Naturligtvis anser inte kommissionen att detta är en godtagbar situation, och vid avslutningen av räkenskaperna har man från kommissionens sida vägrat godkänna utgifter som inte kan beläggas fullt ut av organet. Kommissionen kommer också i fortsättningen att neka ersättning för utgifter som inte har full täckning. Om organet vill behålla sin uppgift som utbetalningsställe för garantisektionen vid EUGFJ kräver kommissionen att man inom organet vidtar åtgärder för att råda bot på de rådande missförhållandena. Det finns också tecken som tyder på att sådana åtgärder nu håller på att vidtas.

3. Kommissionen följer uppmärksamt vad som händer inom interventionsorganet och vad som görs för att komma tillrätta med de problem som avslöjats i samband med redovisning och avstämning. I rådets förordning (EEG) 729/70, senast ändrad genom rådets förordning (EG) 1287/95 av den 22 maj 1995⁽²⁾, fastställs hur tillsynen skall ske av förvaltningen av de medel som hanteras inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Kommissionen utför också regelbundna kontroller inom olika marknadssegment och vid olika utbetalningsställen (t.ex. interventionsorganet) för att fastställa hur medlen inom den gemensamma jordbrukspolitiken förvaltas.

4. Kommissionen har, genom förfarandet för avslutning av räkenskaper, rätt att vägra betala ut ersättning för kostnader som ett utbetalningsställe ådragit sig utan stöd i gemenskapens bestämmelser. Kommissionen kommer också i fortsättningen att utnyttja denna rättighet om så är befogat. Vad gäller interventionsorganets allmänna verksamhet gäller, att om förvaltningen av medlen inom den gemensamma jordbrukspolitiken blir uppenbart sämre än vad som är godtagbart, kommer de brittiska myndigheterna att få en uppmaning att tillämpa bestämmelserna i artikel 4.4 i förordning (EEG) 729/70 och samtidigt dra in utbetalningsställets fullmakt.

⁽¹⁾ EGT L 94, 28.4.1970.

⁽²⁾ EGT L 125, 8.6.1995.

(1999/C 207/071)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3334/98

från Roberto Mezzaroma (PPE) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Europeiska åtgärder för att uppnå global hållbar utveckling

Kan kommissionen, beträffande de åtgärder som gemenskapen har vidtagit för att få bukt med problemet med hållbar utveckling, ange följande:

1. Vilka åtgärder har vidtagits på kort (tre år) och medellång (tre-tio år) sikt för att främja alstring av elenergi med regenerativa högeffektiva kraftvärmeverk, genom att använda sig av den utbredda metoden för repowering för de föråldrade men ännu verksamma ångvärmestationerna?
2. Vilka åtgärder har vidtagits för att genom miljövänlig teknik främja användningen av primära och sekundära energikällor som för närvarande förbises eller utnyttjas dåligt, såsom det europeiska kolet och återvunnet bränsle (torrt hushållsavfall, avfall från industrier och sjukhus, biomassa, och så vidare)?

3. Vilka åtgärder har vidtagits för att lösa problemet med den höga bränslekonsumtionen inom transportsektorn och hur långt har man kommit med projekten vad gäller att frakta gods på järnväg, reducera och rationalisera kortsträckor inom flygtrafik, rationalisera och planera om stadstrafiken, utveckla elektriska motorer och/eller hybridmotorer och införa användning av alternativa bränslen (metanol och "syntetisk bensin")?
4. Vilka åtgärder har vidtagits för att förmå de europeiska industrierna att utveckla integrerade program för att de skall producera sin egen energi och samverka i energifrågor på lokal nivå och vilka förutsättningar finns samtidigt för att utveckla en effektiv liberalisering av sådan energiproduktion så att den blir tillgänglig för alla?
5. Vilka åtgärder har vidtagits för att i kommersiellt syfte utveckla och främja de så kallade miljövänliga alternativen, särskilt småskalig vindkraft (och inte de stora vindkraftverken), solfångare för privat bruk, solceller och bränsleceller?
6. Vilka resurser används för att genomföra analytiska studier av det status quo som råder vad gäller det europeiska systemet, vilka grundar sig på energikoncept och/eller värmeeconomiska koncept?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(12 januari 1999)

1. Kommissionen antog den 15 oktober 1997 meddelandet "En gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme och undanröja hinder för dess utveckling" ⁽¹⁾. Syftet är att öka kraftvärmeproduktionens andel till 18 % av den samlade elproduktionen före 2010. Genom ett antal gemenskapsprogram, t.ex. JOULE-Thermie, SAVE, Altener, Synergy, FAIR, PHARE och TACIS, stöds dessutom användningen av kraftvärme i industrin, servicesektorn och vid förgasning av biomassa. Under 1995-1998 utbetalades totalt 24 miljoner ecu genom JOULE och FAIR och under 1994-1998 44 miljoner ecu genom Thermie. Inom ramen för 1998 års SAVE-program valdes 9 kraftvärmeprojekt ut som totalt erhöll 1,5 miljoner ecu i stöd.
2. Forskning om kolbrytning i Europa, som främst syftar till att minska produktionskostnaderna, stöds inom ramen för Europeiska stål- och kolgemenskapens (EKSG) kolforskningsprogram. I programmet ingår även forskning om kolanvändning, särskilt ren kolteknik för energiproduktion. Forskning om och demonstration av ren användning av fasta, fossila bränslen (stenkol, brunkol och torv) för elproduktion har, i samband med fjärde ramprogrammet, fått stöd från JOULE-Thermie-programmet. Detta stöd kommer i fortsättningen att beviljas inom ramen för Femte ramprogrammet. Under senare år har en viss del av JOULE-Thermie-budgeten anslagits till forskning om och utveckling och demonstration av användning av fossila bränslen i kombination med biomassa och avfall. Inom ramen för Thermie beviljades nyligen stöd till en internationell undersökning om återvunnet bränsle.
3. Det är viktigt att integrera miljöhänsyn i gemenskapens transportpolitik. I kommissionens meddelande om koldioxidutsläpp inom transportsektorn ⁽²⁾, föreslås ett antal åtgärder för att begränsa transportsektorns inverkan på klimatförändringarna. Kommissionen har vidare utarbetat en särskild strategi, genom vilken bilindustrin skall uppmuntras att minska bränsleförbrukningen med ungefär 30 % på de fordon som säljs på den europeiska marknaden. Under 1999 kommer kommissionen att lägga fram ett meddelande om luftfarts-transport, i vilket buller- och utsläppsfrågor både på lokal och global nivå behandlas grundligt. Femte ramprogrammet för forskning och utveckling innehåller slutligen en särskild nyckelåtgärd för ett hållbart system för rörlighet och intermodalitet, vilket innebär forskning om möjligheten att integrera alternativ till traditionella privatbilar i lokala transportsystem och bättre hantering av transportefterfrågan. Utvecklingen av renare motorer och alternativa bränslen är ett centralt mål i andra nyckelåtgärder.
4. Genom direktiven om liberaliseringen av de europeiska marknaderna för el (direktiv 96/92/EG ⁽³⁾) och gas (direktiv 98/30/EG ⁽⁴⁾) gynnas användningen av kraftvärme: kraftvärmegeneratorer kan prioriteras när inmatningsordningen bestäms i elverk och de får i allmänhet anslutas till rörledningsnät för gas. I ett nytt förslag till rådets direktiv om ändring av direktivet om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽⁵⁾ föreskrivs följande: "I nya anläggningar för vilka tillstånd utfärdas den

1 januari 2000 eller senare skall de behöriga myndigheterna se till att åtgärder vidtas för att producera kraftvärme där detta är tekniskt och ekonomiskt möjligt. Medlemsstaterna skall därför se till att de driftsansvariga undersöker möjligheterna att förlägga anläggningen till platser med behov av värme.”

5. Inom ramen för fjärde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling ⁽⁶⁾ bidrar kommissionen med finansiellt stöd till forskning, utveckling och demonstration i samband med nya energikällor (bränsle-celler) och förnybar energi. 54 miljoner ecu respektive 450 miljoner ecu har anslagits till detta, varav cirka 70 miljoner till stödåtgärder för att främja användningen av och sprida kunskap om nya energikällor och förnybar energi och för att stödja små och medelstora företag som arbetar inom dessa båda områden. De tekniska områden som omfattas av dessa åtgärder har valts ut med hänsyn till de arbetsprogram som kommissionen har fastställt.

6. Inom ramen för energiprogrammet antog rådet nyligen ett flerårigt program för undersökningar, analyser och prognoser (1998-2002) (Etapprogrammet) ⁽⁷⁾. Den preliminära budgeten för programmet är 5 miljoner ecu. Man kommer genom programmet att få möjlighet att samordna och ge tillgång till analyser på europeisk nivå.

⁽¹⁾ KOM(97) 514, slutlig.

⁽²⁾ KOM(98) 204, slutlig.

⁽³⁾ EGT L 27, 30.1.1997.

⁽⁴⁾ EGT L 204, 21.7.1998.

⁽⁵⁾ EGT C 300, 29.9.1998.

⁽⁶⁾ EGT L 334, 22.12.1994.

⁽⁷⁾ KOM(98) 423.

(1999/C 207/072)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3344/98

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Dokument utgivet av Europeiska miljöbyrån om kemikalier i europeisk miljö

Europeiska miljöbyrån offentliggjorde nyligen sin rapport med titeln "Chemicals in the European Environment: Low doses, high stakes".

Kan kommissionen kommentera denna rapport och med hänsyn till dess slutsatser nämna vilka åtgärder den kan tänkas vidta?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(7 januari 1999)

Kommissionen välkomnar Europeiska miljöbyråns rapport "Chemicals in Europe: low doses, high stakes". Den bidrar till debatten om kemikalier vilken är av stort allmänt intresse.

För att bemöta detta intresse har kommissionen redan inlett en inventering av befintlig gemenskapslagstiftning om industrikemikalier. I november 1998 lade kommissionen fram en rapport om tillämpningen av fyra viktiga gemenskapsrättsakter som reglerar industrikemikalier (rådets direktiv 67/548/EEG om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾, rådets direktiv 88/379/EEG om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat (beredningar) ⁽²⁾, rådets förordning (EEG) 793/93 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen ⁽³⁾ och rådets direktiv 76/769/EEG om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽⁴⁾). I rapporten utvärderas de fyra rättsakternas ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller att uppnå målsättningarna att skydda människors hälsa och miljön inom ramen för den inre marknaden. I rapporten ingår också en bedömning av bristerna i fråga om tillämpningen samt förslag till förbättringar ⁽⁵⁾.

Kommissionen tänker nu gå vidare med en "brainstorming" tillsammans med medlemsstaterna, industrin, konsumenter, icke-statliga miljöorganisationer och forskare. I kommissionens arbetsprogram för 1999 ingår också utarbetandet av ett meddelande för att utforma en framtidsstrategi som omfattar alternativa lagstift-

ningsmöjligheter. Som ett led i sitt arbete med att förenkla lagstiftning som rör den inre marknaden kommer kommissionen dessutom i början av 1999 att göra en översyn av direktiv 67/548/EEG.

I oktober 1998 tog ICCA (International Council of Chemical Associations) ett initiativ för att åtgärda bristen på data (riskidentifiering och riskbedömning) om "existerande" kemikalier. CEFIC (European Chemical Industry Council) ställer sig bakom ICCA:s initiativ, som innebär att man fram till år 2004 skall göra en inledande riskbedömning av 1 000 ämnen. Inom gemenskapen kommer CEFIC att samarbeta med kommissionen och medlemsstaterna.

(¹) EGT L 196, 16.8.1967.

(²) EGT L 187, 16.7.1988.

(³) EGT L 84, 5.4.1993.

(⁴) EGT L 262, 27.9.1976.

(⁵) SEK(98) 1986 slutlig.

(1999/C 207/073)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3362/98

från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Förändringar inom industrin

Kan kommissionen förklara exakt vad "högnivågruppen" om förändringar inom industrin är? Hur tillsattes den, vad har den för uppdrag, hur är den sammansatt och när skall den lägga fram en rapport?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(10 februari 1999)

Kommissionen inrättade expertgruppen på hög nivå för ekonomiska och sociala följder av förändringar på arbetsmarknaden till följd av Europeiska rådets möte i november 1997 i Luxemburg.

Expertgruppen fick i uppdrag att analysera sannolika förändringar på arbetsmarknaden och att lägga fram rekommendationer angående åtgärder eller styrmedel som skulle kunna utarbetas, i förekommande fall, eller omarbetas med utgångspunkt i goda lösningar i fråga om sysselsättning och ekonomisk tillväxt. Till följd av en analys av de krafter som ligger bakom arbetsmarknadsförändringar ombads gruppen att undersöka hur man kan förutse förändringar och klara av dem när det gäller ekonomisk politik och socialpolitik samt fastställa vilka följder förändringarna har för de olika arbetsmarknadssektorerna och vilka sektorer som eventuellt kräver särskild uppmärksamhet. Expertgruppen ombads också att undersöka på vilket sätt den sociala dialogen bidrar till en smidig anpassning till arbetsmarknadsförändringar och vilken effekt offentliga åtgärder (såsom strukturfonder och statligt stöd) har på dessa.

Kommissionen utsåg gruppmedlemmarna, som arbetat inom industrin, vid fackorganisationer och som ministrar i tidigare regeringar. Pehr G. Gyllenhammar var ordförande och de övriga medlemmarna var Marcus Beresford, Jacques Chereque, F. Wouter Huibregtzen, Heinz Klinkhammer, Maria João Rodrigues, Bruno Trentin och Bernard Brunhes, som var föredragande.

Expertgruppen har överlämnat en interimrapport som behandlades vid Europeiska rådets möte i juni 1998 i Cardiff samt en slutrapport som behandlades vid Europeiska rådets möte i december 1998 i Wien.

Expertgruppens viktigaste rekommendationer är följande:

- Företag bör uppmuntras till att frivilligt agera för att efterlikna föregångsexemplen. Olämpligt handlingssätt bör förhindras med hjälp av lagstiftning.
- Den sociala dialogen bör utvecklas för att på alla nivåer få ut det mesta möjliga av den.
- Gemenskapen bör skapa en stimulerande miljö för företag genom att fullfölja den inre marknaden, genom att upprätta en infrastruktur av världsklass för informationssamhället utan att underlåta att förbättra den fysiska infrastrukturen samt genom att stimulera små och medelstora företag med tonvikt på att undanröja administrativa hinder och underlätta erhållandet av riskkapital.

- Utbildningssystemen bör ge människorna de kunskaper som behövs för att kunna komma in på arbetsmarknaden och förbereda dem på en kontinuerlig anpassning av deras kunskaper genom ett livslångt lärande. En europeisk "kunskapsstadga" som återspeglar arbetsmarknadens behov skulle i detta sammanhang ge yrkesvägledning.
- Företag bör axla huvudansvaret när det gäller att förutse förändringar.
- Kommissionen bör bistå i denna process genom att inrätta ett observationsorgan för arbetsmarknadsförändringar.
- Större företag uppmanas att utarbeta en "Rapport om att hantera förändringar".
- Gemenskapen bör erkänna betydelsen av växande sektorer som personlig service, skapande konstutövning och underhållning och skapa en verksamhetsmiljö som stimulerar dessas utveckling.
- I krissituationer bär företagen huvudansvaret för att åtgärder vidtas. Regeringarna bör avstå från att ingripa i arbetsmarknadsförändringar, även om lokalmyndigheter kan samordna och medla och sålunda bidra till ett gott förhandlingsresultat.
- Alla företag som tillgriper uppsägningar utan att ha vidtagit nödvändiga åtgärder bör avsägas statligt stöd.
- Dolda subventioner som snedvrider konkurrensen bör stoppas och de övriga stöden skall vara fullständigt öppna så att lika spelregler skapas för alla.

Kommissionen sänder dessa rapporter direkt till parlamentsledamoten och till Europaparlamentets sekretariat.

(1999/C 207/074)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3365/98

från Paul Lannoye (V) till kommissionen

(4 november 1998)

Angående: Anmälan om att släppa ut genetiskt modifierade organismer på marknaden, ärende nr C/NL/96/10, direktiv 90/220/EEG

Vetenskapliga kommittén för växter har avgivit ett negativt yttrande om Avebes anmälan om att släppa ut transgen potatis på marknaden. Kommittén säger att det är omöjligt att göra någon fullständig säkerhetsbedömning av de transgena potatissorterna utan att göra en riktig riskanalys av de eventuella konsekvenserna av horisontell genöverföring från genetiskt modifierade växter till människor, djur och miljön.

Kommissionen ombes svara på följande frågor:

1. Är detta ärende det samma som det om vilket ACRE, den brittiska rådgivande kommittén, sade att de tillförda generna inte utgjorde någon risk för människors hälsa eller miljön?
2. Hade båda kommittéerna tillgång till samma uppgifter och användes samma kriterier för riskanalysen?
3. Vilka antibiotikaresistenta gener är aktuella, ACRE nämner kánarmin medan den vetenskapliga kommittén nämner amikacin?
4. I artikel 19.4 i direktiv 90/220/EEG⁽¹⁾ anges att "beskrivning av aktuella genetiskt modifierade organismer" och "analysen av förutsebara effekter, framför allt eventuella patogena eller ekologiskt skadliga effekter" inte i något fall får hållas hemliga. Anser kommissionen att det nu ligger i allmänhetens intresse att offentliggöra hela anmälan om utsläppande på marknaden och hela texten till den vetenskapliga kommitténs yttrande?

⁽¹⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 15.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(11 februari 1999)*

Vetenskapliga kommittén för växter faststog den 2 oktober 1998 i ett yttrande om Avebes anmälan C/NL/96/10 om att släppa ut transgen potatis på marknaden att anmälaren inte hade gjort en tillräcklig riskbedömning. Direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön⁽¹⁾ innehåller ett krav om att anmälaren skall göra en riskbedömning för att fastställa säkerheten hos den genetiskt modifierade organismen.

Den akt som lämnades till kommittén var samma som den som från början lämnades till kommissionen av den nederländska behöriga myndigheten i dess egenskap av rapporterande medlemsstat plus kompletterande information som därefter krävts av de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater inklusive Förenade kungariket. Vetenskapliga kommittén krävde vid sin utvärdering vissa ytterligare klargöranden från anmälaren. Förenade kungariket anmälde invändningar mot att släppa ut produkten på marknaden inom den period på 60 dagar som föreskrivs i artikel 13.2 i direktiv 90/220/EEG på grundval av att "ytterligare information krävs för att komplettera säkerhetsbedömningen av djurfoder", särskilt när det gäller amikacin-genen. Eftersom kommissionen inte har hela utvärderingsrapporten från ACRE, den brittiska rådgivande kommittén, kan den inte kommentera i vilken omfattning riskbedömningarna liknar varandra.

Kommissionen beklagar att hela yttrandet för närvarande inte finns tillgängligt på grund av de invändningar anmälaren har gjort om konfidentialitet. Under dessa omständigheter undersöker kommissionen för närvarande de rättsliga aspekterna på offentliggörandet av yttrandet i dess helhet, särskilt när det gäller bestämmelserna om öppenhet i artikel 19 i direktiv 90/220 och i artikel 10 i beslut 97/579/EG om inrättande av vetenskapliga kommittéer för konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet⁽²⁾. Så snart resultaten av denna undersökning är klara, kommer ett kompletterande svar att sändas till parlamentsledamoten.

⁽¹⁾ EGT L 117, 8.5.1990.

⁽²⁾ EGT L 237, 28.8.1997.

(1999/C 207/075)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3368/98**från Richard Howitt (PSE) till kommissionen***(16 november 1998)*

Angående: Reningsverk i San Juan de los Terreros (Pulpi)

Av min skriftliga fråga E-0815/98⁽¹⁾ och av svaret på densamma av Ritt Bjerregaard av den 30 april 1998 är det uppenbart att den livskvalitet som en av mina väljare, Howard, upplever när han är bosatt på sin spanska egendom, är långt ifrån tillfredsställande.

Mycket få människor i Europa skulle tolerera att stinkande och vidrig lukt ständigt tränger in i deras hem och de torvbäddar som iordningställt av myndigheterna i San Juan de los Terreros, Pulpi, minskar i liten omfattning eller inte alls det pågående problemet. Min väljare betalar skatt till de spanska myndigheterna och som sådan anser han att de spanska myndigheterna kunde göra mer för att finna en lämplig lösning på problemet.

Skulle kommissionen kunna sätta press på myndigheterna för att de skall inse att brådskande förbättringar är nödvändiga att genomföra?

⁽¹⁾ EGT C 354, 19.11.1998, s. 26.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(25 januari 1999)*

Frågeställaren har tidigare ställt en skriftlig fråga, E-815/98, om reningsverket för avloppsvatten från tätorten San Juan de los Terreros à Pulpi (Almería – Spanien). Som anförts i svaret på denna fråga är det medlemsstaten själv – i enlighet med rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 (om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt)⁽¹⁾ – som skall avgöra om ett sådant reningsverksprojekt kan antas medföra en sådan betydande miljöpåverkan att det bör bli föremål för en sådan bedömning. De spanska myndigheterna har bedömt att en sådan bedömning är nödvändig, och den genomfördes 1992. I detta avseende har gemenskapens lagstiftning respekterats.

Eventuella förbättringar som skall genomföras — för att råda bot på det obehag som denna anläggning förefaller orsaka för en person som ingår i frågeställarens valkrets — faller dock inom de regionala eller lokala myndigheternas kompetensområde. Detta gäller oberoende av om man, efter en sådan bedömning som nämns ovan, bestämmer att det krävs eller inte krävs uppföljningsåtgärder efter installationen. Kommissionen har inga befogenheter i denna fråga.

(¹) EGT L 175, 5.7.1985.

(1999/C 207/076)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3373/98
från Concepció Ferrer (PPE) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Återplantering av skog

Förordning 2158/92 (¹), senare ändrad genom förordning 308/97 (²), syftar till att utveckla åtgärder för att skydda gemenskapens skogar mot bränder, framför allt med tanke på rationaliseringen av skogsresurserna.

Kan kommissionen ange vilka åtgärder som vidtagits inom ramen för denna förordning?

Kan den närmare ange vilka medel som avsatts för Spanien totalt sett och vilka medel som avsatts för att skydda skogarna i Katalonien?

(¹) EGT L 217, 31.7.1992, s. 3.

(²) EGT L 51, 21.2.1997, s. 11.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(3 december 1998)

Mellan 1992 och 1998 godkändes 700 projekt för att skydda mot bränder, som medlemsstaterna lagt fram, enligt rådets förordning (EG) 308/97 av den 17 februari 1997 om ändring av förordning (EEG) 2158/92 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder (¹) och gemenskapen bidrog med 84 miljoner ecu till dessa. Medlen har huvudsakligen använts till informationskampanjer, förebyggande skogsbruk (såsom röjning), skyddande infrastruktur (vägar, brandgator och vattenhål) och övervakningsåtgärder (såsom patrullering under sommaren eller att bygga vaktorn). Kommissionen har även godkänt åtgärder för att specialutbilda personal och upprätta geografiska informationssystem.

Under denna period har Spanien fått 15 miljoner ecu i bidrag, fördelat enligt följande: Medlemsstaten (den centrala naturvårdsmyndigheten) 10 miljoner ecu, Baskien 3 miljoner ecu, Andalusien 0,7 miljoner ecu, Asturien 0,6 miljoner ecu, Navarra 0,3 miljoner ecu, Balearerna 0,3 miljoner ecu och Murcia 0,1 miljoner ecu. Kommissionen har inte fått någon ansökan från Katalonien under denna period. Regionen har därför inte fått något direkt stöd genom denna förordning även om de åtgärder som medlemsstaten genomfört utan tvekan delvis har gynnat denna region.

Kommissionen vill likväl påpeka för parlamentsledamoten att Spanien nyligen lämnade in sju ansökningar om finansiering för 1999 för ett belopp på totalt 3 miljoner ecu. En av dessa ansökningar rör Katalonien (kommunen Solsona — 30 000 ecu).

(¹) EGT L 51, 21.2.1997.

(1999/C 207/077)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3374/98
från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Den skyddade ursprungsbeteckningen för mozzarellaost i Italien svävar i fara

Via ett dekret av den 15 september 1998 liberaliserade Italiens jordbruksminister produktionen av mozzarellaost gjord på buffelmjök i hela Italien. Därmed godkände han att beteckningen "mozzarellaost",

som tidigare var reserverad för märket med skyddad ursprungsbeteckning "mozzarellaost från Kampanien", även får användas för produktion i andra delar av landet än den region som har rätt till den skyddade ursprungsbeteckningen. Denna region inbegriper endast några provinser i Kampanien och närliggande provinser. I Italien finns det för närvarande omkring 200 000 djur av rasen Medelhavsbuffel och risken är stor för att det kommer att importeras buffel från Östeuropa. Dessa bufflar är visserligen morfologiskt identiska med den italienska buffeln, men de producerar mindre mjölk som dessutom är av mycket dålig kvalitet. Gemenskapens bestämmelser på detta område ⁽¹⁾ jämför i tullhänseende buffel med nötkreatur eftersom de tillhör samma familj, och ger dem samma KN-nummer. Det finns således anledning att hävda att det föreligger en välgrundad risk för att det via Italien kommer att importeras nötkreatur till Europa som klassificeras som svarta nötkreatur, men som i själva verket är bufflar med sämre genetiska drag. Detta skulle å ena sidan allvarligt skada de italienska uppfödarna som skulle tvingas kämpa mot illojal konkurrens, och å andra sidan orsaka stora bekymmer på grund av att såväl mjölken som det italienska buffelbeståndet skulle förlora en del av sin renhet och kvalitet.

- Kan kommissionen ange vilka åtgärder den avser att vidta för att inrätta ett särskilt tullnummer för buffel för att undvika sammanblandning med nötkreatur och illegal import av desamma?
- Anser inte kommissionen att det vore lämpligt att utarbeta särskilda bestämmelser för att skydda det kampanska buffelbeståndet i syfte att garantera mozzarellaostens äkthet, vilket är möjligt just tack vare den skyddade ursprungsbeteckningen, garantera konsumentskyddet genom en större insyn i informationen om denna produkts sensoriska egenskaper samt garantera skyddet av principen om lojal konkurrens för de italienska uppfödarna och den italienska bearbetningsindustrin?

⁽¹⁾ EGT C 287, 15.9.1998.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

I kommissionens svar på C. Azzolinis skriftliga fråga P-1571/97 ⁽¹⁾ blev det klargjort att beteckningen "mozzarella di bufala campana", med hänvisning till rådets förordning (EEG) 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾, inte kan förbehållas dem som har rätt att använda den skyddade ursprungsbeteckningen (SUB) "mozzarella di bufala campana". Med hänvisning till specifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen (SUB) "mozzarella di bufala campana" skall de som framställer en ost med detta namn, uppfylla en rad betingelser. Bland annat skall uppfödningen av de bufflar, som producerar mjölken, vara strukturerad med hänvisning till lokalt bruk och med de djur av medelhavsbuffelarten, som kommer från området.

Parlamentsledamoten görs likaså uppmärksam på möjligheten som är nämnd i artikel 9 i förordningen (EEG) 2081/92, nämligen att "den berörda medlemsstaten kan begära en ändring av en specifikation, i synnerhet för att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga och tekniska rön eller för att genomföra en ny geografisk avgränsning". Producenterna är alltså fria att föreslå att en medlemsstat begär en ändring av specifikationen för "mozzarella di bufala campana" (SUB) för att få strängare bestämmelser införda, om medlemsstaten finner det lämpligt.

I samband med det förenklingsarbete, som för närvarande pågår i kommissionen för att reducera antalet tullpositioner, har kommissionen inte för avsikt att upprätta en särskild underavdelning för buffel. En sådan tullposition förbehållen bufflar i den kombinerade nomenklaturen skulle inte ändra något vad gäller fritt tillträde för dessa djur från Östeuropa.

Varje kvantitativ importbegränsning skulle vara en överträdelse av bestämmelserna i det Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT).

⁽¹⁾ EGT C 45, 10.2.1998.

⁽²⁾ EGT L 208, 24.7.1992.

(1999/C 207/078)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3381/98**från Maj-Lis Lööv (PSE) till kommissionen**

(9 november 1998)

Angående: EG-finansierat vägbygge i Kameruns regnskog

1996 finansierade Europeiska gemenskapen förbättringar av vägar omfattande 52 km i Kamerun i västra Afrika. Detta projekt hade tidigare avslagits av African Development Bank (AfDB) och Världsbanken 1992. Trots detta fortsatte EU sin finansiering utan att göra en miljökonsekvensutredning (Environmental Impact Assessment).

Europeiska gemenskapen planerar nu att stöda ett projekt för förbättring av Kameruns vägar för 55 miljoner ecu.

Min fråga är: Har Europeiska gemenskapen för avsikt att med anledning av detta projekt vidta en miljökonsekvensutredning (EIA) och tänker man i sådant fall rätta sig efter resultatet av en sådan utredning?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Det projekt som är under utredning och som frågeställaren hänvisar till avser iståndsättning och underhåll av befintliga vägar. De vägar det gäller är prioriterade vägar, vilka fastställts i en studie från Världsbanken av hela vägnätet i Kamerun. Studiens förteckning över prioriterade vägar utgör grunden för transportsektorprogrammet i Kamerun, vilket stöds av alla givare. Programmet vägleder givarna så att deras insatser kan samordnas på ett bättre sätt. Miljökonsekvensbedömningar har gjorts för transportsektorprogrammet rörande iståndsättning och underhåll. I dessa bedömningar nämns en handlingsplan för särskilda miljökonsekvensbedömningar, vars syfte är att fastställa särskilda kompletterande åtgärder för skydd av miljön i de mest känsliga områdena.

Vad gäller exemplet med vägen från Mbong Bang till Lomié, önskar kommissionen betona att denna finns sedan årtionden tillbaka. Alla de andra vägarna i regionen anlades också för länge sedan. De betjänar en region med ca. 200 000 invånare, av vilka ungefär 10 % tillhör Baka-stammen. Gemenskapens insats avsåg enbart löpande underhåll av vägen, för 600 000 ecu. Denna väg tillhör även det prioriterade vägnätet i Kameruns regerings transportsektorprogram, fastställt i december 1993 och godkänt av de berörda givarna, inbegripet Världsbanken, vilken aldrig avslagit finansiering av ingrepp som rör vägen. Afrikanska utvecklingsbankens avslag gällde byggandet av en modern, nio meter bred väg som i ett senare skede skulle asfalteras.

Vad gäller miljökonsekvensbedömningar och i vidare bemärkelse program för bevarande av miljön, stöder kommissionen vissa projekt i Kamerun för hållbart skogsbruk och skydd av biologisk mångfald. Det rör sig bl.a. om Ecosystèmes forestiers d'Afrique centrale (ECOFAC), som är ett regionalt miljöprojekt, och ett projekt som genomförs av International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN).

IUCN och Nederländse ontwikkelingsorganisatie, som är verksamma i regionen, anser att underhåll av vägarna är till fördel för miljöprogram inom denna sektor. Välunderhållna vägar underlättar övervakning av regionen och kan även innebära extrainkomster från ekoturism. De båda organisationerna är även av den uppfattningen att större delen av den lokala befolkningen, inbegripet medlemmarna av Baka-stammen, är positivt inställd till att den befintliga väginfrastrukturen underhålls.

Kommissionen planerar för övrigt att finansiera en noggrann analys av skogspolitiken i Kamerun, i syfte att hjälpa landets regering att fastställa och genomföra en hållbar skogspolitik.

(1999/C 207/079)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3391/98
från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Verksamheten vid Cedefop

Kommissionsledamot Liikanen har i sitt svar av den 19.10.1998 på min skriftliga fråga till kommissionen E-2549/98 ⁽¹⁾ informerat mig om att kommissionen enligt gällande personalpolitik vid Cedefop utövar kontroll endast genom sin representation i centrets styrelse. Han har även lagt till den intressanta vändningen att förbindelserna mellan kommissionen och organen är mer informella vad gäller personaförvaltningen. Trots detta stödjer kommissionen de krav på finansiering av de decentraliserade organen (och definitivt även av Cedefop) som ställs till budgetutskottet vid Europaparlamentet och argumenterar för tillrädligheten i detta stöd. I denna bemärkelse är det snarast märkligt att den mycket känsliga funktionen att anställa personal (som kommissionsledamot Liikanen skriver i sitt svar) har anförtrots centrets chef vad gäller personal i alla kategorier och lönegrader, som kommissionsledamoten förklarar. Detta delegerande, som ger chefen för centret fria händer, är även oförenligt med Liikanens medgivande att Cedefop inte har anpassat sina rutiner så att de är i linje med unionens institutioner vad gäller tillämpning av tjänsteföreskrifterna och systemet för övrig personal, och av denna anledning erbjuds rådgivning till Cedefop så att ovan nämnda anpassning skall underlättas. Hela frågan är ytterligt känslig, den har upprepade gånger behandlats i grekisk press och de rutiner som tillämpas vid anställning av personal vid centret vittnar om allt annat än "anpassning".

Har Europeiska kommissionen i grunden utrett frågan om anställningsförfarandet vid Cedefop, vilka slutsatser har den dragit vad gäller pressens anklagelser om de metoder som används vid detta förfarande och hur avser den att agera för att man skall iakttä ett öppet och oklanderligt anställningsförfarande för personalen vid centret, något som skulle skydda centret själv men också hedern för staden Thessaloniki, där centret ligger?

⁽¹⁾ EGT C 118, 29.4.1999, s. 92.

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(22 januari 1999)

Kommissionen har inget att tillägga sitt tidigare svar till parlamentsledamotens skriftliga fråga nr E-2549/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 118, 29.4.1999, s. 92.

(1999/C 207/080)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3401/98
från Carmen Fraga Estévez (PPE) till kommissionen

(9 november 1998)

Angående: Orsakerna bakom den föreskrivna minimistorleken på svärdfisk i Medelhavet

I bilaga IV i rådets förordning 1626/94 ⁽¹⁾ fastställs det att den svärdfisk som fångas i Medelhavet (*Xiphias gladius*) skall vara minst 120 cm lång. Detta mått överensstämmer med rekommendationerna från Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbeståndet i Atlanten (ICCAT). ICCAT har dock aldrig utfärdat några rekommendationer rörande minimistorleken på svärdfisk i Medelhavet, och att denna minimistorlek är överdriven för Medelhavets del är något som forskarna i stort sett är eniga om och som bekräftas av erfarenheter inom fiskerisektorn. Det är bevisat att svärdfiskbeståndet i Medelhavet skiljer sig helt och hållet från det i Atlanten, bland annat genom att Medelhavets svärdfiskar är mindre och blir könsmogna tidigare.

Följande fråga ställs mot bakgrund av ovanstående och i syfte att låta åtgärderna för förvaltning av Medelhavet förbli enhetliga, utan att fiskerisektorn drabbas i onödan. Kan kommissionen förklara vilka orsaker och biologiska fakta som ligger bakom fastställandet av en minimilängd på 120 cm för svärdfisk som fångas i Medelhavet?

⁽¹⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 1.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(2 december 1998)

Minimistorleken för landad svärdfisk i Medelhavet enligt rådets förordning (EG) 1626/94 av den 27 juni 1994 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet fastställdes för stoppa en utveckling mot fångst av allt mindre svärdfiskar. När ovan nämnda förordning antogs var det redan uppenbart att fångster av unga svärdfiskar i Medelhavet ökade oroväckande och att medelstorleken på de landade exemplaren minskade dramatiskt. Även om det inte förelåg någon särskild rekommendation från Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbestånden (ICCAT) när det gällde svärdfisk i Medelhavet, ansåg kommissionen under dessa förhållanden att ett fastställande av den minimistorlek som redan gällde i Atlanten skulle vara ett första viktigt steg mot att stoppa ovan nämnda utveckling.

Vid det gemensamma vetenskapliga möte om stora pelagiska arter som Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbestånden och Allmänna rådet för fiske i Medelhavet (GFCM) höll den 7-12 september 1998, diskuterades problemen med fångst av unga svärdfiskar i Medelhavet. Man var överens om att fångsterna av unga svärdfiskar är alldeles för stora och måste minskas. Däremot ansåg man att en minimistorlek på 120 centimeter kanske inte är den lämpligaste åtgärden, dels på grund av de biologiska egenskaper som kännetecknar svärdfisken i Medelhavet, dels på grund av åtgärdens tillämplighet. Därför föreslog den gemensamma arbetsgruppen att alternativa åtgärder för skydd av unga svärdfiskar i Medelhavet skall undersökas. Mot bakgrund av de möjliga alternativa åtgärder, som kan komma att föreslås av experter från Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbestånden och Allmänna rådet för fiske vid framtida möten, kommer kommissionen att överväga lämpliga initiativ.

(1999/C 207/081)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3409/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Allvarliga svårigheter för familjen Crisafulli

Den kände brottsmålsadvokaten Anselmo Crisafullis familj tvingades flytta till Frankrike efter att ha blivit vräkt och familjens samtliga tillgångar användes för att köpa en jordbruksfastighet där. Det bedrägeri som denna affär innebar har lett till åtal och pågående rättsprocesser.

Bedrägeriet har gjort att Crisafulli och hans familj var helt utblottade när de tack vare att presidenten ingrep och tillhandahöll medel för återflytt och ny lägenhet kunde återvända till Italien. Eftersom de befann sig i en så svår ekonomisk situation blev det dock snart vräkta på nytt.

Dessa allvarliga händelser har helt klart medfört både psykiska och familjerelaterade problem, vilka även beror på att de två fyrtioåriga sönerna är arbetslösa.

Kan kommissionen mot bakgrund av detta svara på

1. om gemenskapen erbjuder möjligheter att ge konkret stöd till en framstående företrädare för den italienska rättskulturen och hans familj,
2. om det finns möjligheter till arbete för bröderna Crisafulli med tanke på de exceptionella omständigheterna?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

Den enda bindande gemenskapslagstiftningen på området för social trygghet gäller lika behandling av kvinnor och män ⁽¹⁾ och samordningen av systemen för social trygghet för migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar ⁽²⁾. Hur systemen för social trygghet organiseras och fungerar och villkoren för vem som har rätt till olika förmåner i dessa system (såsom arbetslöshetsunderstöd) hör till de nationella myndigheternas behörighet, förutsatt att den gemenskapslagstiftning som nämns ovan efterlevs.

Kommissionen kan inte kommentera vilka arbetstillfällen som kan vara tillgängliga för enskilda personer.

- (¹) Artikel 119 i EG-fördraget, direktiv 79/7/EEG (EGT L 6, 10.1.1979) och direktiv 86/378/EEG (EGT L 225, 12.8.1986), ändrat genom direktiv 96/97/EG (EGT L 46, 17.2.1997).
- (²) Förordning (EEG) 1408/71, uppdaterad genom förordning (EG) 118/97(EGT L 28, 30.1.1997).

(1999/C 207/082)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3412/98
från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Tomtstyckning i Bufalotta

Kommunalfullmäktige i Rom har godkänt en tomtstyckning i området Bufalotta för uppförande av byggnader och affärscentra omfattande 2 miljoner m³ i cement, i ett tätbefolkat område där mängden planterad yta per invånare är lägst i hela staden och framkomligheten är extremt dålig. Uppförandet av ett stort affärscenter skulle skada ekonomin i denna stadsdel och missgynna de små och medelstora företagen inom handeln samt vissa platser av arkeologiskt intresse. Anser kommissionen mot bakgrund av detta inte att denna tomtstyckning strider mot

1. direktiv 85/337/EEG (¹) om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt,
2. EU:s uttalanden om skydd av arkeologiska tillgångar, i synnerhet i enlighet med bilaga 3 i direktiv 97/11/EEG (²),
3. behoven av drägliga boendeförhållanden i ett påfallande tätbefolkat område som genom denna bebyggelse skulle bli ännu mer tätbefolkat?

(¹) EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) EGT L 73, 14.3.1997, s. 5.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(25 januari 1999)

Utgående från de upplysningar som frågeställaren lämnat anser kommissionen att det inte är möjligt att se den verksamhet som hon avser som något som omfattas av direktiv 85/337/EEG.

Punkt 10 b i bilaga 2 i det direktivet omfattar projekt för tätortsbebyggelse. I artikel 4.2 i direktivet fastställs att projekt inom de grupper som redovisas i bilaga 2 skall bli föremål för en bedömning (miljökonsekvensbeskrivning) i enlighet med artikel 5-10 när medlemsstaterna anser att detta krävs på grund av projektets karaktär. I detta syfte kan medlemsstaterna bland annat bestämma att en bedömning skall göras för vissa typer av projekt eller fastställa sådana kriterier eller gränsvärden som krävs för att avgöra vilka projekt, hänförliga till de grupper som anges i bilaga 2, som skall bli föremål för en bedömning enligt artikel 5-10. Den 12 april 1996 antog Italien ett dekret (D.P.R. Atto di indirizzo e coordinamento concernente disposizioni in materia di valutazione di impatto ambientale) i vilket sådana kriterier och gränsvärden fastställs för projektkategorier som omfattas av bilaga II, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 4.2. Projekt för tätortsbebyggelse tas upp som punkt 7 b i bilaga B i det dekretet.

Det är inte möjligt att utgående från de upplysningar som frågeställaren lämnat avgöra om projektet i fråga kan anses falla under bilaga 2 punkt 10 b i direktivet, så som den övertagits i punkt 7 b i bilaga B till det italienska dekretet.

1. Kommissionen kan därför inte avgöra om projektet i fråga kan anses utgöra ett möjligt brott mot bestämmelserna i direktiv 85/337/EEG. Vad gäller kravet att den berörda allmänheten skall ges tillfälle att yttra sig innan projektet påbörjas kan sägas att om projektet inte omfattas av direktivet kan det inte heller vara tal om något brott mot det kravet. Frågeställaren nämner dock inte om allmänheten inte givits tillfälle att yttra sig. Följaktligen har kommissionen ingen möjlighet att bedöma om det brutits mot kravet att den berörda allmänheten skall ges tillfälle att yttra sig om projekt som omfattas av direktivet.
2. Medlemsstat skall genomföra direktiv 97/11/EG senast den 14 mars 1999.
3. Kommissionen kan inte avgöra vilka bestämmelser i gemenskapslagstiftningen som berörs i detta särskilda fall.

(1999/C 207/083)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3421/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Den europeiska textilindustrin

Mot bakgrund av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Handlingsplan för den europeiska textil- och beklädnadsindustrins konkurrenskraft (KOM(97) 0454) undrar jag om man kan underlätta användningen av de befintliga gemenskapsmedel (europeiska strukturfonder, programmet Leonardo) som avsatts för att bidra till högre kvalifikationer hos personal och till att påskynda spridningen av ny teknik till små och medelstora företag, hantverk och underleverantörer i allmänhet.

(1999/C 207/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3447/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Europeisk textilindustri

Rörande kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala rådet och regionkommittén: handlingsplan för att stärka den europeiska textil- och konfektionsindustrin (KOM(97) 0454), frågar jag om man ämnar styra en avsevärd del av det framtida ramprogrammet för forskning och utveckling mot stöd för innovation, skapande och användning av informationsteknik (Craft, Eureka för innovation). Textil- och konfektionssektorn bör dessutom kunna dra nytta av de nya åtgärderna för finansiering "Tillväxt och sysselsättning" som beslutats vid toppmötet i Luxemburg för samverkan mellan företag, skapande och främjande av företag och införande av ny teknik.

(1999/C 207/085)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3448/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Europeisk textilindustri

Rörande kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala rådet och regionkommittén: handlingsplan för att stärka den europeiska textil- och konfektionsindustrin (KOM(97) 0454), frågar jag om man ämnar göra en undersökning av effekterna av den oro på penningmarknaden, de ekonomiska strukturerna och börserna, som uppstått i Asien, på denna sektor, som är en av de hårdast drabbade.

(1999/C 207/086)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3449/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Europeisk textilindustri

Rörande kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala rådet och regionkommittén: handlingsplan för att stärka den europeiska textil- och konfektionsindustrin (KOM(97) 0454), frågar jag om man ämnar tilldela handlingsplanen stora resurser (pilotprojekt, jämförande analys) för att uppmuntra samarbete mellan företag; gemensamma kampanjer i tredje land; skapande via utbyte av elektroniska data av system som ger snabba svar och som engagerar små och medelstora företag, hantverkare, underleverantörer och specialiserad distribution; förstärkning av JEV (Joint European Venture) för företag och slutligen ett nätverk med utbildningsinstitut i samverkan med verksamheten.

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3421/98, E-3447/98, E-3448/98 och E-3449/98
ingivna av Martin Bangemann för kommissionen**

(13 januari 1999)

Den strategi som fastställs i kommissionens meddelande om en handlingsplan för den europeiska textil- och beklädnadsindustrins konkurrenskraft ingår som ett led i den övergripande ramen för industripolitiken. I detta sammanhang håller kommissionen för närvarande på att färdigställa en översiktstabell, vars främsta syfte är att fastställa konkreta åtgärder som kan understödja alla initiativ från textil- och beklädnadsindustrin och att bättre utnyttja de möjligheter som tillhandahålls genom strukturfonderna, programmen för forskning och teknisk utveckling (FoTU) och programmen för små och medelstora företag.

En stor del av det kommande ramprogram för FoTU som kommissionen föreslagit utgörs av stöd till förnyelse genom forskning, bl.a. rörande nya arbetsmetoder, elektronisk handel och utnyttjandet av multimedieverktyg (34 % av medlen). Den del som gäller nyckelåtgärden "innovativa produkter, processer, organisation" kommer att erhålla cirka 4 % av ramprogrammets budgetmedel. Därutöver har kommissionen meddelat att 10 % av ramprogrammets budgetmedel kommer att ges till små och medelstora företag. Som ett led i handlingsplanen har kommissionen i samarbete med näringslivet fastställt en rad olika projekt som kan finansieras genom det kommande ramprogrammet.

Kommissionen följer noggrant den ekonomiska utvecklingen i Sydostasien. Denna marknad har tidigare betraktats som en lovande marknad för varor från textil- och beklädnadsindustrin, vilket framgick av den växande utrikeshandeln med produkter från den europeiska textil- och beklädnadsindustrin. Kommissionens analyser visar att krisen i Asien kommer att medföra följder för utrikeshandeln med dessa produkter, särskilt vad gäller produkterna i de högsta och mellersta prisklasserna. Eftersom de tillgängliga budgetmedlen är begränsade ämnar kommissionen inte genomföra någon undersökning inom detta område men följer ändå noggrant med utvecklingen.

Genom den handlingsplan som kommissionen föreslagit har det varit möjligt att fastställa en rad prioriterade områden som man hoppas kommer att leda till åtgärder från dem som berörs i industrin, dvs. företagen, branschorganisationerna och fackförbunden, samt från medlemsstaternas och gemenskapens myndigheter. I samband med den dialog som etablerats med arbetsmarknadens parter inom branschen har kommissionen kunnat dra slutsatsen att de planerade åtgärderna kan förväntas erhålla finansiellt stöd inom ramen för de redan befintliga finansieringsprogrammen och -instrumenten, bl.a. då även de åtgärder som antogs på Europeiska rådets möte i Luxemburg i november 1997.

(1999/C 207/087)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3424/98
från Karin Riis-Jørgensen (ELDR) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Genomförande av maskindirektivet m.m.

EU:s maskindirektiv antogs för ungefär nio år sedan och ändå visar det sig att endast drygt 200 av de cirka 900 maskinstandarderna har antagits. Uppgifter från kommissionen visar också på att två tredjedelar av cirka 2 900 tekniska standarder inte har antagits och att det i genomsnitt tar sex år och tre månader att utarbeta en CEN-standard.

Handel med maskiner är ett stort och betydelsefullt område inom EU. Skulle det därför vara möjligt för kommissionen att göra en extra skyndsam och effektiv insats mot bakgrund av att endast ungefär en fjärdedel av maskindirektivets standarder är färdiga?

Kan kommissionen också informera om vilka konkreta insatser den kommer att göra för att öka standardiseringsstakten i syfte att minska genomsnittstiden för att anta standarder?

Har kommissionen funderat över hur man i framtiden — också efter den dag då alla standarder är färdiga — kan säkerställa att varuutbyte kan ske utan dubbel kontroll och i enlighet med bestämmelserna för den inre marknaden, så att medlemsstater och regioner inte kan fortsätta att åberopa särskilda omständigheter för att på så sätt undantas från de antagna och gällande EU-bestämmelserna?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Standardiseringen inom maskinområdet har fått en långsam start och det är först under de senaste åren som man regelbundet utarbetat nya standarder. Detta beror främst på att det är nödvändigt att nå enighet bland alla berörda parter och att tillförsäkra en hög säkerhetsnivå, även om detta innebär att det tar längre tid att anta standarder. Kommissionen påskyndar arbetet genom att vidta de olika åtgärder som beskrivs i rapporten om effektivitet och tillförlitlighet i europeisk standardisering enligt den nya metoden ⁽¹⁾. Kommissionen har bland annat insisterat på att de europeiska standardiseringsorganen skall inrätta en gemensam webbplats där man kan se hur standardiseringen fortskrider. Dessutom har kommissionen uppmanat CEN (Europeiska organisationen för standardisering), CENELEC (Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet) och ETSI (Europeiska organisationen för standardisering inom telekommunikationsområdet), som är huvudansvariga för standardiseringsarbetet, att via chefstjänstemannagrupperna för standardisering upplysa de nationella myndigheterna om sina effektivitetshöjande åtgärder.

Kommissionen känner inte till några större svårigheter vad gäller den fria rörligheten för varor. De viktigaste kraven fastställs i minsta detalj, och mer än 95 % av alla maskintyper kan släppas ut på marknaden genom att tillverkaren utfärdar ett intyg om överensstämmelse, även om det saknas europeiska standarder. Det vore intressant att få konkreta bevis för att det, såsom parlamentsledamoten hävdar, förekommer dubbla kontroller. Det är tack vare efterlevnaden av gemenskapslagstiftningen som produkter kan cirkulera fritt i gemenskapen utan att kontroller behöver upprepas. CE-märkningen utgör en viktig indikation på att dessa regler följs.

⁽¹⁾ KOM(98) 291 slutlig.

(1999/C 207/088)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3426/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Förbud för en fånge i ett holländskt fängelse att kommunicera på kurdiska

Kurden Husein Baybasin, som sitter fängslad i ett holländskt fängelse, hungerstrejkar eftersom de holländska myndigheterna har förbjudit honom att använda det kurdiska språket då han kommunicerar med sin familj, med motiveringen att det kurdiska språket enligt fängelsets bestämmelser inte innefattas bland Europas "standardspråk".

Eftersom detta förbud tillintetgör en fånges möjligheter att kommunicera med sina släktingar, är ett brott mot Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och dessutom negligerar rättigheterna till skydd av "minoritetsspråk", tillfrågas kommissionen:

1. Vad avser den att göra för att den kurdiske fången skall tillåtas att ha kontakt med sin familj på sitt modersmål?
2. Finns det andra fängelser i Europa som tillämpar liknande oacceptabla bestämmelser och i så fall vilka?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(22 januari 1999)

Enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen saknar kommissionen behörighet vad gäller regler och villkor i fängelser. Det åligger tillämpliga myndigheter i medlemsstaterna att fatta beslut inom detta område. Möjliga överträdelser av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna skall tas upp i Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter.

(1999/C 207/089)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3431/98**från Jaime Valdivielso de Cué (PPE) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Fri rörlighet för varor

Juvelerarbranschen består till största del av små och medelstora familjeföretag som i princip stöds och främjas av EU. I Spanien sysselsätter denna sektor ca 200 000 personer. Det faktum att lagstiftningen skiljer sig mycket åt mellan medlemsstaterna omöjliggör i många fall handeln med denna typ av produkter (t.ex. smyckesur, guldsmedsarbeten) mellan medlemsstaterna. De kontroller som genomförs i destinationslandet (kontrollstämpling) orsakar ansenliga skador på produkterna, vilket gör dem omöjliga att sälja vidare. Kontroller av detta slag har i Spaniens fall dessutom redan genomförts av statliga organ i enlighet med spansk lagstiftning på detta område.

Vilken typ av specifika åtgärder avser kommissionen att vidta för att avhjälpa denna situation som skadar en av Europeiska unionens grundläggande principer?

(1999/C 207/090)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3432/98**från Jaime Valdivielso de Cué (PPE) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Fri rörlighet för varor

I juvelerarbranschen finns det inget gemenskapsdirektiv som harmoniserar tillverkning och försäljning av produkter som tillverkats av ädelmetaller. Några medlemsstater hindrar försäljningen av spanska produkter med stöd i sin nationella lagstiftning genom att kontrollera (kontrollstämpla) varorna när de kommer in i landet. Denna praxis innebär å ena sidan extrakostnader för de spanska tillverkarna eftersom deras produkter har kontrollerats av oberoende laboratorier i enlighet med spansk lagstiftning. Å andra sidan är det omöjligt för tillverkarna att exportera en stor del av sin produktion (guldsmedsarbeten, smyckesur etc.) till följd av de irreparabla skador som uppstår vid denna typ av kontroll av färdiga produkter.

Vilken typ av specifika åtgärder avser kommissionen att vidta för att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning och för att sätta stopp för denna praxis?

(1999/C 207/091)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3433/98**från Jaime Valdivielso de Cué (PPE) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Fri rörlighet för varor

Det finns inget särskilt gemenskapsdirektiv för juvelerarbranschen i EU. Med stöd i denna avsaknad av tillämplig lagstiftning utgår vissa medlemsstater från sin nationella lagstiftning för att hindra försäljningen av produkter mellan medlemsstaterna.

Hur långt är det möjligt att kränka principerna i gemenskapsfördragen, såsom den fria rörligheten för varor, med utgångspunkt av avsaknaden av ett särskilt gemenskapsdirektiv?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3431/98, E-3432/98 och E-3433/98
ingivna av Mario Monti för kommissionen

(29 januari 1999)

Såsom nämndes i kommissionens svar på Concepció Ferrers skriftliga fråga E-3158/98⁽¹⁾ har ett flertal åtgärder vidtagits för att garantera respekten för principen om fri rörlighet för varor inom sektorn för smycken.

Kommissionen har föreslagit ⁽¹⁾ en harmonisering av finhalterna, finhalts- och ansvarsstämplarna samt certifieringssystemen (kvalitetssäkring, CE-försäkring om överensstämmelse och certifiering genom tredje part). Förslaget ligger för närvarande hos rådet.

I avvaktan på en harmonisering på gemenskapsnivå har kommissionen inlett överträdelseförfaranden mot större delen av medlemsstaterna. Förfarandena har i de flesta fall lett till ändringar i berörd lagstiftning.

Såsom kommissionen understryker i sitt tidigare nämnda svar kvarstår dock vissa konkreta problem, vilket framför allt framgår av ett antal klagomål från Spanien. I praktiken är det så att ett verkligt ömsesidigt erkännande på området för smycken förhindras av att de medlemsstater som tillämpar ett kontrollsystem genom tredje part vägrar att erkänna som likvärdiga de stämplat som anbringas under tillverkarens ansvar eller inom ramen för ett kvalitetssäkringssystem. När det mera speciellt gäller smycken som tillverkats i Spanien kan garantistämpeln anbringas antingen genom en myndighet eller genom ett auktoriserat organ. I det senare fallet handlar det om ett organ som föreslagits av tillverkaren och som de spanska myndigheterna gett uttrycklig auktorisation för detta ärende. Ett sådant system är följaktligen besläktat med ett kvalitetssäkringssystem.

Kommissionen har beslutat att tillsammans med samtliga medlemsstater som berörs av dessa konkreta problem pröva de lämpligaste lösningarna, t.ex. att som likvärdiga med stämplat som anbringats av ett tredje organ erkänna sådana som anbringats inom ramen för ett kvalitetssäkringssystem med tillfredsställande garantier för yrkeskunns och oberoende. Överträdelseförfaranden pågår.

⁽¹⁾ Se s. 33.

⁽²⁾ EGT C 209, 29.7.1994.

(1999/C 207/092)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3444/98

från **Amedeo Amadeo (NI)** till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Utsläpp av kväveoxider från flygplan

Med hänvisning till förslag till rådets direktiv om begränsning av utsläpp av kväveoxider från civila readrivna underljudsplan (KOM(97) 0629-97-0349(SYN)) ⁽¹⁾, vars rättsliga grund utgörs av artikel 84, frågar jag kommissionen efter en hänvisning till artikel 130 S. Vidare vore det lämpligt med en mer utförlig hänvisning, i inledningen till direktivet, med hänsyn till direktivet 92/14/EEG ⁽²⁾ (gränser för bullernivå för flygplan).

Slutligen frågar jag om man i inledningen till direktivet kan uttryckligen betona att texten även gäller länderna inom EES och länderna som ansöker om anslutning?

⁽¹⁾ EGT L 108, 7.4.1998, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 21.

Svar från Niel Kinnock på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Kommissionen anser att artikel 84.2 är den lämpliga rättsliga grunden för det föreslagna direktivet om begränsning av utsläpp av kväveoxider från civila readrivna underljudsplan p.g.a. åtgärdens konsekvenser för tillträdet till marknaden för luftfartstjänster.

Kommissionen anser inte att det vore lämpligt att i tolkningssyfte föra in en hänvisning i ingressen till ett inbördes förhållande mellan rådets direktiv 92/14/EEG av den 2 mars 1992 om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988) ⁽¹⁾ och förslaget om kväveoxidbegränsningar.

När direktivet väl har antagits kommer det att bli en del av gemenskapens samlade lagstiftning vilket kommer att innebära skyldigheter för alla länder som ansöker om medlemskap i Europeiska unionen.

(¹) EGT L 76, 23.3.1992.

(1999/C 207/093)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3450/98
från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Borttagande av hinder för rörligheten

Rörande förslag till rådets förordning (EG) som fastställer en mekanism för ingripande av kommissionen för att ta bort vissa hinder för rörlighet (KOM(97) 0619-97-0330(CNS)) (¹) frågar jag kommissionen varför förslaget skall begränsas till fri rörlighet för varor i stället för att innefatta även de andra tre friheter som gäller för den inre marknaden, dvs fri rörlighet för tjänster, kapital och personer.

(¹) EGT C 10, 15.1.1998, s. 14.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Gemenskapen har blivit tvungen att ta itu med allvarliga störningar av den fria rörligheten för varor, vilket frågeställaren är väl medveten om. Dessa störningar har uppmärksammats av parlamentet vid många tillfällen (frågeställaren hänvisas till kommissionens svar på de skriftliga frågorna E-2254/93 från Teresa Domingo Segarra (¹), E-1477/95 från Jesús Cabezón Alonso m.fl. (²), E-2023/97 från Carles-Alfred Gasòliba i Böhlm m.fl. (³) samt E-3592/97 från Allan Macartney (⁴)), och domstolen har tagit upp frågan i en dom av den 9 december 1997 i mål C-265/95.

Mot denna bakgrund anmodade Europeiska rådet vid sitt möte i Amsterdam den 16 och 17 juni 1997 kommissionen att "undersöka vilka medel som kan användas för att på ett effektivt sätt garantera den fria rörligheten för varor, inklusive möjligheten att införa sanktioner mot medlemsstater", och att lägga fram förslag i denna riktning. Genom att lägga fram ett förslag till förordning om införande av en ingripande-mekanism för kommissionen för att undanröja vissa handelshinder (⁵) har kommissionen svarat snabbt på det begränsade uppdraget från rådet.

(¹) EGT C 300, 27.10.1994.

(²) EGT C 230, 4.9.1995.

(³) EGT C 76, 11.3.1998.

(⁴) EGT C 187, 16.6.1998.

(⁵) EGT C 10, 15.1.1998.

(1999/C 207/094)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3458/98
från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen (Persistent Organic Pollutants, POPs)

1. Känner kommissionen till i vilken utsträckning medborgarna och miljön inom EU är utsatta för svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen?
2. Vad gör kommissionen för att ytterligare minska den nivå av svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen som medborgarna och miljön inom EU utsätts för?
3. Känner kommissionen till vilka nationella bestämmelser som finns för svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen och på vilket sätt dessa bestämmelser genomförs i de 15 medlemsstaterna?
4. Vem kommer att leda förhandlingarna vid INC-mötena och expertgruppens möten: kommissionen eller rådet?

5. Har kommissionen för avsikt att samordna sitt agerande med Europaparlamentet, icke-statliga organisationer, industrin och miljöorganisationer?
6. På vilket sätt bör enligt kommissionen kriterierna för svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen vara utformade? Bör dessa kriterier rätta sig efter förklaringen från Sintra inom ramen för Oslo- och Pariskonventionerna för förhindrande av havsföroreningar?
7. På vilket sätt ämnar kommissionen delta i finansieringen av framtida INC-möten och möten med arbetsgrupperna? Eller: Hur stödjer kommissionen arbetet med svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen?
8. På vilket sätt tror sig kommissionen kunna hjälpa utvecklingsländerna med deras problem med svårnedbrytbara organiska förorenande ämnen?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

1. Tillverkning och användning av långlivade organiska föroreningar (Persistent Organic Pollutants, POP) förekommer inte i någon större utsträckning inom gemenskapen. De flesta produkterna i denna kategori (med undantag för sådana långlivade organiska föroreningar som produceras och släpps ut oavsiktligt, t.ex. dioxiner) har sedan många år tagits ur försäljning. Därför kan man anta att befolkningen endast utsätts för mycket begränsade mängder av sådana ämnen. Utanför gemenskapen är situationen däremot en annan.
2. Kommissionen föreslår dels rättsakter på gemenskapsnivå, och deltar dels i förhandlingar inom regionala och globala organ. Senaste exempel på detta är förslaget till rådets direktiv om förbränning av avfall ⁽¹⁾, som omfattar gränsvärden för utsläpp av dioxiner och furaner, eller det protokoll till 1979 års konvention om långväga gränsoverskridande luftföroreningar som handlar om långlivade organiska föroreningar och som undertecknades i Aarhus den 24 juni 1998.
3. Kommissionen känner till alla nationella rättsakter som anmäls inom ramen för införlivandet av gemenskapsdirektiv eller inom ramen för informationsförfarandet i samband med standarder och tekniska föreskrifter enligt rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 ⁽²⁾. Utöver dessa förpliktelser är medlemsstaterna inte skyldiga att informera om sin lagstiftning eller sina nationella rättsakter.
4. Det framtida globala organet för långlivade organiska föroreningar ligger delvis inom ramen för kommissionens kompetensområde, och delvis inom medlemsstaternas behörighet. Kommissionen har inför rådet lagt fram en rekommendation till ett beslut om att låta gemenskapen delta i de förhandlingar som förs inom ramen för Förenta nationernas miljöprogram ⁽³⁾.
5. Vad gäller internationella förhandlingar föreskrivs i EG-fördragets artikel 228.1 endast samråd med de särskilda kommittéer som tillsatts av rådet.
6. I fråga om kriterierna för definitionen av långlivade organiska föroreningar utgår kommissionen så långt som möjligt från de kriterier som man kommit överens om inom ramen för det ovan nämnda protokollet om långlivade organiska föroreningar. Oslo-Pariskommissionens (OSPAR) strategi beträffande farliga ämnen omfattar en stor mängd olika ämnen, av vilka de långlivade organiska föroreningarna utgör en delgrupp.
7. Kommissionen har noterat det förslag som direktören för Förenta nationernas miljöprograms avdelning för kemiska produkter nyligen lade fram beträffande inrättandet av en klubb för långlivade organiska föroreningar (POP-Club) med syfte att bidra till finansieringen av förhandlingsförfarandet. För närvarande undersöks möjligheterna för ett eventuellt bidrag från kommissionen.
8. Vid inledande samråd med rådet har det fastställts att användningen av redan existerande finansiella instrument är att föredra. Dessutom bör alla finansiella mekanismer vara strängt proportionella till de förpliktelser som åläggs den berörda staten. Kommissionen kommer att fastställa en mer detaljerad ståndpunkt i en senare fas i det globala organets förhandlingar.

⁽¹⁾ KOM(98) 558 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 109, 26.4.1983.

⁽³⁾ SEK(98) 1366 slutlig.

(1999/C 207/095)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3470/98**från Lis Jensen (I-EDN) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Europeiska investeringsbankens finansiering av motorvägar i Tjeckien

Europeiska investeringsbanken (EIB) avser att inom en snar framtid bevilja ett lån på 230 miljoner ecu för byggandet av flera motorvägssträckor i Tjeckien. EIB tar inte hänsyn till att de motorvägsavsnitt som är föremål för finansieringen ingår i ett mycket kontroversiellt förslag i den strategiska miljökonsekvensbeskrivning som åtföljer programmet om utveckling av trafiknät fram till 2010 (Transport Network Development Conception, TNDC). Miljökonsekvensbeskrivning behandlar tre olika förslag och just det förslag som beviljas finansiering från EIB anses av oberoende experter vara det miljömässigt sett mest kontroversiella. De motorvägssträckor som EIB har för avsikt att finansiera är så kontroversiella att det i flera fall skulle vara lagvidrigt att bygga dem. I synnerhet vad gäller motorväg D8, som är planerad att gå igenom naturskyddsområdet Ceske Stredohori, ett av nyckelområdena för miljöstabilitet på europeisk nivå. Om detta skulle genomföras skulle det bryta mot den tjeckiska lagstiftningen om naturskydd som uttryckligen förbjuder att motorvägar byggs i sådana områden. Ytterligare exempel på lagbrott är motorväg D11, som skulle gå igenom ett synnerligen värdefullt naturreservat, och ringleden runt Prag. Vad gäller den senare så kan man också fråga sig hur den kommer att påverka miljö, rekreationsområden och tätbefolkade områden.

Banken tycks inte känna till de två andra förslag som har varit föremål för miljökonsekvensbeskrivningen och som antingen inte omfattar ovannämnda motorvägar alls eller föreslår alternativa vägar.

1. Vilka riktlinjer inom EU eller EIB motiverar att EIB tillkännager att man kommer att bevilja lån redan innan den tjeckiska regeringen slutgiltigt har tagit ett beslut om de olika motorvägsalternativen?
2. Hur beaktar EIB pågående bedömningsförfaranden i de länder som banken verkar och som eventuellt kan bli föremål för investeringar, som i det aktuella fallet med Tjeckien, när banken inte följer den aktuella utvecklingen där?
3. Vilket ansvar har EIB om det projekt som banken finansierar i Tjeckien försvagar EU och den nationella lagstiftningen och skadar de drabbade människorna och miljön?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(3 februari 1999)

1. Det är riktigt att Europeiska investeringsbanken (EIB) har undertecknat ett låneavtal på 230 miljoner ecu för att finansiera ett antal vägsträckor i Tjeckien, bland annat delar av motorvägarna D8 och D11. Projektet ingår i den utbyggnadsplan för det tjeckiska motorvägsnätet som godkändes av tjeckiska regeringen i oktober 1996. Enligt låneavtalets villkor är utbetalningen omgärdad av stränga villkor om att de godkännanden och tillstånd för bygget som krävs enligt tjeckisk lagstiftning har utfärdats. Det gäller även dem som rör miljökonsekvensbeskrivningar och skyddade områden.

2. EIB har mekanismer för att bedöma projekt och för att övervaka deras förlopp. Det faktum att EIB har tagit med de ovannämnda villkoren i låneavtalet visar att banken följer projektets framskridande.

Som påpekats i punkt 1 är EIB:s lån omgärdade av stränga krav på att nationell och gemenskapens miljölagstiftning följs.

(1999/C 207/096)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3471/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Reglering av fisket i sydvästra Atlanten

Europeiska kommissionen meddelade i sitt svar av den 26 januari 1998 på min skriftliga fråga nr E-3951/97 ⁽¹⁾, ställd i betraktande av beslagtagandet av gemenskapens fartyg Arpón och grundad på nödvändigheten av att fastställa Argentinas exklusiva ekonomiska zon, att Europeiska unionen och Republiken Argentina har utarbetat ett gemensamt projekt för att skapa en multilateral samarbetsplan angående förvaltning och skydd av tillgångarna i sydvästra Atlanten. Kommissionen meddelade vidare att man mot denna bakgrund och när temat blir aktuellt kommer att ta upp denna fråga.

Med hänsyn till att tiden förlöpt utan att märkbara framsteg har gjorts i denna fråga, och med tanke på att den rättsliga instabiliteten i zonen kvarstår till följd av det otillräckliga fastställandet av gränserna för den argentinska exklusiva ekonomiska zonen, samt med tanke på att bildandet av en multilateral internationell organisation i området (SAFO) utgör en garanti för utvecklingen av gemenskapens fiskeri på internationella vatten:

1. Kan kommissionen informera om det aktuella förhandlingsläget?
2. Vilka faktorer har förhindrat att betydande framsteg gjorts i nämnda förhandlingar?
3. När förutser kommissionen att förhandlingsperioden kan avslutas för att lämna plats åt bildandet av SAFO?

⁽¹⁾ EGT C 310, 9.10.1998, s. 5.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Den 19 januari 1998 gav rådet kommissionen mandat att föra förhandlingar för att upprätta en ram för förvaltning av fiskeresurser i vissa områden av öppet hav i sydvästra delen av Atlanten.

Sedan dess håller kommissionen kontakt med Argentina i denna fråga för att bestämmelsernas art och innehåll skall anpassas på bästa sätt till förhållandena i området i fråga. Dessa diskussioner förs regelbundet.

Med tanke på att målet är att uppnå ett multilateralt avtal, planeras ett multilateralt möte med alla berörda parter när tiden är inne.

(1999/C 207/097)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3477/98**från Ursula Stenzel (PPE) till kommissionen**

(12 november 1998)

Angående: Mänskliga rättigheter

Kan kommissionen uppge hur mycket det finns kvar av årets budget för aktiviteter för mänskliga rättigheter (budgetkapitel B7-70)? Kan kommissionen dessutom exakt redogöra för hur de medel har använts som avsatts för aktiviteter för mänskliga rättigheter? Hur motiverar kommissionen att vissa budgetmedel inte utnyttjas fullt ut? Vilka konkreta åtgärder har vidtagits och kommer att vidtas för att dessa medel effektivt och snabbt skall kunna användas? Kan kommissionen utesluta möjligheten att medel i detta budgetkapitel vid slutet av året måste föras över till nästa års budget?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Utnyttjandet av de budgetposter i kapitel B7-70 som avser främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna behandlades i ett anförande som den ledamot av kommissionen som har ansvaret på detta område höll under Europaparlamentets plenarmöte den 17 november 1998. Han pekade då på ett stort antal svårigheter som uppstått under budgetåret 1998. De har bl.a. att göra med effekterna av domstolens dom av den 15 maj 1998

och med samrådsförfarandet beträffande utkast till förordningar om den rättsliga grunden för de budgetposter i kapitel B7-70 som gäller de mänskliga rättigheterna. Detta innebar nämligen att alla budgetposter rörande de mänskliga rättigheterna spärrades ända fram till det interinstitutionella avtalet i slutet av juli 1998, som innebar att de undantagsvis fick utnyttjas till och med december 1998. De har också att göra med den oro och den kritik som Europaparlamentet har framfört beträffande byråerna för tekniskt bistånd.

Trots dessa svårigheter fortsätter kommissionen att göra vad som krävs för att de disponibla medlen i kapitel B7-70 skall utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt inom ramen för urvalskriterierna och med hänsyn tagen till de tematiska och geografiska prioriteringarna. Budgetposterna i kapitel B7-70 kommer sannolikt utan vidare utnyttjas till 86,9% och till så mycket som 98%, inbegripet åtgärder för att stärka det civila samhället i Kosovo och i Bosnien. Förfarandet skall vara detsamma som de föregående åren med undantag för posterna för Phares och Tacis demokratiprogram, för vilka förvaltningsmetoderna har anpassats till de som gäller för de övriga posterna rörande de mänskliga rättigheterna i samma kapitel. Europaparlamentet kommer att underrättas genom särskilda rapporter angående de olika posterna och genom rapporter av tematisk karaktär.

I sitt anförande under Europaparlamentets plenarmöte betonade den ansvarige ledamoten av kommissionen att kommissionen endast kan stödja stärkandet av demokratin och respekten för de mänskliga rättigheterna genom att uppbygga de civila samhällskrafterna, inbegripet de icke-statliga organisationerna. Kommissionen eftersträvade att ett sådant förhållningssätt skulle motsvara de strategisk-politiska hänsynstagandena och samtidigt spegla åtgärder på gräsrotsnivå.

Budgetposterna inrättades på Europaparlamentets förslag. Alltsedan domstolens dom C106/96 får kommissionen inte genomföra några budgetposter utan bemyndigande. Europaparlamentet kan således bidra på ett avgörande sätt. Vad först gäller den framtida nya rättsliga grunden hoppas kommissionen att Europaparlamentet skall underlätta att den snabbt antas. För att dessa budgetposter skall kunna förvaltas framgångsrikt, är det vidare mycket viktigt att budgetanmärkningar antas, så att en del av medlen för driftsutgifterna kan utnyttjas (upp till en maximal nivå) för tekniskt och administrativt bistånd (byråer för tekniskt bistånd).

(1999/C 207/098)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3480/98

från John Iversen (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Livsmedelsbistånd till Nordkorea

Flera medier beskriver nu dagligen den förvärrade livsmedelssituationen i Nordkorea. Flera rapporter vittnar om kannibalism.

Kan kommissionen nu, som uppföljning till min fråga i september förra året, redogöra för läget vad gäller det livsmedelsbistånd som EU redan har givit och kommer att ge till det nordkoreanska folket?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(22 januari 1999)

Kommissionen har de senaste två åren noga följt läget beträffande livsmedelsförsörjningen i Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea). Utan tvivel råder matbrist, men på grund av den bristande samarbetsviljan från de nordkoreanska myndigheternas sida går det inte att exakt säga i vilken utsträckning. Det finns naturligt nog också tecken på att befolkningen är undernärdd och att deras hälsa undergrävs. Däremot har de sensationella ryktena om kannibalism inte bekräftats av de 100 västerlänningar som är verksamma i de olika hjälpprogrammen på plats i Nordkorea.

De senaste två åren har den internationella livsmedelshjälpen uppgått till sammanlagt ca 1,5 miljoner ton. Kommissionen har på gemenskapens vägnar bidragit med avsevärda mängder livsmedel till de mest utsatta delarna av befolkningen. Det sammanlagda värdet av denna livsmedelshjälp och främjandet av livsmedels-säkerheten under 1997 och 1998 uppgår nu till 100 miljoner euro. Hjälpen har gått genom World food programme (Världslivsmedelsprogrammet), europeiska icke-statliga organisationer (med representanter på plats i Nordkorea) och direkt bilateralt. Det bilaterala stödet under 1998 övervakades av en enhet för tekniskt

bistånd som finansierades av kommissionen. Förutom livsmedelshjälpen och stödet till återuppbyggnaden av jordbruket har kommissionen under samma period beviljat över 24 miljoner euro till hälso- och sjukvård, sanitära anläggningar och akut livsmedelshjälp.

Kommissionen överväger för närvarande hur ett eventuellt program för livsmedelshjälp och återuppbyggnad av jordbruket för 1999 skall se ut. Något slutgiltigt beslut har ännu inte fattats. Eftersom bristen främst har strukturella orsaker (som beror på Nordkoreas jordbrukspolitik och landets övergripande ekonomiska politik) anser kommissionen att de nordkoreanska myndigheterna bör anpassa sin politik så att stödet skall kunna bli så effektivt och långsiktigt som möjligt. Anpassningen bör inriktas på att modernisera jordbruket och på att börja genomföra mera långtgående marknadsorienterade initiativ.

(1999/C 207/099)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3485/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Anställande av personal vid Europeiska centralbanken

Jag skulle vilja veta hur många tjänstemän med grekiskt medborgarskap som arbetar vid Europeiska centralbanken och exakt vilka tjänster de innehar samt det totala antalet tjänstemän (uppdelat på medborgarskap) inom detta nya organ, där anställningen av personal självklart skall ske med insyn, objektivitet och fullständig respekt för principen om rättvis och likvärdig representation av tjänstemän från alla EU-länderna.

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(8 februari 1999)

Kommissionen saknar befogenhet att svara på parlamentsledamotens fråga, som bör riktas till den berörda institutionen.

(1999/C 207/100)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3486/98

från Robin Teverson (ELDR) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Normer för köttproduktion

Vad föreslår kommissionen för att säkerställa att Förenade kungarikets normer för köttproduktion tillämpas på kött som importerats från länder utanför Europeiska unionen?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(11 januari 1999)

Normer för köttproduktion harmoniserades i gemenskapen genom rådets direktiv 91/497/EEG av den 29 juli 1991 om ändring och konsolidering av direktiv 64/433/EEG om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen, för att utvidga det till produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött ⁽¹⁾.

Gemenskapens bestämmelser om import av färskt kött från tredje land fastställdes i rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin och färskt kött ⁽²⁾. I detta direktiv ställs krav på att köttimport skall uppfylla villkoren i gemenskapslagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991.

⁽²⁾ EGT L 302, 31.12.1972.

(1999/C 207/101)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3491/98
från Luigi Moretti (NI) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Förekomst av relästationstorn för radio och tv i bostadsområden

Det har blivit allt vanligare att man förlägger relästationstorn för radio och tv i närheten av bostadsområden, eller till och med i centrum av vissa städer.

Sådana torn avger magnetiska vågor som är skadliga för medborgarnas hälsa, och det blir allt vanligare att medborgarna får problem med sin hälsa (bland annat dövhet, sömnproblem, leukemi). Avser kommissionen att mot bakgrund av det ovanstående

1. mer ingående redogöra för de eventuella risker som dessa torn kan medföra då de är belägna i bostadsområden?
2. överväga att utarbeta ett förslag till förordning där man anger säkerhetsavstånd från bostäder och i synnerhet från skol- och sjukhusbyggnader?

(1999/C 207/102)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3724/98
från David Hallam (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Elektromagnetisk strålning och dess inverkan på folkhälsan

Känner kommissionen till någon forskning om vilken inverkan elektromagnetiska fält (som bildas vid telekommunikationsmaster och kraftledning) har på människors hälsa eller på boskap som betar nära dessa fält? Skulle kommissionen överväga att inleda forskning om den elektromagnetiska strålningens inverkan på folkhälsan om sådan forskning inte bedrivits? Om folkhälsan på något sätt skulle vara hotad, skulle kommissionen då överväga att införa lagstiftning som gör det möjligt för lokala, regionala eller nationella myndigheter att reglera var telekommunikationsmaster får uppföras?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3491/98 och P-3724/98
ingivna av Pádraig Flynn för kommissionen

(11 januari 1999)

I juni 1998 lade kommissionen fram ett förslag till rådets rekommendation om begränsning av befolkningens exponering för elektromagnetiska fält⁽¹⁾. I förslaget beaktas det vetenskapliga yttrandet från Internationella kommissionen för skydd mot icke-joniserande strålning, med stöd av kommissionens vetenskapliga styrkommitté. Rådet diskuterar nu detta dokument och har överlämnat det till parlamentet som skall avge ett yttrande.

Resultaten av aktuell och framtida forskning på området kommer att beaktas inom ramen för det rapporteringsförfarande som föreskrivs i dokumentet.

⁽¹⁾ KOM(98) 268 slutlig.

(1999/C 207/103)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3492/98
från Luigi Moretti (NI) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Nedsmutsning av ytvatten

Ofta fungerar inte kloaksystemen i bostadsområden så, att ytvatten eller de första regnvatten transporteras till ett reningsverk, utan de rinner i stället ut i floder, bäckar och sjöar.

Vad jag vet finns det för närvarande inte några lagar eller bestämmelser som ställer krav på att dessa typer av vatten skall renas innan de får rinna ut i vattendragen.

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta i denna fråga, med tanke på att dessa typer av vatten är mer förorenade än övriga vatten och innehåller mer än 2010 avgaser och tungmetaller?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(12 januari 1999)

Det vatten som vid nederbörd rinner av från städernas förseglade ytor kan samlas upp åtskilt från de privata hushållens och industriernas spillvatten i ett eget separat system, eller sammanföras i ett gemensamt avloppssystem med övrigt spillvatten. I två tredjedelar av all tätbebyggelse används det gemensamma avloppssystemet. Enligt rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽¹⁾ är medlemsstaterna skyldiga att planera uppsamling och rening av spillvatten och dagvatten i ett gemensamt avloppssystem. Mot bakgrund av att det i praktiken inte är genomförbart att anlägga avloppssystem och uppföra reningsanläggningar som klarar av att ta hand om allt vatten vid exempelvis extrem nederbörd, preciseras det i direktivet att medlemsstaterna bör besluta om vilka åtgärder som skall vidtas för att begränsa föroreningar som förorsakas av översvämningar vid skyfall. Dessa åtgärder kan grundas på genomströmningsförhållandet, kapaciteten vad gäller genomströmning vid normal, torr väderlek eller en angivelse av ett godtagbart antal överbelastade situationer per år.

Förslaget till rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapsåtgärder på området för vattenpolitik ⁽²⁾, som går ut på att hänsyn skall tas till alla viktiga källor till förorening av varje enskilt vattensystem, kommer att göra det möjligt att reglera sådana utsläpp.

⁽¹⁾ EGT L 135, 30.5.1991.

⁽²⁾ EGT C 108, 7.4.1998.

(1999/C 207/104)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3498/98

från Bernd Lange (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Kampanj i Förbundsrepubliken Tyskland för att främja försäljningen av blommor

I enlighet med förordning (EG) 2275/96 ⁽¹⁾ av den 22 november 1996 ger Europeiska unionen stöd till åtgärder på området levande växter och blomsterprodukter. Från de ekonomiska medel som står till förfogande för detta ändamål ges bland annat stöd till kampanjen "blommor – världens vackraste språk" i Förbundsrepubliken Tyskland.

1. I vilken utsträckning säkerställs det att medlen används till att öka försäljningen av blommor från Europa och att man därmed i miljöpolitiskt avseende undviker onödiga transporter och i ett socialt perspektiv säkrar arbetstillfällena på regional nivå?

2. Vilka kriterier finns när det gäller innehållet i reklamåtgärder i detta sammanhang? Lever den bifogade informationsbroschyren upp till dessa kriterier i fråga om sitt innehåll?

⁽¹⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 7.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(7 januari 1999)

1. Som svar på parlamentsledamotens fråga vill kommissionen gärna påpeka att syftet med gemenskapens reklamkampanj på detta område är att öka försäljningen av europeiska blommor och levande växter.

2. I enlighet med artikel 6 i förordning (EG) 803/98 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998 ⁽¹⁾ "skall förteckningen över godkända åtgärder upprättas med hänsyn till de föreslagna strategiernas inbördes samband, de föreslagna åtgärdernas kvalitet, deras förväntade effekt och möjligheten att genomföra åtgärderna samt med hänsyn till vilka garantier som finns för de aktuella gruppernas effektivitet och representativitet". Medlemsstaterna föredrar åtgärder som omfattar flera medlemsstater.

Kommissionens svar när det gäller den andra delen av den andra frågan kommer att överlämnas direkt till parlamentsledamoten eftersom kommissionen just har mottagit den informationsbroschyr som frågeställaren nämner.

⁽¹⁾ EGT L 115, 17.4.1998.

(1999/C 207/105)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3499/98
från Arlene McCarthy (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Kommissionens användning av privata konsulter

Som ett led i reformeringen av Strukturfonderna ämnar kommissionen decentralisera strukturfondsprogrammen ytterligare. I detta fall skulle det innebära att kommissionen går ifrån den dagliga programförvaltningen och istället får en stärkt övervakningsroll.

Kan kommissionen ange hur många konsulter den har anlitat för att administrera program under perioden 1994-1999?

Hur stor är den totala kostnaden för detta och hur stor andel av de totala anslagen för programmen motsvarar detta?

- För EU totalt,
- för vart och ett av målen 1, 2, 3, 4, 5b och 6,
- och för varje gemenskapsprogram?

Kan kommissionen offentliggöra alla närmare upplysningar?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(26 januari 1999)

Det tekniska stöd som har givits inom ramen för strukturfonderna ingår till största delen i de operativa programmen. Det får också ges direkt hos kommissionen beträffande en begränsad andel av anslagen.

I det första fallet styrs det tekniska stödet direkt genom de myndigheter som är ansvariga för programmen och inte av kommissionen.

I det andra fallet styrs och begränsas stödet genom diverse förordningar för fonderna. Det fördelas inte efter mål utan efter fond och avser huvudsakligen studier, utvärderingar, informationsåtgärder och reklam samt förberedande åtgärder och uppföljning av åtgärder. Stödet kan se ut på olika sätt: subventioner, kontrakt med konsulter, särskilda överenskommelser eller ramavtal.

De verkställda utgifterna har offentliggjorts i årsrapporterna för strukturfonderna. Uppgifterna för perioden 1994-1997 presenteras per fond på sidorna 50-52 i den nionde årsrapporten från 1997 ⁽¹⁾ (fransk version). För övrigt har ny övergripande information i denna fråga just lagts fram av kommissionen för Europaparlamentet i samband med parlamentets granskning av bokföringen av utgifterna för tekniskt och administrativt stöd ur verksamhetsanslagen.

⁽¹⁾ KOM(98) 562 slutlig.

(1999/C 207/106)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3504/98
från John Iversen (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Olagligt statsstöd till svinproduktion

Allt stöd till produkter är enligt EU:s regler om statsstöd olaglig. Därför bör kommissionen ingripa när det gäller det ekonomiska bistånd som den franska regeringen alldeles nyligen har givit till franska svinproducenter.

150 miljoner franc har avsatts förutom de 100 miljoner som svinproducenterna tilldelades av den franska regeringen i september. Dessutom har de franska bönderna beviljats tillgång till en kreditmekanism i kassan Stabiporc. Systemet har beviljats 420 miljoner franc. Allt som allt har de franska svinproducenterna tilldelats ett stöd på 670 miljoner franc.

Kommissionen bör genast ingripa och förklara stödet olagligt. För det första blev Stabiporc olagligförklarat av EG-domstolen i början av 90-talet. För det andra har den franska regeringen ännu inte kunnat redogöra för lagenligheten vad gäller de 100 miljoner franc som tilldelades svinproducenterna i september.

Kommer kommissionen att se till att de franska svinproducenternas olagliga konkurrensfördel undanröjs?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Kommissionen beslöt den 9 december 1998 att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget avseende ett stöd som de franska myndigheterna avser att ge till svinuppfödning. Åtgärden har tre aspekter.

De franska myndigheterna avser att återinföra Stabiporc-systemet med återbetalningspliktiga förskott. I den mån förskotten (lånen) beviljas till marknadsränta och följer de referensräntor som kommissionen har fastställt, förefaller åtgärderna inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget.

Beträffande de två övriga åtgärderna, uppskjutna sociala kostnader och övertagandet av senare investeringslån, så utmärks sektorn i fråga av handel och stark konkurrens inom gemenskapen varför åtgärderna kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och hota att snedvrída konkurrensen genom att gynna de franska producenterna. För utnyttjande av undantagen enligt artiklarna 92.2 och 92.3 i EG-fördraget verkar de för närvarande inte motsvara kommissionens regler. På nuvarande stadium verkar det följaktligen handla om driftsstöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden.

I den mån tvivlen om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden visar sig vara berättigade, kan kommissionen se sig föranledd att fatta ett negativt slutligt beslut, som innebär att den konkurrenssituation som tidigare rådde skall återställas.

(1999/C 207/107)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3509/98
från Amedeo Amadeo (NI) till rådet

(25 november 1998)

Angående: Kontroll och besiktning på livsmedels-, veterinär- och växtskyddsområdet

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, och Ekonomiska och sociala kommittén om kontroll och besiktning på livsmedels-, veterinär- och växtskyddsområdet (KOM(98) 0032 slutlig). Frågan ställs även mot bakgrund av de förhandlingar som hållits i WTO för att skapa jämvikt i frihandeln på internationell nivå. Kan rådet, bland annat med hänsyn till hygieniska och säkerhetsmässiga aspekter, så aktivt som möjligt verka för att Europeiska unionens kontrollpolitik bibehålls och accepteras av det internationella samfundet i syfte att på detta sätt bemöta problemen i samband med liberaliseringen av handeln på livsmedels-, veterinär- och växtskyddsområdet?

Svar

(9 mars 1999)

Rådet erinrar om att det inom ramen för arbetet med Agenda 2000 fastställt en modell för det europeiska jordbruket samt även den inriktning EU bör följa vid de kommande överläggningarna med WTO för att värna om denna modell.

Rådet ansåg särskilt att Europeiska unionen bör arbeta för att nå ett dubbelt mål inom WTO: att i första hand bevara möjligheten för Europa att utveckla ett jordbruk som är anpassat efter de egna förhållandena och motsvarar mycket höga kvalitets- och säkerhetsnormer, samt dessutom sörja för att handeln med jordbruksprodukter och liberaliseringen av marknaderna ingår i ett sammanhang som innebär erkännande på internationell nivå av de krav som har ålagts de europeiska jordbrukarna och jordbruksprodukterna.

De kontroll- och besiktningåtgärder på livsmedels-, veterinär och växtskyddsområdet som den ärade parlamentsledamoten avser omfattas av detta allmänna synsätt.

Rådet kommer naturligtvis att utgå från ovan nämnda riktlinjer när det blir dags att förbereda de kommande överläggningarna inom WTO.

(1999/C 207/108)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3521/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Kompensation för nekad ombordstigning

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets förordning (EG) 295/91 om införande av gemensamma regler om kompensation till passagerare som nekas ombordstigning på luftfartyg i regelbunden lufttrafik (KOM(98) 0041 slutlig – SYN 98/0022) ⁽¹⁾. Artikel 2 a borde formuleras om för att precisera att passagerarna bör checka in minst 30 minuter före avgång eller ännu tidigare om flygbolaget eller resebyrån skriftligen har meddelat detta i förväg. Innebörden av uttrycket "checka in" bör vara att ställa sig i kön till incheckningsdisken.

Kan kommissionen lägga fram förslag om kompensation då flyg ställs in av ekonomiska skäl?

⁽¹⁾ EGT C 120, 18.4.1998, s. 18.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(3 februari 1999)

I sitt ändrade förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) 295/91 om införande av gemensamma regler om kompensation till passagerare som nekas ombordstigning på luftfartyg i regelbunden lufttrafik ⁽¹⁾, har kommissionen redan föreslagit en ändring av definitionen i artikel 2 a avseende incheckning.

Enligt kommissionens mening bör passagerare checka in vid den tidpunkt som de i förväg skriftligen har blivit meddelade, och om ingen tid är angiven, inte senare än 30 minuter före den offentliggjorda avgångstiden. Detta skulle göra systemet mer flexibelt eftersom incheckningstiden kan vara antingen kortare eller längre än de normala 30 minuterna. Kommissionen föreslår också att flygbolaget skall ha ansvaret för att identifiera de passagerare som fortfarande befinner sig i incheckningskön när incheckningen för en flygning stänger.

I samma ändrade förslag har kommissionen även accepterat parlamentets förslag om att inbegripa "flygningar som ställts in av affärsmässiga skäl" i artikel 2 d.

⁽¹⁾ EGT C 351, 18.11.1998.

(1999/C 207/109)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3528/98
från Edith Müller (V) till kommissionen

(13 november 1998)

Angående: Tillämpning av direktiv 85/337/EEG på ett delområde i en medlemsstat (respektive flera medlemsstater), särskilt beträffande omvandling av tidigare militära flygfält, till exempel Weeze/Laarbruch i Tyskland

EG-domstolen kritiserade i en dom den tyska lagstiftningen om miljökonsekvensbeskrivning (MKB) och förklarade att den var oförenlig med direktiv 85/337/EEG ⁽¹⁾, eftersom man inte hade genomfört MKB för alla projekt som omfattades av direktivet.

1. Ingår tidigare militära flygfält som skall omvandlas till civila anläggningar principiellt i den grupp projekt som domstolen kritiserade, eller håller kommissionen med den tyska förbundsregeringen om att det räcker med ett godkännande enligt § 6 i flyglagen (förkortat godkännandeförfarande utan MKB)?
2. Har det uppstått särskilt kritik på grund av att vissa av de eventuellt berörda flygfälten ligger vid nationella gränser så att man även måste reglera rätten att flyga över ett annat land — Nederländerna i fallet Weeze/Laarbruch?
3. Måste man även ta hänsyn till Nederländernas lagstiftning i just detta fall?
4. Känner kommissionen till några jämförbara fall i andra medlemsstater, och hur hanterades dessa i så fall?
5. Känner kommissionen till några jämförbara fall eller enskilda projekt i Tyskland där man kringgått MKB, och hur hanterades dessa i så fall?

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

1. Kommissionen antar att parlamentsledamoten avser domstolens dom av den 22 oktober 1998 i fall nr C-301/95 (kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland) i vilken domstolen fastställde att Tyskland överträtt rådets direktiv 85/337/EEG genom att underlåta att vidta de nödvändiga åtgärder som krävdes för att uppfylla bestämmelserna i direktivet inom den utsatta tidsfristen, genom att underlåta att till kommissionen anmäla alla åtgärder som vidtagits för att uppfylla bestämmelserna i direktivet, genom att inte kräva en miljökonsekvensbeskrivning för alla projekt som enligt direktivet skulle underkastas en sådan (ett godkännandeförfarande inleddes efter den tredje juli 1988) samt genom att på förhand utesluta hela projekt kategorier av de som anges i direktivets bilaga 2 från kravet på en miljökonsekvensbeskrivning.

I domen finns det ingen särskild hänvisning till militära flygfält som görs om till civila flygfält. Följaktligen måste det avgöras från fall till fall om domen även omfattar dessa typer av flygfält. Kommissionen kan inte kommentera den tyska regeringens ståndpunkt vad gäller artikel 6 i den tyska "Luftverkehrsgesetz", eftersom kommissionen inte erhållit någon information om denna ståndpunkt.

2. och 3. I artikel 7 i direktiv 85/337/EEG föreskrivs att om en medlemsstat uppmärksammar att ett projekt kan antas medföra en betydande inverkan på miljön i en annan medlemsstat eller om en medlemsstat som kan komma att beröras i betydande grad begär det, skall den medlemsstat inom vilken projektet avses att utföras till den andra medlemsstaten vidarebefordra de uppgifter som inhämtats enligt artikel 5, samtidigt som uppgifterna görs tillgängliga för de egna medborgarna. Denna information skall ligga till grund för ett sådant samråd som är nödvändigt inom ramen för de bilaterala relationerna mellan två medlemsstater på ömsesidig och jämställd grund. Denna bestämmelse kan gälla i det särskilda fall som parlamentsledamoten nämner.

4. och 5. Vad gäller tillämpningen av direktiv 85/337/EEG på flygfält som omfattas av bilaga 2 i andra medlemsstater har kommissionen informerats om ett fall inom ramen för artikel 177 i EG-fördraget, nämligen gällande ett flygfält i Bolzano i Italien. I detta fall anser kommissionen att en miljökonsekvensbeskrivning borde ha gjorts. Vad gäller sådana projekt i Tyskland har kommissionen informerats om ett flertal klagomål

beträffande fall där miljökonsekvensbeskrivningar inte gjorts som en följd av att direktivet inte genomförts på ett korrekt sätt. I sådana fall har kommissionen hänvisat de klagande till de överträdelsesförfaranden som ledde till ovannämnda dom (se punkt 1).

(1999/C 207/110)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3533/98
från Glenys Kinnock (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Kött- och benmjöl

Kan kommissionen redogöra för hur den ställer sig till användningen av kött- och benmjöl som foder till djur, bland annat kycklingar, i EU-länderna?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

I kommissionens beslut 94/381/EG av den 27 juni 1994 om vissa skyddsåtgärder vad avser bovin spongiform encefalopati och utfodring med däggdjursprotein ⁽¹⁾ förbjuds utfodring med protein från däggdjursvävnader men endast till idisslare. Av praktiska skäl och för att säkerställa den rättsliga samstämmigheten infördes också detta förbud i lagstiftningen om foder genom kommissionens beslut 97/582/EG ⁽²⁾ av den 28 juli 1997 om ändring av beslut 91/516/EEG ⁽³⁾ om upprättande av en förteckning över råvaror vilkas användning är förbjuden i foderblandningar.

För att förhindra att användare av okunskap om gällande lagstiftning utfodrar idisslare med foder som innehåller protein från däggdjursvävnader föreskrivs i kommissionens direktiv 97/47/EG ⁽⁴⁾ av den 28 juli 1997 och 98/67/EG ⁽⁵⁾ av den 7 september 1998 att foderråvaror och foderblandningar märks med en upplysning om utfodringsförbudet.

Beträffande användningen av kött- och benmjöl som foder till fjäderfå finns det för närvarande inga restriktioner baserade på gemenskapslagstiftningen. I sitt förslag till förordning om fastställande av bestämmelser för förebyggande och kontroll av viss transmissibel spongiform encefalopati föreslår kommissionen emellertid att förbudet mot utfodring med däggdjursprotein skall utsträckas till samtliga uppfödningsslag i de områden där det finns störst risk för överföring av spongiform encefalopati ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 172, 7.7.1994.

⁽²⁾ EGT L 237, 28.8.1997.

⁽³⁾ EGT L 281, 9.10.1991.

⁽⁴⁾ EGT L 211, 5.8.1997.

⁽⁵⁾ EGT L 261, 24.9.1998.

⁽⁶⁾ KOM(98) 623 slutlig.

(1999/C 207/111)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3534/98
från Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Utsläpp av radioaktiv gas från stål fabriken Acerinox i Cadiz, Spanien

I svaret på vår fråga för skriftligt besvarande om radioaktiva gasutsläpp från stål fabriken Acerinox i Cadiz, Spanien (av den 14 september 1998, P-2015/98) ⁽¹⁾ anger kommissionen att det inträffade inte har någon anknytning till smältning av järnskrot från anläggningar inom kärnbränslecykeln och inte heller har någonting att göra med att man med avsikt blandat radioaktivt avfall med vanligt järnskrot. Kommissionen anger att det inträffade således inte har att göra med frågan om nivåer för undantag i enlighet med grundläggade strålningsnormer.

I en rapport från institutet CRII-RAD (oberoende forsknings- och informationskommitté om radioaktivitet, Ökning av radioaktivitet i luften: de spanska iakttagelserna bekräftas av CRII-RAD, av den 2 juli 1998) om de radioaktiva föroreningar som uppmättes i Cadizregionen och samtidigt i andra europeiska länder såsom Frankrike, Italien och Tyskland bekräftas det att Acerinoxfabriken, dess omgivning och avfallsupplaget Palos de la Frontera i Huelva har förorenats med Caesium-137 på grund av att radioaktivitet inte har rensats bort av filtren till fabriken smältugnar. Det var särskilt aska från smältugn nummer 1 som hade mycket höga föroreningsnivåer (650 000 till 9 000 000 Bq/kg), vilket enligt CRII-RAD innebär att askan skall betraktas som radioaktivt avfall och inslutas och lagras isolerat i hundratals år.

Ordföranden för det spanska rådet för kärnsäkerhet (CNS), Juan Manuel Kindelán, rapporterade den 30 juni 1998 till det spanska parlamentets energiutskott att de radioaktiva innehållena i järnskrotet kom från utlandet, att ursprunget var spritt samt att det var nytt.

Hur kan kommissionen få sitt svar till fråga P-2051/98 att gå ihop med de tydliga beläggen för att det har förekommit radioaktivt material i det järnskrot som använts i ugnen?

Är det inte i själva verket så att direktivet om grundläggande strålningsnormer förutser och till och med tillåter sådan återvinning av radioaktivt material, vilket oundvikligen leder till en viss förorening av anläggningar och eventuellt föroreningar som når allmänheten som i detta fallet? Dessutom kommer okända radioisotoper att ingå i fabriken slutprodukter som skall användas av allmänheten. Vore det inte lämpligt att ändra direktivet så att denna typ av material utesluts och att istället införa system för segregering av radioaktivt avfall med mycket låg strålningsnivå, som i Frankrike?

(¹) EGT C 96, 8.4.1999, s. 29.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(18 januari 1999)

Kommissionen bekräftar sin tidigare hållning som redovisades i svaret på parlamentsledamotens skriftliga fråga P-2051/98 (¹) att utsläppen av radioaktivt cesium från stål fabriken i Acinerox inte har något samband med bearbetningen av förorenat metallskrot från anläggningar inom kärnbränslecykeln.

Olyckan berodde på att en inkapslad Cs-137-källa av industriellt eller medicinskt ursprung ingick i en leverans med metallavfall. Enligt rapporten från spanska rådet för kärnsäkerhet (20 juli 1998) kan källan spåras till någon av tre leveranser med metallavfall som kommit sjövägen från Förenade kungariket, USA och Irland. Innehållet i dessa leveranser kan dock till viss del komma från andra länder. Det är inte möjligt att exakt bedöma källans aktivitet, men den ligger utan tvivel högre än den aktivitet som kommer från förorenad metall från kärnanläggningar.

Föroreningen av avfallsupplaget i Huelva berodde på hanteringen av förorenat filterdamm, och inte på att en bråkdel av dammet inte hade stoppats av filtret och därigenom släppts ut i luften.

Så länge som kommissionen undersöker vilka åtgärder som kan vidtas för att undvika olyckor av den här typen, finns det ingen anledning att ändra direktivet om grundläggande säkerhetsnormer (96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning) (²).

Kommissionen har ännu inte mottagit det franska lagförslaget om hur direktivet skall genomföras, vilket skall före maj år 2000. Det kan finnas olika metoder i olika länder för att hantera avfall med en mycket låg föroreningsgrad. Dessa metoder uppvisar olikheter när det gäller strålskydd, men för närvarande går det inte att bedöma vilken som är bäst.

(¹) EGT C 96, 8.4.1999, s. 29.

(²) EGT L 159, 29.6.1996.

(1999/C 207/112)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3541/98**från Laura González Álvarez (GUE/NGL)
och Pedro Marset Campos (GUE/NGL) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: ERUF-subventioner för förbränningsanläggningen för skogsbiomassa i Salinas de Pisuerga (Palencia-Spanien)

I sitt svar av den 5 oktober 1998 på den skriftliga frågan E-2145/98 ⁽¹⁾ uppger kommissionsledamoten Papoutsis att projektet för att upprätta en förbränningsanläggning för skogsbiomassa i Salinas de Pisuerga (Spanien) inte har subventionerats med medel ur ERUF eller ur strukturfonderna (punkt 2 i svaret).

Statssekreteraren för förbindelser med parlamentet i den spanska regeringen svarade emellertid den 13 april 1998 på en fråga från senator Heliodoro Gallego att nämnda projekt har subventionerats av ERUF med ett belopp på 279 902 000 pesetas tillsammans med en annan subvention på 119 958 000 pesetas som fastställts i den spanska statsbudgeten.

1. Kan kommissionen, med hänsyn till dessa två motsägelsefulla svar, lägga fram den information den förfogar över vad gäller de ERUF-anslag som enligt statssekreteraren har beviljats för denna förbränningsanläggning?
2. Anser inte kommissionen att den borde klarlägga denna fråga så detaljerat som möjligt i syfte att respektera de europeiska medborgarnas rätt till information?

⁽¹⁾ EGT C 135, 14.5.1999, s. 23.

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(22 januari 1999)

Det bör nämnas att strukturfondernas planeringssystem utgår från subsidiaritetsprincipen och att kommissionen lägger fast de allmänna riktlinjerna (gemenskapsstödramar), som sedan programbesluten grundas på. Frånsett vissa finansieringsprojekt som är av den storleksordningen att de individualiseras, väljs de projekt som skall finansieras inom dessa ramar ut av de myndigheter som ansvarar för genomförandet. Det är först under genomförandefasen som kommissionen får veta mer om de enskilda projekten och detta vartefter årliga lägesrapporter inlämnas eller inom ramen för övervakningskommittéerna.

Om slamförbränningsstationen i Salinas de Pisuerga hade kommissionen inga officiella uppgifter, när den mottog parlamentsledamotens skriftliga fråga E-2145/98 ⁽¹⁾. Den vände sig därför till de spanska myndigheterna, som meddelade att detta projekt inte erhållit något ekonomiskt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF).

Sedan dess har kommissionen fått mer detaljerade uppgifter från myndigheterna i fråga. Industriministeriet har anslagit ett stöd på 400 miljoner pesetas (2,4 miljoner ecu) till nämnda projekt, som kommer att få ett bidrag från ERUF i storleksordningen 280 miljoner pesetas (1,8 miljoner ecu). Någon utbetalning har dock ännu inte gjorts.

⁽¹⁾ EGT C 135, 14.5.1999, s. 23.

(1999/C 207/113)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3542/98**från Concepción Ferrer (PPE) till kommissionen**

(1 december 1998)

Angående: Plantering av skog i områden som skadats av skogsbränder

I somras uppstod ett stort antal skogsbränder i hela Medelhavsområdet inom Europeiska unionen, och i synnerhet i Katalonien där mer än 27 000 hektar skog brann ner. Bränderna hotar att ödelägga marker och leder till förändringar i ekosystemet i områden som redan nu är utsatta och där träproduktionen i många fall utgör en viktig inkomstkälla. Mot bakgrund av ovanstående ställs följande fråga:

Anser inte kommissionen det vara nödvändigt att inrätta ett specifikt stöd för skogsplantering i områden som skadats av skogsbrand?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(8 januari 1999)

Parlamentsledamoten kan ta del av det svar som kommissionen gav på den skriftliga frågan E-3579/98 från Angela Sierra Gonzalez ⁽¹⁾ i fråga om kommissionens åtgärder till förmån för områden som drabbats av skogsbrand. Kommissionen gör den uppskattningen att de medel som nämns i det svaret utgör en lämplig ram för åtgärderna i fråga.

⁽¹⁾ Se s. 90.

(1999/C 207/114)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3543/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Försäljning av lantbruket Maccarese

I utkanten av Rom ligger ett stort lantbruk vid namn Maccarese som till dags dato ägts av det offentliga bolaget Iritecna men som nu skall utbudas till försäljning. Bland de potentiella köparna finns företaget Benetton som man anser kunna ha för avsikt att utnyttja området i marknadsföringssyfte eller i alla fall i annat syfte än att bedriva lantbruk. Även några lokala lantbrukskooperativ och de lantarbetare som redan arbetar på lantegendomen är intresserade av att köpa den och de har i detta syfte begärt att de lokala myndigheterna skall ingripa och besluta sig för att utnyttja förköpsrätten.

Kan kommissionen, mot bakgrund av detta, ange

1. om den inte anser att en överlåtelse av lantbruket till Benetton skulle äventyra den lokala lantbruksnäringen, som redan befinner sig i en svår situation,
2. om det finns direktiv eller handlingar som i liknande fall har uppmanat till förköpsrätt till förmån för arbetarna på lantegendomen, vilka teoretiskt sätt riskerar att förlora sina arbeten,
3. hur den generellt ser på denna angelägenhet?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

Enligt artikel 222 i EG-fördraget skall detta fördrag inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning. I gemenskapslagstiftningen ingår inte något direktiv eller annan rättsakt som innehåller bestämmelser om förköpsrätt för jordbrukskooperativ eller lantarbetare vid försäljningen av det jordbruksföretag där de arbetar. Det är alltså uteslutande i i kraft av eventuella bestämmelser i nationella lagar som ovannämnda personer skulle kunna ges den rätt, som parlamentsledamoten syftar på.

Kommissionen har alltså inte någon möjlighet att kräva tillämpandet av någon bestämmelse om förköpsrätt vid försäljningen av jordbruksföretaget Maccarese.

Kommissionen kan inte komma med något generellt omdöme i denna fråga eftersom det inte finns några särskilda faktorer som den i enlighet med gällande lagstiftning skulle kunna bli ombedd att ta ställning till.

(1999/C 207/115)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3545/98
från Friedrich Wolf (V) till kommissionen

(18 november 1998)

Angående: Skatteharmonisering

Vilka konsekvenser har kommissionen i åtanke vad gäller skatteharmonisering och samordning av skatter med tanke på de förändrade förhållandena i rådet efter valen till den tyska förbundsdagen? Kan det bli fråga om minskning av skattedumpningen och skattekonkurrensen med tanke på att nu också Tyskland, liksom andra betydelsefulla medlemsstater, har en regering som består av socialdemokrater och företrädare för De Gröna?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Bekämpningen av skadlig skattekonkurrens fick ett enhälligt stöd vid Ekofin-rådets möte den 1 december 1997 och detta mål bekräftades vid Ekofin-rådets möte den 1 december 1998.

Målet att minska de snedvridningar som fortfarande finns på den inre marknaden, hindra alltför stora förluster av skatteinkomster och göra skattesystemen mer sysselsättningsfrämjande, samt behovet av samordnade insatser på europeisk nivå ledde till antagandet av en uppförandekodex för företagsbeskattning, utformad för att hindra skadliga skatteåtgärder.

Det råder enighet om detta politiska åtagande. Parlamentsledamoten håller säkert med kommissionen om att detta är en positiv utveckling som bör få fortsatt stöd.

(1999/C 207/116)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3548/98
från Ursula Stenzel (PPE) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Europeiska centralbanken

I en nyligen genomförd undersökning från "Centre for Economic Policy Research" (CEPR) konstateras att cheferna för de nationella centralbankerna skulle kunna komma att få för mycket makt i förhållande till ECB:s direktion. Det finns en risk att cheferna för de nationella centralbankerna i allt för stor utsträckning skulle kunna rätta sig efter behoven i de egna länderna. Detta skulle framför allt kunna medföra problem när det finns behov av att fatta snabba beslut.

Hur ser kommissionen på ovannämnda undersökning, i vilken dessutom bland annat den bristande kontrollen av banken och det faktum att det saknas tydliga strukturer för att hantera kriser kritiserats?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Studien i fråga är verkligen, tillsammans med andra studier i samma ämne, ett värdefullt bidrag till den offentliga debatten om den monetära politiken inom EMU. Kommissionen anser att fördraget och stadgan för Europeiska centralbankssystemet, med deras bestämmelser om uppbyggnad, uppgifter och instrument, är tillräckliga för att bedriva en effektiv, stabilitetsinriktad gemensam monetär politik inom euroområdet.

(1999/C 207/117)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3550/98
från Katerina Daskalaki (UPE) till rådet

(1 december 1998)

Angående: Hot mot minnesmärken i Kosovo

Spridningen av publikationer i den internationella pressen om risken för en enorm katastrof för de mycket viktiga minnesmärkena i Kosovo ökar. Det gäller romerska minnesmärken, kristna kloster där man finner mycket ovanliga handskrivna dokument och ikoner, muslimska helgedomar av speciellt arkitektoniskt värde etc.

Europeiska kommissionen svarar och förklarar att frågan inte faller under deras kompetens och hänvisar till rådet.

Känner rådet till denna fråga och föreslår det att man undersöker möjligheten av ett ingripande, t.ex. att skicka en expertdelegation som kan bedöma situationen eller åtgärder som skulle kunna vidtas genom lokala myndigheter?

Svar

(9 mars 1999)

1. I artikel 128 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen föreskrivs bl.a. följande:

Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på kulturområdet [...].

Genomförandet av denna bestämmelse förutsätter för gemenskapen, vars åtgärder på kulturområdet endast avser att stödja och komplettera medlemsstatens åtgärder, överlämnandet av ett förslag från kommissionen till Europaparlamentet och rådet. Då ett sådant förslag i den fråga som ställts av den ärade parlamentsledamoten inte hänskjutits till Europaparlamentet och rådet, kan dessa formellt inte agera i detta sammanhang.

2. Rådet är emellertid medvetet om det hot som vilar över det historiska kulturarvet i Kosovo. Frågan om skydd av platser och byggnader av stort kulturellt och/eller religiöst värde har tagits upp vid ett flertal tillfällen av Europeiska unionen i dess förslag om Kosovos framtida ställning och detta gäller i synnerhet inom kontaktgruppens ram. Rådet hyser förhoppningar om att dessa initiativ kommer att bidra till en lösning av den nuvarande krisen och till skydd för Kosovos historiska byggnader.

(1999/C 207/118)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3556/98
från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Främjandet av typiska jordbruksprodukter

I samband med Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om främjandet av typiska jordbruksprodukter av hög kvalitet som utvecklingsinstrument i samband med en ny gemensam jordbrukspolitik kan man konstatera att de typiska jordbruksprodukterna av hög kvalitet är produkter som framställs med ursprungliga metoder och alltid med råvaror av hög kvalitet, med ett särskilt utseende och en särskild smak som är sammankopplade till ett visst område som gör dessa produkter mer intressanta än andra liknande produkter.

De typiska kvalitetsprodukterna kommer till största delen från missgynnade bergsområden. Produkternas mervärde skapar stabilare produktionssystem och sysselsättning, och bidrar på så sätt till att befolkningen stannar kvar och till att stärka deras stolthet. På så sätt bidrar dessa produkter på ett värdefullt sätt till landsbygdens utveckling.

Kan kommissionen i samband med denna nya gemensamma jordbrukspolitik och inför en ny period med stora förändringar för de europeiska jordbruksprodukterna i samband med Agenda 2000, genomföra effektiva initiativ och metoder för att främja de typiska kvalitetsprodukterna som utgör en del i Europas historiska arv och kulturarv? För imitationsprodukter som inte framställts i ursprungsområdet skall användning av ursprungsmärkning inte vara tillåten. Inget land, vare sig inom eller utanför EU, ingen region och ingen produkt får tillskansa sig det som andra producenter med hårt arbete skapat i form av typiska kvalitetsprodukter.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 december 1998)

Kommissionen delar till fullo parlamentsledamotens oro.

Genom att den 14 juli 1992 anta förordning (EEG) 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾ eftersträvade rådet, dels med beaktande av de erfarenheter som gjorts av vissa medlemsstater, och dels med hänsyn till att konsumenterna fäster alltmer vikt vid produktkvaliteten, att gynna och uppvärdera gemenskapens typiska kvalitetsprodukter.

Från och med det att en viss producentgrupp genom medlemsstatens försorg inlämnat en anmälan och efter ett visst förfarande kan de geografiska beteckningarna registreras antingen som skyddad ursprungsbeteckning (SUB) eller som skyddad geografisk beteckning (SGB) och kan således skyddas mot intrång och imitation samt alla andra försök att vilseleda allmänheten när det gäller produkternas verkliga ursprung. Genom detta gynnar förordningen på ett betydande sätt utvecklingen på landsbygden, särskilt när det gäller mindre gynnade områden, inte minst bergsområden, genom att förbättra jordbrukarnas inkomster och därigenom hålla uppe invånarantalet i dessa områden.

I Agenda 2000 ⁽²⁾ ifrågasätts verkligen inte det som har företagits genom reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) under 1992 genom förordning (EEG) 2081/92 som utgör det enda sättet att uppvärdera och gynna typiska kvalitetsprodukter som kännetecknas av sitt geografiska ursprung. Detta består för närvarande i gemenskapens politik för kvalitet som bygger på rådets förordningar (EEG) 2082/92 av den 14 juli 1992 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽³⁾, och (EEG) 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992.

⁽²⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

⁽³⁾ EGT L 208, 24.7.1992.

⁽⁴⁾ EGT L 198, 22.7.1991.

(1999/C 207/119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3565/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Ensidiga utsändningar från "EURONEWS"

"EURONEWS" är ett telenät som sponsras med de europeiska medborgarnas pengar. Trots detta har det vid ett flertal tillfällen antagit ståndpunkter som har förvrängt de politiska och religiösa ledarnas åsikter och fått de etniska och religiösa känslorna att svalla i EU:s medlemsländer.

Det senaste fallet utgörs av en utsändning från stationen i fråga, om islam, söndagen den 8 november 1998 kl. 20.00. I denna utsändning presenterades ledaren för den grekisk-ortodoxa kyrkan, ärkebiskopen i Aten och för hela Grekland, Christodoulos, som en förhärdad "nationalist" som hetsar upp känslorna i sitt land.

På vilket sätt kommer Europeiska kommissionen (som övervakar stationens verksamhet) att reagera för att skydda ställningen hos den grekisk-ortodoxe ledaren som representerar miljoner ortodoxa medborgare i Grekland (medlemsstat i EU), medborgare som medverkar till att "EURONEWS" kan fungera och vars religiösa ledare kränks på detta sätt?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

När det gäller förbindelserna mellan gemenskapen och TV-kanalen Euronews hänvisas till kommissionens svar på ledamotens skriftliga fråga E-1985/98 ⁽¹⁾.

Euronews är en oberoende TV-kanal och ingår i ett konsortium av mer än 18 allmänna TV-kanaler i Europa och Medelhavsområdet som är knutna till det audiovisuella produktionsbolaget ITN. Europeiska unionen är inte kapitalägare i bolaget.

Efter överenskommelse med den budgetansvariga myndigheten förhandlade kommissionen 1998 fram ett treårigt samförståndsavtal med Euronews om samproduktion och sändning av information till allmänheten i olika aktuella EU-frågor. I en årlig överenskommelse fastställts planerade kampanjer och deras finansiering närmare. Utöver dessa samproduktioner har kommissionen inget ansvar för TV-kanalens redaktionella politik eller dess drift.

Det inslag som parlamentsledamoten tar upp ingår inte i de samproduktioner som omfattas av avtalet med Euronews. Det hör inte till kommissionens uppgifter att påverka den redaktionella friheten hos en oberoende TV-kanal, och kommissionen anser därför inte att den kan ingripa för att påverka kanalens programinnehåll.

(¹) EGT C 96, 8.4.1999, s. 22.

(1999/C 207/120)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3571/98

från Jan Andersson (PSE) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: EU-stöd till hundar för kapplöpningsbruk (Greyhounds)

Ett flertal tidningsartiklar har uppmärksammat den grymma hanteringen av s. k Greyhounds. Uppgifter som tyder på att hundar som inte längre anses duga för kapplöpningsbruk utsätts för betydande grymheter. Vad undertecknad erfar kan uppfödning av kapplöpningshundar erhålla EU-stöd via jordbruksstödet. Under tecknad vill fråga kommissionen:

Är kommissionen medveten om de uppgifter som pekar på grymheter mot kapplöpningshundarna, och vilka slutsatser har kommissionen dragit av dessa uppgifter beträffande framtida möjligheter att tilldela EU-stöd till uppfödning av denna typ av hundar?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Kommissionen är medveten om att det har förekommit ett antal tidningsartiklar om påstådd grym hantering av kapplöpningshundar.

Det går nu inte att få gemenskapsstöd för greyhounduppfödning inom gemenskapen.

(1999/C 207/121)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3579/98

från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Resolution om skogsbränder

Nyligen antog Europaparlamentet resolution B4-0815/98 om de skogsbränder som ägde rum i EU under sommaren 1998. I punkt 2 i denna resolution uppmanas Europeiska kommissionen att anslå de medel som krävs för att avhjälpa de ekonomiska problem och miljöproblem som har uppstått i de drabbade områdena.

Har Europaparlamentets önskemål i denna fråga uppfyllts?

Har det skett någon tilldelning av budgetmedel för att avhjälpa de skador som orsakats av skogsbränder på Teneriffa (Kanarieöarna) samt i Katalonien, Galicien och Castilla y León? Vilka belopp uppgår vart och ett av dessa anslag i så fall till?

Vilka förfaranden tillämpas normalt vid beviljande av detta slags stöd?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(11 januari 1999)

Parlamentsledamoten kan ta del av det svar som kommissionen gav på den skriftliga frågan 3373/98 från Concepció Ferrer ⁽¹⁾ när det gäller stöd till Spanien och Katalonien för skydd mot skogsbränder.

Utöver de skyddsåtgärder mot bränder som medfinansieras enligt rådets förordning (EEG) 2158/92 av den 23 juli 1992 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder ⁽²⁾ och de åtgärder för beskogning och bekämpning av erosion som omfattas av de regionala utvecklingsplanerna och som delfinansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och Sammanhållningsfonden, förfogar kommissionen inte över ytterligare ekonomiska medel för att ingripa till förmån för drabbade områden. Genom en omplanering av åtgärderna inom det samlade programplaneringsdokumentet (SPD) kan anslag fördelas för akuta åtgärder efter bränder. Medlemmarna i övervakningskommittén för SPD har ännu inte fått någon sådan begäran från regionen. Om kommittén skulle ställa sig positiv skulle beslutet meddelas kommissionen så att förfarandet för omprogrammering kan inledas.

⁽¹⁾ Se s. 60.

⁽²⁾ EGT L 217, 31.7.1992.

(1999/C 207/122)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3584/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Finansiering av program för psykologiskt och socialt stöd till studerande med särskilda behov vid grekiska universitet

Studerande med särskilda behov har utöver de problem som de delar med andra jämnåriga studerande specifika svårigheter som beror på att deras handikapp hindrar dem att aktivt delta i det vardagliga universitetetslivet, något som successivt leder till allt större social marginalisering.

En rådgivningsbyrå vid de grekiska universiteten som erbjöd direkt psykologiskt och socialt stöd till studerande och särskilt till studerande med särskilda behov, skulle kunna vara dem till hjälp och stöd. Kommissionen ombes därför säga huruvida det skulle vara möjligt att finansiera program för psykologiskt och socialt stöd till studerande, och i så fall via vilka program.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Ur Europeiska socialfonden (ESF) ges bidrag till insatser för att stärka och förbättra de utbildningssystem i Mål 1-regionerna som har som syfte att integrera personer som drabbats av utestängning från arbetsmarknaden (rådets förordning (EEG) 2084/93 ⁽¹⁾).

I ramen för gemenskapsstöd för Grekland används för dessa mål de operativa programmen "Utbildning och grundläggande yrkesutbildning" samt "Att bekämpa utestängning från arbetsmarknaden".

Vad gäller studentutbyte inom ramen för Sokrates/Erasmus-programmet, kan bidrag ges till utgifter för psykosocialt stöd till studerande som kommer från andra medlemsstater, vilket sker inom ramen för enskilda avtal mellan kommissionen och de universitet som tar emot studenterna.

⁽¹⁾ EGT L 193, 31.7.1993.

(1999/C 207/123)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3603/98
från Luciano Vecchi (PSE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Samfinansiering av europeiska frivilligorganisationers projekt i Sydafrika

Efter att den politiska situationen har utvecklats i Sydafrika har stödet från Europeiska unionen under många år riktats direkt till sydafrikanska aktörer (offentliga myndigheter, företag, folkrörelser etc.).

Efter en period då de europeiska frivilligorganisationerna inte har haft något instrument i form av gemenskapsstöd för att genomföra projekt i Sydafrika, uppgav kommissionen för en tid sedan att den är beredd att åter ge dem möjlighet att göra detta genom budgetpost B7-6000 (Gemenskapens deltagande i åtgärder till förmån för utvecklingsländer som genomförs av icke-statliga organisationer).

Kan kommissionen uppge

1. om de europeiska frivilligorganisationerna faktiskt kan lägga fram utvecklingsprojekt som gäller Sydafrika genom budgetpost B7-6000,
2. om projekt av denna typ faktiskt finansierades under 1996, 1997 och 1998?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(20 januari 1999)

Kommissionen bekräftar att europeiska icke-statliga organisationer kan lägga fram förslag till projekt som skall genomföras i Sydafrika för medfinansiering från budgetposten för medfinansiering till icke-statliga organisationer, B7-6000.

År 1996 finansierades inte några projekt från denna budgetpost.

År 1997 bidrog gemenskapen med 499 153 euro till ett projekt som genomfördes av en europeisk icke-statlig organisation och som gällde stöd till självhjälpsgrupper på landsbygden i provinsen Kwazulu Natal. Under 1998 har gemenskapen stött tre projekt som genomförts av europeiska icke-statliga organisationer med sammanlagt 861 920 euro. Projekten gällde bostadspolitik och byggnad, utveckling av små företag samt läskunnighet för äldre.

Tio europeiska icke-statliga organisationer har lämnat in elva förslag till projekt för bedömning och beslut 1999. Projekten gäller sammanlagt 4,5 miljoner euro och gäller ungdomsåtgärder, fredsskapande åtgärder, yrkesutbildning, jämställdhet, självhjälp på landsbygden samt stöd till småföretagande.

(1999/C 207/124)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3606/98
från Herbert Bösch (PSE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Fortsatt finansiering av ECDP (European Cities on Drug Policies)

ECDP är en organisation som består av för närvarande 31 städer och regioner vilka slutit sig samman över partigränserna på grundval av den så kallade Frankfurtresolutionen från 1990 om en pragmatisk narkotikapolitik.

Denna organisation fick i början av juli ett meddelande om att kommissionen i bästa fall kommer att fortsätta att stödja dess verksamhet tidigast från och med januari 1999.

Av denna anledning ställer jag följande frågor:

1. Kommer EU-programmet att förlängas efter 1999?
2. Om så är fallet, under vilka former kommer det att förlängas?
3. Om så inte är fallet, varför kommer det inte att förlängas?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(15 februari 1999)

Åtgärdsprogrammet för gemenskapen för att förebygga narkotikamissbruk (1996-2000) fortsätter fram till den 31 december 2000 (Europaparlamentets och rådets beslut 102/97/EG av den 16 december 1996). Detta innebär att man även för år 2000 kommer att fastslå de områden som skall prioriteras inom ramen för ett arbetsprogram.

När det gäller urvalsomgången för projekt 1999 lade kommissionen fram en förteckning för programkommittén vid dess möte den 21 januari 1999 över de projekt som bland de 187 inlämnade förslagen till projekt hade valts ut för att erhålla stöd.

Det slutliga valet av projekt som skall erhålla stöd 1999 kommer att göras vid detta möte.

(1999/C 207/125)

**SKRIFTLIG FRÅGA P-3625/98
från Niels Sindal (PSE) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Vissa medlemsstaters bristande efterlevnad av förpliktelse i FUP III

Med hänvisning till Emma Boninos svar av den 21 oktober 1998 (E-2623/98) ⁽¹⁾ om vissa medlemsstaters bristande efterlevnad av förpliktelse i FUP III, vill jag ställa följande frågor:

1. Vilka särskilda åtgärder har de franska myndigheterna vidtagit, och vilka resultat har man uppnått?
2. Har kommissionen några nyare uppgifter som visar att Förenade kungariket nu lever upp till FUP-målen?
3. Det hänvisas till "de nederländska myndigheternas åtgärder"; vilka åtgärder handlar det om — konkret?
4. Kommissionen har tidigare lovat att syna de nederländska sifferuppgifterna i sömmarna och dessutom genomföra kontrollinspektioner bland annat för att se till att det finns belägg för de historiska uppgifterna i fartygsregistret. Detta framfördes till parlamentet förra året. Vad har kommissionen gjort den senaste tiden för att uppnå detta?
5. Kommissionen har tidigare hotat att vidta rättsliga åtgärder mot dem som fuskar med FUP. Kommer man att göra allvar av dessa hotelser?

⁽¹⁾ EGT C 182, 28.6.1999.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(18 januari 1999)

1. De franska myndigheterna genomförde ett program med definitivt stopp av fiskefartygens verksamhet under 1998 som ledde till en betydande minskning av flottans kapacitet. Den nuvarande situationen för den franska flottan ligger nu inom ramarna för de övergripande målen i dess fleråriga utvecklingsprogram (FUP III).

2. Uppgifterna i registret över gemenskapens fiskeflotta ger vid handen att Förenade kungariket nu ligger inom ramarna för de övergripande mål för slutet av 1996, som sågs över i inledningen av FUP IV på grundval av ytterligare uppgifter om flottans kapacitet under tidigare år. Situationen i flottan med hänsyn till de nya segmentmålen inom FUP IV finns ännu inte tillgängliga i fartygsregistret. Detta beror på en försening i antagandet av FUP IV och därmed en försening i arbetet med att fastställa koderna för segmentindelningen av FUP IV. Enligt uppgifter från Förenade kungariket hade dock tonnagemålen uppfyllts i slutet av 1997 i fyra av de nio flottsegmenten och målen när det gäller maskinstyrka i fem av nio segment.

3. Nederländerna är en av sex medlemsstater som har valt att uppnå målen i FUP IV genom att begränsa en del av kapaciteten och verksamheten i enlighet med rådets beslut 97/413/EG i vilket riktlinjerna för programmen fastställdes. Ny lagstiftning har införts i Nederländerna för att se till att tiden till havs kan anpassas till gemenskapens bestämmelser och programmets mål.

4. De nederländska myndigheterna har bedrivit ett nära samarbete med kommissionen för att upprätta mer korrekta uppgifter för flottan. Kommissionen har besökt Nederländerna vid ett antal tillfällen och alla uppgifter har då gjorts tillgängliga för analys. Förslag till ändring av programmet för Nederländerna har förberetts och är för närvarande föremål för bilaterala diskussioner. Ett ändrat program kommer att antas i början av 1999 efter det att förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk har yttrat sig.

5. Enligt den rapport till rådet och Europaparlamentet om resultaten för FUP under perioden fram till slutet av 1997, som snart skall offentliggöras, är det endast två medlemsstater, Frankrike och Nederländerna, som inte i tid har uppfyllt målen för FUP III. Frankrike har sedan dess uppfyllt målen och diskussioner pågår om tidigare nämnts med Nederländerna om de föreslagna ändringarna av programmet. Kommissionen kommer att granska de juridiska konsekvenserna av ändringarna innan beslut fattas om vilka åtgärder som skall vidtas.

(1999/C 207/126)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3626/98

från Hartmut Nassauer (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Olösta frågor mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Tjeckiska republiken rörande förmögenhet

Det är känt att Tysklands regering alltid har ansett att fördrivningen av tyskar ur Tjeckoslovakien och konfiskeringen av tyska förmögenheter utan skadestånd strider mot folkrätten. Den tyska regeringen har alltid starkt hållit fast vid denna ståndpunkt. Den tyska regeringen har gentemot Tjeckien helt nyligen tydligt klargjort att förmögenhetsfrågorna fortfarande är olösta. Detta fastställde den tyske förbundskanslern senast efter undertecknandet av den tysk-tjeckiska förklaringen av den 21 januari 1997 om ömsesidiga förbindelser och deras fortsatta utveckling.

Hur bedömer kommissionen dessa fortfarande olösta förmögenhetsfrågor med tanke på anslutningsförhandlingarna mellan Europeiska unionen och Tjeckiska republiken?

Anser kommissionen att dessa fortfarande olösta förmögenhetsfrågor kan ha inflytande på de förestående anslutningsförhandlingarna?

Har kommissionen under de förberedelser som hittills gjorts beträffande de förestående anslutningsförhandlingarna tagit upp dessa olösta förmögenhetsfrågor, eller har den för avsikt att göra det i framtiden?

Är även kommissionen av den uppfattningen att fortsatt olösta förmögenhetsfrågor mellan Europeiska unionens medlemsstater kan inverka negativt på gemenskapens rättssystem?

(1999/C 207/127)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3628/98

från Hartmut Nassauer (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Benes-dekreten

Tjeckiska republikens författningsdomstol avkunnade den 8 mars 1995 dom i fallet "Dreithaler". Innehållet i domen var att det på grundval av de så kallade Beneš-dekreten var förenligt med de rättsliga principerna i de civiliserade samhällena i Europa att ta ifrån den tyska befolkningen dess rättigheter och utvisa den. Följaktligen gäller t.ex. lagen från den 8 maj 1946 fortfarande, vilken tillåter handlingar som hänger samman med kampen om att återvinna frihet för tjecker och slovakier. Det rör sig här om en lag som ger gärningsmän straffrihet för godtyckliga åtgärder som vi fortfarande ser följderna av och vilkas rättsliga grund fortfarande gäller.

Vad gör kommissionen för bedömning av det faktum att det i Tjeckiska republiken finns gällande lagar som diskriminerar en annan medlemsstat eller en del av deras medborgare?

Anser också kommissionen att fortsatt giltighet för dessa lagar strider mot det europeiska rättssystemet?

Anser kommissionen att Tjeckiens anslutning är möjlig om dessa lagar får fortsätta att gälla utan inskränkningar?

Har kommissionen tagit upp de lagar som nämnts med Tjeckiska republiken vid de förberedelser som hittills gjorts inför anslutningsförhandlingarna, eller kommer kommissionen att göra det i framtiden?

Vilka konkreta åtgärder har kommissionen för avsikt att vidta med tanke på anslutningsförhandlingarna med Tjeckiska republiken för att förmå den tjeckiska regeringen att ändra sina lagar och rättsliga bestämmelser så att de överensstämmer med förklaringen om de grundläggande rättigheterna och friheterna?

Anser kommissionen att det med tanke på anslutningsförhandlingarna vore lämpligt att övertyga den tjeckiska regeringen om att det är nödvändigt att ta avstånd från de så kallade Beneš-dekreten som innehåller åtgärder för expropriering och berövande av rättigheter, för att garantera att de grundläggande principerna om rättsstaten och de mänskliga rättigheterna i den utvidgade Europeiska unionen gäller utan inskränkningar?

(1999/C 207/128)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3629/98

från Hartmut Nassauer (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Inverkan av Tjeckiska republikens gällande lagar på bedömningen av landets ansökan om medlemskap

Ännu idag har vissa kränkningar av de mänskliga rättigheterna mot medborgare av olika nationalitet som fördrevs ur Tjeckoslovakien under tiden efter andra världskrigets slut inte avgjorts. Många av de berörda lever ännu. Genom dekret från republikens president och ytterligare lagar konfiskerades under 1945 och 1946 all förmögenhet bland framför allt tyska och ungerska ägare. Detta är något som fortfarande belastar människor, men som det tjeckiska rättsystemet håller fast vid. Tjeckiska republiken håller också fast vid att lagarna från den 8 maj 1946 fortfarande gäller, vilket ger straffrihet för gärningsmän som deltog i de överdrivna fördrivningarna.

Anser också kommissionen att det faktum att grundläggande mänskliga rättigheter och friheter inte beaktas måste påverka hur Europeiska unionen bedömer Tjeckiska republikens ansökan om medlemskap i europeiska unionen?

Gemensamt svar

**på de skriftliga frågorna E-3626/98, E-3628/98 och E-3629/98
ingivna av Hans van den Broek för kommissionen**

(3 februari 1999)

Anslutningsförhandlingarna rör Tjeckiens framtida medlemskap i unionen och dess godtagande av gemenskapsbestämmelserna ("regelverket").

Egendomsordning som sådan omfattas inte av regelverket. I artikel 222 i EG-fördraget föreskrivs att fördraget inte i något hänseende skall ingripa i medlemsstaternas egendomsordning. Kommissionen anser därför att de frågor som tagits upp av parlamentsledamoten skall behandlas på bilateral nivå mellan Tyskland och Tjeckien.

Samtidigt innehåller regelverket en rad grundläggande friheter som t.ex. fri rörlighet för personer och fri etableringsrätt, vilka i framtiden i lika hög grad kommer att gälla medborgare i nya som i gamla medlemsstater. När dessa rättigheter börjar gälla i Tjeckien torde det bli lättare att finna en lösning på de frågor som parlamentsledamoten nämner.

(1999/C 207/129)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3627/98

från Hartmut Nassauer (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Tjeckiska republikens förbehåll beträffande den enskildes rätt att inge klagomål

Tjeckiska republiken har undertecknat Europeiska konventionen angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dithörande tilläggsprotokoll.

Hur bedömer kommissionen med tanke på anslutningsförhandlingarna att Tjeckiska republiken har förklarat att den vill ha ett förbehåll angående den enskildes rätt att inge klagomål? Klagomål från enskilda kan följaktligen inte inges mot kränkning av rätten till fri rörlighet och förbudet mot enskilda och kollektiva utvisningar, om dessa ägt rum innan konventionen och motsvarande protokoll för Tjeckiska och Slovakiska federala republiken trädde ikraft

Anser också kommissionen att Tjeckiska republikens begränsade förpliktelser beträffande de europeiska bestämmelserna om mänskliga rättigheter inte är önskvärda ur rättslig och politisk synvinkel med tanke på de aktuella händelserna i Europa, t.ex. i före detta Jugoslavien?

Delar kommissionen uppfattningen att alla unionsmedborgare i ett enat Europa, alltså framför allt i Europeiska unionen, skall ha samma skydd för sina grundläggande rättigheter och friheter och att en varierande skyddsnivå på området för de mänskliga rättigheterna varken motiveras rättsligt eller politiskt?

Har kommissionen tagit upp att Tjeckiska republiken på detta sätt även efter en anslutning till Europeiska unionen kommer att ha ett mycket stort antal unionsmedborgare som är offer för kränkningar mot de mänskliga rättigheterna, men att det kommer att bli omöjligt att göra gällande och tillämpa deras elementära mänskliga rättigheter och grundläggande friheter?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över har Tjeckiska republiken inte gjort någon reservation av den typ som parlamentsledamoten tar upp. Kommissionen anser därför att parlamentsledamotens frågor inte är relevanta.

(1999/C 207/130)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3631/98

från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Vidtagande av åtgärder för att främja användning av olivolja inom ramarna för kampanjen för att förebygga hjärt- och kärlsjukdomar

Europeiska kommissionen ger inom ramarna för sin verksamhet för att förebygga hjärt- och kärlsjukdomar ekonomiskt stöd till det europeiska nätverket för kardiologer (European Heart Network), vilket nyligen anordnade en framgångsrik kampanj inom Europaparlamentet och gav ut en mycket nyttig skrift om mat, näringsintag och förebyggande av hjärt- och kärlsjukdomar inom Europeiska unionen ("Food, Nutrition and Cardiovascular disease prevention in the European Union"). Ett bärande argument i kampanjen, men även i skriften, borde dock vara att man bör använda olivolja, som dels vetenskapligt har bevisats vara den mest hälsosamma dieten med låga halter av omättat fett, dels är en av basprodukterna i medlemsstaterna vid Medelhavet.

Avser kommissionen att vidta några åtgärder för att inleda en bred kampanj för att främja användning av olivolja genom att ekonomiskt stödja de kardiologiska organisationerna i medlemsstaterna vid Medelhavet, vilka är medlemmar i det europeiska nätverket för kardiologer?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(4 februari 1999)

Kommissionen delar parlamentsledamotens uppfattning att konsumtion av olivolja har en positiv inverkan på hälsan och att omättat fett är viktigt i en hälsosam kost. Allmänt sett är kost tillsammans med fysisk aktivitet en central hälsofaktor och är därför en av prioriteringarna i gemenskapens åtgärdsprogram för främjande av och upplysning, undervisning och utbildning om hälsa (!).

Kommissionen har inte planerat något ekonomiskt stöd till en kampanj för att främja konsumtion av olivolja inom ramen för detta åtgärdsprogram. Kommissionen ger stöd till ett europeiskt projekt för att utarbeta en grund för eventuella europeiska rekommendationer för en hälsosam kost. Projektet leds av universitetet på Kreta och avsikten är att undersöka fettets roll i en hälsosam kost. Kommissionen har valt detta tillvägagångssätt eftersom man måste se på kosten som helhet snarare än enskilda produkter. Europeiska

kostrekommendationer skulle ge kommissionen ett viktigt instrument för dess arbete med att säkerställa att hälsokrav införlivas med andra EU-åtgärder som föreskrivs i fördragen.

Inom ramen för gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och i enlighet med rådets förordning (EEG) 1970/80 av den 22 juli 1980 om allmänna tillämpningsföreskrifter för kampanjer avsedda att främja konsumtionen av olivolja i gemenskapen ⁽²⁾, har kommissionen genomfört reklamkampanjer sedan början av 1980-talet. Syftet är att öka konsumtionen av överskottsprodukter och på så sätt bidra till att marknaden stabiliseras. Den sjunde reklamkampanjen för olivolja i gemenskapen kommer att lanseras under våren 1999 och kommer att omfatta alla medlemsstater. Den kommer att ha en sammanlagd budget på ungefär 15 miljoner euro per år för tre år i följd för att sprida vetenskapliga kunskaper om olivoljans näringssegenskaper, samt till åtgärder som annonser, PR och reklam. All information till allmänheten grundas på objektiv och riktig vetenskaplig information om olivoljans näringsaspekter. Allt informationsmaterial kontrolleras av ett forskningsinstitut som specialiserar sig på hälsorelaterade aspekter av kosten. Man kommer att göra reklam för olivolja inom ramen för "Medelhavskosten" som har bevisats ha positiv inverkan på hälsan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 645/96/EG av den 29 mars 1996 – EGT L 95, 16.4.1996.

⁽²⁾ EGT L 192, 26.7.1980 och EGT L 288, 31.10.1980.

(1999/C 207/131)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3637/98

från Richard Corbett (PSE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Antal tjänstemän inom kommissionen

Kan kommissionen ange hur många kommissionstjänstemän det går på varje miljon EU-medborgare och uppskatta hur många nationella regeringstjänstemän det går på varje miljon invånare i de olika medlemsstaterna?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

Det sammanlagda antalet invånare i Europeiska unionen är omkring 370 miljoner. Om man jämför denna siffra med antalet tjänstemän i kommissionens tjänsteförteckning, dvs. 19 830 (16 666 under driftsbudgeten och 3 164 under forskningsbudgeten) finner man att det går 53,6 tjänstemän på en miljon EU-invånare.

Kommissionen har ingen jämförbar statistik för antalet tjänstemän i medlemsstaternas förvaltningar och kan därför inte besvara den andra delen av parlamentsledamotens fråga.

(1999/C 207/132)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3644/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Stödåtgärder till funktionshindrade barn i Rom

Nyligen tog Roms kommun ett beslut som innebär att sociala kooperativ får i uppdrag att assistera funktionshindrade barn. I dagspressen har det framkommit att sådana kooperativ i de flesta fall inte skulle tillämpa kollektiva branschavtal, utan istället anställa underbetald eller rentav svart arbetskraft. Vidare, menar även de fackliga organisationerna, skulle dessa kooperativs "sociala natur" inte gå att anpassa till en planerad och samordnad insats med skolvärlden och arbetsgrupper om handikapp, så som föreskrivs i de nationella lagarna om funktionshindrade studenters rätt till studier.

Med anledning av detta, kan kommissionen svara på

1. om det finns specifika direktiv eller studier beträffande funktionshindrade barns rätt till studier,
2. vilka de övriga EU-ländernas inställning är i denna fråga,
3. om det inte är lämpligt att undersöka huruvida det ovannämnda beslutet överensstämmer med gällande direktiv inom unionen?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

Grundreferensen är alla medlemsstaters anslutning till FN:s standardregler om lika möjligheter för funktionshindrade ⁽¹⁾. Reglerna manar medlemsstaterna att se till att utbildning för funktionshindrade är integrerad i ordinarie utbildningssystem (artikel 6). Genom Salamancadeklarationen om principer för, politik och tillämpning av särskilda utbildningsbehov och handlingsutrymmet för särskilda utbildningsbehov – som godkännts vid den världskonferens om särskilda utbildningsbehov som anordnades i juni 1994 av UNESCO – har det blivit möjligt att återigen bekräfta alla medlemsstaters åtagande när det gäller "utbildning för alla" dvs. en integrering av funktionshindrade i ordinarie utbildningssystem.

På gemenskapsnivå finns inget EU-direktiv i frågan. Subsidiaritetsprincipen (artikel 126 i Fördraget om Europeiska unionen) tillämpas så att medlemsstaterna ensamma ansvarar för innehållet i undervisningen och organisationen av utbildningssystemen.

Den gemensamma inriktning, som medlemsstaterna har antagit vid genomförandet av gemenskapens handlingsprogram för funktionshindrade innebär helt klart att funktionshindrade barn skall integreras i utbildningssystemen på samma villkor som andra barn med nödvändigt adekvat stöd. Se t.ex. rådets beslut av den 3 februari 1993 om Helios II (1993-1996) ⁽²⁾ eller av principen om integrering av funktionshindrade i all politik eller gemenskapsinsatser bl.a. utbildning (grundat på FN:s standardregler ovan) -jfr. kommissionens meddelande från juli 1996 ⁽³⁾ och rådets resolution från december ⁽⁴⁾.

Vid det slutliga seminariet i december 1996 där resultaten av Helios II- programmet presenterades, antog de representanter som utsetts av medlemsstaterna Luxemburgstadgan som omfattar principer, strategier och förslag till en "skola för alla".

De nya bestämmelserna i Amsterdamfördraget för att bekämpa orättvisor och social utslagning har förstärkts (särskilt artiklarna 2,3 och 6) och de hänvisar uttryckligen till lika möjligheter för funktionshindrade.

Riktlinjerna för gemenskapens arbete under 1999, vilka grundar sig på det första toppmötet om sysselsättning i november 1997, förstärker integreringen av funktionshindrade i den första pelaren "anställbarhet" för att de skall få ökat tillträde till arbetsmarknaden.

När det gäller studier har kommissionen stött två studier som har gjorts av European Agency for the Development in Special Needs Education, den ena om den aktuella situationen för de särskilda utbildningssystemen i 14 europeiska länder (uppdatering av Helios I-rapporten) – och den andra om ett tidigt ingripande. I dessa studier analyseras situationen, gällande lagstiftning och metoder i de olika medlemsstaterna. Resuméer finns tillgängliga på byråns webbplats (<http://www.european-agency.org>) eller i Euronews.

⁽¹⁾ FN:s generalförsamling: Resolution 48/46 av den 20 december 1993.

⁽²⁾ EGT L 56, 9.3.1993.

⁽³⁾ KOM(96) 406 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT C 12, 13.1.1997.

(1999/C 207/133)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3645/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(3 december 1998)

Angående: Gemensamt system för beskattning – betalning av räntor och royalties

Med anledning av "Förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater" (dok. KOM(98) 0067-98/0087(CNS))⁽¹⁾, vill kommissionen förbehålla sig rätten att, inom ramen för en förbättring av den inre marknaden, föreslå en successiv utvidgning av den rätt till undantag från skatteplikt som enligt förslaget skall gälla för uttag av royalties och räntor mellan bolag som inte är kopplade till varandra.

Denna formulering grundar sig på oron över att den ekonomiska effekten i förslaget försvagas för de medlemsstater som är nettoimportörer av kapital och teknologi, medan man för övrigt för de berörda staterna (Grekland och Portugal) begär att få inrätta en övergångsperiod på fem år under vilken skattekvoten successivt skall minskas. Grundregeln är att betalning av räntor och royalties som kan befrias från källskatt är betalningar där priset bestäms i största möjliga konkurrens (arm's length) mellan oberoende företag. När dessa betalningar utförs mellan närstående företag innebär en sådan regel att den överskjutande delen av betalningarna betraktas som utdelade vinster, vilket faller inom ramen för tillämpningen av direktiv 90/435/EEG⁽²⁾. Vilken är logiken med en sådan formulering?

⁽¹⁾ EGT C 123, 22.4.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 225, 20.8.1990, s. 6.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(8 februari 1999)

Förslaget till direktiv har till syfte att undanröja ett av de skattemässiga hindren för samarbete över gränserna mellan företag i skilda medlemsstater. Det är en lagstiftningsåtgärd som är nödvändig för att genomföra den inre marknaden.

För att minska de ekonomiska effekterna för medlemsstater som är nettoimportörer av kapital och teknik innehåller emellertid förslaget ett gradvis avskaffande av källbeskattningen. Tillämpningsområdet kommer till en början att vara begränsat till betalningar mellan närstående bolag. Dessutom föreskrivs en övergångsperiod på fem år för Grekland och Portugal. Med tanke på att de flesta ränte- och royaltybetalningarna sker mellan närstående företag synes detta undantag berättigat.

Det är riktigt att räntor och royalties i princip skall fastställas som om det inte funnes någon koppling mellan betalaren och betalningsmottagaren. Denna bestämmelse, som är helt fristående från övergångsbestämmelserna för Grekland och Portugal, syftar till att från förslagets tillämpningsområde undanta betalningar som behandlas som vinstutdelning. Räntor och royalties som inte överstiger det belopp som skulle ha avtalats om det inte rått ett särskilt förhållande mellan betalare och mottagare kommer att betraktas som ränta eller royalty, även om betalningen sker mellan närstående företag, och omfattas således av direktivet. Det överskjutande beloppet behandlas alltså som vinstutdelning och omfattas av bestämmelserna i direktiv 90/435/EEG, om villkoren i detta direktiv är uppfyllda.

(1999/C 207/134)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3650/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(3 december 1998)

Angående: Stödåtgärder för investeringar i tredje land (initiativyttrande)

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om "Gemenskapsåtgärder för stöd till investeringar i tredje land". Har kommissionen för avsikt att införliva dessa stödåtgärder för investeringar i tredje land inom ramen för en global strategi som samtidigt inbegriper de stora principerna samarbete, sociala normer och miljöhänsen samt de egna berättigade intressena i form av ömsesidighet, sysselsättning och konkurrensförmåga?

Är avsikten att utforma denna strategi som ett politiskt meddelande från kommissionen där specifika åtgärder anges för att garantera insyn, överensstämmelse och samordning?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(4 februari 1999)

1. Kommissionen anser att de olika instrumenten för stöd till investeringar i tredje land återspeglar mångfalden hos gemenskapens avtalsförbindelser med olika parter och dess politiska prioriteringar i skilda delar av världen. Instrumenten har skapats vid olika tidpunkter och bär vittnesbörd om hur gemenskapens förbindelser med olika regioner utvecklats. De är också anpassade till skillnaderna i ekonomisk och social situation samt gemenskapens geopolitiska prioriteringar. Allt detta är en förklaring till de synbara olikheterna mellan instrumenten.

Bakom instrumentens utformning ligger dock gemensamma politiska, ekonomiska och sociala värderingar. Kommissionen ser till att alla insatser som finansieras via instrumenten följer internationella standarder när det gäller sociala frågor, miljö-, sysselsättnings- och utvecklingsfrågor, samtidigt som de är till fördel för gemenskapens näringsliv. Via instrumenten främjas en hållbar tillväxt och ett gynnsamt investeringsklimat, underlättas övergången till marknadsekonomi samt uppmuntras europeiska investeringar i framväxande ekonomier.

Vad gäller själva verksamheten ser kommissionen regelbundet över hur instrumenten fungerar för att förenkla de administrativa förfarandena och undvika skillnader i dessa vid yttre bistånd. Den nyligen upprättade gemensamma tjänsten för administration av gemenskapsbistånd till tredje land har detta som en av sina främsta målsättningar.

2. Mot bakgrund av ovanstående avser inte kommissionen att lägga fram en övergripande strategi för stöd till investeringar i tredje land. Detta hindrar naturligtvis inte kommissionen från att i egenskap av enskild institution arbeta för öppenhet och enhetlighet på detta område.

(1999/C 207/135)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3651/98

från **Cristiana Muscardini (NI)** till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Bevarande av jordbruk i bergsområden

Genom nationell förordning 335/95 gavs den italienska regeringen i uppdrag att rationalisera skattelättnaderna till missgynnade jordbruksområden. I regeringsförordning 146/97 förutsågs en ny klassificering av dessa områden från den 1 januari 1998, vilken sedan sköts upp till den 1 januari 1999. Denna klassificering fastställs av den italienska mellanministeriella kommittén för ekonomisk planering (CIPE). Det behöriga ministeriet presenterade dock förutsättningarna för omklassificeringen för branschorganisationerna och gav därmed upphov till reaktioner från lokala ombud och myndigheter, som fruktar ytterligare svårigheter för jordbruket i dessa områden och ser ett klart nedläggningshot för samtliga företag som fortfarande verkar där. Det förefaller som om de kriterier som det italienska jordbruksministeriet (MIPA) använt är baserade på så kallade objektiva parametrar, vars allmänna tillämpning inte tar hänsyn till vissa provinsers speciella situation.

För att fastställa om det finns en överensstämmelse eller ej med gemenskapens kriterier och målsättningar som används för att skydda missgynnade bergsområdena inom ramen för EU:s gemensamma jordbrukspolitik, kan kommissionen

1. redogöra för vilka som varit klassificeringskriterierna?
2. Har kommissionen beaktat storleken på företagens markområden och dess uppdelning?
3. Har kommissionen tagit hänsyn till lantegendomarnas minskade produktivitet och till de ökade produktionskostnaderna?
4. Har kommissionen bedömt de olika former av inskränkningar i ägandet som finns vid stadsplaneringen — territoriella (parker och naturskyddsreservat), hydrogeologiska och miljöskyddsmässiga?
5. Har kommissionen uppskattat miljöriskerna med att produktiva enheter överges, till följd av att folkmängden i bergsområdena minskar?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Parlamentsledamotens fråga avser stödordningen för mindre gynnade jordbruksområden enligt rådets förordning (EG) 950/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet ⁽¹⁾.

1. Bergsområden utmärks antingen av mycket svåra klimatförhållanden som förkortar vegetationsperioden eller av sluttningar som är alltför branta för användning av maskinell utrustning eller som kräver användning av mycket kostsam specialutrustning. Även en kombination av dessa faktorer kan leda till klassificering som bergsområde. I Italiens fall är enligt rådets direktiv 75/273/EEG av den 28 april 1975 om gemenskapens förteckning över mindre gynnade jordbruksområden enligt direktiv nr 75/268/EEG ⁽²⁾ de särskilda kriterierna en för kommunen lägsta medelhöjd på 700 m för norra och centrala Italien och 800 m för södra Italien, eller sluttningar brantare än 20 %, eller en lägsta medelhöjd på 600 m för norra och centrala Italien och 700 m för södra Italien där sluttningarna samtidigt skall vara brantare än 15 %.

2. Varken det enskilda jordbrukets odlingsareal eller ägosplittringen beaktas vid klassificeringen. Vid beviljandet av kompensationsbidrag till jordbrukare i mindre gynnade områden är den lägsta gränsen tre hektar brukbar jordbruksmark (två hektar i södra Italien).

3. Dessa aspekter är direkt förknippade med definitionen på bergsområde. Medlemsstaterna fastställer kompensationsbidragens storlek utifrån hur mycket de svåra naturförhållandena inverkar på jordbruksaktiviteterna.

4. Vid klassificeringen av bergsområden beaktas inga andra kriterier än höjd och branthet. Vid klassificeringen av "små områden som är utsatta för speciella nackdelar", den tredje typen av mindre gynnade områden, kan hänsyn tas till miljö- och hydrogeologiska nackdelar.

5. Kommissionen vill framhålla att det är jordbruksbefolkningens utarmning med åtföljande övergivna jordar, försämrad miljö och avfolkning som är de viktigast aspekterna för gemenskapsstödotordningen för mindre gynnade områden och det redan vid själva definitionen. Dessutom är avfolkning ett explicit kriterium vid klassificeringen av "mindre gynnade områden som hotas av avfolkning", den andra typen av mindre gynnade områden.

Det bör slutligen nämnas att kommissionen inte känner till det inititiv till omklassificering som nämns av parlamentsledamoten. Förslag på förändrade gränser för mindre gynnade områden skall medlemsstaterna tillställa kommissionen, med alla relevanta uppgifter bifogade. För en ändring av gällande klassificering beror beslutsnivån (rådet eller kommissionen) på hur omfattande ändringar det är fråga om.

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997.

⁽²⁾ EGT L 128, 19.5.1975.

(1999/C 207/136)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3654/98
från Lutz Goepel (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Effektiviteten hos desinfektionsåtgärder i samband med bekämpandet av epidemier hos djur

Ett viktigt led i åtgärderna för ett framgångsrikt bekämpande av epidemier hos djur är en grundlig desinfektion. Kraven som ställs på existerande desinfektionsmedel beträffande deras verksamhet är höga. De måste till exempel vara oskadliga för djur, ha en god fuktspridningsförmåga, inte vara alltför frätande, ha en så kort verkningsstid som möjligt, i vissa fall vara verksamma vid temperaturer under 10 °C, toxikologiskt och ekotoxikologiskt riskfria och godkända av statlig myndighet.

Vid desinfektion av djurstallar, transportmedel, iordningställande av rengöringskar för transportfordon samt inrättningar för fotdesinfektion används verksamma desinfektionsmedel i stora mängder. Till följd av de höga kostnader som är förbundna med detta finns det risk för att bruksanvisningarna för desinfektionsmedlet inte följs och att ett tillräckligt skydd mot epidemier därmed inte kan åstadkommas.

1. Kan Europeiska kommissionen påverka utveckling och tillhandahållande av billiga desinfektionsmedel?
2. Hur kan tillståndsvillkoren för desinfektionsmedel harmoniseras och förenklas inom Europeiska unionen?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(26 januari 1999)

Desinfektionsmedel omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽¹⁾. Direktivet trädde i kraft den 14 maj 1998 och skall vara genomförd i medlemsstaterna senast den 13 maj 2000. Genom direktivet kommer gemenskapsmarknaden för biocidprodukter att harmoniseras och en hög skyddsnivå för människor och djur att garanteras.

Direktivets godkännandeförfaranden kommer att genomföras i två steg. I ett första steg skall det verksamma ämnet som ingår i biocidprodukten utvärderas och införas i en förteckning över tillåtna ämnen (bilaga I till direktivet) efter beslut på gemenskapsnivå. Nästa steg gäller själva produkten. Efter det att det verksamma ämnet har införts i ovan nämnda förteckning kan biocidprodukter som innehåller ämnet godkännas och släppas ut på marknaden i medlemsstaterna. Direktivet innehåller även bestämmelser om ömsesidigt erkännande av godkännanden. Ett av de viktigaste kriterierna för att en biocidprodukt skall godkännas är hur effektiv produkten är.

Bilaga V till direktivet innehåller en förteckning över de 23 produkttyper som omfattas av direktivet. Produkttyp nr 3 omfattar hygienbiocidprodukter för veterinärverksamhet, dvs. produkter som används för platser där djur bor, stängs in eller transporteras.

1. Kommissionens meddelande "Industriell konkurrenspolitik för kemiindustrin i Europa: ett exempel" ⁽²⁾ har förvisso en viss betydelse. Å andra sidan skall inte kostnaden för en produkt ha någon betydelse för godkännandet av en biocidprodukt enligt direktiv 98/8/EG. Billiga produkter är dessutom ofta gamla produkter som toxikologiskt och ekotoxikologiskt sett som regel är mindre intressanta.
2. Direktivet kommer som redan nämnts ovan att leda till att gemenskapsmarknaden för biocidprodukter harmoniseras. Direktivet innehåller även bestämmelser om förenklade förfaranden för biocidprodukter som innebär en mindre risk för människor och miljön.

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998.

⁽²⁾ KOM(96) 187 slutlig.

(1999/C 207/137)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3655/98

från Elisabeth Schroedter (V) och Heidi Hautala (V) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Trakasserier mot miljöaktivister i Ukraina

Den ukrainska miljögruppen "Rainbow Keepers" har släppt information om eventuell förskingring och missbruk av medel från Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, däri inbegripet medel för att garantera säkerhet vid Tjernobyl. Efter detta har medlemmar i organisationen rapporterat att de trakasserats av polisen och den ukrainska hemliga säkerhetstjänsten (före detta KGB). Innan det att Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling höll sitt toppmöte i Kiev den 9-12 maj, togs miljöaktivister till förhör och hotades med arrest.

Känner kommissionen till dessa trakasserier mot miljöaktivister i Ukraina?

Vad gör kommissionen för att främja yttrandefrihet i Ukraina?

Vidtar kommissionen några åtgärder för att skydda miljöaktivister från trakasserier i samband med att de tillhandahåller de europeiska institutionerna med information om missbruk av EU-stöd?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(19 januari 1999)

Kommissionen känner inte till trakasserierna av miljöaktivister i Ukraina.

Enligt artikel 2 i partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, utgör respekten för demokratiska principer och mänskliga rättigheter (enligt definitionen i Helsingforslutakten och i Parisstadgan för ett nytt Europa, inbegripet åsikts- och yttrandefrihet) väsentliga beståndsdelar för partnerskap och för avtalet.

Kommissionens främsta redskap för att främja yttrandefriheten i Ukraina är demokratiprogrammet inom Phare och Tacis, vilket ingår i Europaparlamentets europeiska demokratiinitiativ. Detta program är avsett att främja principen om ett demokratiskt rättssamhälle i länderna i Central- och Östeuropa, de nya oberoende staterna och Mongoliet. I Ukraina tillhandahåller Tacis demokratiprogram stöd till övervakning av media och utbildning och till åtgärder för att öka den oberoende televisionens bidrag till utvecklingen av demokratin och det civila samhället, för att främja utbildning om det civila samhället i skolan och för att öka befolkningens delaktighet i beslut som rör ekonomi och miljö.

Kommissionen försöker skydda enskilda och grupper som tillhandahåller information om påstådda oegentligheter med EU-medel genom att se till att informationen hålls hemlig och att uppgiftsgivaren får vara anonym.

(1999/C 207/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3656/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Multilaterala förhandlingar mellan EU och Världshandelsorganisationen

I relationerna mellan EU och Världshandelsorganisationen finns ett ouppklarat ärende, i synnerhet när det gäller allmänna tjänster, eftersom förhandlingarna hittills har strandat inom sektorerna för sjö- och lufttransport samt den audiovisuella sektorn.

Vilken typ av strategi anser kommissionen att EU bör använda för att få till stånd en överenskommelse inom ramen för de multilaterala förhandlingarna som inleds inom ett år?

Svar från sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Gemenskapen strävar efter att få till stånd förhandlingar där alla frågor och tjänstesektorer behandlas, utan att på förhand utesluta något. Det skulle emellertid vara förhastat att på detta stadium exakt fastställa prioriteringarna – i synnerhet för olika sektorer – och kommissionen har ännu inte några möjligheter att göra någon närmare bedömning av förhandlingsmålen för den kommande multilaterala förhandlingsrundan. Intensiva samråd med medlemsstaterna och industrin har därför nyligen inletts, framför allt inom transportsektorn och den audiovisuella sektorn. För dessa sektorer nåddes en överenskommelse i slutet av Uruguayrundan, men den var av begränsad omfattning.

Det måste erkännas att transporttjänsterna för närvarande inte omfattas tillräckligt väl av det allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS). Visserligen ledde Uruguayrundan till att sjötransporttjänster omfattas av avtalet men det nåddes aldrig någon överenskommelse om särskilda åtaganden som skulle garantera en tillfredsställande grad av liberalisering på detta tjänsteområde. Därför tillämpas de grundläggande liberaliseringsprinciperna i GATS (marknadstillträde och nationell behandling) för närvarande inte effektivt. Det kommer att finnas tillfälle att förbättra situationen eftersom förhandlingarna om sjötransporttjänster väntas återupptas inom ramen för den nya rundan.

Vad gäller lufttransport omfattar GATS för närvarande inte trafikrättigheter och tjänster som står i direkt relation till utövandet av dessa trafikrättigheter. Följaktligen regleras tillhandahållandet av internationella lufttransporttjänster fortfarande av bilaterala avtal. Under Uruguayrundan erbjöd sig de flesta WTO-

medlemmar enbart att göra åtaganden för de tillhörande lufttransporttjänster som räknas upp i bilagan om lufttransporttjänster till GATS (reparation och underhåll av flygplan, databokningssystem och försäljning och marknadsföring av lufttransporttjänster).

Den audiovisuella sektorn omfattas också av GATS efter Uruguayrundan. Under Uruguayrundan gjorde emellertid gemenskapen och dess medlemsstater inga åtaganden för audiovisuella tjänster men däremot ett antal undantag från GATS-principen om mest gynnad nation för att var och en av medlemsstaterna skulle kunna behålla sin politik på det audiovisuella området. Samma linje har det stora flertalet WTO-medlemmar följt. För närvarande har en samrådsprocess beträffande denna sektor inletts och resultaten kommer att beaktas när strategin för de kommande multilaterala förhandlingarna inom WTO utarbetas.

(1999/C 207/139)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3658/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Datafel vid millenniumskiftet

Man har upptäckt att det finns en stor risk för ett datafel vid millenniumskiftet, även kallat 2000-effekten, beträffande alla typer av programmerbara elektroniska system, från centraldatorer till datachips.

Eftersom dessa system används för alla möjliga industriella ändamål (i de olika etapperna av tillverkningsprocessen), transporter, allmän service etc, samt eftersom nämnda system är beroende av datum och det är viktigt hur de kan komma att reagera vid millenniumskiftet, bör man fastställa vilka risker som föreligger.

Har kommissionen för avsikt att organisera någon typ av informativt och förebyggande seminarium med hänsyn till detta potentiella problem?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(18 januari 1999)

"År 2000-problemet" har diskuterats mycket i gemenskapen under de senaste åren, framför allt under 1998. Diskussionerna har förts i många olika forum, bland annat i press, TV och vid konferenser. De flesta medlemsstater har redan bedrivit, eller planerar att inom kort bedriva, kampanjer för att öka medvetenheten om problemet. Därför är det inte självklart att det skulle ge något större mervärde om kommissionen skulle bedriva en sådan kampanj. Man måste också beakta praktiska problem som beror på särskilda förhållanden som råder i olika länder och lokalt.

Via kommissionens webbplats för år 2000 (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>) kan man få omfattande internationell information om problemet och vilka åtgärder som kan vidtas.

(1999/C 207/140)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3660/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Datafel vid millenniumskiftet

Man har upptäckt att det finns en stor risk för ett datafel vid millenniumskiftet, även kallat 2000-effekten, beträffande alla typer av programmerbara elektroniska system, från centraldatorer till datachips.

Eftersom dessa system används för alla möjliga industriella ändamål (i de olika etapperna av tillverkningsprocessen), transporter, allmän service etc, samt eftersom nämnda system är beroende av datum och det är viktigt hur de kan komma att reagera vid millenniumskiftet, bör man fastställa vilka risker som föreligger.

Kan kommissionen informera om hur man kan planera och genomföra ett program för att korrigera dessa problem?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

På grund av 2000-problemets komplicerade karaktär, de olika gränssnitten mellan olika produkter och system och det stora antalet produkter som potentiellt kan påverkas är det inte möjligt att fastställa en standardmetod för att ta itu med alla aspekter på detta problem.

Kommissionens webbplats för år 2000 (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>) innehåller länkar till webbplatser för medlemsstaternas regeringar och berörda industrisektorer som tillhandahåller olika riktlinjer om hur man kan ta itu med problemet.

(1999/C 207/141)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3661/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Datafel vid millenniumskiftet

Man har upptäckt att det finns en stor risk för ett datafel vid millenniumskiftet, även kallat 2000-effekten, beträffande alla typer av programmerbara elektroniska system, från centraldatorer till datachips.

Eftersom dessa system används för alla möjliga industriella ändamål (i de olika etapperna av tillverkningsprocessen), transporter, allmän service etc, samt eftersom nämnda system är beroende av datum och det är viktigt hur de kan komma att reagera vid millenniumskiftet, bör man fastställa vilka risker som föreligger.

Har kommissionen genomfört en allmän analys av vilka typer av problem som kan komma att uppstå och hur de datumkänsliga systemen kan upphöra att fungera eller förstöras?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Kommissionen hänvisar frågeställaren till kommissionens meddelanden ⁽¹⁾ ⁽²⁾ om datorproblem som kan uppstå i samband med år 2000 respektive hur gemenskapen hanterar datorproblem som kan uppstå i samband med år 2000.

⁽¹⁾ KOM(98) 102.

⁽²⁾ SEK(98) 2100.

(1999/C 207/142)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3664/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Förfalskningar och olaglig kopiering

Europeiska kommissionen tillkännagav den 22 oktober 1998 publiceringen av grönboken angående kampen mot förfalskningar och olaglig kopiering på den inre marknaden, och påbörjade därmed en omfattande rådföring bland berörda instanser i medlemsstaterna beträffande detta tema.

Hur uppskattar kommissionen att denna företeelse påverkar den europeiska ekonomin?

(1999/C 207/143)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3665/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen**

(7 december 1998)

Angående: Förfalskningar och olaglig kopiering

Europeiska kommissionen tillkännagav den 22 oktober 1998 publiceringen av grönboken angående kampen mot förfalskningar och olaglig kopiering på den inre marknaden, och påbörjade därmed en omfattande rådfrågning bland berörda instanser i medlemsstaterna beträffande detta tema.

Vilken typ av initiativ kan kommissionen överväga i enlighet med gällande lag när rådfrågningarna väl har slutförts?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3664/98 och E-3665/98
ingivna av Mario Monti för kommissionen**

(29 januari 1999)

En av avsikterna med grönboken Att bekämpa varumärkesförfalskning och pirattillverkning på den inre marknaden ⁽¹⁾ är att det skall göras en bedömning av dessa problems ekonomiska följder inom den inre marknaden. Det kommer att bli möjligt att göra en sådan bedömning med hjälp av de svar som ges på grönbokens frågor till alla berörda parter, bl.a. företag, innehavare av immateriella rättigheter och branschorganisationer. Som frågeställaren antagligen känner till ställs det i grönboken detaljerade frågor om eventuella ekonomiska och samhällseliga konsekvenser av varumärkesförfalskningen och pirattillverkningen inom den inre marknaden. Härvidlag utgår man både från företagets situation (förluster av marknadsandelar, minskade personalbehov, lägre omsättning) och från ett samhällsekonomiskt perspektiv (färre investeringar, svartarbete, minskade skatteintäkter). På grundval av de samlade bidragen från berörda parter borde kommissionen kunna bilda sig en närmare uppfattning om varumärkesförfalskningens och pirattillverkningens konsekvenser för den europeiska ekonomin.

Vad gäller vilka insatser som kommissionen skulle kunna överväga som ett resultat av samrådet är det ännu alltför tidigt att uttala sig, eftersom samrådsprocessen fortfarande pågår. Kommissionen ämnar dock inte på förhand utesluta något alternativ och tänker inte heller favorisera några metoder framför andra. Med tanke på att de i grönboken framkastade typerna av åtgärder är av vitt skilda slag, är det inte säkert att kommissionen kommer att fastna för lösningar i form av lagstiftning. Det skulle även kunna handla om exempelvis ekonomiskt stöd till insatser mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning, organisatoriska och administrativa åtgärder eller också att man inför olika typer av incitament och förenklingar.

⁽¹⁾ KOM(98) 569 slutlig.

(1999/C 207/144)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3667/98**från Philippe Monfils (ELDR) till kommissionen**

(7 december 1998)

Angående: Moms på konstverk

Sedan den 1 januari 1995 tillämpar vissa länder, däribland Belgien, det sjunde momsdirektivet. Tyskland har däremot utverkat uppskov för momsökningen till och med 1999. Detta resulterar i att konkurrensen mellan konsthandlarna i de olika medlemsländerna snedvrids, eftersom momsens — för att ta ett exempel — är 21 % i Belgien medan den bara är 7 % i Tyskland. Denna skillnad utgör en enorm konkurrensfördel på en så specialiserad och internationell marknad som konstmarknaden.

Förutom konkurrensaspekten verkar det också föreligga en diskriminering vad gäller momsnivån mellan olika delar av marknaden för varor och tjänster av kulturellt slag. Bokhandlarna och senast underhållningsartisterna åtnjuter en sänkt momsnivå på 6 %. Denna sänkning genomfördes för att stimulera kulturlivet och ge det en chans att överleva.

Är kommissionen medveten om de svårigheter som konsthandlarna har och avser kommissionen att utarbeta ett förslag till ändring av direktiv 92/77 om komplettering av det gemensamma systemet för mervärdesomsättningsskatt och ändring av direktiv 77/388, för att lägga till konstverk i bilaga H i detta direktiv (lista över varor och tjänster som kan beläggas med sänkt moms), allt i syfte att säkerställa en lojal konkurrens mellan konsthandlarna inom den Europeiska unionen och som ett led i gemenskapens politik för stöd till kultursektorn?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(2 februari 1999)

Det sjunde momsdirektivet av den 14 februari 1994 (94/5/EG) ⁽¹⁾ innehåller särskilda föreskrifter för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter. Bestämmelserna gör det möjligt för de skattepliktiga att betala moms på vinstmarginalen vid försäljning av konstverk i stället för på hela försäljningspriset. Den förstnämnda beräkningsgrunden används i Belgien, medan den sistnämnda används i Tyskland. Vidare får medlemsstaterna föreskriva att den reducerade skattesatsen tillämpas vid den första leveransen av konstverk som görs av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare, vilket gör att bildkonstnärer och artister likabehandlas. Det är emellertid varje medlemsstats sak att själv bestämma om de vill tillämpa denna reducerade skattesats.

Kommissionen är medveten om att de undantag som två medlemsstater beviljades när sjunde momsdirektivet antogs har haft snedvridande effekter, men kommissionen hyser inga tvivel om att dessa effekter kommer att försvinna när undantagen upphör att gälla den 30 juni 1999.

⁽¹⁾ EGT L 60, 3.3.1994; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 153.

(1999/C 207/145)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3672/98 från Gerhard Hager (NI) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Finansavtal med Tjeckien

Vid sitt besök i Tjeckiska republiken i början av oktober undertecknade kommissionsledamoten Hans van den Broek tillsammans med den tjeckiska finansministern Svoboda tre finansavtal, som medger utbetalningar på 36,9 miljoner ECU till Tjeckien (PHARE-medel). Bland annat ska 4,8 miljoner av dessa pengar ställas till förfogande för förstärkning av EU:s yttre gränser.

1. För vilka konkreta projekt utbetalas de 4,8 miljoner ECU som är avsedda för förstärkning av de yttre gränserna?
2. Skall även projekt för byggande av uppsamlingsläger vid den nuvarande yttre gränsen mot Tyskland och Österrike finansieras med dessa medel?
3. Är utbetalningarna förbundna med konkreta framsteg beträffande bekämpningen av den olagliga flyktingsmugglingen?
4. Vad innehåller de båda övriga avtalen om det gränsöverskridande samarbetet mellan Tjeckien och Tyskland (7 milj. ECU) samt Österrike (2,9 milj. ECU)?
5. Varför undertecknade kommissionen dessa båda avtal?

Svar

(9 mars 1999)

Rådet är inte i stånd att svara på den ärade parlamentsledamotens frågor som snarare faller under kommissionens behörighet inom ramen för genomförandet av Phare-programmet.

(1999/C 207/146)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3673/98
från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Finansavtal med Tjeckien

Vid sitt besök i Tjeckiska republiken i början av oktober undertecknade kommissionsledamoten Hans van den Broek tillsammans med den tjeckiska finansministern Svoboda tre finansavtal, som medger utbetalningar på 36,9 miljoner ECU till Tjeckien (PHARE-medel). En del av dessa medel är avsedda för projekt för demokratisering och beskydd av minoriteter.

I betraktande av detta ställs följande frågor till kommissionen:

1. Förekommer även projekt för finansiellt stöd till den tyskspråkiga minoriteten bland de ovannämnda projekten?
2. Innebär den finansiella uppgörelsen bindande åtaganden angående förbättring av de rättigheter som garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (upphävande av Benes-dekreten)?
3. Anser kommissionen att de ännu gällande Benes-dekreten, med innehåll som strider mot folkrätt och mänskliga rättigheter, uppfyller de kriterier som beslutades av rådet i Köpenhamn (respekt för och iakttagande av de mänskliga rättigheterna)?
4. Har kommissionen överhuvudtaget diskuterat problematiken kring Benes-dekreten i samband med genomgången av EG:s regelverk (Acquis screening)?
5. Om så inte är fallet, varför inte? Om så är fallet; vilket resultat har kommissionen kommit fram till?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

1. Den 12 oktober 1998 undertecknade den tjeckiske finansministern och den ledamot av kommissionen som är ansvarig för dessa frågor dokument rörande 1998 års nationella Phare-program för Tjeckien, vilket omfattar ett projekt till stöd för romernas vidare integration i det tjeckiska samhället.
2. Phare-stödet är förbundet med vissa villkor, nämligen att Tjeckien iakttar sina förpliktelser enligt Europaavtalet, att ytterligare steg tas på vägen mot uppfyllelse av de politiska och ekonomiska kriterier som fastställdes av Europeiska rådet vid dess möte i Köpenhamn i juni 1993 och att det görs framsteg i genomförandet av partnerskapet för anslutning från mars 1998.
3. För tillämpningen av Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter svarar Europarådet. Endast detta organ kan besvara frågor om Benes-dekretens förenlighet med konventionen om mänskliga rättigheter. För övrigt ber kommissionen att få hänvisa frågeställaren till vad som sägs i den tysk-tjeckiska deklarationen från januari 1997.
4. och 5. Frågor avseende de områden som tas upp av frågeställaren har hittills inte blivit aktuella vid genomgången av gemenskapens regelverk.

(1999/C 207/147)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3676/98
från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Daphne-programmet

Barnmisshandel och barnprostitution liksom våld mot kvinnor, till exempel i form av tvångsprostitution, har ökat i Europa under de senaste åren. Genom aktionsprogrammet Daphne vill man med hjälp av samordnade åtgärder på europainivå bekämpa våldsamma övergrepp på kvinnor och barn inom EU. Man vill skapa en allmän medvetenhet om den sexuella misshandeln av kvinnor. Icke-statliga organisationer har valts ut för att genomföra projekt, eftersom de har bättre kontakt med offren.

Den 10-11 november 1998 presenterades i Europaparlamentet ett projekt för bekämpning av våld mot ungdomar på grund av deras sexuella läggning, finansierat genom pengar från Daphne-fonden.

I betraktande av detta ställs följande frågor till kommissionen:

1. Hur många projekt som godkänts inom ramen för Daphne-programmet sysselsätter sig med behov av skydd på grund av sexuell läggning?
2. Hur mycket erhåller dessa projekt i ekonomiskt stöd och vilka icke-statliga organisationer ansvarar för nämnda projekt?
3. Hur förklarar kommissionen införlivandet av liknande projekt i Daphne-programmet, som egentligen skall handla om barnpornografi, barnmisshandel och våld mot kvinnor?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(25 januari 1999)

Kommissionen delar parlamentsledamotens bekymmer över problemet med våld och pornografi där barn i Europa är inblandade samt över det våld som drabbar kvinnor. Den är också bekymrad över det våld som utövas mot minoriteter och grupper som är offer för diskriminering.

1. Inom ramen för Daphne-programmet stödde kommissionen både 1997 och 1998 ett projekt för att bekämpa det våld som riktas mot unga homosexuella.
2. Det ekonomiska stödet till dessa två projekt var 36 192 ecu respektive 41 762 ecu. Den icke-statliga organisation som medverkade i projekten var Azione Gay e Lesbica (tidigare Arcigay Arcilesbica – Firenze).
3. Syftet med Daphne-programmet, sådant det antagits av Europaparlamentet och genomförts av kommissionen, är att bekämpa alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor. Av de projekt som stöddes genom programmet 1997 gällde 40 % uteslutande sexuellt våld, medan 60 % helt eller delvis gällde icke-sexuellt våld.

I Daphne-programmet fästs särskild uppmärksamhet vid bekämpning av våld mot grupper som utsätts för diskriminering. I artikel 13 i Amsterdamfördraget anges syftet att "bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning". I samma syfte stödjer Daphne-programmet projekt för att bekämpa våldet mot kvinnor, etniska minoriteter, religiösa minoriteter, handikappade, äldre, barn och homosexuella.

(1999/C 207/148)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3684/98

från James Nicholson (I-EDN) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Tjernobylnaturkatastrofen och fiskimport

Vilka säkerhetsåtgärder har kommissionen i beredskap för fisk som importerats från områden som kan ha smittats av radioaktivt nedfall från katastrofen vid kärnkraftverket i Tjernobylnaturkatastrofen?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(4 februari 1999)

Övergången till fri omsättning inom gemenskapens territorium av jordbruksprodukter, som importerats från tredje land, regleras av rådets förordning (EEG) 737/90 av den 22 mars 1990⁽¹⁾ (om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobylnaturkatastrofen). Där föreskrivs att den sammanlagda radioaktiviteten av cesium 134 och 137 i mjölk, mjölkprodukter och spädbarnsmat inte får överskrida gränsvärdet 370 Bq/kg, samt gränsvärdet 600 Bq/kg för alla övriga produkter.

För att ta hänsyn till det faktum att vissa produkter omöjligen kan ha blivit radioaktivt nedsmittade i betydande grad genom nedfall från Tjernobylyolyckan samt till förändringarna i strålningssituationen i de länder som berörts av nedfallet, har kommissionen i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) 737/90 beslutat att anta en förteckning, som uppdateras löpande, över de produkter som skall undantas från den aktuella förordningen. Den första förteckningen finns med som bilaga till kommissionens förordning (EEG) 146/91 av den 22 januari 1991 ⁽¹⁾. Den innehåller ett stort antal produkter, bland annat fisk, skaldjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur enbart av havsursprung. Fisk, skaldjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur av sötvattensursprung blev i sin tur undantagna 1993, när en ny förteckning antogs enligt kommissionens förordning (EEG) 1518/93 av den 21 juni 1993 ⁽²⁾. Sedan 1991 har kommissionen, biträdd av en särskild kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna, med jämna mellanrum sett över förteckningen. Den ändrades senast 1997, då kommissionen antog förordning (EG) 727/97 av den 24 april 1997 ⁽⁴⁾. Även om fisk och andra vattenprodukter inte längre omfattas av förordning (EG) 737/90, är medlemsstaterna skyldiga att följa de bestämmelser i direktivet som föreskriver de grundläggande normerna för skyddet av allmänhetens hälsa mot de faror som förorsakas av joniserande strålning ⁽³⁾, däribland den exponering som uppstår genom intag av livsmedel.

⁽¹⁾ EGT L 82, 23.3.1990.

⁽²⁾ EGT L 17, 23.1.1991.

⁽³⁾ EGT L 150, 22.6.1993.

⁽⁴⁾ EGT L 108, 25.4.1997.

⁽⁵⁾ EGT L 246, 17.9.1980; EGT L 265, 5.10.1984; EGT L 159, 29.6.1996.

(1999/C 207/149)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3686/98

från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Kärnkraftverket i Ignalina, Litauen

1. Känner kommissionen till att det litauiska parlamentet kommer att debattera och godkänna den nationella energiplanen i november där det mycket väl kan finnas en rekommendation om att åter ta reaktorerna i kärnkraftverket Ignalina i bruk. Ett sådant agerande skulle strida mot kärnsäkerhetsavtalet och Agenda 2000. Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att tillse att anläggningen inte tas i bruk?
2. Kommer kommissionen att ange som villkor för vissa föranslutningsanslag till Litauen att Ignalina avvecklas?
3. Anser kommissionen att de kontrakt som de litauiska energibolagen nyligen ingått om export av sex TWh elektricitet varje år de närmaste tio åren — nästan motsvarande vad som alstras av en reaktor vid kärnkraftverket Ignalina — kommer att göra de litauiska myndigheterna mindre benägna att avveckla reaktorerna?
4. Vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta om den litauiska regeringen åter tar Ignalinareaktorerna i bruk?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Kommissionen känner till att Litauens regering förbundit sig att lägga fram en nationell energistrategi för parlamentet före 1998 års utgång och följer uppmärksamt denna fråga.

Tillsammans med internationella finansiella institut har kommissionen upprepade gånger uppmanat Litauens regering att iaktta sina åtaganden enligt det avtal om kärnsäkerhetskonton som Litauen ingått med Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling. I detta avtal förbinder sig de litauiska myndigheterna att inte åter ta kärnkraftverket i Ignalina i bruk. I sitt yttrande över Litauens ansökan om medlemskap i gemenskapen, i partnerskapet för anslutning och i den återkommande rapporten av den 4 november 1998 har kommissionen fastställt att detta är ett prioriterat åtgärdsområde. Kommissionen har också uttryckt sin oro över Litauens politik rörande energiexport.

Kommissionen har förklarat sig villig att samarbeta med Litauens regering för att utarbeta en heltäckande energistrategi. I detta sammanhang borde även konsekvenserna av att stänga kraftverket beaktas. Förutsatt att Litauen förbinder sig att följa en acceptabel tidsplan för stängning av kraftverket kan finansiellt stöd göras tillgängligt från gemenskapens budget. Villkor för framtida Phare-medel till Litauens energisektor är att Litauen antar en nationell energistrategi som är i linje med avtalet om kärnsäkerhetskonton, att åtagandet att inte åter ta kraftverket i bruk bekräftas samt att en realistisk tidsplan för stängning antas.

(1999/C 207/150)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3694/98
från Jan Mulder (ELDR) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Bedövning av fjäderfä som skall slaktas

När det gäller bedövning av fjäderfä som skall slaktas tillåter direktiv 93/119 ⁽¹⁾ den vedertagna vattenbadsmetoden. Under senare år har man utvecklat en metod för att bedöva fjäderfä med gas. Detta medför en bättre kvalitet och bättre garantier för djuren inte lider. Vissa av dessa metoder baseras på ett par försöksprojekt som finansieras av EU, AIR 3-projektet CT94-0885 och VOLAIR EU 113711.

1. Kan kommissionen skriva under på att gasbedövning, såväl det gäller produktkvalitet som djurens välbefinnande, ger bättre resultat än vattenbadsmetoden?
2. Kan kommissionen ange när den tänker uppfylla artikel 13.2 b och 13.2 c där det anges att kommissionen senast den 31 december 1995 skall lägga fram förslag om att bedöva djur med gas?
3. Kan kommissionen bekräfta att det ur ekonomisk synvinkel, men framförallt när det gäller djuren välbefinnande, är bråttom att lägga fram dessa förslag?

⁽¹⁾ EGT L 340, 31.12.1993, s. 21.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(20 januari 1999)

I juni 1998 presenterade Vetenskapliga kommittén för djurs hälsa och välbefinnande en rapport om användningen av blandningar av koldioxid, syrgas och kvävgas för bedövning och avlivning av fjäderfä ⁽¹⁾. Det framgår av denna rapport att bedövning med hjälp av olika kombinationer av dessa gaser kan ge en högre kvalitet på köttet och förorsaka mindre lidande för djuren än bedövning med hjälp av elektricitet.

Kommissionen håller för närvarande på att utarbeta ett förslag om bedövning och avlivning av djur. Detta förslag, som bygger på ett yttrande från Vetenskapliga veterinärkommittén, kommer troligen att läggas fram inom kort.

⁽¹⁾ <http://europa.eu.int/comm.dg24/health/sc/scah/outcome>.

(1999/C 207/151)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3702/98
från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Partnerskapsprogrammet "Twinning" (tvillingprogrammet)

Genom upplysningar som förekommit i pressen framgår det att man under januari 1999 skall utsända de första nationella tjänstemännen till kandidatländernas ministerier för att bistå med uppbyggnaden av administrativ och institutionell kapacitet. Detta bistånd är dock begränsat till områdena lantbruk, miljö, finans, rättsliga och inrikes frågor. Kommissionen har på grundval av de av staterna i Central- och Östeuropa föreslagna projekten och respektive erbjudanden från medlemsstaterna tagit på sig samordningen av partnerskapet.

- Har kommissionen tillgång till sifferuppgifter angående hur många projekt som faktiskt kommer att sättas igång under 1999?
- Kan kommissionen tala om till vilka fackområden dessa projekt kommer att vara koncentrerade?
- Har kommissionen dessutom tillgång till uppgifter angående i hur många projekt österrikiska tjänstemän deltar?
- Kan kommissionen redan nu uppskatta hur stort det bidrag kommer att vara som detta program erhåller genom medel från Phare (med indelning enligt fackområden) och hur stora kostnaderna kommer att vara för de deltagande medlemsstaterna (exempelvis för Österrike)?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Kommissionen lade i maj 1998 fram en lista för medlemsstaterna som innehöll ett hundratal projekt för partnersamverkan, och inbjöd dem att anmäla eventuellt intresse för att delta i samarbetet. Kommissionen fick 360 svar och hittills är partnerna för 80 projekt klara. Uppdraget för det konkreta samarbetet håller på att utarbetas. Under tiden har en andra lista med 39 projekt som härstammar ur programplaneringen för 1998 presenterats för medlemsstaterna. Man kan alltså förmoda att ca 100 nationella tjänstemän kommer att placeras på tjänster i länderna i Central- och Östeuropa under 1999.

Projekten gäller jordbruk, ekonomi, rättsväsende, inrikespolitik och miljö, men också förberedandet av administrationen för strukturreсурser. Listan har hållits kort av två anledningar: i alla rapporter om partnersamverkan understryks dessa länders otillräckliga administrativa kapacitet på dessa områden, och kommissionen ser sig därför nödd att i inledningskedet hålla initiativet inom rimliga gränser tills tillräckliga förfaranden och bestämmelser finns på plats.

Österrike ansvarar för närvarande för tre projekt för partnersamverkan och kommer att vara delaktigt i ytterligare nio. Tillskott från Phareprogrammet för partnersamverkan till de projekt för partnersamverkan som Österrike deltar i uppgår till 4 miljoner euro. I princip skall medlemsstaterna få full ersättning för kostnaderna i samband med partnersamverkan.

(1999/C 207/152)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3703/98

från Hiltrud Breyer (V) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Sjukförsäkringar och diskriminering av kvinnor

1. Är rådet medvetet om att kvinnor betalar större avgifter för sjukförsäkringar?
2. Anser rådet att detta strider mot principen om lika villkor?
3. Vilka åtgärder planerar rådet att vidta för att undanröja denna diskriminerande praxis?

Svar

(9 mars 1999)

Rådet har för sin del ingen information om den typ av diskriminering av kvinnor som den ärade parlamentsledamoten tar upp i sin fråga. Hur som helst åligger det kommissionen att övervaka tillämpningen av såväl EG-fördragets bestämmelser som de bestämmelser som institutionerna infört i enlighet med fördraget.

(1999/C 207/153)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3706/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Europeiska kommissionens inträdesprov för tolkar i grekiska

Inträdesproven för tolkar i grekiska som organiserats av Europeiska kommissionen hade planerats till den 12 oktober 1998 i Bryssel och den 15 och 16 oktober 1998 i Aten. Inträdesproven i Bryssel ägde rum men kommissionen ställde in proven i Aten utan att underrätta examinatorerna och framför allt deltagarna.

Det är värt att här betona att alla nödvändiga åtgärder hade vidtagits (hyra av salar, tjänstemän etc.) och att alla kostnader redan var betalda. Deltagarna blev tvungna att röra upp himmel och jord, vilket en del av dem har vittnat om, för att ta reda på vad som verkligen hände. Enligt de senaste uppgifterna kommer dessa inträdesprov, som så orättvist ställdes in, och som skulle ha ägt rum i Aten, att eventuellt äga rum i Bryssel i december.

Kan kommissionen säga:

- a) vem som fattade beslutet om att proven skulle ställas in och vilka motiven var till detta?
- b) om den anser att detta organisationsförfarande, som medför ett slöseri av pengar och att kommissionens anseende hos allmänheten minskar, verkligen är det rätta?
- c) vad den tänker göra för att vidta sanktioner mot de ansvariga?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(15 februari 1999)

Det allmänna provet KOM/LA/1052 för rekrytering av grekiska tolkar anordnas av kommissionen. Uttagningskommittén består av konferenstolkare som arbetar inom Gemensamma tjänsten för tolkning och konferenser (SCIC), med undantag för dess ordförande som är en universitetsprofessor och tillika rådgivare på hög nivå vid grekiska utrikesministeriet.

Efter antagningsförfarandet och de obligatoriska skriftliga proven gick 28 sökande vidare till de muntliga proven som består av två delar: konsekutivtolkning och simultantolkning. Av dessa bor sjutton stycken i Bryssel, tio stycken i Grekland och en i USA.

Då uttagningskommitténs ordförande inte kunde frånvara flera dagar i sträck från sin tjänst vid utrikesministeriet bad han om att delar av provet skulle förläggas till Aten. Man bestämde därför att de sjutton sökande som bor i Bryssel skulle göra de muntliga proven i Bryssel men att konsekutivtolkningsdelen skulle hållas i Aten för de elva andra personerna. Sedan var det meningen att endast de sökande som blev godkända i konsekutivtolkningen skulle kallas till Bryssel för simultantolkningen (på grund av brist på lämpliga lokaler var det omöjligt att hålla simultantolkningen i Aten).

I början av september visade det sig, med tanke på de sökande i Atens språkkombinationer, att förutom de fyra medlemmarna i uttagningskommittén skulle, på grund av dessa muntliga prov, sex andra tolkar, vara frånvarande i två dagar, plus resdagarna till och från Aten. Med anledning av vad SCIC:s verksamhet innebär och särskilt med avseende på behovet av att ha tolkar på plats i Bryssel bestämde man att förlägga båda delarna av det muntliga provet till Bryssel.

Uttagningskommitténs sekreterare meddelade vederbörligen alla de sökande om detta. Inga sökande kom till de muntliga proven och inga klagomål inkom. Den person som skulle åka från USA var tvungen att betala en avbokningsavgift för sin biljett som kommissionen kommer ersätta henne för. Atens provcentrum informerades i förväg och har inte debiterat kommissionen. De muntliga proven hölls den 20-22 januari 1999 i Bryssel.

Kommissionen beklagar att man var tvungen att skjuta upp dessa prov.

(1999/C 207/154)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3719/98**från Giuseppe Rauti (NI) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Liberaliserad närsjöfart (cabotage) – uppskov till år 2004 för Italien

Är kommissionen medveten om Italiens mycket svåra sats till följd av det regelverk om europeiska sjötransporttjänster inom en medlemsstat (cabotage) som träder i kraft den 1 januari 1999? Den planerade "liberaliseringen" gäller inte för Grekland – som har lyckats få uppskov till år 2004 – vilket inneburit att Grekland nu gör sig redo att "kolonisera" Italiens närsjöfart. Cabotageverksamheten i Italien står för 80 procent av persontransporttjänsterna och 45 procent av godstransporttjänsterna inom en och samma medlemsstat, och verksamheten liberaliseras alltså den 1 januari. I Italien är 15 000 sjömän på 470 fartyg direkt berörda, och indirekt 2 000 anställda på land och 29 000 anställda hos underleverantörer (se Giorgio Lonardis artikel i tidningen La Repubblica av den 17 november 1998, s. 35). Italien riskerar att förlora 5 000 miljarder lire i årliga intäkter till Grekland, ett land som bryter mot konkurrensreglerna och använder sig av ett hopplock av besättningar bestående av tredjelandsmedborgare som tvingas arbeta under slavliknande förhållanden.

Vore det inte mer än rätt, för att inte säga socialt och etiskt korrekt, att sätta upp samma tidsfrist för Grekland som för Italien, eller att också för Italiens del skjuta upp ikraftträdandet av det nya regelverket till år 2004?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(18 januari 1999)

Kommissionen anser inte att parlamentsledamotens analys av situationen stämmer.

För det första är det, enligt rådets förordning (EEG) 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) ⁽¹⁾, möjligt att tillämpa värdestatens bestämmelser i alla frågor som rör bemanning hos gemenskapsrederier som utför öcabotage, och enligt den italienska lagstiftningen tillåts inte att personer från tredje land anställs på fartyg som utför cabotagetrafik. Dessutom måste sådana gemenskapsrederier följa alla bestämmelser för cabotagetrafik som gäller i den medlemsstat där fartyget är registrerat. Enligt den grekiska lagstiftningen får på samma sätt endast grekiska medborgare eller gemenskapsmedborgare anställas på fartyg som bedriver cabotagetrafik. Således kommer inte de grekiska rederierna att kunna använda sig av fartyg som bemannats med personer från tredje land vid öcabotage i Italien.

Enligt de två rapporter som kommissionen utarbetade 1995 ⁽²⁾ och 1997 ⁽³⁾ angående genomförandet av förordning (EEG) 3577/92, har dessutom fartyg från andra länder i gemenskapen i mycket marginell omfattning verkat inom de avreglerade cabotagesektorerna i de fem respektive medlemsstaterna i södra gemenskapen. Det är därför mycket osannolikt att den italienska öcabotagetrafiken kommer att "koloniseras" av någon annan medlemsstats flotta.

Rådets förordning är i sin helhet bindande. Kommissionen är inte bemyndigad att förkorta tidsfrister eller förlänga övergångsperioder som rådet har fastställt.

⁽¹⁾ EGT L 364, 12.12.1992.

⁽²⁾ Rapport från kommissionen till rådet om genomförandet av förordning (EEG) 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) – 1993-1994 – KOM(95) 383 slutlig.

⁽³⁾ Rapport från kommissionen till rådet om genomförandet av rådets förordning nr 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) 1995-1996 och om de ekonomiska och sociala konsekvenserna av liberaliseringen av öcabotage – KOM(97) 296 slutlig.

(1999/C 207/155)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3723/98**från Roy Perry (PPE) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Gemenskapens skyldigheter gentemot öar

Vad avser Europeiska kommissionen, mot bakgrund av att Amsterdamfördraget har undertecknats och snart också ratificerats, att göra för att uppfylla sina skyldigheter gentemot öar enligt nya artikel 158? Kan kommissionen ange vilka förslag den överväger att lägga fram för att fullfölja sina rättsliga förpliktelser enligt denna artikel då ratificeringen fullföljts?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(6 januari 1999)

Kommissionen godkände den 18 mars 1998 ett förslag till allmän förordning ⁽¹⁾ som är avsedd att genomföra riktlinjerna i meddelandet "Agenda 2000: En förstärkt och utvidgad union" ⁽²⁾. För att strukturpolitiken skall bli effektivare i de regioner som har de största problemen lade kommissionen fram förslag om en större geografisk koncentration: den del av gemenskapens befolkning som omfattas av mål 1 och 2 bör minskas till 35-40 % mot 51 % för närvarande för mål 1, 2, 5b och 6. Denna strävan efter koncentration borde omfatta samtliga regioner, inklusive öarna.

I artikel 158, i dess lydelse enligt Amsterdamfördraget, vilket för närvarande är under ratificering, fastställs att "Gemenskapen skall sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, inbegripet landsbygdsområdena". Denna artikel omfattar alltså inte samtliga öar utan endast de minst gynnade. Kommissionen anser att man med hjälp av de kriterier för stödberättigande som föreslagits för mål 1 och 2 kommer att kunna göra sig en uppfattning om omfattningen av de problem, som är kännetecknande för öar, vilka för övrigt skiljer sig mycket från varandra.

⁽¹⁾ EGT C 176, 9.6.1998.

⁽²⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

(1999/C 207/156)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3725/98**från Carlos Carnero González (GUE/NGL) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Den autonoma regionen Kantabriens (Spanien) fortsatta stödberättigande inom strukturfondernas mål 1

Stora delar av spansk massmedia har de senaste dagarna uppmärksammat att Eurostat har offentliggjort uppgifter om medelinkomsten i olika europeiska regioner under treårsperioden 1994-1996. Av dessa uppgifter framgår att den autonoma regionen Kantabrien ligger några tiondelar över 75 procent av genomsnittet i EG.

Enligt flera dagstidningar har detta lett till att den spanska regeringen och Kantabriens regionala myndigheter bedömt att denna region under strukturfondernas nya programplaneringsperiod inte längre kommer att omfattas av mål 1.

Anser kommissionen mot denna bakgrund att det finns någon grund för de ovannämnda politiska tolkningarna?

Om så är fallet, anser inte kommissionen att det i detta skede av diskussionen om lagstiftningen fortfarande är för tidigt för den spanska regeringen och Kantabriens regering att dra ovannämnda slutsatser, när Europaparlamentet nyligen i en resolution har begärt mer flexibla kriterier för upprättandet av förteckningen över de regioner som omfattas av strukturfondernas mål 1?

Anser kommissionen att det kriterium för köpkraftsparitet som Eurostat använder är det som bäst speglar en regions verkliga välstånd, eller anser kommissionen tvärtom att flera mer objektiva kriterier, som till exempel genomsnittlig BNP i regionen dividerat med sysselsatt befolkning?

Förstår inte kommissionen att om det senare kriteriet användes skulle Eurostats uppgifter ge andra resultat som bättre skulle motsvara verkligt välstånd i varje EU-region?

Till sist, och bortsett från om Kantabrien är berättigat eller inte till stöd inom något av strukturfondernas mål, hur tänker kommissionen säkerställa att denna region även i fortsättningen får tillräckligt stöd för att kunna klara av sina obalanser genom en verkkningsfull regional utvecklingsplan som beslutats i samråd med de främsta politiska och sociala krafterna?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(6 januari 1999)

För att avgöra om regioner är berättigade till stöd inom strukturfondernas mål 1 för perioden 2000-2006 har kommissionen lagt fram ett förslag om en strikt tillämpning av kriteriet bruttonationalprodukt (BNP) per capita och 75 % av genomsnittet i gemenskapen. BNP per capita kommer att beräknas i köpkraftsparitet, på NUTS II-nivå. Så snart den förordning som innehåller allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾ blivit antagen kommer kommissionen att upprätta en förteckning över de regioner som är berättigade till stöd inom strukturfondernas mål 1, vilket kommer att ske på grundval av disponibla uppgifter från de tre sista åren. Detta förslag granskas för närvarande av rådet och parlamentet.

På grundval av uppgifter för åren 1994, 1995 och 1996 har Kantabrien en BNP-nivå per invånare som uppgår till 76,6 % av genomsnittet i gemenskapen. Enligt kommissionens förslag borde Kantabrien från och med den 1 januari 2000 inte längre vara berättigat till stöd inom mål 1. Kantabrien borde emellertid vara berättigat till ett successivt avtagande stöd under en övergångsperiod från strukturfonderna under sex, eller till och med sju år.

Kriteriet BNP per invånare uttryckt i köpkraftsparitet och beräknat på NUTS II-nivå har sedan 1988 använts för att fastställa regioners stödberättigande inom mål 1. Kommissionen anser att detta kriterium är väl lämpat för att beräkna regionernas ekonomiska utvecklingsnivå.

⁽¹⁾ EGT C 176, 9.6.1998.

(1999/C 207/157)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3726/98

från Werner Langen (PPE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Principen om gemenskapskonsumtion/EU:s varumärkesdirektiv

I sitt svar på min skriftliga fråga P-0737/98 ⁽¹⁾ skriver kommissionen följande:

1. "Som de internationella ekonomiska relationerna för närvarande gestaltar sig kan principen om gemenskapskonsumtion erbjuda vissa fördelar för konsumenterna i fråga om den berörda produkten. Bl.a. kan den säkerställa oförändrad kvalitet på produkter som omsätts på den inre marknaden och kontinuitet i kundservicen";
2. "att ingen av gemenskapens och dess medlemsstaters större internationella partner för närvarande tillämpar principen om internationell konsumtion av industriella rättigheter";
3. med hänvisning till målet Silhouette och generaladvokatens förslag till avgörande att "denna bestämmelse i direktivet är en åtgärd som syftar till en fullständig harmonisering".

Med anledning av detta ställer jag följande frågor till kommissionen:

1. Skulle man kunna ange närmare på vilket sätt oförändrad kvalitet är beroende av om gemenskapskonsumtion av varumärkesrättigheter införs eller ej?
2. När märkesprodukter importeras från ekonomiska områden utanför Europa, rör det sig då inte i regel om identiska produkter?
3. Tar inte försäljningsställen i Europa ändå ofta emot leveranser från varumärkesinnehavarens utomeuropeiska tillverkningsställen?

4. Står kommissionen fast vid sitt påstående att kontinuitet i kundservicen endast kan upprätthållas i samband med gemenskapskonsumtion, med tanke på att det enligt tidningsrapporter finns företag som uppmanar sina återförsäljare att ta mer betalt för reservdelar och underhåll av dem som äger produkter från den grå marknaden?
5. Anser kommissionen inte att Japan, Förenta staterna, Schweiz och Sydkorea är viktiga handelspartner för gemenskapen och medlemsstaterna, med tanke på att dessa länder — vilket bekräftats av domar i de högsta domstolarna — respekterar principen om internationell konsumtion och erkänner den, i Sydkoreas fall med vissa undantag?
6. Skulle inte en harmonisering också ha inträtt om den internationella konsumtionen införts allmänt, utan den nackdelen för konsumenterna att priserna drivits i höjden?

(¹) EGT C 402, 22.12.1998, s. 25.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

1. och 2. Global konsumtion av varumärkesrätten skulle faktiskt kunna vara en risk för kvaliteten på produkter som saluförs i EU. Det gäller säkerligen inte generellt, men vissa typer av produkter som saluförs med samma varumärke i hela världen kan ha särdrag på lokala marknader p.g.a. exempelvis klimatet. I ett sådant fall kan global konsumtion innebära att gemenskapskonsumenter som köper parallellimporterade produkter inte får vad de är vana vid. Global konsumtion innebär också en risk för att piratkopior följer med i flödet av all okontrollerad import, vilket naturligtvis vore negativt för konsumenterna.

3. Det är riktigt att varumärkesinnehavaren kan förse återförsäljare i EU med leveranser av varor som är tillverkade utanför EU. Den sortens beslut fattas av företagen och ingår i deras marknadsstrategi. För närvarande har kommissionen inte några exakta sifferuppgifter om detta. Den undersökning som kommissionen har beställt och som gäller de ekonomiska konsekvenserna av rådande läge i EU när det gäller konsumtion av rättigheter torde klargöra frågan.

4. Kommissionen har ingen information om att varumärkesinnehavare tvingar återförsäljare eller detaljister att ta mera betalt för kundservice åt kunder som har köpt parallellimporterade varor.

5. De första resultaten av den av kommissionen beställda undersökningen om de ekonomiska konsekvenserna av rådande läge för EU och dess viktigaste handelspartner när det gäller konsumtion av rättigheter tyder på att situationen är ganska komplicerad. I USA och Japan, som är EU:s viktigaste handelspartner, tillämpas inte global konsumtion av varumärkesrätten strikt och generellt. I USA får varumärkesinnehavaren t.ex. begränsa parallellimporten om det dels saknas ekonomisk eller rättslig bindning mellan företaget som äger varumärket och den utländske tillverkaren, dels rör sig om parallellimporterade produkter som konkret eller kvalitativt skiljer sig från dem som säljs inhemskt. I Japan regleras problemet i försäljningsavtalen mellan varumärkesinnehavaren och dennes återförsäljare. Avtalsfrihet råder och parterna är därefter bundna av vad de har avtalat.

6. Rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (¹) utgör, när det gäller konsumtion av rättigheter, en generell harmoniseringsinsats, vilket bekräftades av domstolen i målet Silhouette. Det är inte kommissionens sak att yttra sig om vilka harmoniseringsresultat man eventuellt hade kunnat uppnå med en annan författningstext.

(¹) EGT L 40, 11.2.1989.

(1999/C 207/158)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3730/98**från Antonios Trakatellis (PPE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Underskottet hos offentliga företag och organisationer och Greklands anslutning till EMU

I de rekommendationer som finns i dokumentet om de grundläggande ekonomiska riktlinjerna för 1998, nämner kommissionen att det statliga budgetunderskottet i unionen måste minskas till under 2 % av BNP under 1998 och detta främst genom ekonomiska saneringsåtgärder. Den betonar att trots de åtgärder som Grekland vidtagit uppgår underskottet till 4 % av BNP för 1997. Den uppmanar således Grekland att fortsätta den ekonomiska saneringen genom att vidta stränga åtgärder – som tillkännagavs av den grekiska regeringen då drachman gick med i EMS. Enligt de bedömningar som nyligen gjorts av kommissionen kommer det genomsnittliga budgetunderskottet i Europeiska unionen att under 1998 minska till mindre än 1,8 %, medan man för Grekland förutser en knapp ökning. Ekofin-rådet i oktober påpekade att målsättningen i det grekiska konvergensprogrammet vad gäller det statliga budgetunderskottet för 1998 (2,4 %) var ambitiöst och att ytterligare åtgärder måste vidtas.

1. Kan kommissionen, med vetskap om att underskottet för offentliga företag och organisationer, som leder till ett slöseri med offentliga pengar, utgör det största problemet för den grekiska ekonomin, och som i stället för att minska fortsätter att öka, säga om det faktum att staten ständigt och på ett okontrollerat sätt tillför pengar för att täcka detta underskott är förenligt med gemenskapsbestämmelserna och på vilket sätt detta handlande är förenligt med Greklands ansträngningar för att uppnå en verklig konvergens (inte bara en läpparnas beaktelse) i syfte att gå med i EMU?

2. Är en permanent gemenskapsfinansiering – genom andra EGSR (gemenskapens stödramar), eller andra gemenskapsanslag – av offentliga organisationer och företag förenligt med det faktum att dessa dignar under skulder och underskott – som betalas över statsbudgeten (liksom den grekiska järnvägen, vars underskott ligger på 550 miljarder drachmer, OASA – 950 miljarder drachmer –, Olympic Airways – 2 059 miljoner ecu (1990-1995) –, osv.) utan att det finns planer för sanering eller livskraftighet.

3. Hur kan man förena målen för en ekonomisk utveckling med minskningar i de offentliga investeringarna och den stora minskningen i utnyttjandet av gemenskapskrediter för utvecklingsprojekt och inriktningar (Via Egnatia, naturgas, fastighetsregister, hälsovård, utbildning mm.) eftersom man vet att offentliga icke-produktiva underskott kommer att täckas?

4. I vilken utsträckning kan de gemensamma bestämmelserna för konkurrens och ekonomisk sanering tillämpas på offentliga organisationer och företag för att garantera användningen av gemensamma och nationella investeringar samt statliga stöd till utvecklingsmål?

Svar avgivet av Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(15 februari 1999)

1. Den grekiska regeringen har erkänt att det krävs strukturella reformer inom den offentliga sektorn i vid bemärkelse för att främja effektiviteten och stärka den potential som finns i den grekiska ekonomin. Det kompletterande åtgärds paketet, som aviserades den 14 mars 1998 i samband med att drachman gick med i ERM, innehåller bl.a. en omfattande privatiseringsplan för 1998 och 1999 och ett program på medellång sikt som innebär omstruktureringar för statlig verksamhet som går med förlust. Grekland har under de senaste åren gjort avsevärda framsteg när det gäller att förbättra budgetbalansen. Det offentliga underskottet har minskat från 13,8 % av BNP under 1993 till 4 % av BNP under 1997, och de grekiska myndigheterna uppskattar att underskottet har minskat ytterligare till 2,2 % av BNP under 1998. Ytterligare saneringsåtgärder och omstruktureringar bekräftas i konvergensprogrammet för 1998-2001, som har lagts fram av Grekland i enlighet med rådets förordningar om stabilitets- och tillväxtpakten. Den 12 oktober 1998 granskade Ekofin-rådet Greklands konvergensprogram och avgav ett yttrande om en rekommendation från kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾. Rådet ansåg att programmet var förenligt med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och att det var ett viktigt steg i riktning mot de krav som ställs enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Rådet uppmanade den grekiska regeringen att genomföra programmet med kraft och att vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå målen, vilket även omfattar reformer för den offentliga sektorn i vid mening.

2. Det främsta syftet med strukturfonderna och Sammanhållningsfonden är att främja den ekonomiska utvecklingen genom finansiering av projekt som bidrar till detta. Huvudkriterierna för att gemenskapen skall bidra med finansiering är därför att projekten verkligen är stödberättigade, t.ex. enligt gemenskapens

stödramar för Grekland, och att de leder till resultat. Hur dessa gemenskapsmedel fördelas är inte direkt relaterat till strukturen hos den organisation eller det företag som får stödet, så länge projekten förvaltas effektivt.

3. Ekonomin i ett flertal medlemsstater visar att makroekonomisk stabilitet, bl.a. ett lågt budgetunderskott, är en nödvändig förutsättning för den ekonomiska utvecklingen. Det positiva resultatet i dessa länder när det gäller att minska de offentliga utgifterna har främst uppnåtts genom att man har minskat den offentliga konsumtionen samtidigt som de offentliga investeringarna fortfarande har legat på en hög nivå. När det gäller strukturfonderna är avsikten med additionalitetsprincipen att säkra att nivån för de nationella offentliga stödberättigande utgifterna inte minskar jämfört med föregående programperiod. De metodologiska problemen i samband med de uppgifter som levererats av de grekiska myndigheterna har dock inneburit att kommissionen ännu inte kan bekräfta att additionalitetsprincipen har respekterats under denna programperiod.

4. Gemenskapen har gjort hela Grekland stödberättigat under mål 1 för strukturfonderna, för Sammanhållningsfonden och för statligt stöd enligt artikel 92.3 a i EG-fördraget som syftar till att främja den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna. Som nämnts ovan är den främsta förutsättningen för dessa former av stöd att projekten bidrar till den ekonomiska utvecklingen på ett effektivt sätt. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen har gemenskapen i stort sett inte några befogenheter alls enligt EG-fördraget att ingripa direkt i hur en medlemsstats offentliga sektor är organiserad. Undantaget är omstruktureringar som är kopplade till berättigande till statligt stöd och bestämmelser som rör avreglering av nätindustrier.

Vad beträffar statligt stöd medges enligt artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget undantag från det generella förbudet enligt artikel 92.1. Bedömningen av huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 a och 92.3 c görs med hjälp av särskilda kriterier enligt riktlinjerna för nationellt regionalstöd. Regionalstöd kan medges i dessa regioner om det specifika målet är att varaktigt främja utvecklingen genom stöd till investeringar eller skapandet av nya arbetstillfällen. I dessa riktlinjer anges även takvärden för stödnivån, varvid både arten och vikten av de regionala problem som skall avhjälpas beaktas. I andra ramar för kontroll av statligt stöd beaktas utvecklingen genom att högre stödnivåer godkänns i regioner som får stöd.

(¹) EGT L 209, 2.8.1997.

(1999/C 207/159)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3731/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Brott mot gemenskapsdirektiven om arbetsmiljö

Enligt det fackliga förtroenderådet på företaget Andersen B.P.M. Ellas (AB), strider arbetsförhållandena på detta företag mot minst två gemenskapsdirektiv om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt om utbetalning av bidrag som de anställda har rätt till.

De anställda i företaget visar tecken på överansträngning, kroniska sjukdomar och upprepade nervösa störningar på grund av stress. Nästan inga av bestämmelserna i direktiven 89/391/EEG (¹) och 75/117/EEG (²) eller ILO:s 135:e konventionen respekteras. Man finner också oegentligheter vad gäller utbetalningarna av bidrag (ersättning för arbete framför datorskärm, som utgör 10 % av grundlönen, betalas inte ut till alla anställda som har rätt därtill), vilket hos de anställda på företaget framkallar ett missnöje och en oro som är förställd.

Vet kommissionen om att företaget i fråga inte tillämpar direktiven och på vilket sätt tänker den ingripa så att de grekiska myndigheterna ålägger alla företag som har verksamhet i Grekland, och i synnerhet Andersen B.P.M. Ellas, att tillämpa gemenskapslagstiftningen?

(¹) EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

(²) EGT L 45, 19.2.1975, s. 19.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Kommissionen har nyligen fått en stor mängd skrivelser angående situationen för de anställda vid företaget Andersen B.P.M. Ellas (S.A), som man för närvarande håller på att gå igenom.

I kraft av de befogenheter som kommissionen fått genom EG-fördraget kommer den att se till att gemenskapsrätten tillämpas på ett korrekt sätt.

(1999/C 207/160)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3733/98

från Brendan Donnelly (PPE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Mervärdesskatt på medlemskap i golfklubbar

Kan kommissionen ange om det är lagligt att i Spanien ta ut mervärdesskatt på medlemskap i sportföreningar såsom golfklubbar?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

Enligt artikel 13.A.1 m i sjätte momsdirektivet (77/388/EEG ⁽¹⁾) skall medlemsstaterna undanta från skatteplikt vissa tjänster som är nära kopplade till idrottslig eller fysisk träning som tillhandahålls av organisationer utan vinstsyfte till personer som ägnar sig åt idrott eller fysisk träning.

Ny spansk lagstiftning som trädde i kraft den 1 januari 1999 innehåller ett generellt undantag från skatteplikt för idrottsverksamhet i enlighet med sjätte momsdirektivet. Följaktligen är medlemsavgifter till idrottsorganisationer, till exempel golfklubbar, som uppfyller direktivets villkor inte momspliktiga i Spanien.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

(1999/C 207/161)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3739/98

från David Thomas (PSE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Budgeten för Agenda 2000

I den senaste rapporten från revisionsrätten hävdas att kommissionen allvarligt felberäknat kostnaderna för sina förslag i Agenda 2000 och att dessa skulle leda till att EU:s budget överskrids med miljardtals pund sterling. Kan kommissionen uppge om detta är en korrekt bedömning av den sannolika framtida utvecklingen?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(27 januari 1999)

Den 29 maj 1998 begärde rådet synpunkter från revisionsrätten på ekonomiska frågor kring de lagstiftningsförslag som kommissionen lagt fram i meddelandet Agenda 2000. Det gäller reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna, strukturfonderna, stöd inför anslutningen och garantifonden för åtgärder avseende tredje land. Revisionsrätten avgav sitt yttrande den 29 oktober 1998 (yttrande nr 10/98).

Kommissionen finner inte att revisionsrättens yttrande innehåller synpunkter av övergripande natur av det slag som parlamentsledamoten talar om. Endast på två punkter gör revisionsrätten anmärkningar och de gäller uteslutande reformen av den gemensamma jordbrukspolitik. I punkt 82 i yttrandet talar revisionsrätten om risken för att världsmarknadspriset för vete sjunker under nivån på det föreslagna interventionspriset och i punkt 83 säger revisionsrätten att kommissionens antagande att efterfrågan på nötkött kommer att öka är alltför optimistiskt. Utvecklingen hittills ger inte kommissionen anledning att revidera sina hypoteser.

Revisionsrätten talar också (punkt 89) om följderna av eventuellt direkt jordbruksstöd till nya medlemsstater efter en utvidgning. Kommissionen angav klart och tydligt i sina förslag att den inte höll fast vid en sådan hypotes under nästa period med tanke på nuvarande genomsnittspriser för jordbruksprodukter i dessa länder och de risker för ekonomiska störningar som sådant stöd skulle innebära.

(1999/C 207/162)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3743/98
från Maartje van Putten (PSE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: EU-stöd till Frankrike för "Route forestière du Port des Moines" i Morvan (Bourgogne)

1. Känner kommissionen till den skogsavverkning som pågår i olika delar av den regionala naturparken "Route forestière du Port des Moines" och att en eventuell återplantering kommer att ske med träsorter (barrträd) som påverkar vattenhushållningen i området, vilket får till följd att områdets naturvärden påverkas och förtorkning hotar?
2. Hur ser kommissionen på att man inkräktar på naturvärden i denna regionala naturpark mot bakgrund av att EU via strukturfonderna ger ekonomiska bidrag till detta område (samlat programplaneringsdokument Bourgogne, mål 5b-områden 1994-1999, EUGFJ-medel)?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(2 februari 1999)

Genomförandet av de verksamhetsprogram som samfinansieras av strukturfonderna till förmån för mål 5 b-områden är decentraliserat och sköts av de regionala myndigheter som ansvarar för projekturvalet. Myndigheterna i Bourgogne-regionen har vid förfrågan från kommissionen haft svårt att identifiera "Route forestière du Port des Moines". För att ett mer detaljerat svar skall kunna ges krävs närmare geografiska angivelser (namnen på den berörda kommunen och skogen).

(1999/C 207/163)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3745/98
från Christoph Konrad (PPE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Italiens vallag

1. Känner kommissionen till att det italienska parlamentet vid en omröstning den 25 juli 1998 röstade nej till ett lagförslag som skulle ha givit den italienske väljaren möjlighet att kunna rösta utomlands vid val till det italienska parlamentet? (brevröstning)
2. Anser kommissionen att denna lucka i lagen utgör ett brott mot de demokratiska principer som EU:s medlemsstater och kandidatländerna måste respektera?
3. Om så är fallet, vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta?
4. Om så inte är fallet, varför inte?
5. I vilka övriga medlemsstater i EU kan medborgarna utnyttja sin rösträtt endast i det egna landet?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

Medlemsstaterna bestämmer själva vilka villkor som skall gälla i fråga om rösträtt i olika nationella val och omröstningar för medborgare som är bosatta utomlands. Den lag som frågeställaren hänvisar till strider följaktligen på intet vis mot gemenskapslagstiftningen. Enligt artikel 8b i EG-fördraget skall alla unionsmedborgare som är bosatta i ett EU-land där de inte är medborgare ha rösträtt och vara valbara vid kommunala val och val till Europaparlamentet i det EU-land där de är bosatta, och denna rättighet skall gälla på samma villkor som för medborgarna i EU-landet ifråga.

Vad beträffar frågan om lagarna i övriga EU-länder kan kommissionen dessvärre inte lämna något svar, eftersom vi inte har tillräckligt med information.

(1999/C 207/164)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3746/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: EG-märkning för batonger som ger elektriska stötar

Känner kommissionen till att företaget The Huang Plastic Co. Limited med adress 5/f nr 210 Ming Fung Street, His-Chih-Cheng, Taipei, Taiwan tillverkar ett redskap som ger elektriska stötar och för vilket företaget uppger sig ha fått EG-märkning?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(2 februari 1999)

Kommissionen känner inte till den fråga som parlamentsledamoten tar upp.

Rådets direktiv 73/23/EEG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser ⁽¹⁾ innehåller bestämmelser om säkerhet vid användning av elektrisk utrustning, som används inom vissa spänningsgränser. Kommissionen förfogar inte över tillräcklig information för att kunna avgöra om redskapet i fråga omfattas av detta direktiv.

I rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen ⁽²⁾ fastställs vilka kategorier av skjutvapen som privatpersoner inte alls får förvärva eller inneha eller som de får inneha endast med särskilt tillstånd eller efter anmälan. Även nationell lagstiftning kan vara tillämplig i sammanhanget.

För att eventuellt kunna agera mot tortyr eller annan grym, förödmjukande eller omänsklig behandling är kommissionen just nu i färd med att samla in mer exakt information om hur redskap som ger elektriska stötar klassificeras enligt medlemsstaternas nationella vapenlagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 77, 26.3.1973.

⁽²⁾ EGT L 256, 13.9.1991.

(1999/C 207/165)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3751/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Ekonomiskt stöd till utbildningsstiftelser

Är kommissionen medveten om det ekonomiska stöd som ges till utbildningsstiftelser såsom rådet för utbildning i världsmedborgarskap, Council of Education in World Citizenship, som påstår sig vara partipolitiskt obundet men ändå nyligen i samband med Europa 2000 presenterade en styrelse av valda

företrädare vid North Devon College som inte innehöll någon företrädare för de brittiska socialdemokraterna, Labour Party? Detta trots att Förenade kungarikets regering består av socialdemokrater och att partiet står för det näst högsta antalet parlamentsledamöter i regionen efter det konservativa partiet.

Kommer kommissionen i framtiden att säkerställa att sådana organisationer uppmanas att tillgodose behovet av politisk opartiskhet?

Svar från Édith Cresson på kommissionens vägnar

(18 januari 1999)

Sammanlutningar inom utbildning kan få ekonomiskt stöd inom ramen för Sokrates-programmet, det europeiska programmet för samarbete inom utbildning. Stödet är avsett för genomförandet av projekt som följer programmets kriterier, bland annat vad gäller innehåll och kvalitet. I det sammanhanget beaktar man sakkunigheten hos medlemmarna i dessa organ endast om dessa personer är involverade i genomförandet av det projekt för vilket man ansökt om stöd. Den politiska tillhörigheten utgör inte något kriterium i avgörandet om ett projekt skall få stöd.

(1999/C 207/166)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3753/98

från Mair Morgan (PSE) till kommissionen

(27 november 1998)

Angående: Utgifter för informations- och kommunikationsverksamhet i Förenade kungariket

Med anledning av svaret av den 18 november 1998 på min skriftliga fråga P-3013/98 ⁽¹⁾ från kommissionen genom Marcelino Oreja, ber jag kommissionen att ge mig en mer detaljerad specifikation över anslaget i 1998 års budget om 3,3 miljoner ecu för informations- och kommunikationsverksamhet i Förenade kungariket, inklusive administrativa kostnader, publikationer, representation, etc.

Kan kommissionen vidare även ge en specifikation över hur de angivna utgifterna för informations- och kommunikationsverksamheten i Wales om 116 500 ecu under 1997 och 39 450 ecu under 1998 användes?

Kan kommissionen förklara varför det gjordes en så stor nedskärning i utgifterna för informations- och kommunikationsverksamhet i Förenade kungariket mellan 1997 och 1998?

⁽¹⁾ Se s. 22.

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Driftsbudgeten på 3,3 miljoner ecu för kommissionens representation i London 1998, som parlamentsledamoten hänvisar till, består av en offentlig opinionsundersökning (135 464 ecu), spridning av information (639 382 ecu), direkta informationsåtgärder (292 586 ecu), informationsåtgärder genom det civila samhället (61 381 ecu), PR (328 000 ecu), stödtjänster (509 768 ecu) och informationsåtgärder genom informationscentrum (1 341 009 ecu). Sistnämnda post består av informationscentrumet Europe service contract (777 329 ecu), informationscentrumet för utbildning (552 353 ecu) och informationscentrumet Public information relay factfile (11 327 ecu).

Ovannämnda summor täcker kommissionens representationsutgifter i hela Förenade kungariket, inklusive Wales, Skottland och Nordirland. Detta täcker både publikationer, det nationella informationsnätverket, lagring, distribution samt det mobila informationscentrumet. Eftersom de har sin egen representation har Wales, Skottland och Nordirland dessutom en särskild budget för målinriktade politiska aktiviteter och information. Utgifterna i Wales för 1998 (i ecu, med 1997 års utgifter inom parentes) består i direkta informationsåtgärder 13 691 (86 486), informationsåtgärder genom det civila samhället 5000 (-), informationsåtgärder genom informationscentrum (utbildning) 43 265 (39 044), offentlig PR 8 700 (1 608), stödtjänster 1 700 (2 000) och spridning av information (underavdelning i 1997 års budget) 0 (1710). De totala utgifterna för 1998 var således på 72 356 ecu (totalt 130 848 år 1997).

Skillnaden mellan utgifterna för 1997 och 1998 som parlamentsledamoten hänvisar till kan förklaras med kostnaderna för förberedelserna inför Storbritanniens ordförandeskap i rådet, under vilket gemenskapen då av naturliga skäl har en mer framträdande roll. Detta medförde en väsentlig ökning av antalet och arten av uppgifter som utfördes av kommissionens representation under ordförandeskapet. Ett antal anslag som beviljades under 1997 betalades ut 1998.

(1999/C 207/167)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3754/98

från Marlies Mosiek-Urbahn (PPE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Återbetalning av textilsubventioner i Frankrike

Med hänvisning till den skriftliga frågan E-2856/97 ⁽¹⁾ av den 11 september 1997 från Werner Langen till kommissionen och det svar som gavs av Van Miert på kommissionens vägnar den 4 november 1997 ställs följande frågor:

1. När kommer inbetalningen i efterhand av de sociala avgifterna att ske? Vilka betalningsvillkor (ränta, betalningsfrist) har överenskommit?
2. Av vilket skäl tillämpades i samband med dessa olagliga bidrag "de minimis"-regeln (med en tröskel på 100 000 ecu)? Det är alltså endast de sociala avgifter som överstiger detta belopp som skall betalas in. Innebär detta inte att de övriga medlemsstaterna uppmuntras till missbruk av "de minimis"-regeln som ett kryphål för att från fall till fall kunna genomföra subventioner inom enskilda branscher?

⁽¹⁾ EGT C 117, 16.4.1998, s. 82.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(26 januari 1999)

1. Den nya bestämmelsen om sänkta sociala avgifter, som nämndes i svaret på skriftliga frågan E-2856/97 från Werner Langen, infördes genom en lag av den 13 juni 1998. Genom lagen ges ekonomisk stimulans i form av sänkta sociala avgifter till företag som minskar arbetstiden till 35 timmar i veckan före den 1 januari 2000.

Ju tidigare arbetstidsminskningen sker och ju större minskningen är i förhållande till lagstiftningens krav, desto större blir avgiftssänkningen. Bestämmelserna för arbetstidsminskningen och hur arbetstillfällen därigenom skall skapas är en fråga som arbetsmarknadens parter skall förhandla om.

Enligt de uppgifter som de franska myndigheterna lämnat till kommissionen kommer bestämmelsen utvidgas till att omfatta hela den franska arbetsmarknaden.

När det gäller bestämmelserna för återbetalning av stöd till textilindustrin, som kommissionen i sitt beslut av den 9 april 1997 förklarade oförenliga med den gemensamma marknaden, är de franska myndigheterna i färd med att undersöka hur återbetalningen i praktiken skall gå till, så att inte de stödmottagande företagen drabbas ekonomiskt på ett sätt de inte klarar av. De franska myndigheterna har föreslagit kommissionen att återbetalningen skall kunna ske stegvis och kommissionen har angivit villkoren för att skjuta på återbetalningen något. Bland villkoren kan nämnas att ränta betalas från det datum då stödet beviljades till dess att det är slutgiltigt återbetalat.

2. I sitt meddelande om försumbart stöd ⁽¹⁾ anger kommissionen att regeln om försumbart stöd innebär att en gräns för stöd fastställs och om den underskrids kan artikel 92.1 i EG-fördraget betraktas som icke tillämplig, eftersom stödet inte har någon märkbar effekt på handeln mellan medlemsstaterna.

Kommissionen anser inte att denna regel innebär att medlemsstaterna uppmuntras att från fall till fall ge stöd åt vissa verksamheter. När tröskelvärdet på 100 000 ecu bestäms beaktas alla former av stöd från offentliga myndigheter — nationellt, regionalt och lokalt — under en period på tre år. Hänsyn tas också till en eventuell samfinansiering från gemenskapen när regeln om försumbart stöd tillämpas.

⁽¹⁾ EGT C 68, 6.3.1996.

(1999/C 207/168)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3758/98**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Närmare upplysningar om den privata beväpnade väktarkåren i Italien

Jag hänvisar till skriftlig fråga E-1713/98 ⁽¹⁾ om bestämmelser rörande den privata beväpnade väktarkåren i Italien och anmodar kommissionen att besvara följande frågor:

1. Finns det några kommissionsdokument om erkännande av nya yrken som även skulle kunna användas för erkännande av privata väktare som säkerställer civilbefolkningens trygghet och som för närvarande klassificeras som okvalificerade arbetstagare i Italien?
2. Kommissionsledamot Monti erinrar med rätta om att det rör sig om en speciell, känslig sektor. Borde inte detta leda till att privata väktare får status som offentligt anställda?
3. Anser kommissionen inte att bristen på erkännande av väktarkåren kan inverka negativt både på utbildningen av privata väktare och de anställdas sociala trygghet?

⁽¹⁾ EGT C 13, 18.1.1999, s. 67.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

1. Kommissionen har inte initierat någon utredning som specifikt behandlar privata säkerhetstjänster. Vad gäller erkännande av sådana yrkeskvalifikationer som fordras i en viss medlemsstat vill kommissionen erinra frågeställaren om följande två direktiv: Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier ⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG ⁽²⁾.

2. Eftersom privata säkerhetstjänster enligt EG-fördraget är en näringsverksamhet får medlemsstaterna inte undanta vissa ekonomiska sektorer från tillämpningen av principen om icke-diskriminering. Att det verkligen rör sig om en näringsverksamhet följer av att uppdragen att bevaka och skydda grundar sig på privata affärsförbindelser och att företagen och personalen vid utförandet av uppdragen inte har befogenhet att utöva våld. Deras bidrag till upprätthållandet av den allmänna säkerheten i samhället (något som f.ö. kan krävas av varje enskild person) får inte jämföras med befogenheten att utöva våld och kan följaktligen inte betraktas som ett direkt utövande av offentlig makt enligt vad som avses härmed i artiklarna 55 och 48.4 i EG-fördraget. Kommissionen har nyligen vunnit stöd för sin uppfattning i EG-domstolen — målet kommissionen mot Spanien (dom av den 29 oktober 1998, C-114/97).

3. Enligt nu gällande EG-rätt är det medlemsstaterna som har behörighet att besluta om de åtgärder som behöver vidtas i fråga om utbildning och socialt skydd för personal anställd vid företag som tillhandahåller privata säkerhetstjänster. Förutsatt att medlemsstaterna rättar sig efter principerna om icke-diskriminering och erkännande av yrkeskvalifikationer, i enlighet med ovannämnda direktiv, får de vidta åtgärder som ligger i det allmänna intresset, dock med hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EGT L 209, 24.7.1992.

(1999/C 207/169)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3765/98**från Freddy Blak (PSE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Diskriminering på arbetsmarknaden

Anser inte kommissionen att det strider mot lagen om lika behandling på arbetsmarknaden om man avskedar eller särbehandlar män med långt hår, ring i örat, piercing eller avvikande hårfärg, även om man innan anställningen skett har påpekat att det på arbetsplatsen förekommer bestämda kriterier som de anställda skall uppfylla?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(10 februari 1999)

Kommissionen har inte fått kännedom om sådana omständigheter som parlamentsledamoten nämner.

I brist på mer detaljerad information om dessa omständigheter, och med utgångspunkt från uppgifterna i frågan, förmodar kommissionen att uppsägning har skett utan iakttagande av de kriterier som gäller för anställdas utseende vid arbete i ett företag.

Kommissionen är dock villig att närmare granska den situation som parlamentsledamoten anmärker på om kommissionen får konkreta exempel på fall där manliga anställda har behandlats på ett diskriminerande sätt i förhållande till sina kvinnliga kollegor.

(1999/C 207/170)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3766/98

från Susan Waddington (PSE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Behandling av EU-medborgare vid gränskontroller

Vilka åtgärder vidtar unionen för att säkerställa att de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för gränskontroller respekterar kvinnors rättigheter och värdighet vid identitetskontroller, förhör, kroppsvisitering och liknande verksamhet?

(1999/C 207/171)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3767/98

från Susan Waddington (PSE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Behandling av EU-medborgare vid gränskontroller

Vilka åtgärder vidtar unionen för att säkerställa att de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för gränskontroller respekterar minoritetsgruppers rättigheter, i synnerhet när det gäller EU-medborgare från etniska minoriteter, vid identitetskontroller, förhör, kroppsvisitering och liknande verksamhet?

(1999/C 207/172)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3768/98

från Susan Waddington (PSE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Behandling av EU-medborgare vid gränskontroller

Vilka åtgärder vidtar unionen för att säkerställa att EU-medborgare får tillgång till uppgifter på sitt eget språk då de förhörs av polismän vid identitetskontroll och annan gränskontroll i medlemsstaterna?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3766/98, E-3767/98 och E-3768/98
ingivna av Mario Monti för kommissionen**

(8 februari 1999)

I fråga om etniska minoriteter, särskilt risken för att kontroller utförs av rasistiska skäl, erinras frågeställaren om att Europeiska rådet vid sitt möte i Wien den 11 och 12 december 1998 betonade att det är viktigt att

motverka alla former av rasism både i unionen och i tredje land. Europeiska rådet har uppmanat kommissionen att, före dess möte härnäst i Köln, utarbeta förslag till hur rasism kan motverkas i de länder som ansöker om medlemskap i unionen. Det har också uppmanat medlemsstaterna att överväga liknande åtgärder inom unionen. I samma syfte kommer kommissionen att utreda eventuella insatser, särskilt personalutbildning för att motverka rasistiska handlingar i samband med gränskontroller.

Kommissionen medger att bristande språkkunskaper hos personal vid gränsövergångar eller hos EU-medborgare som utövar sin rätt att röra sig fritt kan leda till att det uppstår problem i samband med gränskontroller. Men kommissionen har inte fått någon information om några väsentliga sådana praktiska problem. För närvarande planerar kommissionen därför inte några initiativ på området.

(1999/C 207/173)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3775/98

från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Nedbrytning av etiska och samhälleliga värden genom kommersiell behandling av död och människolik

1. Kan kommissionen ange huruvida en testamentarisk kroppsdonation till ett privat institut för konservering äger rättsligt stöd (bortsett från den etiska tvivelaktigheten)? Kan man inte utgå ifrån att det här, liksom vid "organdonationer" från mycket fattiga länder, handlar om en tvångsmässig "donation" på grund av det strukturella våldet frambringt av fattigdom (angående detta se även fråga 4)?
2. Anser kommissionen att läkarens yrkesetik i sig förbjuder "styckandet" av människolik för skapande verksamhet respektive i syfte att väcka uppmärksamhet kring sin person eller användandet av dessa som "material"?
3. Delar kommissionen uppfattningen att ett kommersiellt exponerande och kommersialiserande av preparerade kroppar på s.k. "konstutställningar", videofilmer eller på CD-rom är ett hån mot grundtanken i den europeiska värde- och rättsgemenskapen?
4. Existerar det något importtillstånd för införsel av minst tre "konstverk" gjorda av omgestaltade lik från Kina, Ryssland och Kirgisen till Tyskland?
5. Är det förenligt med den europeiska gemenskapens åsikter angående de mänskliga rättigheternas universella giltighet att lik av människor, som med hänsyn till rättssäkerheten tvivelaktiga förhållanden dömts och avrättats i Kina, används som "utställningsföremål" i Europa i form av hela eller delar av kroppar?
6. Hur är det möjligt att privatpersoner i detta fall till synes utan problem erhållit tillstånd för hantering av mänskliga lik, något som i vanliga fall inte tillåts?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

Kommissionen anser att det i gemenskapslagstiftningen inte finns någon adekvat rättslig grund för att behandla denna fråga. Europeiska unionens institutioner har därför inte någon behörighet att agera på detta område. Möjligheten att anhängiggöra ett ärende vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna kan emellertid inte uteslutas.

Med hänsyn till att de frågor parlamentsledamoten väcker är mycket känsliga, har kommissionen beslutat att förelägga saken för Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik.

(1999/C 207/174)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3776/98**från Anna Karamanou (PSE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Resultaten av miljökonferensen i Buenos Aires — EU:s åtgärder för tillämpandet av Kyoto-protokollet

Resultaten från den senaste världskonferensen om miljön i Buenos Aires var inte särskilt uppmuntrande, eftersom man på förslag av Förenta staterna antog de omtalade flexibla mekanismerna om en obetydlig anpassning från de stora förorenarnas håll (Förenta staterna står för en fjärdedel av världens totala luftföroreningar) till villkoren i Kyotoprotokollet, där industriländerna uppmanas att minska sina miljöfarliga utsläpp från 2008 till 2012 med 5,2 % i jämförelse med 1990 års nivåer.

På vilket sätt avser Europeiska kommissionen att ingripa för att se till att Kyotoprotokollet börjar tillämpas så fort som möjligt, med tanke på att förstörelsen av ekosystemen fortsätter i snabb takt och att 40 % av dödsfallen på jorden beror på miljöföroreningar och klimatförändringar?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Kommissionen anser att den fjärde konferensen för parterna till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring, som hölls i Buenos Aires den 2-13 november 1998, var lyckad såtillvida att man antog en åtgärdsplan med ett arbetsprogram för att lösa återstående frågor i Kyotoprotokollet och rörande konventionen. Genom antagandet av denna åtgärdsplan upprätthålls den politiska drivkraften, och förhandlingarna i Buenos Aires kan därför ses som ett viktigt och mycket nödvändigt framsteg i genomförandet av Kyoto-protokollet.

Europeiska rådet i Wien välkomnade åtgärdsplanen från Buenos Aires och betonade hur viktigt det var att genomföra den för att kunna ratificera Kyotoprotokollet snarast möjligt. Europeiska rådet ansåg också att man, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen, borde överväga en omfattande gemenskapsstrategi om klimatfrågor vid mötet i Köln.

Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett meddelande i god tid före Europeiska rådets möte i Köln. Detta meddelande kommer huvudsakligen att inriktas på sådana frågor som anses viktiga för att gemenskapen skall kunna fullgöra sina åtaganden från Kyoto och förbereda ratificeringen av protokollet. Kommissionen är övertygad om att det är nödvändigt att agera nu, genom strategier och åtgärder både på det nationella planet och på gemenskapsnivå, om det skall vara möjligt att fram till år 2012 nå gemenskapens mål om en 8 % minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med 1990 års nivå. Meddelandet kommer också att ta upp vilka förberedelser som kan göras för att genomföra Kyotoprotokollet flexibla mekanismer.

I detta sammanhang är det ytterst viktigt att integrera klimatförändringsfrågan i andra politiska områden. På gemenskapsnivå övervägs för närvarande ett antal förslag som skulle kunna bidra till att minska utsläppen av växthusgaser, till exempel ett förslag till direktiv om en omstrukturering av gemenskapens regelverk för beskattning av energiprodukter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 30 slutlig.

(1999/C 207/175)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3780/98**från Manuel Escolá Hernando (ARE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Krisen inom svinsektorn

Bland de åtgärder Europeiska unionen vidtagit för att bromsa krisen inom svinsektorn finns ett godkännande från kommissionen om livsmedelsstöd till Ryssland på 100 000 ton griskött.

Detta bistånd innebär att 1,2 miljoner svin tas bort från marknaden och tillsammans med andra åtgärder av konjunkturberoende karaktär leder detta till en viss strypning av en sektor som står på randen till vad den klarar av.

Trots detta har kommissionen i skrivande stund inte angivit hur denna åtstramning av svinmarknaden skall fördelas mellan producentländerna.

Vilka kriterier ämnar kommissionen tillämpa för att fördela dessa 100 000 ton svinkött mellan producentländerna? Kommer man att ta hänsyn till produktionsnivån i respektive medlemsstat?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

Genomförandebestämmelserna för leveransen av livsmedelshjälp till Ryssland håller för närvarande på att utarbetas och kommer inom en snar framtid att offentliggöras som kommissionsförordningar i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Kommissionen kommer att anskaffa den överenskomna mängden griskött från marknaden med hjälp av ett anbudssystem, som kommer att ge aktörerna i medlemsstaterna möjlighet att lämna in anbud för leverans av livsmedelshjälp.

(1999/C 207/176)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3792/98

från Niels Kofoed (ELDR) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Helautomatiska mjölkningsmaskiner — punkt 4 i kapitel III i direktiv 89/362/EEG

Enligt punkt 4 i kapitel III i bilagan till hygiendirektivet 89/362/EEG ⁽¹⁾ krävs visuell kontroll av mjölken före mjölkning av en enskild ko. Om man använder helautomatiska mjölkningsmaskiner är det inte möjligt att uppfylla detta krav. Icke desto mindre finns fler än 400 helautomatiska mjölkningsmaskiner i drift i Nederländerna, Tyskland, Frankrike, Belgien, Italien och Förenade kungariket.

Kan kommissionen upplysa om vad man har för avsikt att göra för att säkerställa att reglerna tillämpas enhetligt i Europeiska unionen? Avser kommissionen att ändra direktivet på så sätt att helautomatiska mjölkningsmaskiner kan användas på vissa villkor? Överväger kommissionen att vidta åtgärder för att säkra efterlevnaden av gällande regler?

⁽¹⁾ EGT L 156, 8.6.1989, s. 30.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

Kommissionen har underrättats om de mjölkningsmaskiner som parlamentsledamoten refererar till. Principen för dessa är att djuret fritt skall kunna bli mjölkat, vilket gör att mjölkaren inte kan kontrollera mjölken visuellt, men som utgör ett framsteg vad gäller djurets välbefinnande och jordbrukarnas livskvalitet. Mekaniska och kemiska sensorer skall göra det möjligt att bedöma mjölkens kvalitet med samma precision som den visuella kontrollen enbart.

Kommissionen skall söka fastställa hur oundviklig denna utveckling är och om den är förenlig med maximal livsmedelssäkerhet, som givetvis även i fortsättningen skall prioriteras. Kommissionen kommer därför att utgå ifrån rapporterna från de planerade besöken på gemenskapens anläggningar inom mjölksektorn om bestämmelserna behöver kompletteras. Detta kommer i så fall att ske inom ramen för den allmänna förenklingen av de veterinära hälsodirektiven.

(1999/C 207/177)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3803/98
från Luigi Moretti (NI) till kommissionen

(4 december 1998)

Angående: Radio- och TV-master i bostadsområden

Den italienska pressen har nyligen publicerat olika artiklar om de skadliga effekter på människans hälsa som härrör från magnetiska vågor från radio- och TV-master.

Den 5 november 1998 ingav jag en fråga till kommissionen om hur skadliga sådana master är i bostadsområden.

Kan kommissionen utan dröjsmål ta ställning till frågan och fastställa exakt hur skadliga dessa konstruktioner är?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Pádraig Flynn

(22 januari 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på hans skriftliga fråga E-3491/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 77.

(1999/C 207/178)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3807/98
från Maartje van Putten (PSE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Den förmodade dumpningen av stål från länder som drabbats av den ekonomiska krisen på den europeiska marknaden

Skulle kommissionen kunna svara på följande frågor med hänsyn till den internationella finanskrisen och devalveringen av en rad valutor i de drabbade länderna som lett till fallande priser på produkter från dessa länder i förhållande till priserna på produkter från EU:s medlemsstater:

1. Har kommissionen mottagit klagomål från den inom ramen för "Eurofer" samarbetande europeiska stålindustrin angående den eventuella dumpning av stål (av företag) från länder som drabbats av den ekonomiska krisen på den europeiska marknaden, och om detta är fallet, skulle kommissionen då kunna ange innehållet i detta klagomål i preciserad form?
2. Hur ställer sig kommissionen till de överenskommelser, om att undvika protektionistiska åtgärder beträffande det utbud av billigt stål (från företag) i länder som drabbats av den internationella finanskrisen, som ingicks i början av november 1998 inom Organisationens för ekonomiskt samarbete och utveckling stålkommitté?
3. Hur ställer sig kommissionen till den slutförklaring som WTO:s ministerkonferens avgav i samband med sitt sammanträde i Genève i maj innevarande år i vilken det påpekats att bevarandet av en öppen marknad utgör ett nyckelelement i en varaktig lösning av den internationella finanskrisen och att protektionistiska åtgärder av denna anledning måste avvisas?
4. Kommer kommissionen att beakta dessa ståndpunkter som intagits av WTO och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling när man tar ställning till "Eurofers" klagomål, och om detta är fallet, på vilket sätt kommer då detta att göras?

Svar från Sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

1. Kommissionen har mottagit ett klagomål avseende dumpning av varmvalsade ringar eller rullar av stål. Kommissionen undersöker nu i enlighet med den grundläggande antidumpningsförordningen (EG) 384/96 ⁽¹⁾ om klagomålet innehåller tillräckliga bevis för dumpning och väsentlig skada till följd därav. Klagomålet gäller sex exportländer. Enligt bestämmelserna i den grundläggande antidumpningsförordningen har kommissionen efter det att klagomålet ingavs 45 dagar på sig att efter samråd med medlemsstaterna avgöra om det är motiverat att inleda en antidumpningsundersökning.

2. Kommissionen ställer sig bakom det uttalande om vilket enighet nåddes i OECD:s stålkommitté i november. I detta betonas behovet av att samtliga parter agerar ansvarsfullt, att stålexporterande länder ser till att handeln går rättvist till och att stålimporterande länder avhåller sig från oproportionerliga eller förhastade reaktioner när deras stålmarknader utsätts för tryck.

3. I överensstämmelse med Världshandelsorganisationens (WTO) ministerförklaring i maj 1998 har kommissionen förpliktat sig att bibehålla marknadstillträdet på den nuvarande nivån och samtidigt eftersträva ytterligare liberalisering. Kommissionen anser att en ökning av handeln inom ett reglerat system kommer att hjälpa ekonomierna att övervinna de rådande ekonomiska svårigheterna. I detta sammanhang är, såsom anges i WTO:s regler, handelspolitiska skyddsåtgärder nödvändiga för att avhjälpa vissa problem.

4. Eurofers klagomål kommer som alla andra klagomål om dumpning att bedömas objektivt. Detta innebär i praktiken att kommissionen kommer att göra en analys av huruvida det finns tillräckliga bevis till stöd för påståendena om dumpning å ena sidan och väsentlig skada å andra sidan. Om en antidumpningsundersökning inleds kommer den att genomföras i enlighet med gemenskapens grundläggande antidumpningsförordning, som till fullo överensstämmer med WTO-avtalet om antidumpning.

(¹) EGT L 56, 6.3.1996.

(1999/C 207/179)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3830/98
från Paul Rübigen (PPE) till kommissionen

(22 december 1998)

Angående: Den internationella ekonomiska turbulensens konsekvenser för den europeiska stålmarknaden —
beträffande området för rättvis världshandel

Den internationella stålkonjunkturen står inför nya utmaningar: tre stora regioner i världen — Ryssland, Sydostasien och Latinamerika — befinner sig i ekonomiska svårigheter. På detta följer två konsekvenser: omläggningen av traditionella handelsströmmar har lett till massiv importökning i Europa. Denna ökning utgjordes 1998 av 520 % från Asien och 109 % från USA. Dessutom leder koncentrationen av försäljningsmarknaden till en tillbakagång av den europeiska exporten, vilken ytterligare förstärks av tendenser till regional protektionism. De europeiska stålproducenterna har hittills framgångsrikt trotsat denna utveckling. Vad som nu saknas är framför allt politiska perspektiv när det gäller de ekonomiska ramvillkoren inom denna sektor.

Vilka åtgärder anser kommissionen vara nödvändiga för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor världen över? I synnerhet efterfrågas en förteckning från kommissionen över alla pågående och planerade åtgärder för att motverka dumping och subventioner.

Svar från sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(19 januari 1999)

Kommissionen är medveten om att stålsektorn i gemenskapen har känt av en kraftig importökning och en minskad export efter den kris som började i Sydostasien förra året. Under rådande förhållanden måste alla parter ta sitt ansvar; de länder som exporterar stål måste följa god handelssed och de länder som importerar stål måste avstå från att vidta oproportionerliga eller oöverlagda åtgärder när deras marknad kommer under press.

Kommissionen har, i enlighet med Världshandelsorganisationens (WTO) ministerdeklaration från maj 1998, åtagit sig att bibehålla marknadstillträdet på den nivå det ligger idag samtidigt som liberaliseringarna skall fortsätta. Kommissionen anser att det hjälper ekonomierna att återhämta sig från de ekonomiska svårigheterna om handeln får expandera i ett reglerat system. Handelspolitiska skyddsåtgärder måste då vidtas för att man skall kunna komma till rätta med vissa problem, vilket också anges i WTO-bestämmelserna.

Kommissionen har fått ta emot två klagomål från Eurofer om dumpning respektive subventionering av varmvalsade ringar eller rullar av stål beträffande sex respektive tre länder. Kommissionen har i enlighet med den grundläggande antidumpningsförordningen (EG) 384/96 av den 22 december 1995 (¹) undersökt

klagomålen och kontrollerat att de uppfyller kraven på tillräckliga bevis enligt de grundläggande antidumpnings- och antisubventionsförordningarna (som båda är helt och hållet förenliga med WTO-avtalen på området). Efter samråd med medlemsstaterna beslutade kommissionen den 6 januari att den europeiska industrins bevisning var tillräcklig för att motivera att en fullständig undersökning inleddes.

För närvarande pågår följande antidumpnings- (AD) och antisubventionsundersökningar (AS) beträffande stålprodukter:

Exportland	Produkt	Undersökning
Ukraina Kroatien	Sömlösa rör	AD
Indien Sydkorea	Grov ståltråd	AD/AS
Sydkorea	Tunn ståltråd	AD/AS
Indien	Tunn ståltråd	AD/AS
Slovenien Sydafrika	Stålplattor (tunga)	AD
Indien Sydkorea Sydafrika Ukraina Kina Mexiko Ungern Polen	Ställinor	AD

(¹) EGT L 56, 6.3.1996.

(1999/C 207/180)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3832/98

från Paul Rübiger (PPE) till kommissionen

(22 december 1998)

Angående: Den internationella ekonomiska turbulensens konsekvenser för den europeiska stålmarknaden — beträffande området för rättvis världshandel

Den internationella stålkonjunkturen står inför nya utmaningar: tre stora regioner i världen — Ryssland, Sydostasien och Latinamerika — befinner sig i ekonomiska svårigheter. På detta följer två konsekvenser: omläggningen av traditionella handelsströmmar har lett till massiv importökning i Europa. Denna ökning utgjordes 1998 av 520 % från Asien och 109 % från USA. Dessutom leder koncentrationen av försäljningsmarknaden till en tillbakagång av den europeiska exporten, vilken ytterligare förstärks av tendenser till regional protektionism. De europeiska stålproducenterna har hittills framgångsrikt trotsat denna utveckling. Vad som i framtiden krävs är dessutom målinriktad utbildning och fortbildning inom denna sektor.

Hur bedömer kommissionen den nuvarande situationen gällande utbildningsnivå och möjligheter till vidareutbildning inom detta område? Var ska förstärkta åtgärder sättas in i framtiden?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(8 februari 1999)

Under de senaste två decennierna har stålindustrin genomgått ett flertal kriser. Man har tvingats till ganska kraftiga nedskärningar av arbetskraften samtidigt som det krävts fortbildning av kvarvarande anställda för att förbereda dem för den ständigt pågående tekniska utvecklingen. Detta har medfört att merparten av arbetskraften idag har en god teknisk utbildningsnivå.

Färska undersökningar, som i huvudsak genomförts av stålindustrin, visar att företagens konkurrenskraft och därigenom deras ekonomiska livskraft är mindre än tidigare beroende av en anpassning till ny produktionsteknik och arbetskraftens anpassning till denna nya teknik, även om detta fortfarande utgör grundläggande förutsättningar. Enligt dessa undersökningar kommer företagens konkurrenskraft i allt högre utsträckning att avgöras av förändringar inom deras interna organisation som i viss mån baseras på arbetstagarnas enskilda och kollektiva deltagande i företagsprojekt.

Dessutom måste företagen i personalutbildningen, utan att bortse från den tekniska utbildning som eventuellt är nödvändig, beakta och kanske till och med prioritera åtgärder som syftar till att göra arbetstagarna mer mångsidiga och bättre medvetna om deras enskilda och kollektiva roll i företaget.

(1999/C 207/181)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3833/98
från Paul Rübig (PPE) till kommissionen

(22 december 1998)

Angående: Den internationella ekonomiska turbulensens konsekvenser för den europeiska stålmarknaden —
beträffande området för rättvis världshandel

Den internationella stålkonjunkturen står inför nya utmaningar: tre stora regioner i världen — Ryssland, Sydostasien och Latinamerika — befinner sig i ekonomiska svårigheter. På detta följer två konsekvenser: omläggningen av traditionella handelsströmmar har lett till massiv importökning i Europa. Denna ökning utgjordes 1998 av 520 % från Asien och 109 % från USA. Dessutom leder koncentrationen av försäljningsmarknaden till en tillbakagång av den europeiska exporten, vilken ytterligare förstärks av tendenser till regional protektionism. De europeiska stålproducenterna har hittills framgångsrikt trotsat denna utveckling. Antalet aktörer i CÖE-länderna ger upphov till att särskilda aspekter bör beaktas i samband med strategin inför utvidgningen av unionen.

Vilken betydelse ger kommissionen stålsektorn, i synnerhet mot bakgrund av den aktuella situationen, vid de pågående och planerade anslutningsförhandlingarna?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(24 februari 1999)

Kandidatländerna förväntas genomföra gemenskapens regelverk för stålsektorn vid anslutningen. Under tiden fram till medlemskapet förbereder de sig inom ramen för strategin inför anslutningen. Kommissionen fäster stor vikt vid stålsektorn under denna förberedande fas. I sitt meddelande av den 7 april 1998⁽¹⁾ har kommissionen dragit upp riktlinjer för hur omstruktureringen av stålindustrin i de central- och östeuropeiska länderna skall stödjas för att den på ett framgångsrikt sätt skall kunna integreras i den inre marknaden.

⁽¹⁾ KOM(98) 220 slutlig.

(1999/C 207/182)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3836/98
från Eva Kjer Hansen (ELDR) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Inrättande av kontor för utredning av interna och externa bedrägerier

Kommissionen uppmanas att inkomma med en juridisk redogörelse över huruvida det är förenligt med fördragen, både Maastrichtfördraget och Amsterdamfördraget, att inrätta ett kontor för utredning av interna och externa bedrägerier som är helt oavhängigt och inte har någon anknytning till kommissionen (vilket Santer uppgett i kammaren den 6 oktober 1998 med anledning av Bösch-betänkandet), eller om inrättandet av ett sådant kontor kräver en fördragsändring.

Kommissionen uppmanas likaså att redogöra för hur ett sådant förslag stämmer överens med kommissionens skyldighet enligt artikel 280 i Amsterdamfördraget, med hänsyn till debatten i flera länder om räckvidden av en ratificering av denna artikel?

Kommissionen uppmanas slutligen att ge en juridisk redogörelse över en eventuell användning av den så kallade "gummiparagrafen", artikel 235 i fördraget, som rättslig grund för inrättandet av det ovan nämnda kontoret, sett i relation till såväl den nya artikeln 280 i Amsterdamfördraget som de betänkligheter som flera medlemsstater har angående tillämpningen av "gummiparagrafen".

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(2 februari 1999)

Enligt domstolens fasta praxis ⁽¹⁾ skall valet av rättslig grund för en rättsakt grunda sig på objektiva faktorer som kan kontrolleras juridiskt. Särskilt viktiga faktorer är rättsaktens syfte och innehåll. Den 1 december 1998 lade kommissionen fram ett förslag till förordning om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeriundersökningar ⁽²⁾. Med hänsyn till förslaget syfte och innehåll grundas det på artikel 235 i EG-fördraget och artikel 203 i Euratomfördraget, eftersom kommissionen anser att gemenskapsrätten så som den är utformad för närvarande inte innehåller någon specifik rättslig grund för en sådan förordning.

I motiveringen till sitt förslag (punkt 16) påpekar kommissionen att en specifik rättslig grund har skapats i och med Amsterdamfördraget. I den nya artikel 280 i EG-fördraget fastställs att gemenskapen enligt medbeslutandeförfarandet kan vidta nödvändiga åtgärder som rör förebyggande av och kamp mot bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen. Kommissionen har meddelat att så snart som Amsterdamfördraget träder i kraft kommer förslaget att ändras så att det grundar sig på den nya bestämmelsen. Eftersom förslaget till förordning för närvarande granskas av parlamentet kommer mer utförliga uppgifter rörande rättslig grund att ges inom ramen för detta förfarande.

⁽¹⁾ Dom av den 13 maj 1997, mål C-233/94, Tyskland mot parlamentet och rådet, REG 1997, s. I-2405, punkt 12.

⁽²⁾ KOM(98) 717 slutlig.

(1999/C 207/183)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3839/98

från Viviane Reding (PPE) till kommissionen

(22 december 1998)

Angående: Utkastet till direktiv om dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål och etiskt godtagbar försäljning av modersmjölksersättning

Direktiven 91/321/EEG ⁽¹⁾ och 92/52/EEG ⁽²⁾ är resultatet av Europaparlamentets oförtröttliga ansträngningar för att säkerställa en etiskt godtagbar försäljning av modersmjölksersättning. På detta sätt har man hittills kunnat undvika att tidigare tragedier har upprepats.

Det utkast till direktiv som för närvarande håller på att utarbetas (dok. III/53/18/98 rev-1) ställer garantierna i de två ovan nämnda direktiven på spel. Tanken på att låta och modersmjölksersättning och andra preparat för spädbarn ingå i ett direktiv om produkter av mycket olika slag, vars sammansättning bara definieras vagt, ger näringarna i fråga möjlighet att kringgå de reklam- och märkningsrestriktioner som definieras i de omnämnda direktiven.

Delar kommissionen denna synpunkt? Vad avser kommissionen att göra för att undvika att det nya direktivet inte tjänar som förevändning för att kringgå gemenskapslagstiftningen i fråga?

⁽¹⁾ EGT L 175, 4.7.1991, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 179, 1.7.1992, s. 129.

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(27 januari 1999)

Det aktuella utkastet till direktiv omfattar produkter för speciella medicinska ändamål. Enligt definitionen i utkastet är detta produkter avsedda som "(...) näringskälla för patienter med begränsad, försämrad eller störd förmåga att inta, smälta, ta upp, metabolisera eller utsöndra vanliga livsmedel eller vissa näringsämnen i

sådana eller vissa av deras metaboliter, (...). De kan inte jämföras med vanlig modersmjölkersättning, som omfattas av direktiven 91/321/EEG och 92/52/EEG och som är avsedd för normala friska spädbarn.

Livsmedel för speciella medicinska ändamål är nödvändiga som enda eller kompletterande näringskälla för spädbarn med medicinskt bestämda näringskrav. Underlåtenhet att följa dessa krav kan leda till allvarliga följder för dessa spädbarn, ibland med dödlig utgång. Därför är det mycket viktigt att det finns tillgång till information om förekomsten och bruket av dessa produkter. I utkastet till direktiv finns också med erforderliga bestämmelser för hur dessa produkter skall brukas på ett säkert och riktigt sätt, och det föreskrivs att det måste finnas en text på etiketten som säger att produkterna måste användas under läkares överinseende.

Kommissionen anser därför att det inte vore ändamålsenligt att ålägga dessa produkter samma restriktioner beträffande reklam och märkning som de som tillämpas på produkter avsedda för friska spädbarn.

(1999/C 207/184)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3843/98

från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Förmånlig behandling av det statliga järnvägsbolaget (OSE) och det grekiska postverket (ELTA) från den grekiska statsförvaltningens sida

Det grekiska transportministeriet stödjer några lagförslag som föreskriver att de skulder som det statliga järnvägsbolaget (OSE) har om 550 miljarder drakmer och det grekiska postverket (ELTA) om 70 miljarder drakmer skall täckas antingen genom statens ordinarie budget, eller genom att man ger lån med den grekiska staten som garant. På detta sätt gäller andra villkor för OSE:s och ELTA:s prissättning än de som gäller på den fria marknaden.

Kan kommissionen upplysa mig om huruvida och i hur hög grad dessa åtgärder är förenliga med artikel 86 a i fördraget om Europeiska unionen (missbruk av dominerande ställning på marknaden och direkt eller indirekt prissättning). Anser kommissionen att det genom dessa åtgärder skapas orättvis konkurrens till nackdel för privata företag som verkar inom samma områden? I hur hög grad är i ELTA-fallet dessa åtgärder förenliga med principerna om fri konkurrens, och särskilt med artikel 90.2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 7 d i Amsterdamfördraget, mot bakgrund av att EG-domstolen har bekräftat att principen om fri konkurrens gäller inom postväsendet?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(25 januari 1999)

Kommissionen känner inte till och har inte underkänt i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget om de åtgärder som enligt parlamentsledamoten gynnar det grekiska postverket. Kommissionen måste nu höra de grekiska myndigheterna för att få nödvändig information. Ett kompletterande svar kommer att ges till parlamentsledamoten så snart kommissionen har fått en uppfattning om dessa två fall.

Genom rådets direktiv av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (¹) (91/440/EEG) åläggs medlemsstaterna att med lämpliga medel hjälpa till att minska skulderna hos järnvägsföretag till en nivå som inte förhindrar en sund ekonomisk förvaltning och hjälpa till att förbättra deras ekonomiska situation. Kommissionen har nyligen antagit ett meddelande om genomförandet av och inverkan av direktiv (²) 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar, i vilket järnvägsföretagens resultat åskådliggörs. I detta meddelande konstaterar kommissionen att skuldsättningsgraden fortsätter att vara en stor ekonomisk börda för järnvägsföretagen i flera medlemsländer, varav Grekland är ett. Skuldsituationen för järnvägsföretagen inom gemenskapen har dock i sin helhet förbättrats mellan 1980 och 1995.

När det gäller åtgärderna till de grekiska järnvägarnas förmån som parlamentsledamoten uppmärksammat vill kommissionen påminna om att direktiv 91/440/EEG om stöd till järnvägstransporter följer tillämpningsprincipen genom att stödja sig på artiklarna 92, 93 och 77. Dock gäller fortfarande de särskilda ordningarna som inrättats genom rådets förordningar nr 1107/70/EEG av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på

järnväg, väg och inre vattenvägar ⁽³⁾, nr 1191/69/EEG av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar ⁽⁴⁾ och efter nr 1192/69/EEG av den 26 juni 1969 gällande införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning. Informationen om den ersättning, de stöd som ges och de interventioner som görs av de nationella myndigheterna på grundval av dessa förordningar vidarebefordras regelbundet till kommissionen som i sin tur överlämnar en analytisk rapport till medlemsstaterna. Kommissionen håller just nu på att upprätta rapporten för 1997.

⁽¹⁾ EGT L 237, 24.8.1991.

⁽²⁾ KOM(98) 202 slutlig.

⁽³⁾ EGT L 130, 15.6.1970.

⁽⁴⁾ EGT L 156, 28.6.1969.

(1999/C 207/185)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3851/98

från Sören Wibe (PSE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Glasskrigets lämplighet som propagandamaterial i samtliga 15 medlemsstater

Ett material i form av en tecknad serie kallad "Glasskriget", riktat till yngre ungdomsgrupper, har getts ut på samtliga EU:s officiella språk.

I Storbritannien har dock materialet makulerats enligt en uppgift från underhusets debatt i ämnet och i Danmark delar kommissionens informationskontor inte ut materialet då det inte anses passande för den danska debatten.

"Glasskriget" innehåller bl. a. propaganda för EMU. Tre medlemsstater har i dagsläget sagt nej till att delta i EMU. Är det då lämpligt att kommissionen producerar och distribuerar ett material som gör propaganda för EMU i en medlemsstat som beslutat att ej gå med i EMU?

Vore det inte lämpligt att dra tillbaka den svenska upplagan "Glasskriget" med anledning av den EMU-propaganda materialet innehåller?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(4 februari 1999)

Syftet med kommissionens publikation "Glasskriget" ⁽¹⁾ är att förklara några av de grundläggande gemenskapspolitiska områdena som rör den inre marknaden. I det sammanhanget omnämns kortfattat införandet av euron. Kommissionen anser inte att publikationen är att betrakta som "propaganda". Kommissionens representationer i medlemsstaterna lämnar råd till kommissionen om huruvida det är lämpligt att distribuera centralt producerade publikationer. Det är sant att kommissionen på basis av sådana rekommendationer valt att inte distribuera "Glasskriget" i vissa medlemsstater. I andra medlemsstater har kommissionen noterat att "Glasskriget" blivit en populär publikation.

⁽¹⁾ ISDN 92-828-2341-5.

(1999/C 207/186)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3856/98

från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Fri rörlighet för idrottstränare

1. Är det sant att Italien (genom Italiens olympiska kommitté, idrottsskolor och tekniska organ) utsätter sina egna medborgare och yrkesverksamma inom idrottssektorn för omvänd diskriminering genom att hindra

dessa från att fritt utöva sitt yrke i Italien respektive övriga Europa, i och med att man fortfarande inte har ändrat de relevanta lagdekreten i enlighet med gemenskapens direktiv 89/48/EEG ⁽¹⁾ och 92/51/EEG ⁽²⁾, vilka skulle ha genomförts senast i juni 1994?

2. Är det riktigt att den olympiska kommittén i praktiken har monopol på yrkesutbildningar i idrott (inbegripet kurser som finansieras av Europeiska socialfonden) och att de nationella idrottsförbunden inte anpassat sina kurser till de fem nivåer som man kom överens om vid Europeiska rådet i Milano 1985?

3. Är det sant att vissa italienska universitet, idrottssponsorer, privatskolor och idrottsklubbar utfärdar examensbevis, som ger rätt till fri yrkesutövning, från idrottshögskolan Scuola centrale dello Sport, där man utbildar kvalificerade idrottsinstruktörer (gymnasienivå följt av tre yrkesverksamma år, i enlighet med EU-regler) och idrottslärare?

4. Vilka åtgärder har kommissionen i så fall för avsikt att vidta för att få Italien att rätta sig efter gemenskapens principer och bestämmelser?

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 209, 24.7.1992, s. 25.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(23 februari 1999)

Frågeställaren hänvisar i första hand till de båda direktiven 89/48/EG och 92/51/EG. Genom rådets direktiv 89/48/EG av den 21 december 1988 införs en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier. Detta direktiv har därefter kompletterats genom rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning. Det sistnämnda direktivet gäller examensbevis som inte omfattas av direktiv 89/48/EEG. Yrkesutbildningar i idrott faller undantagslöst under direktiv 92/51/EEG. Den generella ordningen för erkännande av examensbevis innebär att en person som har alla kvalifikationer för att utöva ett yrke i en medlemsstat i princip skall kunna utöva samma yrke i en annan medlemsstat.

Italien har liksom alla andra medlemsstater fått anpassa sin lagstiftning så att den överensstämmer med dessa direktiv. Det bör noteras att kommissionen hittills inte har förelagts ärenden som tyder på att det skulle vara några särskilda problem när det gäller erkännande av idrottslärares examensbevis i Italien.

Det bör understrykas att dessa direktiv skall tillämpas under förutsättning att det finns en gränsöverskridande faktor, som när en person med examensbevis från en annan medlemsstat vill att detta skall erkännas för att få möjlighet att arbeta i Italien. Detta gäller oavsett om personen i fråga är medborgare i Italien eller i något annat land. De mekanismer som införs genom dessa båda direktiv omfattar emellertid inte de fall när personer som är utbildade i Italien önskar arbeta i detta land. Detta är en fråga som uteslutande hör till landets egna angelägenheter.

Kommissionen har dessutom inte befogenhet att ålägga Italien ett särskilt förfarande för reglering av vissa yrken. Enligt subsidiaritetsprincipen är regleringen av yrken ett område där medlemsstaterna ensamma är behöriga. Detta leder till att en del yrkesgrupper endast förekommer i vissa medlemsstater och inte i andra. Även om benämningen ibland är densamma kan innehållet variera. De utbildningsnivåer som krävs för att få utöva ett och samma yrke kan slutligen också skilja sig åt. Kommissionen har därför inte befogenhet att ingripa när det gäller Italiens sätt att reglera yrkesutbildningar i idrott inom landets egna gränser. Däremot är de italienska myndigheterna naturligtvis skyldiga att införa mekanismer för erkännande av utbildningsbevis och att avskaffa varje åtgärd som skulle kunna anses vara diskriminerande.

Frågeställaren nämner också de fem utbildningsnivåer som fastställdes genom rådets beslut 85/368/EEG av den 16 juli 1985 om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstater ⁽¹⁾. Detta beslut hade emellertid till uppgift att fungera som incitament, inte att varje medlemsstat skulle åläggas att införa ett liknande system. I artikel 2 i detta beslut fastställs för övrigt att den struktur för yrkesutbildningsnivåer som anges i bilagan kan användas. Där står även att "en text om detta har som en ren information tagits in i bilagan till detta beslut". De italienska myndigheterna kan därför själva välja om de vill följa den föreslagna strukturen eller ej.

⁽¹⁾ EGT L 199, 31.7.1985.

(1999/C 207/187)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3862/98**från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen**

(9 december 1998)

Angående: Teverekklam

Direktivet om television utan gränser reglerar bland annat textreklam, med andra ord avbrotten för reklam i de program och filmer som sänds.

Kan kommissionen säga om dessa bestämmelser — eller andra tillämpliga bestämmelser, om sådana finns — följs i medlemsstaterna och i synnerhet i Spanien?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(4 februari 1999)

Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television ⁽¹⁾ ("Television utan gränser") innehåller bestämmelser om reklamtid (begränsning per dag och per timma, artikel 18), om antalet reklamavbrott och hur de skall infogas (artikel 11) samt om reklaminslags innehåll och form (artiklarna 10-16). Det finns också särskilda regler om sponsrade TV-program (artikel 17).

Kommissionen har mottagit många klagomål om att vissa medlemsstater inte följer bestämmelserna om TV-reklam. Klagomålen kommer främst från konsumentorganisationer och gäller i huvudsak att bestämmelserna om tidsintervall systematiskt överskrids. Klagomålen gäller närmare bestämt vissa TV-bolag i Grekland, Spanien, Italien och Portugal.

Kommissionen är i färd med att samla in de uppgifter som krävs för bedömningen av dessa påstådda överträdelser, så att det kan avgöras om medlemsstaterna i fråga kan ställas till ansvar för dem. Om så är fallet kommer kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 298, 17.10.1989; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3.

(1999/C 207/188)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3874/98**från Raimo Ilaskivi (PPE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Utredning över EU-stöd till Jasser Arafat

Enligt en EU-utredning, som läckt ut till allmänheten, har stöd som EU beviljat för fattiga bostadsområden i Gaza och på Västbanken möjligtvis utnyttjats till att bygga bostäder avsedda för den palestinske ledaren Jasser Arafats närmaste vänskrets. Enligt rapporten har t.o.m. upp till 115 miljoner finska mark använts till så kallade diffusa projekt.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att utreda om de misstankar som grundar sig på ovannämnda rapport är befogade? Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta, om misstankarna visar sig vara befogade, för att kräva tillbaka de EU-stöd som utnyttjats på felaktiga grunder?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

Gemenskapen är palestiniernas största bidragsgivare. Av stödet till Västbanken och Gaza kommer 54 % från gemenskapens budget och gemenskapens medlemsstater.

Genomförandet av ett av gemenskapen finansierat projekt rörande stöd till Palestinska bostadsrådet (Palestinian housing council, PHC) har på senare tid ifrågasatts i vissa tidningsartiklar.

Detta projekt utarbetades omedelbart efter Gulfkriget, under mycket speciella politiska, ekonomiska och sociala omständigheter. De främsta målen var att tillhandahålla bostäder för 2 000 familjer (cirka 12 000 personer), skapa sysselsättning (över 30 000 arbetsmånader), få till stånd investeringar i den krisdrabbade palestinska ekonomin, skapa en löpande fond för ytterligare bostadsbyggande samt att skapa multiplikator-effekter för småföretag i senare led i produktionskedjan. Projektet har givit resultat. Fler än 2 000 lägenheter har byggts och en löpande fond har upprättats för ytterligare byggande. Hittills har skapats byggnadsarbete motsvarande 30 700 arbetsmånader.

En revision av PHC-projektet utfördes i juli 1998. Vid revisionen förklarades att inga ekonomiska oegentligheter konstaterats i projektet samt att merparten av projektets mål uppnåts (främjande av bostadsutvecklingen, främjande av en väl avvägd strategi för att tillfredsställa ekonomiska och sociala behov, skapande av sysselsättning, utveckling av administrativ och finansiell kompetens liksom av förvaltningen samt främjande av den byggnadstekniska utbildningen). Ett av målen, nämligen att hålla byggnadskostnaderna på en mycket låg nivå, hade inte uppnåtts. Vid revisionen befanns att inga gemenskapsmedel borde betalas tillbaka.

(1999/C 207/189)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3875/98

från Philippe Monfils (ELDR) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Oegentligheter beträffande byggnadstillståndet för en förbränningsanläggning i Drogenbos (Belgien)

Vid den andra sammanträdesperioden i mars 1998 ställde jag under frågestunden en fråga till kommissionen (H-0329/98) om huruvida den flamländska regeringen bröt mot flera europeiska miljödirektiv när den beslutade att, via den permanenta delegationen i flamländska Brabant, bevilja miljötillstånd för uppförandet av en sopförbränningsanläggning i Drogenbos. Kommissionens svar gick i stort sett ut på att den mottagit ett klagomål om samma sak och att om det efter utredning visade sig föreligga brott mot gemenskapsrätten skulle kommissionen kunna göra om det fanns anledning att inleda förfarandet vid fördragsbrott.

Eftersom jag därefter inte hörde något mer ställde jag en ny fråga till kommissionen (E-3326/98) där jag ville få reda på ifall utredningen bekräftat att överträdelse ägt rum, om kommissionen i så fall fattat något beslut om att inleda förfarandet vid fördragsbrott samt på vilket sätt detta beslut motiverats.

Jag har fortfarande inte fått något svar, vare sig positivt eller negativt, och ber därför kommissionen att offentliggöra sitt beslut om att eventuellt inleda förfarandet vid fördragsbrott.

Kommissionens beslut är synnerligen brådskande då den flamländska regionen just utfärdat byggnadstillstånd för förbränningsanläggningen.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(11 februari 1999)

Till följd av utredningen av klagomålen angående förbränningsanläggningen i fråga, har kommissionen beslutat att inleda ett överträdelseförfarande mot Belgien i enlighet med artikel 160 i EG-fördraget. Orsaken är att man misstänker ett brott mot bestämmelserna i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

(1999/C 207/190)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3877/98**från Riccardo Garosci (PPE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Förklaringar från EU-experter under Europaparlamentets och kommissionens gemensamma konferens om livsmedelssäkerhet och BSE-krisen

Under Europaparlamentets och kommissionens gemensamma konferens om livsmedelssäkerhet efter BSE-krisen den 30 november 1998 i Bryssel uttryckte olika talare, däribland medlemmar av SSC (Vetenskapliga styrkommittén) och SCAN (Vetenskapliga kommittén för djurfoder), skepticism mot de länder som inte har några BSE-fall. Man konstaterade att sjukdomen inte kan stanna vid gränserna, att det inte genomförs många kontroller i dessa länder och att fallen därför är få. Dessa förklaringar är mycket allvarliga om man beaktar att det hela tiden talades om "öppenhet" och information under konferensen.

I bilaga 6 till kommissionens andra kvartalsrapport om BSE fastställs det på sidan 64 att endast tre länder har ytterst få BSE-fall: Danmark (1 fall), Luxemburg (1 fall) och Italien (2 fall). Anser kommissionen mot bakgrund av dessa uppgifter att experterna bör tillhandahålla ytterligare detaljer om de misstankar som kom till uttryck under konferensen? När det gäller dylika ståndpunkter kan man faktiskt inte acceptera så vaga formuleringar och sådana anklagelser.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(28 januari 1999)

Vid Europaparlamentets och kommissionens gemensamma konferenser den 30 november 1998 och den 1 december 1998, för vilka mötesprotokollen redan finns tillgängliga på kommissionens webbplats, redogjorde de närvarande vetenskapliga experterna för sina analyser av situationen i gemenskapen när det gäller bovin spongiform encefalopati (BSE) och hur den utvecklas. Dessa experter deltog oberoende och öppet. Kommissionen kan således inte svara i deras ställe på parlamentsledamotens fråga.

Med tillämpning av kommissionens beslut 98/272/EG av den 23 april 1998 om epidemiologisk övervakning av transmissibel spongiform encefalopati och om ändring av beslut 94/474/EG ⁽¹⁾ skall dock en första rapport sammanställas när det gäller övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) under våren 1999. Kommissionen kommer då särskilt att ägna sig åt att studera de program som medlemsstaterna har upprättat för att se till att de mål som har fastställts genom beslutet har uppnåtts.

(¹) EGT L 122, 24.4.1998.

(1999/C 207/191)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3879/98**från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Oegentligheter i samband med bidrag till World Vision Austria

I Österrike har man nyligen uppdagat att omfattande medel — 15 miljoner ATS — har förskingrats från biståndsorganisationen World Vision Austria.

Eftersom såväl en österrikisk ledamot av Europaparlamentet som projektmedel från EU uppges vara inblandade, anmodas kommissionen att besvara följande frågor:

1. Vilka officiella kontakter och förbindelser finns det mellan biståndsorganisationen World Vision Austria och Europeiska unionen?
2. Finns det biståndsprojekt som World Vision Austria genomför för eller i samarbete med Europeiska unionen? I så fall vilka?
3. Vilket är syftet och vilka personer skall nås med biståndsmedlen?

4. Vilka summor har anslagits för biståndsprojekten?
5. Vet kommissionen om medlen har nått sin destination och om man nått upp till målet för biståndsåtgärderna?
6. Har någon agerat för att biståndsorganisationen World Vision skall kunna genomföra ett EU-biståndsprojekt för Bosnien? Vem gjorde i så fall detta?
7. Med vilka österrikiska icke-statliga organisationer samarbetar kommissionen då den genomför biståndsprojekt?
8. Hur mycket EU-medel har därvid anslagits för att bistå personer i nöd?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(20 januari 1999)

Kommissionen har tagit upp den affär som frågeställaren åsyftar till behandling. Kommissionen har för närvarande inte tillräckliga uppgifter för att kunna vare sig bekräfta eller avvisa påståendena.

När det gäller området humanitärt bistånd har kommissionen under perioden 1996-1998 ingått tre kontrakt med World Vision Austria på ett sammanlagt belopp av 1 022 000 ecu. Dessa tre kontrakt avsåg återuppbyggnad i katastrofområden i f.d. Jugoslavien för att minoriteterna skall kunna återvända till kantonen Zenica-Doboj. Mottagare i dessa projekt var de 228 familjer vars hus återuppbyggdes och de 150 eleverna i Cobes grundskola. Dessa tre projekt har slutförts och de genomfördes på ett tillfredsställande sätt.

De österrikiska icke-statliga organisationer som kommissionen samarbetar med på området humanitärt bistånd är Austrian Help Program, Care Österreich, Caritas Austria, Österreichisches Hilfswerk International, Austrian Red Cross och SOS Kinderdorf.

Den budget som budgetmyndigheten anslagit till humanitärt bistånd ingår i kapitel B7-21 i budgeten och för 1998 uppgick den till 475 miljoner ecu, inbegripet de ytterligare medlen.

(1999/C 207/192)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3883/98

från Michl Ebner (PPE) till rådet

(4 januari 1999)

Angående: Europeisk vapenfri tjänst

I de flesta av EU:s medlemsstater är det möjligt att göra vapenfri tjänst medan det i flera länder (till exempel i Grekland) däremot inte är det. I dessa sistnämnda blir personer som av religiösa eller filosofiska skäl vägrar göra sin militärtjänst förföljda av offentliga myndigheter.

I en resolution från parlamentet av den 22 september 1995 om inrättande av europeisk vapenfri tjänst (B4-1127/95) ⁽¹⁾ uppmanar parlamentet kommissionen att utarbeta ett förslag till inrättande av europeisk vapenfri tjänst.

Kan rådet, mot bakgrund av ovanstående, ange:

- om den har för avsikt att bereda väg för en tillnärmning av de olika medlemsstaternas lagstiftning på detta område, med hänsyn till harmoniseringen av EU:s regelverk.
- Har rådet vidare för avsikt att, med hänsyn till medborgarnas fria rörlighet inom EU, utarbeta ett system som i praktiken möjliggör europeisk vapenfri tjänst eller fullgörande av vapenfri tjänst i en annan medlemsstat än den egna?

⁽¹⁾ EGT C 269, 16.10.1995, s. 232.

Svar*(9 mars 1999)*

Enligt fördragen har Europeiska unionen inte befogenhet att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning för att utarbeta bestämmelser om att inrätta en europeisk vapenfri tjänst som den ärade parlamentsledamoten föreslår.

(1999/C 207/193)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3889/98
från Graham Watson (ELDR) till kommissionen*(4 januari 1999)*

Angående: Standardverk om tropiskt skogsbruk

I november 1998 fick Europaparlamentets ledamöter ta emot ett 400-sidigt standardverk om EU:s stöd till tropiskt skogsbruk, tryckt på konsttryckpapper i A4-format, från kommissionen.

Kan kommissionen intyga att detta standardverk om EU:s stöd till tropiskt skogsbruk trycktes av returpapper?

Vet kommissionen hur många träd som gick åt för att producera hela denna utgåva?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar*(21 januari 1999)*

"EU Tropical Forestry Sourcebook", utgiven av kommissionen tillsammans med Institutet för internationell utveckling (Overseas development institute), är helt gjord av returpapper (sylvan coat).

Det går inte att beräkna hur många träd som gått åt, eftersom massaförbrukningen vid framställning av returpapper är svår att mäta.

(1999/C 207/194)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3890/98
från Odile Leperre-Verrier (ARE) till kommissionen*(4 januari 1999)*

Angående: Handlingsprogram för ungdomen i Medelhavsområdet

Som svar på en skriftlig fråga till kommissionen i april 1998 (E-1253/98 ⁽¹⁾) uppgav kommissionen att det i enlighet med Barcelonaförklaringen bör upprättas ett utbytesprogram för ungdom i Europa och Medelhavsområdet och att särskilda åtgärder för ungdomar kommer att läggas fram inom kort.

Kan kommissionen precisera vilka verksamheter den har satt igång, eftersom man uppgav att verksamhet av detta slag skulle kunna komma till stånd under 1998?

⁽¹⁾ EGT C 386, 11.12.1998, s. 100.

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar*(8 februari 1999)*

Kommissionen godkände den 27 oktober 1998 inrättandet av Europa-Medelhavsprogrammet för ungdomsfrågor. Detta program, som under två år finansieras med 6 miljoner euro ur medlen för Meda, syftar till ungdomsutbyten, införlivande av ungdomar i det sociala livet och yrkeslivet samt demokratisering av det civila samhället i partnerländerna i Medelhavsområdet. Programmet syftar också till att stimulera ungdomars integrering i de lokala samfundet och ungdomars och ungdomsorganisationers aktiva deltagande i verksamhet för förbättring av sysselsättningsmöjligheterna.

Programmet omfattar två huvudsakliga samarbetsområden: multilaterala ungdomsutbyten och volontärtjänst. Dessutom ingår åtgärder för stimulans och igångsättande samt kompletterande åtgärder som syftar till att förbättra utbytenas kvalitet och öka de berörda ungdomarnas deltagande (korta kurser, information till ungdomar, studiebesök, stöd till inrättande av nationella ungdomsråd, samarbete i fråga om studier av ungdomars situation).

Genomförandet av programmet kommer att ske på grundval av de erfarenheter som gjorts inom ramen för gemenskapens program Ungdom för Europa, med stöd av Socrates-programmets byrå för tekniskt bistånd. I vart och ett av de tolv partnerländerna kommer det att utses ansvariga på nationell nivå, som skall sörja för främjande och förvaltning av programmet i samarbete med de europeiska samordningsstrukturerna, bl.a. det nät av nationella kontor som inom ramen för Ungdom för Europa inrättats i medlemsstaterna.

Programmet lades den 25 november 1998 fram för Europa-Medelhavskommittén för Barcelonaprocessen och godkändes av de 27 Europa-Medelhavspartnerna. Verksamheten inom ramen för programmet kommer att inledas i början av 1999. Sedan 1995 har det genom programmet Ungdom för Europa varit möjligt att stödja projekt för ungdomar i gemenskapen och i partnerländerna i Medelhavsområdet med ett årligt belopp på omkring 1 miljon euro. Sedan 1996 har dessutom ett antal unga europeiska volontärer sänts ut inom ramen för den europeiska volontärtjänsten.

(1999/C 207/195)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3893/98
från Arlindo Cunha (PPE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Kvoter för tomatodlingssäsongen

Hur ämnar kommissionen år 1999 fördela kvoterna för tomatodlingssäsongen på grundval av de uppgifter som varje medlemsstat lämnat, samtidigt som den vet att det finns rättmätiga skäl att undra om vissa av uppgifterna är sanna?

Vilket förfarande ämnar kommissionen tillämpa om det efter omfördelningen visar sig att de siffror som låg som grund för omfördelningen inte var riktiga?

Hur kommer medlemsstaternas producenter att gottgöras för förluster till följd av detta beslut, framför allt när det gäller fastställandet av kvoterna?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(13 januari 1999)

När det gäller riktigheten hos vissa uppgifter som ligger till grund för fördelningen av kvoterna mellan medlemsstaterna för regleringsåret 1999/2000 och som ifrågasätts av parlamentsledamoten känner kommissionen endast till det faktum att rättsliga undersökningar för närvarande inletts i en medlemsstat.

Kommissionen kommer att fortsätta att beräkna dessa kvoter på grundval av de officiella uppgifter som den erhåller från medlemsstaterna, vilka den är tvungen att hålla sig till så länge dessa uppgifter inte vederläggs av exakta och obestridliga fakta (i synnerhet rättsliga undersökningar).

Om parlamentsledamoten förfogar över sådana uppgifter ombeds han/hon ställa dem till kommissionens förfogande.

(1999/C 207/196)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3899/98
från Patricia McKenna (V) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Kommissionsledamoten Emma Boninos deltagande i 1998 års Bilderbergmöte

Kan kommissionen, med anledning av kommissionsledamoten Boninos deltagande i Bilderbergmötet i Turnberry i Skottland den 14-17 maj 1998, uppge

1. vilka delar som tillsammans utgjorde den totala resekostnaden och om ersättning för kostnaderna utgick eller, om så inte var fallet, vem som stod för kostnaderna,

2. om kommissionsledamoten, mot bakgrund av att Bilderberg normalt står för kostnaderna för den flotta login, bör deklarerera detta,
3. om kommissionsledamoten erhöll det specificerade traktamentet för de dagar som resan omfattade,
4. om kommissionsledamoten var tjänstledig för denna resa?

(1999/C 207/197)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3900/98
från Patricia McKenna (V) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Kommissionsledamoten Hans Van den Broeks deltagande i 1995 års Bilderbergmöte

Kan kommissionen, med anledning av kommissionsledamoten van den Broeks deltagande i Bilderbergmötet i Bürgenstock den 8-11 juni 1995, uppge

1. vilka delar som tillsammans utgjorde den totala resekostnaden och om ersättning för kostnaderna utgick eller, om så inte var fallet, vem som stod för kostnaderna,
2. om kommissionsledamoten, mot bakgrund av att Bilderberg normalt står för kostnaderna för den flotta login, bör deklarerera detta,
3. om kommissionsledamoten erhöll det specificerade traktamentet för de dagar som resan omfattade,
4. om kommissionsledamoten var tjänstledig för denna resa?

(1999/C 207/198)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3901/98
från Patricia McKenna (V) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Kommissionsledamoten Leon Brittans deltagande i 1995 års Bilderbergmöte

Kan kommissionen, med anledning av kommissionsledamoten Leon Brittans deltagande i Bilderbergmötet i Turnberry i Skottland den 14-17 maj 1998, uppge

1. vilka delar som tillsammans utgjorde den totala resekostnaden och om ersättning för kostnaderna utgick eller, om så inte var fallet, vem som stod för kostnaderna,
2. om kommissionsledamoten, mot bakgrund av att Bilderberg normalt står för kostnaderna för den flotta login, bör deklarerera detta,
3. om kommissionsledamoten erhöll det specificerade traktamentet för de dagar som resan omfattade,
4. om kommissionsledamoten var tjänstledig för denna resa?

(1999/C 207/199)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3902/98
från Patricia McKenna (V) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Kommissionsledamoten Ritt Bjerregaards deltagande i 1995 års Bilderbergmöte

Kan kommissionen, med anledning av kommissionsledamoten Ritt Bjerregaards deltagande i Bilderbergmötet i Bürgenstock den 8-11 juni 1995, uppge

1. vilka delar som tillsammans utgjorde den totala resekostnaden och om ersättning för kostnaderna utgick eller, om så inte var fallet, vem som stod för kostnaderna,
2. om kommissionsledamoten, mot bakgrund av att Bilderberg normalt står för kostnaderna för den flotta login, bör deklarerera detta,
3. om kommissionsledamoten erhöll det specificerade traktamentet för de dagar som resan omfattade,
4. om kommissionsledamoten var tjänstledig för denna resa?

(1999/C 207/200)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3903/98
från Patricia McKenna (V) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Kommissionsledamoten Mario Montis deltagande i Bilderberg

Kan kommissionen, med anledning av kommissionsledamoten Mario Montis deltagande i Bilderbergmötet i Toronto den 30 maj-2 juni 1996, uppge

1. vilka delar som tillsammans utgjorde den totala resekostnaden och om ersättning för kostnaderna utgick eller, om så inte var fallet, vem som stod för kostnaderna,
2. om kommissionsledamoten, mot bakgrund av att Bilderberg normalt står för kostnaderna för den flotta login, bör deklarerat detta,
3. om kommissionsledamoten erhöll det specificerade traktamentet för de dagar som resan omfattade,
4. om kommissionsledamoten var tjänstledig för denna resa?

Anser inte kommissionen att kommissionsledamoten Monti borde ha uppgivit att han satt med i Bilderbergs ledningsgrupp? Om svaret är nej, varför anser inte kommissionen att han borde ha uppgivit detta?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3899/98, E-3900/98, E-3901/98, E-3902/98 och E-3903/98
ingivna av Jacques Santer för kommissionen

(5 februari 1999)

Betalning av rese- och logistikostnaderna har skett i enlighet med gällande bestämmelser.

När det gäller Mario Montis deltagande i ledningskommittén i Bilderberg hänvisar kommissionen till svaret på den muntliga frågan H-933/98 från parlamentsledamoten under frågestunden vid parlamentets andra sammanträdesperiod i november 1998 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets överläggningar (november II 1998).

(1999/C 207/201)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3911/98
från Jean-Claude Pasty (UPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Tulltaxe- och statistiknomenklaturen och Gemensamma tulltaxan i fråga om tryffel

Genom kommissionens förordning (EG) 2261/98 ⁽¹⁾ av den 26 oktober 1998 ändras bilaga I till rådets förordning (EEG) 2658/87 ⁽²⁾ om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. Tryffel nämns på flera ställen – under KN-nr 0709 52 00 "Tryffel", med angivande av tullsatsen, och under KN-nr 0712 30 00, som omfattar "svampar och tryffel".

Trots att nomenklaturen har stora förtjänster är den inte tillräckligt utförlig i fråga om tryffel. En och samma beteckning kan nämligen motsvara ett tiotal sorter av mycket olika kvalitet (och pris), till exempel tuber melanosporum, tuber aestivum, tuber uncinatum – för att endast nämna några av de mest saluförda sorterna.

Det är viktigt att få en statistiskt riktig bild av de kvantiteter som finns på marknaden, de tariffer som skall fastställas och framför allt konsumenternas säkerhet. Anser därför inte kommissionen att posten "tryffel" borde vara mer omfattande, eftersom den nu finns, och framför allt eftersom det inte förekommer någon sammanslagning av exempelvis kvoterna för "svampar och tryffel"?

Kunde dessutom inte den franska standarden för "färsk tryffel", som är två år gammal, och som omfattar en exakt klassificering av de olika sorter som saluförs tjäna som utgångspunkt för detta?

⁽¹⁾ EGT L 292, 30.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(11 februari 1999)*

För närvarande finns det tre nummer i tulltaxe- och statistiknomenklaturen som avser tryffel, nämligen 0709 52 som avser färsk tryffel, 0712 30 som avser svampar och tryffel (tillfälligt konserverade, men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd) och 2003 20 som avser tryffel (beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra).

KN-numren 0709 52 och 2003 20 omfattar relativt små handelsvolymen och värden, nämligen 270 000 euro respektive 140 000 euro för 1997. För KN-nummer 0712 30 som avser svampar och tryffel uppgick emellertid importvärdet till 66 miljoner euro. Även om det statistiskt inte går att skilja på svampar och tryffel är det ändå rimligt att anta att tryffel endast utgör en mindre del av detta belopp, eftersom produktionen av en så dyrbar produkt som tryffel inte kan vara särskilt stor.

Eftersom kommissionen håller på att förenkla och modernisera tulltaxe- och statistiknomenklaturen och eftersom ett ökat antal nummer medför en ökad administrativ börda för företagen, särskilt för de små och medelstora företagen, förefaller en uppdelning av svampar och tryffel i olika undernummer inte att vara lämplig.

(1999/C 207/202)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3927/98**från Paul Lannoye (V) till kommissionen***(4 januari 1999)*

Angående: Motorvägen A 41 mellan Annecy och Genève

Tidigare i år beslutade den franska transportministern Jean-Claude Gayssot att ställa in anläggningsarbetet av motorvägen A 41 mellan Annecy och Genève i väntan på underskriften av kontraktet med anläggningsföretaget. Vad gäller motorvägsprojektet A 41 mellan Annecy och Genève finns det dock tecken på att europeisk lagstiftning om offentliga investeringar (t.ex. direktiven 89/440/EEG⁽¹⁾ och 93/37/EG⁽²⁾) inte tillämpats, eller i varje fall tillämpats felaktigt.

Kan kommissionen, mot bakgrund av ovanstående, redogöra för

1. om den franska regeringen offentliggjort en europeiskt anbudsinfordran avseende anläggningen av motorvägen A 41 i enlighet med direktiv 89/440/EEG, som skulle genomföras före juli 1990,
2. om någon skriftväxling ägt rum mellan kommissionen och den franska regeringen vad gäller motorvägen A 41 och valet av företaget "Autoroute et Tunnel du Mont Blanc" (ATMB), som redan var ansvarigt för tunneln och den så kallade vita motorvägen (motorväg A 40),
3. om kommissionen anser att den franska regeringen tillämnat europeisk lagstiftning om offentliga investeringar korrekt?

⁽¹⁾ EGT L 210, 21.7.1989, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(24 februari 1999)*

Frågan om huruvida det franska systemet för tilldelning av motorvägskoncessioner kan anses vara förenligt med gemenskapens lagstiftning om offentlig upphandling är just nu föremål för en fördjupad granskning inom kommissionen. Denna granskning omfattar även systemen i andra medlemsstater som befinner sig i en liknande situation.

Under de senaste månaderna har kommissionen och de franska myndigheterna vid upprepade tillfällen varit i kontakt med varandra och diskuterat denna fråga. De franska myndigheterna har lovat att lämna ett antal upplysningar och förklaringar som har visat sig vara nödvändiga för handläggningen av ärendet. Kommissionen avvaktar tills vi har all den information vi behöver för att kunna bestämma hur vi lämpligen bör gå vidare med ärendet.

(1999/C 207/203)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3934/98**från Carlos Robles Piquer (PPE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Utnyttjande av kärnkraft för avsaltning av havsvatten i regnfattiga länder

Det internationella atomenergiorganet, som är ett FN-organ, föreslog vid sin senaste konferens att man snarast borde utveckla program för avsaltning av havsvatten genom användning av små kärnkraftreaktorer.

Vid dess senaste möte uppmanades atomenergiorganets direktör att prioritera denna möjlighet och främja internationellt samarbete på området.

Kan kommissionen redogöra för Europeiska unionens uppfattning i denna fråga, framför allt när det gäller möjligheten till billig avsaltning genom användning kärnkraft i Nordafrika (Maghreb och Mashrek) i enlighet med den studie som genomförts av Internationella atomenergiorganet?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(3 februari 1999)

Kommissionen följer sedan flera år tillbaka det arbete som bedrivs av Internationella atomenergiorganet (AIEA) när det gäller den eventuella användningen av kärnkraftsreaktorer för att avsalta havsvatten.

Kommissionen anser att en sådan användning av kärnkraft skulle ställa stora krav på experter, erfarenhet och säkerhet. För en sådan användning krävs också tillförlitliga garantier för icke-spridning samt starka och oberoende säkerhetsmyndigheter. I dagens läge verkar inte alla dessa villkor vara uppfyllda i den region som parlamentsledamoten nämner.

(1999/C 207/204)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3937/98**från Carlos Robles Piquer (PPE) till rådet**

(4 januari 1999)

Angående: Omedelbara utsikter för det långsiktiga fusionsprojektet

Beslutet av USA:s energidepartement om att dra tillbaka sina forskare från de utländska centrum som är inblandade i det pågående ITER-projektet ställer de kvarvarande partnerna, dvs. EU, Japan och Ryssland, inför svåra beslut.

Enligt nyligen publicerad information har EU beslutat att fortsätta under några år utan att öka sina anslag.

Å andra sidan leder förlusten av förtroende när det gäller den långsiktiga lönsamheten för tokamak-lösningen (ITER) till att andra lösningar blir aktuella, till exempel stellarator-reaktorer.

Kan rådet informera om sina planer på detta område och om Japans och Rysslands ståndpunkt? Kan rådet också ange vilka budgetmedel EU avsatt för detta projekt under perioden för det femte ramprogrammet? Anser rådet att denna budgetpost kan bestå oförändrad efter USA:s beslut?

Svar

(9 mars 1999)

1. Den 30 juni 1998 godkände Europeiska atomenergigemenskapen förlängningen av löptiden för ITER-EDA-avtalet ⁽¹⁾ med tre år (22 juli 1998-21 juli 2001) ⁽²⁾. Förlängningen med tre år godkändes även av två av parterna i avtalet, Ryssland (den 16 juni 1998) och Japan (den 14 juli 1998).

Den 22 september 1998 godkände Förenta staterna (den fjärde parten i ITER) en förlängning av avtalet med endast ett år (22 juli 1998-21 juli 1999) med förutsättningen att man under denna period skulle bedöma utsikterna för ett fortsatt deltagande ⁽³⁾.

2. Den 22 december 1998 antog rådet Europeiska atomenergigemenskapens femte ramprogram för forsknings- och utbildningsaktiviteter (1998-2002), inbegripet ett finansiellt referensbelopp på 1 260 miljoner ecu, varav 788 miljoner för termonukleär fusion (i fjärde ramprogrammet var beloppet för fusion 840 miljoner).

Rådet enades även om de bägge forsknings- och utbildningsprogrammen, vilket särskilt innebär att forskning om termonukleär fusion endast skall utföras genom indirekta åtgärder. Målet för nyckelåtgärden rörande fusion är liksom tidigare att utveckla kapaciteten att bygga och driva en experimentreaktor ("next step"), utan att detta påverkar det kommande beslutet om byggandet. Den huvudsakliga verksamheten kommer att röra magnetisk inneslutning som omfattar tokamak, den sfäriska tokamaken, stellaratorn, och pinch med omvända fält, men samordningen av nationell forskning om tröghetsinneslutning och eventuella alternativa koncept kommer att fortgå inom ramen för informella kontakter.

3. Rådet väntar sig inte någon förändring av prioriteringarna inom fusionsprogrammet under femte ramprogrammets giltighetstid. Programmet kommer emellertid att hållas under fortlöpande översyn. I synnerhet om någon av parterna i ITER förändrar sitt deltagande, kommer rådet att göra en översyn av läget.

⁽¹⁾ Teknisk projektering av den internationella termonukleära försöksreaktorn.

⁽²⁾ EGT L 335, 10.12.1998, s. 61.

⁽³⁾ EGT L 335, 10.12.1998, s. 63.

(1999/C 207/205)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3939/98

från Carlos Robles Piquer (PPE) till rådet

(4 januari 1999)

Angående: Bedömning av följderna av att överge det internationella rymdstationsprojektet

Den 20 november 1998 lyckades man från Baikonur i Kazakstan sända upp den första delen av den internationella rymdstationen, en händelse som gör verklighet av decenniernas science-fictiondrömmar. Om några få dagar, den 3 december, kommer Zaraya (Sunrise) att kopplas ihop med Unity som sänds upp från USA. Redan nu har förseningar uppstått på grund av ekonomiska problem i Ryssland, men det allvarigaste är att Rysslands uppskjutning av servicemodulen har flyttats fram till juli 1999. Under tiden har de kritiska rösterna vuxit i styrka. En av dessa är tidningen *The Economist* som i en ledare den 14 november skriver: "With Russia's contribution to the project fast dwindling to nothing, the station is now losing even symbolic value. Since it has never had much scientific value..., should it be going ahead at all? The answer is no." Inget sägs om hur man bedömer följderna av att inställa projektet.

Detta visar de ökade svårigheter som uppstått för det internationella samarbetet inom olika storskaliga vetenskapliga områden som rymdprojekt, fusionskraftsprojekt etc. på grund av ekonomiska problem och ändrade strategier. Kan rådet ange vilken ståndpunkt EU intar och hur Europeiska rymdorganisationen och dess medlemmar kommer att påverkas?

Svar

(15 mars 1999)

Rådet kan inte besvara denna fråga som torde vara ett ärende för Europeiska rymdorganisationen (i vilken samtliga medlemsstater dessutom inte är medlemmar).

Det bör erinras om att gemenskapens FoTUD-verksamhet inom rymdteknik är begränsad till att omfatta samordning av verksamheten inom de tillämpningsområden (telekommunikation, navigering och övervakning av jorden) som drar nytta av rymdtekniker och rymdsystem samtidigt som den tillförsäkrar samverkan med ESA:s verksamhet.

I femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998-2002) ingår inte någon egentlig "rymdverksamhet".

(1999/C 207/206)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3948/98

från Johanna Maij-Weggen (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Upphandlingskontrakt vid generaldirektorat VIII

Inom ramen för utvecklingsstödet har kommissionen skrivit upphandlingskontrakt med tredje part. Kan kommissionen uppge vilka villkor, och i synnerhet ursprungs krav, det finns för leverans av varor som jordbruksmaskiner till utvecklingsländer? Gäller dessa ursprungsvillkor även maskindelar? Kan man vidare även anlita företag med säte i ett utvecklingsland, inklusive det gynnade landet?

Kan kommissionen förklara varför man ställer som villkor att varorna endast får ha sitt ursprung i gemenskapen? Anser kommissionen inte att utvecklingsländerna skulle kunna gagnas av om varor och/eller delar av dessa även kunde komma från utvecklingsländer?

Finns samma sorts villkor inom andra program, exempelvis Phare eller Tacis?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(11 februari 1999)

Vad gäller det externa bistånd som finansieras inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden (EUF) sägs i artikel 294.1 b i Lomékonventionen att "inköpta varor skall ha sitt ursprung i gemenskapen eller i AVS-staterna i överensstämmelse med föreskrifterna i bilaga 54". Samma regel förekommer i artikel 4.1 b i de allmänna bestämmelserna rörande upphandling av arbeten, varor och tjänster som finansieras av EUF. Vad gäller upphandlingar som finansieras inom Phare- eller Tacis-programmen infogas en bestämmelse av motsvarande innebörd i standardinstruktionerna till anbudsgivarna. I båda fallen gäller att varor med ursprung i mottagarländerna kan komma i fråga på samma villkor som varor med ursprung i gemenskapen.

För övrigt kan i väl underbyggda fall företag från andra utvecklingsländer som inte är belägna i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS), eller andra anknutna länder, tillåtas delta (artikel 296 i Lomékonventionen samt artiklarna 4 och 6 i EUF:s allmänna bestämmelser). Liknande undantag kan beviljas för Phare- och Tacis-programmen enligt artikel 114.2 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas budget (¹).

(¹) EGT L 356, 31.12.1977.

(1999/C 207/207)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3949/98

från Johanna Maij-Weggen (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Mervärdskattesatser för veterinärer

Kan kommissionen meddela vilka mervärdskattesatser som gäller för veterinärtjänster i var och en av EU:s medlemsstater?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

Mervärdesskattesats på veterinärtjänster den 1 januari 1999

Skattesats i %	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK
Generellt	21	25	16	18	16	20,6	12,5	20	12	17,5	20	17	22	25	17,5
Särskilda fall					7	5,5						12			

(1999/C 207/208)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3952/98**från Nuala Ahern (V) till rådet**

(4 januari 1999)

Angående: Tyska regeringens planer på att stoppa upparbetning av kärnavfall

Vilken samordning har det österrikiska ordförandeskapet gjort för att inom trojkan vidareutveckla den tyska regeringens planer på att stoppa upparbetningen av kärnavfall och införa "säkra lagringsalternativ" för bestrålat utbränt kärnbränsle och annat radioaktivt avfall?

Svar

(15 mars 1999)

Den tyska regeringens planer som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till faller under den berörda medlemsstatens behörighet.

Rådet har hittills inte mottagit något förslag från kommissionen om hanteringen av radioaktivt avfall, där aspekterna på denna fråga ingår.

(1999/C 207/209)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3957/98**från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Går livsmedelshjälpen till Ryssland fram?

Europeiska unionen har utfäst sig att skänka spannmål, ris, kött och torrmjök som livsmedelshjälp till Ryssland. Frågan om hur man skall kunna få några garantier för att livsmedelshjälpen verkligen kommer fram anses dock problematisk eftersom det är svårt att ha någon övervakning i Ryssland.

Vad tänker kommissionen göra tillsammans med de ryska myndigheterna för att skapa garantier för att livsmedelshjälpen till Ryssland kommer fram?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(27 januari 1999)

Ett antal åtgärder har vidtagits för att kontrollera genomförandet av livsmedelsprogrammet i Ryssland.

De regioner och områden som kommer att gynnas av programmet förtecknas tillsammans med hur produkterna fördelas per region i en bilaga till avtalsmemorandumet mellan gemenskapen och Ryssland. Denna bilaga kommer att vara föremål för ett officiellt beslut av regeringen i Ryssland, vilket kommer att offentliggöras. Därmed kommer alla regionala guvernörer att kunna kontrollera att de mottager de kvantiteter som de har tilldelats.

De produkter som ingår i programmet kommer att levereras i flera steg. Den ryska regeringen kommer månadsvis att översända rapporter om genomförandet av programmet till kommissionen. Rapporterna kommer att innehålla alla nödvändiga uppgifter om genomförandet (per produkt och region) samt ett register över det särskilda kontot och hur det används.

Gemenskapens revisionsrätt har rätt att genomföra revision i Ryssland i samband med livsmedelsprogrammet. Enligt artikel 1.4 i rådets förordning (EG) 2802/98 av den 17 december 1998 innehåller avtalsmemorandumet bestämmelser om övervakning, revision, kontroll och utvärdering som utförs på Rysslands territorium, särskilt av revisionsrätten eller av externa organ som för ändamålet utsetts av kommissionen. Kommissionen kommer att be om tekniskt stöd utifrån för övervakning, revision, kontroll och utvärdering av om programmet sköts ordentligt.

Om kommissionen får uppgifter som ger den anledning att tvivla på att genomförandet av livsmedelsprogrammet sker regelrätt kommer den att programmet aktionen.

(1999/C 207/210)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3958/98

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Piratprodukter

Enligt utredningar som gjorts av den europeiska ekonomiska kommissionen ECE har Öst- och Centraleuropa vid sidan om Asien utvecklats till ett nytt stort marknadscentrum som piratprodukter transiteras igenom på väg till den inre marknaden inom EU. Piratproduktionen av varor utgör också ett viktigt hinder för utökade EU-investeringar i Östeuropa eftersom företagen märker att de i de ifrågavarande länderna inte har det rättsliga skydd som de skulle behöva.

Hur tänker kommissionen skapa ökad effektivitet i sin kamp mot tillverkningen och distributionen av piratprodukter i Östeuropa? Vad tänker kommissionen göra för att få till stånd ett effektivare samarbete med de östeuropeiska myndigheterna på denna punkt?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(8 februari 1999)

Det faktum att immaterialrätten inte skyddas och efterlevs i tillräcklig utsträckning och på ett effektivt sätt i länderna i Central- och Östeuropa är ett bekymmer för kommissionen. Kommissionen håller med om att pirattillverkning och varumärkesförfalskning utgör betydande hinder för utländska investeringar.

Genom Europaavtalen har länderna i Central- och Östeuropa förbundit sig att tillhandahålla ett immaterialrättsligt skydd på en liknande nivå som inom gemenskapen. Varje berört land har huvudansvaret för att bekämpa tillverkningen av varumärkesförfalskade varor, men kommissionen bevakar noggrant utvecklingen av det immaterialrättsliga skyddet i Central- och Östeuropa. Allmänt sett är samarbetet gott mellan kommissionen och myndigheterna i Öst- och Centraleuropa. Det har gjorts framsteg i alla länderna, särskilt i Polen, Bulgarien och Tjeckien, där på senare tid ny lagstiftning införts eller konkreta åtgärder vidtagits inom polisen, tullmyndigheterna och rättsväsendet. Kommissionen har i sina kontakter med länderna i Central- och Östeuropa regelbundet tagit upp frågan om varumärkesförfalskning och pirattillverkning och kommer att fortsätta göra det. Sedan 1992 har kommissionen dessutom genom Phare-programmet givit tekniskt bistånd till de nationella myndigheterna, särskilt genom de program för flera länder som avser immateriell och industriell äganderätt. Rättsligt stöd och utbildning av åklagare, domare, tull- och polistjänstemän är viktiga inslag i detta bistånd.

(1999/C 207/211)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3960/98
från Jyrki Otila (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Det blir sämre med folkhälsan i Ryssland

Under nittioalet har det gått märkbart tillbaka med hälsan för medborgarna i Ryssland. Samtidigt har ryssarnas förväntade livslängd minskat med tio år. I våra dagar är den förväntade livslängden för folk i Ryssland 10 år kortare än i EU-länderna i genomsnitt och motsvarar den förväntade medellivslängden i de minst utvecklade länderna i Asien.

Det här är följden av att det politiska och sociala systemet i landet brutit samman. Det är oroande att se att sådana smittosamma sjukdomar som man redan trott var besegrade i Europa håller på att sprida sig på nytt i Ryssland. Som exempel på sådana sjukdomar kan nämnas bland annat tbc och könssjukdomar. Att utveckla hälsovården i Ryssland ingår som ett led i uppbyggandet av ett helt nytt samhälle.

Vad tänker kommissionen göra för att förbättra det eländiga tillståndet för folkhälsan i Ryssland?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(1 februari 1999)

När det gäller hälsovården utpekas stödet till hälsovårdssektorn som ett prioriterat område i Tacis vägledande program för Ryssland⁽¹⁾ för perioden 1996-1999. Inom ramen för Tacis håller, tillsammans med hälsoministeriet, flera betydande projekt på att genomföras i utvalda regioner för att förbättra förvaltningen av hälsovårdssystemen (två projekt omfattande 7,5 miljoner euro) och förbättra politiken beträffande den förebyggande hälsovården (4 miljoner euro). Republiken Karelen uppmärksammas särskilt, bl.a. genom ett projekt för en reform av hälso- och socialvårdssystemen (2,6 miljoner euro). Under 1999 kommer ett projekt att genomföras inom Tacis för att reformera finansieringen av hälsovårdssystemet (2,5 miljoner euro).

Under perioden 1993-1997 har kommissionen dessutom genomfört humanitära aktioner till förmån för den ryska befolkningen, bl.a. för att tillgodose behovet av läkarvård. I 1998 års budget har 1,2 miljoner euro anslagits och sedan finanskrisen i augusti 1998 och den ytterligare försämringen av folkhälsoläget, har kommissionen gjort nya insatser för att tillgodose de mest angelägna behoven. I december 1998 fattades beslut om ett särskilt anslag för Ryssland på 5,4 miljoner euro för att bekämpa tuberkulos (särskilt i dess läkemedelsresistenta former) och tillhandahålla katastrofhjälp till flyktingar och personer som tvångsförflyttats inom de nya oberoende staternas territorium.

⁽¹⁾ SEK(96) 1510.

(1999/C 207/212)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3978/98
från Klaus Lukas (NI) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Kommissionens enhet "common services"

Kommissionen har inrättat enheten "common services" i syfte att utforma genomförandet av olika EU-program på ett mer effektivt sätt.

Kan kommissionen i detta sammanhang svara på följande frågor:

- Har man under tiden redan hunnit göra några erfarenheter i samband med arbetet inom enheten?
- Vilka är dessa erfarenheter, och vilka slutsatser drar man av dessa?
- Vilka är för närvarande enhetens uppgifter?
- Hur många projekt och vilka projekt arbetar man för närvarande med inom denna enhet?
- Vilka tjänster skulle inrättas inom enheten?

- Hur många tjänster är för närvarande tillsatta?
- Vid vilken tidpunkt kommer denna enhet att ha uppnått full bemanning?
- På vilket sätt tillsätts dessa tjänster (exempelvis internt, nyanställningar, tillfälligt anställda)?
- Vilka villkor måste tjänstemän uppfylla för att tjänstgöra i denna enhet?
- Hur hög är genomsnittsåldern bland de tjänstemän som tjänstgör i denna enhet?
- Vilket antal tjänsteår har dessa tjänstemän i genomsnitt?
- Hur många projekt handlägger för närvarande en tjänsteman vid denna enhet i genomsnitt?
- Hur mycket tid går i genomsnitt åt för att handlägga ett projekt?
- Hur mycket pengar utbetalas i sammanhanget (minimi-, maximi- och genomsnittsbelopp)?
- Hur ofta kan de behöriga tjänstemännen utföra kontroller på plats?
- Erhåller kommissionens tjänstemän stöd från tredje part (exempelvis kommissionens delegationer, revisionsrätten, nationella myndigheter)?
- Österrikiska medborgare lär vara klart underrepresenterade i denna enhet. Är denna information riktig?
- Om så är fallet, av vilken anledning är österrikiska medborgare klart underrepresenterade i denna enhet, och vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att rätta till detta missförhållande?

Svar av Jacques Santer på kommissionens vägnar

(16 februari 1999)

Den gemensamma RELEX-tjänsten SCR (Joint Relex Service, Service Commun Relex) började sin verksamhet den 1 juli 1998. Tjänstens huvudsakliga mål är att förenkla och rationalisera, och därigenom effektivisera fördelningen av nästan 8 000 miljoner euro i bidrag per år.

Tjänstens främsta uppgifter under de första månaderna har inbegripit överföring av personal eller tjänster från de generaldirektorat som har en koppling till denna verksamhet, överföring av viss verksamhet från de geografiska generaldirektoraten till SCR tillsammans med tillhörande akter både avseende teknisk och ekonomisk handläggning, samt påbörjande av arbetet med att harmonisera, förenkla och rationalisera förfaranden för att tilldela avtal. Samtidigt har man skött den fortlöpande förvaltningen av avtal och betalningen av fakturor. SCR:s årliga arbetsbelastning uppskattas för närvarande till 2 000 anbudsinfordringar, 10 000 avtal och 50 000 ekonomiska transaktioner.

Antalet anställda inom SCR beslutades på grundval av rapporten från kommissionens allmänna tjänsteinspektion (IGS), som låg till grund för kommissionens beslut av den 1 juli 1998. Enligt kommissionens beslut skall 648 tjänster inrättas för SCR (inklusive extern personal) plus generaldirektören, sex direktörer och tjänster för personal som direkt bistår dessa personer. För närvarande är 620 tjänster tillsatta, och troligen kommer nästan alla tjänster att tillsättas inom de närmaste månaderna.

På grundval av den allmänna tjänsteinspektionens analys avdelades mellan 30 % och 35 % av personalen vid GD IA (Yttre förbindelser: Europa och de nya oberoende staterna, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, tjänsten för yttre representation), GD IB (Yttre förbindelser: Södra Medelhavsområdet, Mellanöstern och Främre Orienten, Latinamerika, Syd- och Sydostasien samt nord-sydsamarbete) och GD VIII (Bistånd) för överföring till SCR. Överföringen skedde sedan mellan juli och oktober 1998. Tillsammans med 9 personer från GD I och 35 personer som tidigare arbetade vid Europeiska samarbetsorganet utgör detta arbetsstyrkan på SCR.

I den mån SCR tilldelades vakanta tjänster utlystes dessa under andra halvåret 1998. Samma regler för tillsättning av tjänster tillämpas på SCR som på vilket annat generaldirektorat eller vilken annan gemensam tjänst som helst inom kommissionen.

Den genomsnittliga åldern för tjänstemän som arbetar inom SCR är 45 år och 5 månader och deras genomsnittliga anställningstid vid kommissionen är 12 år och 5 månader.

SCR är uppdelad i sex direktorat. Tre direktorat har i huvudsak ansvar för geografiska områden (Direktorat A: Europeiska projekt, Direktorat B: Projekt i södra medelhavsområdet, Mellanöstern, Latinamerika, Syd- och Sydostasien, Direktorat C: AVS-projekt). Tre direktorat har ansvar för olika verksamhetsområden (Direktorat D: Budget och finanser, Direktorat E: Anbudsförfaranden, avtalsmässiga och rättsliga frågor, Direktorat F: Resurser, relationer med andra institutioner, utvärdering och information).

Under 1998 motsvarade den sammanlagda verksamheten hos generaldirektoraten med ansvar för geografiska områden fram till den 30 juni och verksamheten hos SCR från den 1 juli 4 586 miljoner euro fördelade på ungefär 80 budgetposter och Europeiska utvecklingsfonden. Ungefär 40 300 utbetalningar genomfördes av belopp från 1 euro till 50 miljoner euro, med ett genomsnitt på 114 000 euro.

I fråga om kontroller på platsen finns en särskild enhet inom SCR som ansvarar för revisionsbesök. Man uppskattar att ungefär 500 sådana besök kommer att genomföras varje år. Huvuddelen av dessa revisioner kommer att genomföras av revisorer som engagerats genom avtal men som agerar på kommissionens vägnar. I känsliga fall kommer revisionerna alltid att genomföras av kommissionens tjänstemän. I samtliga fall är det kommissionen som står för uppföljning och beslutsfattande vid revisionerna.

Elva österrikiska medborgare arbetar inom SCR plus en praktikant. Andra österrikiska sökanden finns med i pågående rekryteringsförfaranden.

(1999/C 207/213)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3989/98

från **Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Leksaksmuseum

Nästan samtliga större europeiska städer (Wien, Salzburg, Zürich, Budapest, Nürnberg, Göppingen (där Märklin har sitt säte), London och Paris) har ett leksaksmuseum. Det rör sig nästa alltid om leksakssamlingar från den inhemska tillverkningen eftersom Tyskland, Frankrike och Förenade kungariket var de största leksakstillverkarna under mellankrigstiden. I Italien däremot var leksaksfabriker mer sällan förekommande — delvis på grund av den italienska marknadens blygsammare ekonomiska resurser — och man tillverkade mindre sofistikerade leksaker som dock utan tvekan var bättre i fråga om fantasirikedom och varietet. Den dåliga spridningen och det bristfälliga materialet har bidragit till att de italienska leksakssamlingarna är få. I ett samhälle nära Rom finns idag, på initiativ av kulturföreningen "La memoria giocosa", ett leksaksmuseum i centrum med omkring 1 500 föremål från Tyskland, Frankrike, Förenade kungariket, Italien och Förenta staterna från tidsepoken 1920-1960 tillhörande föreningen. Det finns dock förslag på att inhysa museet i lämpligare lokaler om minst 200 m² för att bättre kunna tillvarata dess potentiella kapacitet.

Ett leksaksmuseum fyller en viktig didaktisk funktion och har stor betydelse för den turistnäring som skulle kunna utvecklas i området samt för bevarandet av kulturarvet. I Italien finns för närvarande inget museum som tillfredsställer dessa behov. Kan kommissionen, mot bakgrund av detta, ange

1. om det finns gemenskapsprogram och gemenskapsinitiativ för utvecklingen av projekt såsom ett leksaksmuseum, och
2. om det är möjlighet att genom anslag ekonomiskt stödja marknadsföringen av detta initiativ?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(16 februari 1999)

1. Det gemenskapsinitiativ som närmast svarar mot parlamentsledamotens önskemål är Rafael 1999 (¹). Satsning I i detta program syftar till att vårda, skydda och levandegöra Europas kulturarvsföremål genom att stödja utveckling av erfarenhetsutbyte av praxis kring teman och problem som är gemensamma för flera medlemsstater. Leksaker ingår, av orsaker som parlamentsledamoten själv påpekar, helt klart bland dessa teman.

2. Kommissionen kan ge bidrag till europeiska samarbetsnätverk bestående av stödberättigade partner från minst tre medlemsstater. Nätverket skall presentera ett projekt där ett gemensamt problem studeras och en metod utarbetas för nyskapande insatser som kan tjäna som exempel i ett europeiskt perspektiv. Sista ansökningsdatum för sådana projekt är den 26 mars 1999.

⁽¹⁾ EGT C 342, 10.11.1998.

(1999/C 207/214)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3990/98
från Frank Vanhecke (NI) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: EU-medborgares deltagande i val till Europaparlamentet som hålls i länder i vilka de inte är medborgare

I sitt svar på min skriftliga fråga E-3595/96 ⁽¹⁾ till kommissionen fick jag av kommissionsledamot Monti besked att kommissionen fortfarande höll på med att i medlemsstaterna samla in statistik av det slag som jag efterlyst (i min skriftliga fråga E-3314/95 ⁽²⁾). Dessutom påpekades det att denna verksamhet utvidgats så att också uppgifter om de första valen till Europaparlamentet i Sverige, Österrike och Finland skulle ingå i rapporten till parlamentet och rådet.

Förfogar kommissionen i dag över de sifferuppgifter som efterfrågats, uppdelade per nationalitet och medlemsstat?

Hur stor procentuell andel av dem som berörs har slutligen utnyttjat sin rösträtt?

Håller redan en rapport till parlamentet och rådet på att utarbetas? I så fall: när kommer den att publiceras?

⁽¹⁾ EGT C 217, 17.7.1997, s. 28.

⁽²⁾ EGT C 91, 27.3.1996, s. 58.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Alla uppgifter som kommissionen förfogar över har offentliggjorts i kommissionens rapport av den 7 januari 1998 ⁽¹⁾ till parlamentet och rådet om tillämpningen av direktiv 93/109/EG.

⁽¹⁾ KOM(97) 731 slutlig.

(1999/C 207/215)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3998/98
från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(5 januari 1999)

Angående: Finansiering av barngrupper genom Sokrates-programmet

Det europeiska nätverket Diecec (samarbete mellan städer vad gäller interkulturell utbildning) sysslar med utbildningsbehoven för barn i minoritetsgrupper och verksamheten har hittills finanserats genom Sokrates-programmet.

Kan kommissionen säga om man kommer att fortsätta finansiera detta nätverk genom Sokrates-programmet efter den omorientering av programmet som nyligen gjordes?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(2 mars 1999)

Inom ramen för Sokrates-programmet och i enlighet med förfarandena i ansökningshandledningen, har kommissionen understött konkreta projekt som lagts fram av transnationella partnerskap, i vilka lokala och regionala myndigheter som är medlemmar av nätverket Diecec (Developing intercultural education through cooperation between European cities) deltar. Kommissionen har bland annat bidragit till att stödja och utveckla nätverket.

Kommissionen vill gärna fästa parlamentsledamotens uppmärksamhet på det faktum att den gemensamma ståndpunkt som rådet antagit (21 december 1998) om den andra fasen i Sokrates-programmet innehåller en särskild insats (Comenius, insats 3) som är inriktad på att stödja europeiska nätverk som är verksamma inom utbildningsområdet. Följaktligen underlättar de förfaranden som har fastställts inom ramen för den gemensamma ståndpunkten tillhandahållande av ekonomiskt stöd till organisationer som Diecec-nätverket, eftersom de främjar lokala och regionala myndigheters deltagande.

(1999/C 207/216)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4002/98

från Caroline Jackson (PPE) till kommissionen

(5 januari 1999)

Angående: Direktivet om paketresor

Trots direktivet om paketresor (90/314/EEG) ⁽¹⁾ har det blivit allt vanligare att konsumenter klagat över paketresearrangörerna. Oftast vill konsumenterna veta vad som händer om de köper en paketresa av en researrangör som sedan går i konkurs och man undrar även över de tilläggsavgifter som tas ut utöver de officiella priserna.

Tycker kommissionen att direktivet ger konsumenterna ett tillfredsställande skydd vid en researrangörs eventuella konkurs, så att researrangören och/eller den reseförsäljare som sålt biljetten tvingas att ge tillräckliga garantier för att konsumenten snabbt kan få tillbaka sina inbetalade pengar vid en eventuell konkurs?

Varför har kommissionen varit beredd att godta att Förenade kungariket ändrat direktivets artikel 4 om möjligheten att se över de officiella priserna, och gjort den svagare och luddigare än den är i sin ursprungliga form i direktivet?

Avser kommissionen att mot bakgrund av dessa och övriga anmärkningar lägga fram ändringsförslag till direktivet?

⁽¹⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 59.

(1999/C 207/217)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0082/99

från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(27 januari 1999)

Angående: Charterresedirektivet

Kommer kommissionen att stödja kraven på bättre konsumentskydd i sådana lägen då charterresearrangörer går omkull, genom att lägga fram förslag om ändring av charterresedirektivet i avsikt att konsumenterna skall ges extra information om skydd av förhandsbetalningar, att ombokningar skall kunna göras om resan äventyras och att resenärerna skall garanteras hemresa om bolaget går i konkurs?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-4002/98 och E-0082/99
ingivna av Emma Bonino för kommissionen**

(15 februari 1999)

Lydelsen av artikel 7 i direktiv 90/314/EEG, i vilken det föreskrivs att en arrangör eller återförsäljare av paketresor "skall visa att han, i händelse av obestånd, har tillräcklig säkerhet för återbetalning av erlagda belopp och för hemtransport av konsumenten" lämnar en bred tolkningsmarginal.

Medlemsstaterna har genomfört denna bestämmelse på mycket olika sätt. Kommissionen bevakar noggrant genomförandet i alla medlemsstater. För närvarande har kommissionen inlett överträdelseförfaranden gentemot Italien, där man fortfarande inte inrättat den resegarantifond som föreskrivs i lag 111/95, och mot Grekland, där rederier för passagerartransport är fullt undantagna från skyldigheten att visa att de har säkerhet i händelse av obestånd.

Man måste emellertid notera att kommissionen kan inleda överträdelseförfaranden endast i de fall där det finns tydliga brister i införlivandet och tillämpningen av artikel 7 i direktivet, t.ex. där inget införlivande har skett (som i Italien) eller där den säkerhet som arrangörer och återförsäljare skall tillhandahålla är klart otillräcklig. Det är knappast möjligt att hävda att ett säkerhetssystem är otillräckligt om det inte finns några brister i praktiken.

Kommissionen har faktiskt inte fått några klagomål från konsumenter eller konsumentorganisationer, vare sig från Förenade kungariket eller någon annan medlemsstat, om att de nationella åtgärderna för införlivandet av artikel 7 skulle vara otillräckliga. Följaktligen verkar det som att inga allvarliga problem hittills uppstått i praktiken.

Kommissionen följer emellertid frågan noggrant. Den senaste tidens utveckling, särskilt domstolens beslut i målen Dillenkofer (C-178/94), VKI mot Österreichische Kreditversicherung (C-364/96) och Ambry (C-410/96) ger anledning att tro att de åtgärder som vissa medlemsstater valt för att införliva artikel 7 inte följer domstolens tolkning av den bestämmelsen. Kommissionen kommer att uppmana medlemsstaterna att diskutera frågan i början av 1999, och kommer därefter att vidta ytterligare åtgärder om det blir nödvändigt.

Vad beträffar artikel 4.4 i direktiv 90/314/EEG om ändring av avtalade priser vill kommissionen be parlamentsledamoten att ange skälen till varför hon tror att denna bestämmelse inte genomförs på ett korrekt sätt i Förenade kungariket.

(1999/C 207/218)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4011/98

från Vincenzo Viola (PPE) till kommissionen

(22 december 1998)

Angående: Förfarandet enligt artikel 93.2 i samband med överlåtelsen av Sicilcassa till Banco di Sicilia SpA

Sicilcassa har överlåtits till Banco di Sicilia SpA och i samband med detta inledde kommissionen den 7 maj 1998 förfarandet enligt artikel 93.2. Har den italienska regeringen tillhandahållit de uppgifter som begärts? När ämnar kommissionen slutgiltigt yttra sig och bedöma om denna åtgärd är förenlig med skyddet av fri konkurrens?

Kan kommissionen i synnerhet fastställa om interventionen från Fondo interbancario di tutela dei depositi (garantifond för depositioner) i sig kan betraktas som en otillbörlig stödåtgärd? Återbetalningen av Sicilcassas utestående krediter, som sker i mycket större omfattning än väntat (som generellt exempel kan nämnas fallet Banca Agricola Etnea), har påvisat att krediterna varit felaktigt överdimensionerade och medvetet överdrivna i syfte att uppnå en tvångslikvidation av det berörda finansinstitutet och följaktligen en intervention från garantifondens sida, samt överlåtelsen av finansinstitutet till Banco di Sicilia SpA, som enligt min mening aldrig har gjort en bättre affär, även på konkurrens- och marknadsbestämmelsernas bekostnad.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(26 januari 1999)

Parlamentsledamoten undrar huruvida de italienska myndigheterna lämnat fullständiga uppgifter till kommissionen efter att förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget inletts. Han vill också att kommissionen skall uttala sig om eventuella inslag av statligt stöd vid insättningsgarantifondens (Fondo di Garanzia di Tutela dei Depositi) ingripande i samband med likvideringen av Sicilcassa.

Först och främst kan konstateras att de italienska myndigheterna har lagt fram större delen av de handlingar som kommissionen begärt utom de som kan läggas fram först när inventeringen av Sicilcassas tillgångar och skulder är färdig.

För det andra förklarade kommissionen i sitt beslut om att inleda förfarandet ⁽¹⁾ varför den inte ansåg att ingripandet från Fondo di Garanzia di Tutela dei Depositi utgör statligt stöd. Som skäl för detta angavs bland annat fondens rättsliga ställning, dess sammansättning och bestämmelserna för hur fonden fattar beslut om ingripanden. Av kommissionens granskning, som beskrivs detaljerat i beslutet, framgick att fonden är ett privaträttsligt organ och att dess beslut fattas oberoende av offentliga myndigheter.

⁽¹⁾ EGT C 297, 25.9.1998.

(1999/C 207/219)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-4018/98
från David Hallam (PSE) till kommissionen**

(8 januari 1999)

Angående: Indragning av mynt och sedlar samt införandet av euron

Är kommissionen medveten om att medan Tyskland, Österrike, Schweiz, Förenta staterna och andra låter gamla mynt och sedlar vara giltiga för användning även efter att de släppt ut mynt med ny utformning, så drar andra länder in de gamla mynten?

Är kommissionen också medveten om den avsevärda kostnad och den olägenhet som drabbar europeiska medborgare, vilka reser inom Europeiska unionen, när den valuta de för hem till sitt land, dras in i landet de besökt?

Eftersom införandet av den gemensamma valutan i elva medlemsstater kommer att avhjälpa problemet för större delen av EU på lång sikt, kommer kommissionen att vidta åtgärder för att garantera att mynt och sedlar som ersätts av euron kan växlas in i alla banker i alla EU-länder under en period av, låt säga, fem år?

Utanför euroområdet kan dock olägenheten med indragning av mynt fortsätta. Denna grundläggande fråga är ett hinder för den fria rörligheten på den inre marknaden. Kommer kommissionen därför att föreslå de fyra berörda medlemsstaterna (och de stater som ansöker om anslutning till EU) att de tillåter mynt och sedlar av gammal utformning att förbli lagliga betalningsmedel till dess att de inte längre finns i omlopp eller att tillse att gamla sedlar och mynt får växlas in under en mycket längre period?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

Genom införandet av sedlar och mynt i euro kommer problemet med ogiltiga utländska mynt och sedlar att lösa sig av sig självt inom euroområdet.

Enligt rådets förordning (EG) 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽¹⁾ får de deltagande medlemsstaterna bestämma att sedlar och mynt i nationella valutaenheter skall fortsätta att vara lagliga betalningsmedel inom respektive territoriella gränser under högst sex månader efter övergångsperiodens utgång. Enligt lag eller praxis i de deltagande medlemsstaterna skall respektive utgivare av sedlar och mynt fortsätta att ta emot de sedlar och mynt som dessa tidigare givit ut.

I de flesta medlemsstater kan sedlar växlas in vid den centralbank som utgav dem under obegränsad eller mycket lång tid (tio år) efter att dessa upphört att vara lagliga betalningsmedel. Liknande regler gäller för mynt, men för en kortare tid. I samband med bytet av kontanta betalningsmedel 2002 kan det tänkas att medlemsstaterna finner det lämpligt att med hänsyn till de speciella förhållandena förlänga denna tid.

Vad beträffar sedlar kan genomförandet av artikel 52 i stadgan för Europeiska centralbanken (ECB) leda till att medlemsstaternas centralbanker under övergångsperioden avgiftsfritt växlar in sedlar från andra länder i euroområdet på minst ett ställe. Detta skulle göra det möjligt för allmänheten i euroområdet att göra sig av med sina utländska sedlar innan dessa upphör att vara lagliga betalningsmedel.

I det särskilda fallet med euron är det ett välkänt faktum att euroområdets sedlar och mynt blir ogiltiga och detta borde därför inte bereda allmänheten några problem, eftersom man har gott om tid att göra sig av med dessa sedlar och mynt.

(¹) EGT L 139, 11.5.1998.

(1999/C 207/220)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4019/98
från José Barros Moura (PSE) till kommissionen

(8 januari 1999)

Angående: Finansiering av verksamhet i förbindelse med mänskliga rättigheter

Europaparlamentet antog den 3 december 1998 en resolution om förvaltningen och finansieringen av program för mänskliga rättigheter och demokratisering.

Europarådet, som framför allt sysslar med mänskliga rättigheter och som har mycket stor erfarenhet och kunskap i detta ämne, förvaltar på begäran av kommissionen frivilligorganisationernas verksamhet, inbegripet de insatser som sträckte sig över ett helt år. Kommissionen har genom sitt beslut ifrågasatt hela organisationen av denna verksamhet utan att man i förväg hört Europarådet.

Kan kommissionen därför lämna information om

1. det samarbete som tidigare fanns inom detta område mellan kommissionen och Europarådet, och utvärderingen av resultaten från nämnda samarbete,
2. orsakerna till den ensidiga ändringen av förfarandena, som genomförts utan hänsyn till att samarbetet med Europarådet varit mycket effektivt,
3. de åtgärder som kommissionen kommer att vidta, i strikt överensstämmelse med Europaparlamentets resolution, för att återupprätta samarbetet och de goda institutionella förbindelserna med Europarådet, vilka tillmötesgår de ömsesidiga men samtidigt gemensamma intressena för Europeiska unionen och Europarådet när det gäller att främja och försvara mänskliga rättigheter och demokrati?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(17 februari 1999)

Kommissionen har sedan länge samarbetat med Europarådet i frågor som rör mänskliga rättigheter och demokratisering. Sedan 1993 har för Europarådet och kommissionen gemensamma program genomförts till förmån för flera länder i Central- och Östeuropa. Dessa program har rört reformer av rättsväsendet och av de lokala förvaltningarna samt upprättandet av system för att värna de mänskliga rättigheterna. Programmen har främst avsett Albanien, Estland, Lettland, Litauen, Moldova, Azerbajdzjan, Armenien, Georgien, Ukraina och Ryska federationen. Dessutom förekommer program inriktade på särskilda teman, som nationella minoriteter, bekämpning av organiserad brottslighet eller korruption, i vilka alla länder i Central- och Östeuropa kan delta. Den sammanlagda budgeten för de åtgärder som pågår för närvarande är 13,19 miljoner euro.

För närvarande pågår en extern utvärdering av de gemensamma program som syftar till att stärka den federala strukturen, införa system för att värna de mänskliga rättigheterna och att reformera rättsväsendet i Ryska federationen och Ukraina.

Domstolens avgörande av den 15 maj (mål C-106/96) medförde att alla budgetposter rörande mänskliga rättigheter till förmån för icke-statliga organisationer och internationella organisationer (såsom Europarådet) blockerades fram till den interinstitutionella uppgörelsen i slutet av juli 1998 i vilken användningen av dessa budgetposter medgavs såsom ett undantag. Detta avbrott har dock inte haft någon negativ inverkan på det befintliga samarbetet och ej heller hindrat fastställandet av framtida insatser. Sålunda har under 1998 tre nya projekt utarbetats i samarbete med Europarådet och godkänts av kommissionen.

Vid fyrpartsmötet mellan Europeiska unionen och Europarådet den 7 oktober 1998 kunde man särskilt glädja sig åt framgångarna i samarbetet mellan de två organisationerna.

(1999/C 207/221)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4023/98

från José Barros Moura (PSE) till kommissionen

(8 januari 1999)

Angående: Förbindelserna mellan EU och Macao efter maktöverlämnandet den 20 december 1999

När tänker kommissionen utarbeta ett meddelande – i likhet med meddelandet om Hongkong – om EU:s framtida förbindelser med den särskilda administrativa regionen Macao sedan makten överlämnats till Kina? I detta sammanhang måste man beakta behovet av att garantera tillämpningen av principen "ett land, två system" och den viktiga roll som Macao kan spela som en "öppen dörr" från Kina till västvärlden och från EU till Kina.

När tänker kommissionen lägga fram detta meddelande, som måste läggas fram i så god tid att det kan diskuteras i Europaparlamentet?

Svar från sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Kommissionen stödjer fullt ut att principen "ett land, två system" i framtiden tillämpas på den särskilda administrativa regionen Macao.

Som kommissionens ansvarige ledamot bekräftade vid sitt besök i Macao den 2 november 1998 har kommissionen för avsikt att utarbeta ett meddelande till rådet och Europaparlamentet om förbindelserna mellan gemenskapen och Macao. Kommissionen avser att gå till väga på samma sätt som den gjorde för Hong Kong, nämligen att utarbeta meddelandet i nära anslutning till den tidpunkt då överhögheten över Macao övergår till Kina, dvs. i slutet av 1999.

Kommissionen skulle därmed få möjlighet att ta upp de frågor som är viktigast att ta itu med under det första år då principen "ett land, två system" tillämpas.

(1999/C 207/222)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4048/98

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen

(13 januari 1999)

Angående: Kärnsäkerheten i Ryssland och unionens nordliga dimension

Det svar som kommissionsledamoten Hans van der Broek avgivit på kommissionens vägnar (E-3325/98) (1) och som ansluter sig till en konkret skriftlig fråga som jag framställt, är hållet i mycket allmänna ordalag. I svaret görs det inget som helst ställningstagande till något samarbetsprogram som kommissionen utarbetat med tanke på kärnsäkerheten i Ryssland, fastän det är allmänt känt att det bland annat i det dokument om den nordliga dimensionen som kommissionen utarbetat finns klara operationella förslag också på kärnsäkerhetens område.

Vilka förberedande åtgärder avser kommissionen vidta eller har kommissionen redan vidtagit på grundval av sitt dokument om den nordliga dimensionen, för att de operationella förslagen om kärnsäkerheten i Ryssland skall kunna genomföras? Vilken tidtabell avser kommissionen ha för sitt agerande i denna fråga?

(¹) EGT C 142, 21.5.1999, s. 121.

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

När det gäller Tacis-programmet kan kommissionen inte göra några direkta utbetalningar till stödmottagarna, i det här fallet kärnkraftverken, även om dessa har betydande svårigheter att betala ut lönerna till sina anställda. Det kan dessutom inte uteslutas att detta slags stöd, även om det bara är av tillfällig natur, är dömt att misslyckas.

I flera projekt har kommissionen emellertid, som första åtgärd, byggt in en ekonomisk aspekt som det är nödvändigt att göra de ansvariga på den ryska sidan medvetna om att de måste beakta. Detta gäller både de ansvariga i kärnkraftverken, via stödprojekt på platsen, och de ansvariga i institut och överordnade organisationer (såsom Rosenergoatom, den viktigaste producenten, och Minatom).

Som allmän regel kommer den ekonomiska aspekten av åtgärder inom ramen för Tacis-projekten att understrykas med större eftertryck i samband med att projekten definieras i framtida program. Det bör observeras att de ekonomiska frågorna sällan beaktats inom kärnkraftssektorn i Ryssland, med hänsyn till sektorns mycket höga politiska prioritet. Uppgiften att utbilda personal är därmed oerhört omfattande, och resultatet av utbildningsinsatserna kommer inom denna sektor som, trots allt, fortfarande är föga mottaglig för inflytande från väst, att visa sig först så småningom.

Det har nyligen kommit till kommissionens kännedom att Rosenergoatom har förstärkt sin finansiella förvaltning genom att till ny biträdande generaldirektör utnämna en specialist på finansiella frågor. Av de första tecknen att döma synes Rosenergoatoms finansförvaltning nu ha väsentligt förbättrats.

De förslag till specifika åtgärder som lagts fram inom ramen för den nordliga dimensionen syftar till att förbättra kärnsäkerheten i regionen. Målsättningen är alltså inte att bemöta den ekonomiska kris som Ryssland för närvarande går igenom, även om krisen potentiellt kan påverka genomförandet av projekten.

(1999/C 207/223)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4054/98

från Ana Miranda de Lage (PSE) till kommissionen

(13 januari 1999)

Angående: Betalning av kontrakt inom ramen för AL-Invest-programmet

För närvarande finns det 26 kontrakt som undertecknades under 1995 och 1996 inom ramen för AL-Invest-programmet och som genomfördes under dessa år, men för vilka kommissionen fortfarande inte har betalat ut anslagen. Det samlade beloppet uppskattas till ungefär 200 000 ecu. Kan kommissionen redogöra för orsakerna till de försenade utbetalningarna av anslagen till dessa projekt som genomförs av de europeiska COOPECOS och Eurocenter i Latinamerika som ett led i AL-Invest-programmet?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(23 februari 1999)

Så gott som alla de ärenden från 1995 och 1996 där betalningsunderlagen var i enlighet med kontrakten har redan administrerats och fakturorna har betalats.

Man håller nu på att hämta upp eftersläpningarna beträffande de AL-Invest-kontrakt från 1995 och 1996 där utbetalningarna ännu inte effektuerats. De håller antingen på att färdigbehandlas eller så väntar man på betalningsunderlag som begärts in och som är nödvändiga för att man skall kunna utfärda behörigen dokumenterade betalningsorder. Förseningarna har berott på att Eurocentres och Coopecos lämnat ofullständiga eller felaktiga tekniska eller ekonomiska rapporter som kommissionen inte kunnat behandla med önskvärd snabbhet.

Det fanns heller inte något tekniskt sekretariat från början av 1997 till april 1998, vilket krävs för den tekniska förberedande undersökningen. Under denna tid gjorde personalbristen att det bara gick att upprätthålla det löpande arbetet. Från april 1998 kunde ett nytt sekretariat efter ett komplett urvalsförfarande med anbud (för att garantera insynen) börja bearbeta eftersläpningen genom att begära in de betalningsunderlag som saknades för att kunna verifiera att dessa stämde överens med kontraktsbestämmelserna. Parterna är i färd med att svara. Den ekonomiska förvaltningen av utbetalningarna som genomfördes i september 1998 fungerar väl och eftersläpningarna håller på att hämtas upp. Parterna får nu åter också den hjälp de behöver och kontrolleras för att programmet skall fungera effektivt och utan störningar.

(1999/C 207/224)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4055/98
från Roy Perry (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Rafaelprogrammet

Det utgick en inbjudan att lämna förslag för Rafaelprogrammet för 1998.

Mot bakgrund av denna inbjudan, kan kommissionen redogöra för följande:

1. Hur många ansökningar har inkommit?
2. Hur många av dessa ansökningar har hänvisats till den oberoende juryn?
3. Vilka kriterier ligger till grund för beslut om att hänvisa förslag till den oberoende juryn, och vem har fattat dessa beslut?
4. Vilka sökande blev uttagna?
5. Vilka kriterier användes för att välja ut de sökande som blev uttagna?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(15 februari 1999)

1. Som svar på det meddelande om ansökningsomgången offentliggjordes i EGT ⁽¹⁾ inlämnades — alla satsningar sammantagna — sammanlagt 490 ansökningar. Ansökningarna för budgetåret 1998 för Rafaelprogrammet omfattade ett stödbelopp på sammanlagt 56 miljoner euro.
2. Efter det formella förurvalet gick 180 projektförslag vidare för behandling i gruppen med oberoende experter.
3. Det är kommissionen som avgör vilka förslag som vidarebefordras till expertgruppen, utifrån de särskilda ansökningsvillkoren, dvs. att aktörer från minst tre medlemsstater deltar i projektet, att de kulturarvsobjekt som berörs (satsning I) skall finnas i minst tre medlemsstater och vara av likartad typ/material, uppvisa jämförbara tekniker i utförandet eller ingå i samma historiska/arkitektoniska sammanhang. Vad gäller finansiering skall stödmottagaren kunna stå för en del av kostnaderna själv, eftersom gemenskapsstödet inte får överstiga 50 % av projektets totalkostnad. Dessutom skall de fastslagna utgiftstaken och de särskilda teman som anges i ansökningsomgången respekteras, liksom tidsfristerna för inlämnande av förslag och för genomförandet.
4. 75 projekt valdes slutligen ut för stöd från gemenskapen inom ramen för budgetåret 1998. En förteckning över projekten har sänts direkt till parlamentsledamoten samt till Europaparlamentets sekretariat.
5. Expertgruppen gör en utvärdering av projekten efter deras kvalitet och intresse i ett europeiskt perspektiv. Bland de aspekter som tas i beaktande vid utvärderingen återfinns t.ex. det avsedda kulturarvsobjektets betydelse, nyskapande metoder med avseende på konservering eller restaurering, överföring av kunskap mellan projektdeltagarna och användning av nya tekniker i förbindelse med projektet, spridning av projektresultaten bland yrkesfolk, projektets samhällsekonomiska följder samt allmänhetens tillgång till kulturarvsobjektet.

⁽¹⁾ EGT C 97, 31.3.1998.

(1999/C 207/225)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4057/98
från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(13 januari 1999)

Angående: Förbindelserna mellan EU och Asien

I sitt meddelande 1994 om EU:s Asienstrategi grundar kommissionen sitt förhållningssätt gentemot ASEAN-länderna till stor del på dessa länders köpkraft. Anser inte kommissionen, med anledning av den ekonomiska krisen i Asien, att den bör ompröva sin hållning eftersom Sydostasien inte har drabbats så hårt av den ekonomiska krisen och ur befolkningssynpunkt är av ökande intresse för EU?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

I kommissionens strategidokument "Mot en ny Asienstrategi" ⁽¹⁾ som offentliggjordes i juli 1994 behandlades de förändringar som ägt rum i förbindelserna mellan gemenskapen och Sydostasiatiska nationers förbund (ASEAN) samtidigt som det framhölls att ett partnerskap mellan jämbördiga parter bör inrättas med ASEAN-länderna.

På denna grundval utarbetade kommissionen i juli 1996 ett meddelande kallat "Mot en ny dynamik i relationerna mellan Europeiska unionen och ASEAN" ⁽²⁾. Detta meddelande kan beskrivas som ett försök att ge ny fart åt förbindelserna så länge inga framsteg gjorts i fråga om ett nytt avtal mellan gemenskapen och ASEAN. Kommissionen framhöll att Sydostasiens betydelse i politiska och ekonomiska sammanhang ökar och att det är nödvändigt att inleda en ny process för ett aktivare partnerskap.

Rådet antog den 24 april 1997 ett "paket för framtida åtgärder" i fråga om ASEAN som kommissionen fick i uppdrag att förhandla om med ASEAN-länderna. Kommissionen har med utgångspunkt i detta utarbetat ett arbetsprogram. Arbetsprogrammet har uppdaterats sedan den ekonomiska krisen inleddes i Asien för att ta hänsyn till den nya ekonomiska situationen i ASEAN-länderna. Särskild tonvikt har lagts vid åtgärder för att bemöta krisen.

Arbetsprogrammet kommer att behandlas och antas vid nästa möte i Gemensamma samarbetskommittén för gemenskapen och ASEAN.

Kommissionen har försökt stärka förbindelserna med södra Asien. I juni 1996 antogs ett meddelande kallat "Förstärkning av partnerskap mellan EU och Indien" och nya avtal kommer inom kort att ingås med Bangladesh och Pakistan. Trots vissa bakslag beroende på den säkerhetspolitiska utvecklingen ökar de ekonomiska förbindelserna och partnerskapet breddas och fördjupas. Kommissionen är fast övertygad om att södra Asien i framtiden kommer att ha stor ekonomisk och politisk betydelse och att denna betydelse dessutom kommer att öka.

⁽¹⁾ KOM(94) 314 slutlig.

⁽²⁾ KOM(96) 314 slutlig.

(1999/C 207/226)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4068/98
från Jaime Valdivielso de Cué (PPE) till kommissionen

(14 januari 1999)

Angående: Handel

I oktober 1998 meddelade Tjeckiska republiken att landet verkställer ensidiga åtgärder mot EU:s export av griskött genom att höja tullarna från nuvarande 12 procent till 40,9 procent. Det verkar som om Ungern och Polen skulle ha för avsikt att vidta liknande åtgärder.

Kan kommissionen uppge vilka åtgärder den ämnar vidta mot dessa länder som ensidigt brutit eller kommer att bryta mot Europaavtalet och som på detta sätt kan skada en sektor som är socioekonomiskt sett mycket viktig för EU i allmänhet och för Spanien i synnerhet?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar*(16 februari 1999)*

Kommissionen känner till att Tjeckien haft för avsikt att höja importtullarna på griskött från gemenskapen för att minska de skadliga verkningarna på den inhemska marknaden av importen från främst gemenskapen. För att lindra den dåliga situationen på gemenskapsmarknaden för griskött hade kommissionen beslutat om bidrag för att gynna exporten till främst Ryssland. Detta gjorde att exporten till Tjeckiska republiken och andra associerade länder ökade, vilket ledde till att de respektive inhemska marknaderna för produkten destabiliserades.

Andra associerade länder har haft planer på liknande åtgärder. Kommissionen har överlagt med berörda myndigheter i länderna med avsikten att se till att de associerade länderna följer bestämmelserna i Europaavtalen. Efter dessa överläggningar kan kommissionen meddela parlamentsledamoten att inget av de berörda länderna har infört några sådana åtgärder.

(1999/C 207/227)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4070/98**från John Cushnahan (PPE) till kommissionen***(4 januari 1999)*

Angående: Missledande märkning

Är kommissionen medveten om att fjäderfä- och griskött i stora mängder importeras till Irland och där utges för att vara irländskt kött genom missledande och olämplig märkning? Kommer kommissionen att undersöka denna fråga?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar*(29 januari 1999)*

Kommissionen känner inte till de uppgifter frågeställaren hänvisar till.

I artikel 2 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁽¹⁾ fastställas att märkningen av livsmedel inte får vara sådan att den på ett avgörande sätt skulle kunna vilseleda köparen, i synnerhet om livsmedlens ursprung eller härkomst. Medlemsstaternas kontrollmyndigheter har ansvar för att se till att dessa bestämmelser efterlevs. I detta fall är det de irländska kontrollmyndigheterna som skall genomföra en undersökning.

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979.

(1999/C 207/228)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4083/98**från Françoise Grossetête (PPE) till kommissionen***(14 januari 1999)*

Angående: Nätverk för övervakning och kontroll av överförbara sjukdomar

Europaparlamentet och rådet fattade den 24 september 1998 ett beslut om inrättande av ett epidemiologisk övervaknings- och kontrollnät för överförbara sjukdomar.

För närvarande finansierar kommissionen ett pilotprojekt gällande att epidemiologiskt övervakningsnät för alveolar leverechinococcus, en parasitsjukdom som överförs genom livsmedel men som även är starkt förbunden med miljö- och vattenföroreningar.

Denna sjukdom sprider sig kraftigt i Frankrike och Tyskland, har registrerats i Nederländerna och utgör ett hot för Förenade kungariket.

Har kommissionen för avsikt att i enlighet med artikel 8 i beslutet från september 1998 ändra bilagan till detta beslut och lägga till alveolar leverechinococcus, vilket därmed skulle möjliggöra en övervakning som endast kan genomföras på ett korrekt sätt på europeisk nivå?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(23 februari 1999)

Enligt parlamentets och rådets beslut 2119/98/EG av den 24 september 1998 skall nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen bildas ⁽¹⁾.

Kommissionen avser inte att för närvarande göra något utkast till ändring av bilagan till beslutet genom att lägga till "alveolar leverechinococcus".

Prioriteringar kan variera över tiden beroende på förändringar i den epidemiologiska situationen inom gemenskapen och utanför så det är viktigt att övervaka potentiella hälsoproblem. Kommissionen stöder "EurEchinoReg", ett pilotprojekt om alveolar echinococcus. När resultaten av projektet har kommit skall kommissionen besluta om de nödvändiga åtgärder som skall vidtas.

⁽¹⁾ EGT L 268, 3.10.1998.

(1999/C 207/229)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4097/98

från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen

(14 januari 1999)

Angående: Problem vid genomförandet av det fjärde finansprotokollet för Cypern på grund av att turkcyprioterna inte samarbetar

Det har uppstått problem och förseningar vad gäller utnyttjandet av resurserna inom det fjärde finansprotokollet för Cypern. En av huvudanledningarna till detta är att turkcyprioterna vägrar att samarbeta för att genomföra de planerade projekten.

Mot bakgrund av att det har gjorts upprepade försök att övervinna turkcyprioternas omedgörlighet, utan att det dock lett till några resultat än så länge, anser inte kommissionen att det är dags att dessa resurser ställs till den cypriotiska regeringens förfogande, så att man kan genomföra de projekt som eventuellt skulle kunna omfatta båda folkgrupperna och eliminera risken för att dessa resurser inte kommer till användning eller så småningom går förlorade?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(12 februari 1999)

Kommissionen delar parlamentsledamotens oro och undersöker för närvarande de cypriotiska myndigheternas ansökan om att få använda de medel som står till förfogande enligt det fjärde finansprotokollet för att stödja projekt som bidrar till att förstärka Cyprens strategi inför anslutningen och till att stärka det civila samhället på Cypern genom initiativ som underlättar ett närmande av de båda samfundet (t.ex. stöd till restaureringen av Tekke-moskén i Larnaca).

(1999/C 207/230)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4107/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(14 januari 1999)

Angående: Brott mot Fördraget om Europeiska unionen — Storbritanniens deltagande i attackerna mot Irak

Storbritanniens deltagande i de militära operationerna mot Irak utgör ett brott mot artikel J 1.1 och 2, artikel J 2.1 och artikel J 8 i Fördraget om Europeiska unionen eftersom det inte förekommit någon som helst information eller något som helst samråd före denna operation. Jag ber kommissionen — som är den som

bevakar efterlevnaden av fördraget — bekräfta eller tillbakavisa detta påstående. Om svaret blir en bekräftelse — vilka åtgärder avser kommissionen att vidta?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(24 februari 1999)

Kommissionen anser att det är rådet som huvudsakligen ansvarar för denna fråga som ett led i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP).

Kommissionen som deltar fullt ut i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken hänvisar till unionens förklaring om Irak, vilken offentliggjordes den 9 november 1998, och till den österrikiske utrikesministerns förklaring av den 21 december 1998 under det österrikiska ordförandeskapet.

(1999/C 207/231)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0014/99

från Anna Karamanou (PSE) till kommissionen

(12 januari 1999)

Angående: Usel behandling av föräldralösa barn i Ryssland — omänskliga förhållanden på institutionerna

Enligt den senaste informationen från organisationen Human Rights Watch är över 600 000 barn i Ryssland föräldralösa och en tredjedel av dem hamnar på institutioner och barnhem. Där behandlas de grymt och omänskligt — de får stryk och faller ofta offer för sexuella övergrepp.

Dessa fasansfulla förhållanden får — i bästa fall — till resultat att normalbegåvade barn blir efter i den mentala utvecklingen. Om barnen reagerar mot denna hemska behandling sägs det att de får "återfall" och de behandlas på samma sätt som man behandlade de oliktankande i Sovjetunionen. Enligt det ryska riksåklagarämbetet är det 15 000 ungdomar som hamnar på barnhem varje år och av dem är 5 000 arbetslösa, 6 000 har ingen fast bostad, 3 000 har tvingats begå brott och 1 500 begår självmord!

Hur tänker kommissionen ingripa för att skydda de mänskliga rättigheterna för dessa barn och vad avser den att göra för att levnadsförhållandena på de ryska barnhemmen skall bli mänskligare?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Kommissionen delar parlamentsledamotens oro beträffande skyddet av de mänskliga rättigheterna i Ryssland och, särskilt, situationen på barnhemmen. Frågor rörande de mänskliga rättigheterna tas regelbundet upp på högsta nivå med de ryska myndigheterna inom ramen för den pågående politiska dialogen mellan gemenskapen och Ryssland. Genom ECHO-programmet tillhandahöll kommissionen under perioden 1994-1998 ca 53 miljoner euro i humanitär hjälp med särskild inriktning på utsatta grupper, däribland barn som bor på barnhem och fängslade personer som lider av tuberkulos. Ett problem av allmänt slag är dock att det, med tanke på Rysslands storlek, finns förhållandevis få pålitliga icke-statliga organisationer som kan hjälpa till med att klarlägga vilka behov som finns och att lämna sådan hjälp och att de officiella förfarandena och bestämmelserna ofta är komplicerade. Kommissionen kommer ändå att fortsätta sina insatser i fråga om humanitär hjälp. Kommissionen står även i begrepp att inleda ett omfattande program för livsmedelshjälp med inriktning på särskilt utsatta regioner.

(1999/C 207/232)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0015/99**från Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) till kommissionen**

(12 januari 1999)

Angående: Talan avseende en förbränningsugn i Drogenbos

I sitt svar på min fråga H-0968/98 ⁽¹⁾ om det aktuella läget när det gäller talan mot den planerade förbränningsugnen i Drogenbos tillkännagav kommissionen den 17 november 1998 att den höll på att granska den information som lämnats av de belgiska myndigheterna i detta sammanhang.

Jag skulle gärna vilja att kommissionen besvarade följande:

1. Har denna granskning under tiden avslutats? Om så är fallet, vilka resultat föreligger?
2. Vilket samband finns mellan denna talan och det förfarande vid fördragsbrott som kommissionen inledde mot Belgien i slutet av december med anledning av ofullständigt genomförande av direktiv 89/369/EEG om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar ⁽²⁾ och av direktiv 89/429/EEG om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Protokoll av den 17.11.1998.

⁽²⁾ EGT L 163, 14.6.1989, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 203, 15.7.1989, s. 50.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(11 februari 1999)

Till följd av utredningen av klagomålen angående förbränningsanläggningen i fråga, har kommissionen beslutat att inleda ett överträdelseförfarande mot Belgien i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget. Orsaken är att man misstänker ett brott mot bestämmelserna i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾.

Detta ärende har inget att göra med det överträdelseförfarande mot Belgien som pågår för närvarande och som gäller det bristande genomförandet av rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar ⁽²⁾ och rådets direktiv 89/429/EEG av den 21 juni 1989 om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EGT L 163, 14.6.1989.

⁽³⁾ EGT L 203, 15.7.1989.

(1999/C 207/233)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0016/99**från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen**

(12 januari 1999)

Angående: Utnyttjande av medel för datautbildning och bibliotek i de grekiska skolorna

Inom det grekiska operativa programmet för utbildning och grundläggande yrkesutbildning, i delprogram 1 för allmän och teknisk utbildning, har åtgärderna 1.1b och 1.4c utformats i syfte att förbättra datautbildningen i de grekiska skolorna, och åtgärderna 1.3c och 1.4b i syfte att utveckla biblioteken.

Men enligt en uppgiftssammanställning jag fått kännedom om var utnyttjandegraden i november 1998 för åtgärderna 1.4b och 1.4c noll och för åtgärd 1.3c så gott som noll, medan utnyttjandegraden för åtgärd 1.1b i princip kan sägas vara så gott som noll, om man undantar anslagen för böcker och personal som redan verkar ha utnyttjats till 100 %.

Kan kommissionen svara mig på följande:

1. Hur stort är noga specificerat utnyttjandet av dessa åtgärder och vad exakt planerar man skall ske i framtiden?
2. Vad beror den stora eftersläpningen av utnyttjandet av dessa anslag på och vilka konsekvenser kan det få för utvecklingen av datautbildningen och biblioteken i de grekiska skolorna?
3. Vad beror det på att anslagen inom åtgärden för stöd till böcker och personal i åtgärd 1.1b har utnyttjats till fullo, samtidigt som utnyttjandegraden för de flesta andra projekten inom åtgärden är noll?

Svar av Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(24 februari 1999)

Dessa åtgärder samfinansieras av Europeiska socialfonden (ESF) och Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) inom ramen för det operativa programmet (OP) inom gemenskapens stödram för Grekland.

1. Enligt de uppgifter som utbildningsministeriet lämnat uppgick i början av 1999 de utbetalningar som ministeriet gjort, uttryckt i procentandelar av de totala budgetanslagen för åtgärderna, till 64 % för ESF och 3 % för ERUF (informationsteknik) respektive 1,6 % för ESF och 0 % för ERUF (skolbibliotek). Mindre än ett år innan den aktuella programplaneringsperioden avslutas visar dessa siffror att situationen är kritisk. Utbildningsministeriet uppger dock att man vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att skynda på genomförandet av åtgärderna. De grekiska myndigheterna hävdar också att nyttjandegraden kommer att öka kraftigt under de närmaste månaderna och att alla anslag kommer att ha använts i tid.

2. och 3. Att genomförandet av åtgärderna försenats har flera orsaker. De viktigaste verkar vara att åtgärderna definierats och påbörjats för sent, att det inte finns några lämpliga organ för att handlägga tillämpningen, att åtgärderna är alltför komplexa samt att de administrativa förfarandena är alltför tungrodda. Införandet av informationsteknik i skolorna och inrättandet av skolbibliotek genomförs nästan enbart genom det operativa programmet avseende grundutbildning. Detta innebär att åtgärderna nödvändigtvis begränsas (färre skolor utrustas med informationstekniska installationer, färre bibliotek) om gemenskapens medel inte används i tid och de mål som satts upp inte nås.

För ytterligare information vill kommissionen be parlamentsledamoten vända sig till det grekiska utbildningsministeriet.

(1999/C 207/234)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0027/99

från Marco Formentini (NI) till kommissionen

(13 januari 1999)

Angående: Avgiftshöjningar fastställda av TIM och Omnitel för telefonsamtal från fasta telefoner till mobiltelefoner

I Italien gäller från och med den 6 januari 1999 nya avgifter som fastställts av de två ledande företagen inom mobila teletjänster (TIM och Omnitel) och som innebär en avsevärd prishöjning (upp till 153 %) för telefonsamtal från fasta telefoner till mobiltelefoner.

Kan kommissionen med anledning av detta ange följande:

- Anser kommissionen att avtalet mellan de två företagen att införa lika stora avgiftshöjningar är förenligt med bestämmelserna om fri konkurrens på marknaden?
- Anser inte kommissionen att det i samband med detta avtal har bildats en marknadsdominerande kartell, något som är olagligt med hänsyn till formerna för fri konkurrens och skadligt med tanke på konsumenternas intressen?
- Anser inte kommissionen att det faktum att avgiftshöjningen infördes genast efter julhelgen innebär att konsumenternas goda tro missbrukas eftersom ett stort antal nya abonnemang för mobiltelefoner tecknas under denna period, särskilt de så kallade "familj-kontrakten"?

- Anser inte kommissionen att den italienska ekonomin, i ljuset av denna sistnämnda händelse, fortfarande domineras av monopol eller i bästa fall av duopol som i slutändan fungerar som ett enda strikt monopol?
- Vilka åtgärder har kommissionen för avsikt att vidta för att skydda den fria konkurrensen på marknaden och framför allt användarnas intressen?

(1999/C 207/235)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0036/99**från Gianfranco Dell'Alba (ARE) till kommissionen**

(20 januari 1999)

Angående: Avtal om telefontaxor mellan Tim och Omnitel

De italienska mobiltelefoniföretagen Tim och Omnitel har enligt uppgift ingått en prisöverenskommelse som för vissa samtalskategorier och abonnemangsformer innebär att priserna höjs med upp till 150 procent. Prishöjningarna gäller framför allt så kallade "family"-abonnemang, som omfattades av kraftiga extrapris-kampanjer före jul, och urholkar de rabatter som utlovades till konsumenterna. Prishöjningarna påverkar framför allt samtal mellan vanliga telefoner och mobiltelefoner och innebär att priserna framför allt avgörs av mobiltelefonioperatörernas beslut.

Anser inte kommissionen att överenskommelsen mellan Tim och Omnitel klart och tydligt strider mot de konkurrensregler som slås fast i EEG-fördraget, där det i artikel 85 sägs att följande är oförenligt med den gemensamma marknaden och därmed förbjudet: "alla avtal mellan företag, beslut av företagsammanslutningar och samordnade förfaranden [...] som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrda konkurrensen inom den gemensamma marknaden, särskilt sådana som innebär att a) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs".

Bör inte kommissionen omedelbart se till att prishöjningarna skjuts upp och väcka talan i domstolen för överträdelse av artikel 85 i Romfördraget?

(1999/C 207/236)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0047/99**från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen**

(15 januari 1999)

Angående: Olaglig avgiftshöjning för samtal från telefonnätet till mobiltelefoner i Italien

Genom en åtgärd som betecknas som "förenklade tariffer" har de två operatörerna inom italiensk mobiltelefoni, Tim-Telecom och Omnitel, gemensamt beslutat att höja avgifterna betydligt för samtal från telefonnätet till mobiltelefoner. I vissa fall kan höjningen bli närmare 200 %, och detta rör främst samtal under de tidsintervall då samtalsavgifterna hittills har varit förmånligare, dvs. under natten samt före och under helger. Därigenom införs en enhetlig tariff för samtliga veckodagar och alla tidpunkter, med en mervärdesskatt på 20 % och en debitering av två samtalsmarkeringar per mottaget samtal.

Kommissionen uppmanas att besvara följande frågor:

1. Innebär denna avgiftshöjning inte en flagrant överträdelse av gemenskapens konkurrenslagstiftning och i synnerhet artikel 85 i Romfördraget?
2. Kan denna allmänna avgiftshöjning för samtal från telefonnätet till mobiltelefoner — i en situation där telekommunikationstjänsterna håller på att liberaliseras — vara resultatet av ett klassiskt kartellavtal mellan de två ledande företagen inom denna sektor, vilket går stick i stäv mot de grundläggande principerna om fri konkurrens?
3. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att skydda den fria marknaden och i synnerhet konsumenterna, eftersom man i så hög grad kränker deras rätt att välja mellan alternativa erbjudanden? Kan kommissionen uppge om den inte i synnerhet anser att det är fullt motiverat att inleda ett överträdelseförfarande?

(1999/C 207/237)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0049/99**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(15 januari 1999)

Angående: Höjningar av mobiltelefonitarriferna och överträdelser av konkurrenslagstiftningen

Under de senaste dagarna har den italienska pressen offentliggjort de nya mobiltelefonitarriferna som införts samtidigt av Telecom Italia Mobile (TIM) och Omnitel. Höjningen av samtalsavgifterna, som i vissa fall är synnerligen omfattande, verkar totalt omotiverade, eftersom samtal från telefonnätet till mobiltelefoner skulle komma att kosta upp till fyra gånger mer än samtal från en mobiltelefon till telefonnätet och från en mobiltelefon till en annan. Dessutom är operatörernas balansräkningar alltför positiva för att motivera en sådan höjning, som framför allt skulle vara till förfång för dem som använder mobiltelefon för professionella ändamål.

Kommissionen uppmanas således att besvara följande frågor:

1. Kan de nya tariffer som TIM har offentliggjort betraktas som en form av vilseledande reklam, eftersom företaget inte nämner de två samtalsmarkeringar som debiteras per mottaget samtal tillräckligt uttryckligt? Kan man som vilseledande reklam även uppfatta operatörernas uttalanden om att ansvaret för prishöjningen åligger telekommunikationsmyndigheten (som emellertid inte är behörig inom denna sektor)?
2. Avgifterna överlappar varandra totalt och tarifferna har ändrats precis samtidigt. Skulle man inte kunna tänka sig att de två företagen har ingått ett avtal till nackdel för konsumenterna, vilket ger upphov till en monopolsituation som kan vara oförenlig med de relevanta konkurrensbestämmelserna?
3. Även om avgiftshöjningarna skulle annulleras på beslut av den behöriga myndigheten och på grundval av protester från konsumentorganisationer och kunder, undrar jag om man inte kan misstänka att orsaken till det som inträffat är ett avtal mellan de två operatörerna, vilket under alla omständigheter kan leda till allvarliga överträdelser av konkurrenslagstiftningen?
4. Anser kommissionen inte att man bör vidta åtgärder och fastställa riktlinjer i syfte att förhindra att dylika situationer upprepas i framtiden?

Gemensamt svar

**på de skriftliga frågorna P-0027/99, E-0036/99, P-0047/99 och P-0049/99
ingivna av Karel Van Miert för kommissionen**

(16 februari 1999)

I Italien tar de två mobiltelefonoperatörerna lika mycket betalt för samtal från fasta till mobila telefoner sedan mobiltelefonmarknaden konkurrensutsattes. Det avgiftssystem som används — två olika avgifter för företagsabonnemang och en avgift för familjeabonnemang med olika priser för hög- respektive lågtrafik — är synnerligen komplicerat.

Vidare är avgifterna under högtrafik bland de högsta i gemenskapen. År 1998 inledde kommissionen en undersökning av prisnivån i olika medlemsstater för samtal från fasta till mobila telefoner som bland annat omfattade TIM och Omnitel.

I december 1998 anmälde de bägge operatörerna ett nytt förenklat avgiftssystem till den italienska kommunikationsmyndigheten, med bland annat en enda samtalsavgift för företagsabonnemang i stället för fyra. Det nya avgiftssystemet innebar att avgifterna under högtrafik sänktes, men avgifterna för lågtrafik höjdes betydligt, i synnerhet för företagsabonnenterna. De nya avgifterna infördes samtidigt av båda operatörerna i början av 1999. Avgiftsändringarna ifrågasattes emellertid kraftigt. Den italienska konkurrensmyndigheten inledde en granskning enligt den italienska konkurrenslagen av den 10 oktober 1990 och operatörerna återinförde den 12 januari 1999 de gamla avgifterna. Kommissionen avvaktar resultaten av denna granskning och ingriper av princip inte parallellt.

Kommissionen har inte inlett någon granskning av avgiftsändringen och kan därför inte ange om avgiftshöjningen är följden av en överenskommelse mellan de två huvudkonkurrenterna på marknaden för mobiltelefoni och om i så fall överenskommelsen skulle strida mot artikel 85 i EG-fördraget och bestämmelserna om konsumentskydd.

Vad beträffar TIM:s offentliggörande av de nya avgifterna saknar kommissionen enligt EG-fördraget befogenhet att ingripa mot fall av vilseledande reklam. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö⁽¹⁾ skall de nationella tillsynsmyndigheterna särskilt säkerställa att taxor för slutanvändare och villkor för förnyat avtal presenteras på ett tydligt och korrekt sätt.

Kommissionen kommer även fortsättningsvis att verka för att gemenskapens konkurrensregler och direktiv inom denna sektor respekteras, i nära samarbete med nationella konkurrens- och tillsynsmyndigheter.

Att konkurrerande mobiltelefonoperatörer sätter samma priser för telefonsamtal från fasta till mobila telefoner visar i vilket fall som helst att konkurrensen inte är fullt utvecklad på den italienska mobiltelefonmarknaden. Det är troligt att den tredje mobiltelefonoperatörens inträde på marknaden kommer att öka användarnas valmöjligheter. Godkännandet av den fjärde operatören kommer ytterligare att pressa ned priserna.

⁽¹⁾ EGT L 101, 1.4.1998.

(1999/C 207/238)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0039/99

**från Umberto Bossi (NI), Luigi Moretti (NI), Marco Formentini (NI)
och Gipo Farassino (NI) till kommissionen**

(20 januari 1999)

Angående: Rasism i den italienska skolan

Under de senaste dagarna har man i italienska tidningar, bland annat "La Repubblica", "Il Corriere della sera", "La Provincia Pavese" och "La Padania", kunnat läsa om en händelse där en person nekats sina medborgerliga rättigheter. Händelsen inträffade i en skola i Miradolo Terme (Pavia-provinsen) och drabbade den elvaårige Paolo Buttaroni. Hans gymnastiklärare, Annamaria Conforte, slet av honom hans t-shirt, som var en fotbollströja från klubben "Padania Calcio", ett lag som är registrerat i det nationella idrottsförbundet CONI och som möter andra lag både från norra och södra Italien. Läraren hotade också med att låta sina släktingar från södra Italien spöa upp pojken och dennes föräldrar. Det bör kanske påpekas att varken pojken eller hans föräldrar är politiskt aktiva eller medlemmar i något politiskt parti. Biträdande rektor Giancarla Simonini ställde sig på gymnastiklärarens sida. De andra eleverna uppmanades att reta pojken och själva ta på sig sina favoritlags tröjor, medan pojken samtidigt tvingades skriva texten till nationalsången "Fratelli d'Italia" 50 gånger i sitt skrivhäfte. Händelsen är ett allvarligt utslag av rasism, till råga på allt en lärares rasism, och strider mot alla europeiska lagar och förordningar om den enskildes och familjens frihet.

Känner kommissionen till detta utslag av rasism?

Avser kommissionen att göra något uttalande om det som inträffat, med tanke på kommissionens åtagande att aktivt motverka alla former av rasism?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(2 mars 1999)

Kommissionen lägger stor vikt vid informationskampanjer i skolor och bland ungdomar för att öka toleransen.

Kommissionen anser dock att det fall som parlamentsledamöterna nämner inte hör till kommissionens ansvarsområde. Medlemsstaterna ansvarar själva för upptäckande av konkreta fall av diskriminering inom sitt territorium och för straffpåföljderna.

(1999/C 207/239)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0045/99**från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen**

(22 januari 1999)

Angående: Medicinsk konsultation på distans inom den statliga sjukvården i Grekland

Datoriseringen av den statliga hälsovården i Grekland är kraftigt försenad. Resultatet av detta är att det bara är 15 allmänna sjukhus av de 143 statliga sjukhus och 173 landsbygdsomfattningar som finns i Grekland som har datorer. Dessa datorer har inte bara förvärvat genom medel från de integrerade medelhavsprogrammen, utan de har dessutom inte uppgraderats sen dess och används huvudsakligen som ordbehandlare. En annan följd av att de inte är kompatibla med modern telekommunikation är att någon medicinsk konsultation på distans överhuvudtaget inte existerar inom den grekiska statliga sjukvården. Samtidigt föreskriver det operativa programmet för hälsa inom den andra gemenskapsstöddramen att 24 allmänna sjukhus skall utrustas med apparatur för avancerade former av kommunikation, med pilotprojekt i sju delar av landet.

Kan kommissionen besvara följande:

1. Hur framåtskrider programmet för utrustning av sjukhusen i de sju pilotområdena samt för de övriga sjutton sjukhus som omfattas av detta program?
2. Hur lång tid tror kommissionen att det kommer att ta att införa medicinsk konsultation på distans i Grekland, med utgångspunkt i att den är med och finansierar programmet?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Monika Wulf-Mathies

(15 februari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 207/240)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0063/99**från Carlos Robles Piquer (PPE) till kommissionen**

(27 januari 1999)

Angående: Europeiska turistorter

Turistorter uppvisar speciella särdrag eftersom de under turistsäsongen måste upprätthålla en nödvändig infrastruktur som överstiger de normala kraven under resten av året.

På grund av detta håller olika förvaltningsmyndigheter (nationella, regionala och lokala) på att i sina lagstiftningar om turistsektorn införa bestämmelser som tar hänsyn till denna specifika karaktär hos turistorterna.

Kan kommissionen uppge i vilken utsträckning de gemenskapsbestämmelser som påverkar turistsektorn kan innefatta denna åtskillnad, som redan görs i olika nationella lagstiftningar, på ett sådant sätt att de stöder orter som tvingas ta emot stora turistströmmar under vissa delar av året?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(24 februari 1999)

I enlighet med subsidiaritetsprincipen anser kommissionen att det inte är lämpligt att på gemenskapsnivå harmonisera de regler rörande verksamheten på turistorter som införts av statliga, regionala och kommunala förvaltningar.

(1999/C 207/241)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0089/99**från Christine Oddy (PSE) till kommissionen**

(20 januari 1999)

Angående: Millennium Access Guide ("guide för tillgång till det nya årtusendet")

Känner Europeiska kommissionen till Millennium Access Guide som har givits ut av den internationella handikapporganisationen Disabled Peoples' Internationals EU-kommitté?

Vad tänker kommissionen göra för sprida kunskap om publikationens existens till organisatörer av millennieevenemang så att de kan sörja för att rörelsehindrade får största möjliga tillgång till evenemang som markerar början på nästa årtusende?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(16 februari 1999)

Kommissionen känner till Millennium Access Guide, som publicerats av EU-kommittén för Disabled people's international, och har bidragit till finansieringen av publikationen. Ledamöterna i högnivågruppen för handikappfrågor, som består av företrädare för medlemsstaterna, har fått kopior med uppmaningen att hålla dem tillgängliga för lämpliga organisatörer av millennieevenemang.

(1999/C 207/242)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0118/99**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen**

(2 februari 1999)

Angående: Undersökning om äldre kvinnor i Europa, utförd av Stakes

Enligt artiklar i den belgiska pressen är Hanna-Liisa Liikanen direktör för Stakes (Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården i Finland), och därmed huvudansvarig för den undersökning om äldre kvinnor i Europa som Stakes har utfört på uppdrag av GD V.

Kan kommissionen uppge om Hanna-Liisa Liikanen har tilldelats andra kontrakt som kommissionen har finansierat?

Om så är fallet anmodas kommissionen att lägga fram en fullständig förteckning över dessa kontrakt med uppgift om

1. namnet på den institution som fått i uppgift att utföra undersökningen och dess adress,
2. vilken åtgärd som finansierats,
3. de totalbelopp som utbetalats,
4. de utgifter som Hanna-Liisa Liikanen fått ersättning för.

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

1. I kommissionens svar på parlamentsledamotens skriftliga fråga E-3829/98 ges uttömmande uppgifter om Hanna-Liisa Liikanens anställning vid den finländska forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården (Stakes) (Broholmmsgatan 18, Box 220, Helsingfors, Finland).

Hanna-Liisa Liikanen har inte varit direktör vid eller huvudansvarig för Stakes. I fråga om gemenskapsprojekt har hon i egenskap av anställd vid Stakes varit projektsamordnare för "Äldre kvinnors situation" och en av kontaktpersonerna i ett projekt om dagvård för äldre.

Inga medel har utgått till det senare projektet eftersom betalningarna under budgetposten inställdes.

Slutligen är Hanna-Liisa Liikanen lokal företrädare för Stakes i Bryssel sedan 1 september 1996. Hennes arbete för Stakes inleddes den 1 augusti 1994 i Helsingfors.

2. Inom ramen för programmet för jämställdhet mellan kvinnor och män beviljade kommissionen 1995 stöd till organisationen Nätverket Kvinnor 96 (SOC 95/102814, budgetpost B3-4012). I organisationen samlades finländska kvinnor aktiva i organisationen Kvinnor för Europa, som senare har blivit en del av kvinnosektionen i den finska avdelningen av Europarörelsen.

Nätverket bildades i juni 1995 och registrerades formellt den 11 oktober 1996. Hanna-Liisa Liikanen var ordförande i nätverket från bildandet till och med den 31 oktober 1996. Nätverkets adress är Kvinnor 96, Box 1164, Helsingfors.

Projektet omfattade en informationskampanj och utbildning för att främja jämställdhetsperspektivet i den finska EU-debatten (regeringskonferensen 1996, gemenskapens politik för lika möjligheter för kvinnor och män). Projektet varade i 13 månader, från den 1 september 1995 till den 1 oktober 1996.

Projektets totalbudget uppgick till 8 850 euro och ansökan om bidrag från kommissionen till 6 000 euro. Detta skulle täcka sammanträden, publikationer och resor. Den 11 december 1995 beviljade kommissionen Nätverket Kvinnor 96 ett bidrag på högst 6 000 euro. Bidragskontraktet (nr 950804) undertecknades av Hanna-Liisa Liikanen på nätverkets vägnar. Efter att den slutliga kostnadsspecifikationen för projektet mottagits på ett belopp av 7 342 euro, minskades bidraget till 4 978 euro.

Hanna-Liisa Liikanen erhöll ingen ersättning för sitt arbete med projektet.

3. Det är också lämpligt att ta upp två specifika betalningar som gäller närvaro vid ett expertsammanträde och hållandet av ett tal:

- En utbetalning på 2 600 belgiska franc gjordes av generaldirektorat IX i Luxemburg den 26 november 1997. Utbetalningen avsåg en järnvägsresa som Hanna-Liisa Liikanen företagit den 11 november 1997 för att delta vid ett tvådagarsssammanträde med kommittén för telematikprogrammet anordnat av generaldirektorat XIII.
- En utbetalning på 6 000 belgiska franc gjordes av generaldirektorat IX, enhet B.4, den 23 april 1998. Utbetalningen avsåg talararvode vid en konferens den 19 januari 1998 anordnad av generaldirektorat X, där Hanna-Liisa Liikanen höll ett föredrag på vägnar av Finländska matskribenters förening.

(1999/C 207/243)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0142/99

från Yves Verwaerde (PPE) till kommissionen

(27 januari 1999)

Angående: Frivilligorganisationer som får bidrag inom ramen för EU:s utrikespolitik

Skulle kommissionen kunna översända en lista över de frivilligorganisationer som får bidrag från gemenskapen och som deltagit i observations- eller utbildningsuppdrag i samband med allmänna val, inom ramen för Europeiska unionens utrikespolitiska åtgärder för utveckling av den demokratiska processen?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(11 februari 1999)

De upplysningar frågeställaren ber om sorterar under flera olika gemenskapsinstrument, allt från samarbetet med tredje land till specifika budgetposter för mänskliga rättigheter och demokrati i kapitel B7-70. För att samla in de begärda upplysningarna krävs omfattande efterforskningar under en längre tid. Mera precisa anvisningar angående vilka finansiella instrument eller geografiska områden som är av intresse skulle underlätta efterforskningarna.

(1999/C 207/244)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0201/99
från Florus Wijsenbeek (ELDR) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: Gisslantagande i Frankrike

Känner kommissionen till vad som hände i Rennes den 18 och 19 januari 1999 då en nederländsk lastbilschaufför blev tagen som gisslan av franska bönder?

Vet kommissionen också om att 22 ton griskött därvid gjordes otjänligt för konsumtion och att lastbilen slogs sönder?

Tycker inte kommissionen att det måste sättas punkt för sådant oacceptabelt beteende och att de franska myndigheterna, som inte vill förhindra att sådant inträffar, omedelbart bör betala skadestånd till transportföretaget, avlastaren och chauffören?

Om kommissionen inte tycker det: varför inte då?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Franz Fischler

(19 mars 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 207/245)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0258/99
från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen

(5 februari 1999)

Angående: Förmodade bedrägerier i samband med Europeiska socialfonden i Katalonien

Kataloniens högsta domstol har gått med på att ta upp ett fall som rör en anmälan om upprepade fall av förmodat tjänstemissbruk i samband med misstanke om oegentligheter i hanteringen av stöd från Europeiska socialfonden i Katalonien.

Hur väl insatt är kommissionen i detta ärende? Har kommissionens enheter, konkret UCLAF, vidtagit några åtgärder mot dessa förmodade bedrägerier?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Pádraig Flynn

(3 mars 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 207/246)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0285/99
från Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen

(17 februari 1999)

Angående: Tillträde för tekniska ingenjörer från Spanien till tjänster inom EU-förvaltningen

Kommissionen har genom dokument som bifogats den ansökan om ogiltigförklaring som Vicente Alonso Morales lagt fram inför förstainstansrätten den 1 december 1997 (T-299/97) fått kännedom om att en spansk teknisk ingenjör (ingeniero técnico), Roberto Arce Recio, har deltagit i doktorandkurser vid universitetet Paul Sabatier i Toulouse i Frankrike, där han den 24 juni 1998 mottagit betyg med hedersomnämning.

Varför uppger kommissionsledamoten Erkki Liikanen i sitt svar av den 10 februari 1998 på den skriftliga frågan E-4186/97 ⁽¹⁾ att en av orsakerna till att kommissionen inte beviljar spanska tekniska ingenjörer tillträde till tjänster i kategori A/LA inom EU-förvaltningen är att den spanska examen för teknisk ingenjör inte ger tillträde till doktorandkurser?

⁽¹⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 15.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Erkki Liikanen

(3 mars 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-2786/98 från Ana Palacio Vallelersundi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 50, 22.2.1999, s. 150.

(1999/C 207/247)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0295/99

från Dagmar Roth-Behrendt (PSE) till kommissionen

(17 februari 1999)

Angående: EU-stödmedel – Information om storleken på de EU-stödmedel som 1998 gått till Berlin

Genom vilka projekt och fonder och i vilken storlek gick gemenskapens medel till Berlin under 1998

1. från den Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF),
2. från den Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), utvecklings- och garanti-sektionen,
3. från den Europeiska socialfonden (ESF),
4. från gemenskapens forskningsprogram,
5. från gemenskapens program på energiområdet,
6. från gemenskapens program på miljöområdet,
7. från gemenskapens program på transportområdet,
8. från gemenskapens program på området för utbildning och ungdom,
9. från gemenskapens program på hälsoområdet,
10. från gemenskapens program på det sociala området,
11. från programmen för icke-statliga organisationer,
12. från kulturprogrammen,
13. från programmen inom ramen för samarbete med tredje länder (CÖE, OSS),
14. från programmen för vänskapsstäder och
15. från gemenskapens övriga program?
16. Hur bedömer EU åtgärdernas resultat?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(3 mars 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 207/248)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0316/99
från John McCartin (PPE) till kommissionen

(19 februari 1999)

Angående: Mottagare av investeringar på grisköttssektorn i Irland

Med tanke på att över 100 miljoner euro, till största delen medel från EU, investerats i den irländska grisköttssektorn under de senaste femton åren, kan kommissionen ange vilka företag i Irland som mottagit dessa medel och fördelningen dem emellan?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Franz Fischler

(24 mars 1999)

Kommissionen sänder direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat en tabell som innehåller de efterfrågade upplysningarna.

(1999/C 207/249)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0340/99
från Peter Skinner (PSE) till kommissionen

(23 februari 1999)

Angående: Skillnader i bilpriser i Europa

Ett flertal biltillverkare har olika priser på bilar i Förenade kungariket jämfört med övriga EU, vilket framgår av en rapport från kommissionen om priser före skatt. Har kommissionen för avsikt att se till att de prisskillnader som finns försvinner?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Karel Van Miert

(19 mars 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på de skriftliga frågorna E-2577/98 och E-2999/97 från Pollack ⁽¹⁾ och Mather ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT C 31, 5.2.1999, s. 150.

⁽²⁾ EGT C 15, 25.5.1998.